

Giới thiệu Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần

Nhóm dịch: Thất Liên Hoa (1-20), iris nguyên (tiếp theo-hết)

Trong trường anh là kẻ lạnh lùng, kiêu ngạo và phúc hắc nhất. Còn cô chỉ là nàng nữ sinh ngốc nghếch nhiệt tình sôi nổi.

Và cái sự ngốc nghếch ấy lại phải phải những lời nói cay độc từ anh...

Cố Tử Thần: "Có phải em là heo đúng không Tô Niên Niên!!!!"

Tô Niên Niên:... "Nói cho cẩn thận nhé, đừng có mang thân thể người khác ra làm trò cười? Cho dù tôi là heo thì cũng là chú heo độc nhất vô nhị!"

Khi cô bị thương muốn trốn chạy khỏi sự bá đạo của anh...

"Yêu mến động vật quý hiếm, đó là bổn phận anh cần phải hoàn thành." Một câu lạnh lùng, vác thẳng về nhà.

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1: Số mệnh đã định trước sẽ gặp nhau (1)

Gió thổi hiu hiu, mây trắng lững lờ, ánh mắt trời rơi xuống lóa mắt, trời cuối hè ảm áp.

Tô Niên Niên đứng trong quán cà phê ven đường, hiếu kỳ đánh giá các thiết bị được lắp đặt trong quán.

Mặt tiền cửa hàng không lớn, nhưng lại được thu dọn sạch sẽ thanh nhã, trên bề cửa sổ đặt một loạt các chậu cây xanh, xanh mướt rất kích thích ánh nhìn của người khác.

Tô Niên Niên hít một hơi thật sâu, nhớ đến những lời nhắn gửi tha thiết của mẹ trước khi ra khỏi cửa...

"Niên Niên à, con cũng đã trưởng thành rồi, cũng là lúc tìm một người tốt để gả rồi, để trẻ hơn nữa là không thể gả đi được nữa đâu!" Sở Tố Tâm mẹ của Tô Niên Niên vô cùng đau lòng nhìn đứa con gái mình yêu thương.

Bị câu nói đó của mẹ đã kích đến mức muốn nôn ra máu, Tô Niên Niên lên tiếng đấu tranh: "Mẹ, con muốn được ở bên cạnh mẹ nhiều hơn, hơn nữa bây giờ phải lập gia đình... có phải là sớm quá rồi không?" không phải sợ Tô Niên Niên sợ kết hôn, mà năm nay cô chỉ mới 17 tuổi thôi mà! Minh thật sự là con ruột của mẹ sao?

Sở Tố Tâm cười ha hả, vỗ vỗ đôi vai mảnh khảnh của cô: "Ôi trời, tư tưởng của mẹ rất thoáng, nếu con thích cậu bé trai nào đều có thể đưa đến cho mẹ kiểm tra nha!"

Tô Niên Niên: "..."

Khi Tô Niên Niên còn nhỏ, ba vì tai nạn giao thông mà đã qua đời, để lại cho mẹ một khoản tài sản lớn. Tình cảm của Sở Tố Tâm và ba Tô vô cùng tốt, không thể chịu nổi được đã kích như thế đã lập tức ngã bệnh, phải nhập viện vài tháng. Nhưng khi bà xuất viện, lại đưa ra quyết tâm vì Tô Niên Niên mà kiên cường đối mặt với cuộc sống. Cho nên, mấy năm nay, bà đều dùng thái độ lạc quan vui vẻ như vậy để sống cùng với con gái.

Thấy Tô Niên Niên im lặng, Sở Tố Tâm càng vui vẻ hơn, gương mặt tràn ngập ý cười châm biếm: "Con trai của dì Trâu cũng không tệ, Niên Niên, cuối tuần này con đi gặp mặt cậu bé nhé?"

"Con không đi đâu!" Tô Niên Niên phát điên lên, Sở Tố Tâm trưng ra nét mặt đau thương: "Niên Niên, con không thương mẹ nữa rồi... mẹ chỉ muốn cho con được vui vẻ hạnh phúc thôi mà..."

Cảm nhận cộng với giả vờ đáng thương là là đòn sát thương của Sở Tố Tâm, Tô Niên Niên thật sự đã chịu thua rồi, gương mặt nhỏ cau lại: "Con đi... con đi có được chưa?"

"Vây con nhớ phải thật hòa nhã với người ta nha, phải dịu dàng, phải biết quan tâm, phải cố gắng là tiểu thư khuê các nha..." những câu sau của Sở Tố Tâm, Tô Niên Niên cũng không thể nhớ nổi nữa, nhưng giờ phút này khi nhìn thấy cậu thanh niên kia trong quán cà phê, vậy mà lại có cảm giác kinh hãi.

Áo trắng ngắn tay đơn giản, mái tóc đen sạch sẽ thoải mái, ánh mắt hờ hững, ngũ quan khôi ngô giống như một bức tượng được dày công điêu khắc, toàn thân tỏa ra một hơi thở lạnh lạnh, lại toát lên một sự hấp dẫn chí mạng.

Đôi chân của anh thon dài, ngồi ở phía sau chiếc bàn nhìn hơi nhỏ hẹp, lúc này đang hờ hững lật lật quyển tạp chí, mùi hương lượn lờ tỏa ra từ hai ly cà

phê trên bàn.

“Ừ ừ...” Tô Niên Niên nuốt một ngụm nước bọt, hoàn toàn bị gương mặt anh tuấn của người thiếu niên trước mặt làm cho khiếp sợ.

Nhưng rất nhanh Tô Niên Niên đã bình tĩnh trở lại, từ từ đi đến trước mặt người thiếu niên, dùng giọng điệu vô cùng bình tĩnh: “Ồ, hóa ra là cậu à?”

Thực ra, vốn dĩ cô cũng chưa từng gặp qua anh.

Cậu thiếu niên ngẩng đầu lên, bình tĩnh nhìn cô, ánh mắt sâu xa cuộn cuộn như bầu trời sao nhìn thẳng vào Tô Niên Niên, khiến cho cô không thể nào kiềm chế được mà lại nuốt một ngụm nước bọt.

“Nghe nói trước đây cậu rất mập đúng không, bây giờ đã gầy lắm rồi nhì, chẳng lẽ có bí quyết giảm cân thần kỳ gì sao?” Tô Niên Niên hoàn toàn thông suốt được lời nhún nhủ của Sở Tổ Tâm, trò chuyện với cậu thiếu niên trước mặt rất “hữu nghị”.

“...” im lặng một cách kì dị.

Phốt lò cô? Trên trán của Tô Niên Niên cũng đã chảy xuống vài vạch đen.

Cô bức bối bùng tách phê lên uống một hớp, ánh mắt của người thiếu niên đẹp trai ở phía trước mặt lập tức thay đổi.

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 2: Số mệnh đã định trước sẽ gặp nhau (2)

Nhóm dịch: Thất Liên Hoa

Cố Tử Thần cảm thấy thái dương mình hơi đau nhức

Mình chỉ muốn tìm quán cà phê nghỉ ngơi một chút, không ngờ một nữ sinh tự dưng xông tới, còn ra vẻ rất quen thuộc trò chuyện đủ thứ với anh.

Anh không thể không thừa nhận, nữ sinh trước mắt này, làn da trắng nõn, ngũ quan tinh xảo, ánh mắt trong trẻo, chiếc váy trắng mặc trên người cô mang lại hương vị khác biệt. Cho dù ánh mắt anh rất kén chọn nhưng vẫn cảm thấy cô rất xinh đẹp.

Nhưng... Tại sao cô lại muốn uống cà phê cùng mình?!

“Này, không phải anh cũng bị mẹ bắt đi xem mắt chứ? Thật là một anh chàng đáng thương, lúc về anh nói với mẹ anh là không thích tôi là được, ừ... Liên nói tôi đáng đáp quá xấu xí, cứ chỉ thô lỗ, cũng không dịu dàng lại không sẵn sàng, càng không giống tiểu thư khuê các...” Tô Niên Niên tự bôi xấu mình, hi vọng đại soái ca đối diện nghe hiểu, như vậy sẽ tốt cho cả hai người

Cô không muốn lấy chồng sớm thế đâu.

Nhưng hiển nhiên đại soái ca trước mắt không nghe lọt tai, ánh mắt đen nhánh rơi vào chiếc cốc trên tay cô.

Tô Niên Niên ý thức được ánh mắt của anh ta, bưng tỉnh đại ngộ: “Anh thích cappuccino à? Nha... tôi đã hiểu, uống cà phê có thể giảm béo, hay là anh gọi thêm một cốc?”

Trước khi đi Sở Tổ Tâm đã thông báo với cô, con trai của dì Trâu, biệt danh là Tiểu Mập, từ nhỏ đáng vẻ đã mập mập cực kỳ khiến người ta thích.

Địa điểm gặp mặt là một quán cà phê ven đường, mà hai bên đều phải mặc quần áo màu trắng.

Tô Niên Niên lăm nhăm một tràng dài, thậm chí còn định đứng dậy gọi phục vụ bưng cho anh một ly cà phê, thì bị một giọng nói lạnh lùng cắt ngang.

“Không cần.” Anh nhú mày, nhìn về mặt cô vẻ không vui.

Tô Niên Niên đang định nói gì, Cố Tử Thần đã đóng tap chỉ lại, chuẩn bị đứng dậy rồi đi.

Tiền thể phui bụi trên người, có vẻ rất chán ghét.

“Ồ này, anh cứ thế đi à?” Về mặt Tô Niên Niên không thể tin, bước chân của Cố Tử Thần không hề dừng lại, không định để ý đến cô.

Nhưng một giây sau, bước chân anh dừng lại, mà thái dương giãn giãn càng lúc càng mạnh.

“Ít nhất anh... cũng hãy trả tiền chứ...” Tô Niên Niên ngượng ngùng nói một câu, cô mặc váy không tiện lấy tiền, lúc ra khỏi nhà thì quên cầm túi xách, nên giờ rất bị động.

Được giọng nói trong veo của thiếu nữ này gọi, mặt Cố Tử Thần không đổi xoay người thanh toán.

Vừa quay đầu lại, Tô Niên Niên đã nở nụ cười vô cùng xán lạn với anh.

Vẫn không hề nói một lời, Cố Tử Thần bước nhanh ra khỏi quán cà phê, lông mày nhíu sâu hơn.

Thật là một cô gái kỳ quặc, đoạt cả phê của anh không nói, còn bắt anh tính tiền? Đúng là không thể nói lý.

Cố Tử Thần vừa đi, Tô Niên Niên thở phào một hơi, thật may, đối tượng hẹn hò không thích cô, nhưng vậy sẽ dễ ăn nói với mẹ.

Hai lòng uống nốt cốc cà phê, Tô Niên Niên cảm thấy tâm trạng thật tốt.

“Xin hỏi, là Tô Niên Niên sao?” Một giọng nói do dự vang lên, Tô Niên Niên nheo mắt, ngẩng mặt.

Xuất hiện trước mặt là một nam sinh nặng ít nhất 180 cân, mặc áo thun rộng thùng màu trắng, cái bụng phình ra, chỉ có ngũ quan có vẻ đoan chính.

Cậu ta nở nụ cười ngai ngùng với Tô Niên Niên, thịt trên mặt nhăn thành đống: “Xin chào xin chào, mình là Chúc Thành, là người đến gặp mặt cậu.” Trong quán cà phê chỉ còn một mình Tô Niên Niên, hơn nữa còn mặc váy trắng, điều này khiến Chúc Thành chắc chắn cô chính là người mình muốn tìm.

Đoàng -----

Cái cốc trong tay Tô Niên Niên đổ ra bàn, nhếch miệng nhỏ, biểu cảm trên mặt đầy kinh ngạc.

Ông trời ơi, cho nên đại soái ca ban nãy căn bản không phải đối tượng hẹn hò của cô, mà là tên mập mập múp múp này mới đúng à?!

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 3: Dọn nhà (1)

Nhóm dịch: Thất Liên Hoa

Trong đầu Tô Niên Niên âm âm tiếng sấm một hồi lâu, cô miễn cưỡng lấy lại tinh thần, mặt mày chào hỏi Chúc Thành: “Xin chào, mình là Tô Niên Niên.”

Chúc Thành rất vui vẻ tự giới thiệu, cậu ta lớn hơn Tô Niên Niên hai tuổi, nhưng lưu lại hai năm, bây giờ học lớp mười một giống Tô Niên Niên.

“Mình muốn một chiếc Black Forest, một chiếc Tiramisu, Niên Niên, cậu thích ăn gì?” Chúc Thành nhiệt tình hỏi Tô Niên Niên.

Tô Niên Niên còn đang ở trong trạng thái mơ màng, thuận miệng đáp: “Giống như cậu.”

Chúc Thành lập tức hiểu ý, đi đến quầy bánh ngọt, một lát sau, phục vụ bưng bánh ngọt của hai người tới.

Nhìn trước mắt tràn đầy bánh ngọt, Tô Niên Niên đang trong mộng mới tỉnh, Chúc Thành hào sảng nói: “Niên Niên, ăn nhiều một chút! Không đủ thì gọi tiếp!”

Thật đúng là đại gia, Tô Niên Niên có cảm giác khóc không ra nước mắt, cảm ơn nhỏ cam chịu đắm vào bánh ngọt.

A a a, may mà không quen biết vị đại soái ca kia, bằng không sau này gặp anh ta sẽ xấu hổ chết mất!

Tạm biệt Chúc Thành, Tô Niên Niên cuối cùng cũng kết thúc lần hẹn hò đầu tiên, lê tấm thân mệt mỏi trở về nhà. Một nửa là mệt, một nửa là no.

Sở Tổ Tâm đầy mong đợi nhìn con gái bảo bối trở về, chạy tới hỏi: “Thế nào? Tiểu Thành có phải rất đáng yêu đúng không, các con có tâm sự về lý tưởng về nhân sinh hay không?”

Tô Niên Niên vuốt cái bụng tròn vo của mình, khóc không ra nước mắt: “Đáng yêu, thật sự rất đáng yêu.”

Không chỉ có thể yêu mà còn có thể ăn, giải quyết toàn bộ bánh ngọt mà cô chưa ăn xong.

Thật ra ở cùng với tên mập này cũng không tệ, ít nhất có thể chỉ cần yên tâm thoải mái làm sâu gạo.

Tô Niên Niên trở mình, rầu rĩ không vui nghĩ.

Đôi mắt hạnh xinh đẹp của Sở Tổ Tâm đảo một vòng, sau đó lấy dũng khí, chọc vào eo Tô Niên Niên.

“Niên Niên à, mẹ có chuyện muốn nói với con...” Bà nhỏ giọng gọi Tô Niên Niên.

Tô Niên Niên bối vì ăn quá no bụng, phải tốn rất nhiều sức lực mới quay người được, tò mò nhìn Sở Tổ Tâm.

Sở Tổ Tâm tìm từ thích hợp, thận trọng nói: “Là như vậy...”

Giải thích khoảng mười phút, Tô Niên Niên cuối cùng cũng hiểu ý Sở Tổ Tâm.

Bà cùng một chú quen biết ba bốn năm, tình cảm không tệ, chú kua đã kết hôn một lần, bây giờ đang có một người con trai 18 tuổi. Nói tóm lại, ý của Sở Tổ Tâm là, bà muốn lập gia đình. Bây giờ muốn hỏi ý kiến của con gái một chút.

Tô Niên Niên trầm mặc, cười nói: “Mẹ, con ủng hộ mẹ.” Cô biết mẹ vì cô mà từ bỏ rất nhiều, những năm gần đây không biết có bao nhiêu người theo đuổi Sở Tổ Tâm, đều bị bà cự tuyệt, bây giờ cuối cùng cũng gặp được người thích hợp, Tô Niên Niên cũng thấy vui thay bà.

Sở Tổ Tâm vui đến phát khóc, ôm chặt Tô Niên Niên: “Niên Niên...”

Bất đắc dĩ an ủi mẹ, Tô Niên Niên trở về giường của mình, nhìn chiếc bụng nhỏ của mình hơi ưu thương.

Mẹ lấy chồng là chuyện tốt, nhưng cô tuyệt đối không muốn gả đi, nghĩ đến chuyện gả cho Chúc Thành, về sau bụng của mình sẽ giống như hấn, cô liền cảm giác được một trận gió lạnh.

Ngày nọ, Tô Niên Niên nằm ý như thường ngày, Sở Tổ Tâm bảo cô dậy, mỉm cười nói: “Niên Niên, chúng ta dọn nhà đi!”

Tô Niên Niên chỉ sững sờ trong chốc lát, một lát sau mới hiểu được Sở Tổ Tâm có ý gì.

Nơi hiện tại cô đang ở là nhà trọ của cha Tô, rỗng rã suốt mười bảy năm, bây giờ đột nhiên muốn dọn đi, trong lòng vẫn có chút thất vọng và mất mát.

Thế nhưng khi nhìn thấy nụ cười trên mặt mẹ, Tô Niên Niên lại không muốn làm mẹ thất vọng, đứng lên dọn dẹp hành lý của mình.

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 4: Dọn nhà (2)

Nhóm dịch: Thất Liên Hoa

Quần áo, giày, bé heo tiết kiệm, cây xương rồng cảnh,... Cô phân loại tốt những đồ vật này, để cho công ty dọn nhà đem đồ trong nhà lên xe.

Tô Niên Niên ngồi trên xe, ngồi ở vị trí lái là một người đàn ông trung niên, ngũ quan cứng rắn, bên trong ánh mắt thỉnh thoảng hiện lên tia sắc bén, nhìn thấy Sở Tổ Tâm sắc mặt hơi dịu lại, còn cười chào hỏi Tô Niên Niên: “Chào cháu, chú là Trần Doãn Hoa, cháu cứ gọi chú Trần là được.”

“Chào chú.” Tô Niên Niên gật gật đầu, trong lòng có hảo cảm hơn với Trần Doãn Hoa.

Trước đó cũng gặp chú ấy vài lần, chẳng qua khi đó chú ấy và Sở Tổ Tâm chưa xác định quan hệ, biểu hiện đúng mực, chưa từng vượt qua khuôn phép. Mà hiện tại cũng không miễn cưỡng Tô Niên Niên gọi chú ấy là cha, điều này khiến Tô Niên Niên âm thầm thở phào một hơi.

Audi màu đen khởi động, cuối cùng dừng bên trong khu biệt thự của Dụ Thành.

Đây là khu biệt thự xa hoa nhất Dụ Thành, dựa vào núi, bên cạnh là sông, tắc đất tắc vàng, khung cảnh vô cùng hoàn mỹ.

Trần Doãn Hoa ngừng xe, mở cửa xe, Tô Niên Niên liền đi xuống.

Biệt thự Trần gia diện tích rất lớn, trong viện trồng không ít hoa cỏ quý hiếm, vây quanh là một hàng rào màu trắng. Biền thự thì mang đậm phong cách

châu Âu, lộ ra vẻ lãng mạn trang nhã.

Tô Niên Niên theo bản năng hơi căng thẳng.

“Đi thôi, Niên Niên.” Trần Doãn Hoa mỉm cười với Tô Niên Niên, xua đi sự bất an của cô.

Sở Tổ Tâm kéo cánh tay Trần Doãn Hoa đi về phía trước, Tô Niên Niên đeo cặp sách đi ở phía sau.

Tiếng quyền kích kích liệt vang lên, dọa Tô Niên Niên nhảy lên một cái. Cô ngẩng đầu, trên sàn nhà phòng khách có hai nam sinh đang ngồi, lúc này đang chơi game đánh nhau rất hăng say.

“Tư Thần cũng ở đây sao, Trần Nguyên, Tư Thần, hai đứa dừng lại đã, để cha giới thiệu cho hai đứa một chút.” Trần Doãn Hoa cười cười, hình như rất thích người được gọi là “Tư Thần” kia.

Cái tên Trần Nguyên này Tô Niên Niên đã nghe nói qua, là đứa con trai độc nhất của Trần Doãn Hoa và vợ trước, lớn hơn cô một tuổi. Còn người tên Tư Thần này, cô hiểu kì nhìn sang.

Hai nam sinh thả máy chơi game trong tay ra, đứng lên. Một người nam sinh mặc áo sơ mi trắng mở miệng trước: “Xin chào, cháu là Trần Nguyên.” Trần Nguyên rất lễ phép chào Sở Tổ Tâm, sau đó lộ ra nụ cười ôn hòa với Tô Niên Niên, lông mi rất dài rủ xuống, dịu dàng giống như thiên sứ.

Tô Niên Niên vội vàng đáp lại: “Tô Niên Niên, niên trong niên nguyệt niên kì.”

Trước kia Sở Tổ Tâm đã từng gặp qua Trần Nguyên, đoan trang cười.

Mà nam sinh bên cạnh Trần Nguyên một mực không nói gì, mãi cho đến khi Trần Nguyên huych cậu ta một cái, cậu ta mới chậm rãi nói ra mấy chữ: “Cháu là Cố Tư Thần.” Giọng nói giống như là nghiền răng nghiền lợi nói ra.

Nghe được giọng nói trầm thấp êm tai này, sắc mặt Tô Niên Niên cứng đờ, sau khi nhìn thấy rõ khuôn mặt tuấn tú của Cố Tư Thần, mới không kiềm chế được hét lên một tiếng.

Sao lại là đại soái ca hôm đi hẹn hò? Tại sao anh ta lại xuất hiện ở đây!

“Sao thế?” Sắc mặt Trần Doãn Hoa và Sở Tổ Tâm lo lắng.

Cố Tư Thần bất giác nhú mày, là cô ấy?

Tô Niên Niên vội vã lắc đầu: “Không có gì... Vừa rồi cháu bị hoa mắt.”

Thấy khuôn mặt nhỏ nhắn của cô trở nên trắng bệch, Trần Doãn Hoa nhú mày, sau khi Tô Niên Niên liên tục xác nhận mình không sao mới cùng Sở Tổ Tâm lên lầu thu dọn đồ đạc.

Tô Niên Niên lúc đầu cũng dự định đi lên, lại bị Sở Tổ Tâm ngăn lại, nhỏ giọng bảo: “Niên Niên à, Trần Nguyên sau này sẽ là anh trai con, đương nhiên phải ở chung hòa thuận với anh trai, con xuống dưới tâm sự với anh trai con đi.”

“...” Khóe miệng Tô Niên Niên cứng đờ, đành phải lúng túng đi đến chỗ hai người Trần Nguyên.

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 5: Chặn tường?

Nhóm dịch: Thất Liên Hoa

Cố Tư Thần mặt lạnh không nói chuyện, đôi mày đen nhánh nhíu lại, cả người tỏa ra hơi thở khó gần, khiến người khác như muốn đóng băng.

Tô Niên Niên căng thẳng nhìn hai người, mắt to đan bóng lấp lóe, dường như không ngờ, lại gặp Cố Tư Thần ở đây.

Bầu không khí phòng khách trở nên hơi xấu hổ.

Trần Nguyên nhú mày, hăng hái nhìn hai người giằng co, khóe miệng có nét cười, dịu dàng với với Tô Niên Niên: “Đây là Cố Tư Thần, ở sát nhà chúng ta, đừng nhìn cậu ấy lạnh như băng, thật ra cậu ấy học rất giỏi, rất được nhiều cô gái ở trường chúng ta thích.”

Tô Niên Niên cười xấu hổ, ném cho Trần Nguyên một ánh mắt cảm kích.

“Ngồi đi, hai chúng ta còn chưa đánh xong ải này, này, sao không nói chuyện?” Trần Nguyên cười nhìn Cố Tử Thần, anh hừ lạnh một tiếng, không nói gì, ngồi xếp bằng dưới đất, tiếp tục chơi game với Trần Nguyên.

Người anh trai này của mình có vẻ rất dễ thân cận... Tô Niên Niên lén liếc nhìn Trần Nguyên, ánh mắt theo bàn năng vẫn rơi vào người Cố Tử Thần.

Dáng vẻ anh chơi game rất tập trung, mắt nhìn chăm chăm màn hình, ngón tay nhanh chóng múa trên tay cầm chơi game, thần thái tự nhiên, như thể đã tính trước được.

Ngoại hình thật dễ nhìn a... hình như lông mi còn dài hơn cô...

Tô Niên Niên ngấm nghĩa một lúc, liền ý thức được một ánh mắt lạnh như băng, chẳng biết từ khi nào, đôi mắt màu đen của Cố Tử Thần đã rơi trên người cô.

Bị con người tinh mịch thâm thúy kia nhìn chăm chăm, cơ thể Tô Niên Niên lập tức cứng đờ, hoàn toàn không biết nên phản ứng ra sao.

“Niên Niên, giúp anh cầm dưa hấu ra đây.” Trần Nguyên như lơ đãng nói một câu, Tô Niên Niên lập tức đứng dậy: “Được.”

Cô cuống quýt chạy về phía phòng bếp, Trần Nguyên cười khê, nhìn Cố Tử Thần: “Sao vậy? Thích em gái mình?”

“Thật không nhìn ra lòng dạ cậu lại thoáng như thế, mẹ kế mang con gái tới đã coi là em gái nhanh như vậy rồi? Chú Trần thật biết dạy con.” Cố Tử Thần khê xì một tiếng, biểu cảm rất khinh thường.

Trần Nguyên sờ mũi, sao anh cảm thấy, Cố Tử Thần giống con trai Trần Doãn Hoa hơn cả anh vậy?

Đang ngây người, Cố Tử Thần đã đứng dậy, phui sạch quần áo trên người, đi về phía phòng bếp.

Trần Nguyên cười khỏ, bệnh sạch sẽ của tên nhóc này vẫn nghiêm trọng như vậy a, rõ ràng người làm thêm giờ đã cẩn thận quét dọn ba lần.

Phòng bếp, Tô Niên Niên mở tủ lạnh to lớn xa hoa của Trần gia ra, cố với lấy nửa quả dưa hấu trên ngăn giữ tươi.

Nhón chân hồi lâu, ngón tay bị lạnh đến đau nhức.

Tô Niên Niên hà hơi vào ngón tay, đau khổ nhìn dưa hấu tí trên cao.

Có tiếng bước chân rất nhỏ truyền đến, cô quay đầu lại, là Cố Tử Thần đang đi về phía cô.

Sắc mặt Tô Niên Niên vui mừng: “Anh có thể lấy dưa hấu xuống giúp em được không?”

Loạt xoạt, tiếng bước chân vẫn tiếp tục, mặt Cố Tử Thần không biểu cảm, tiếp tục đi về phía trước.

Không nhìn thấy cô sao?! Nội tâm Tô Niên Niên suy sụp: “Này, em đang nói chuyện với anh đấy!”

Ánh mắt Cố Tử Thần nhìn sang, nhận nhậ ‘A’ một tiếng, vượt qua Tô niên Niên, đặt tay lên tủ lạnh.

Mặt Tô Niên Niên hơi đỏ lên, lúc này cô đang dựa vào tủ lạnh, động tác này của Cố Tử Thần như đang nhốt cô trong lồng ngực.

Nghĩ đến cảnh chặn tường khiến người ta mặt đỏ tim đập trên tivi, lại phối hợp với khuôn mặt tuấn tú 360 độ không góc chết của Cố Tử Thần, Tô Niên Niên cảm giác tim mình lập tức đập nhanh.

“Cô cho rằng, tôi sẽ làm gì với cô?” Giọng nói lạnh lùng vang lên bên tai, trong nháy mắt phá vỡ tất cả ảo tưởng của Tô Niên Niên.

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 6: Sao mình lại bắt nạt một con heo?

Nhóm dịch: Thất Liên Hoa.

Bốn mắt nhìn nhau, gần trong gang tấc, Tô Niên Niên có thể cảm giác được hơi thở của anh phả lên mặt mình.

Ừng ực --- si mê nuốt nước bọt, Tô Niên Niên ngẩng mặt nhỏ lên, lặp lại “Dưa hấu...”

Cô nghĩ dù Cố Từ Thần có tệt thế nào đi nữa cũng sẽ giúp cô một tay, không ngờ tên này lại xấu xa tới cực điểm!

Cố Từ Thần liếc nhìn dưa hấu, rồi nhìn xuống Tô Niên Niên thấp hơn mình ít nhất một cái đầu, nở nụ cười, Tô Niên Niên nhìn mà tim đập thình thịch.

“Tô Niên Niên đứng không? Cô biết không, lúc heo không được ăn, sẽ như thế này.” Nói rồi Cố Từ Thần hỏi: “Hiểu chưa?”

Tô Niên Niên đứng yên tại chỗ, ngơ ngác.

Giây này? Vì cô với con heo?! Tô Niên Niên không phục muốn giải thích với anh vào câu, Cố Từ Thần đã cầm chai nước lạnh đi ra ngoài.

Dù không quay đầu, Cố Từ Thần cũng có thể cảm nhận được vẻ mặt sắp phun máu của thiếu nữ sau lưng, khóe môi khẽ hừ một tiếng, hài lòng rồi đi.

Qua một lúc, Tô Niên Niên mới bụng đĩa dưa hấu ra, đặt trên bàn.

“Vậy em đi lên trước.” Cô nói với Trần Nguyên, hung hăng trừng Cố Từ Thần một cái.

“Em ấy sao vậy nhỉ? Không phải là cậu bắt nạt Niên Niên chứ?” Trần Nguyên nhíu mày, Cố Từ Thần cầm miếng dưa hấu gặm hai miếng, thẳng thắn nói: “Ai biết được, sao mình có thể bắt nạt một con heo béo núc béo ních chân lại ngắn chứ?” Anh nhìn thoáng qua phòng bếp, hẳn là nha đầu kia giẫm lên ghế mới lấy được dưa hấu.

Về mặt Trần Nguyên như gặp phải quỷ: “Cậu ghét em gái mình như thế, mà còn ăn dưa hấu của em ấy?”

Cố Từ Thần: “...”

Đẩy cửa phòng ra, đập mào mắt là căn phòng tràn ngập hơi thở thiếu nữ, rèm cửa in hoa li ti, sàn nhà bằng gỗ, vách tường màu xanh nhạt thanh nhã.

Tô Niên Niên cảm thấy cả thể xác lẫn tinh thần đều mệt mỏi, nằm xuống giường công chúa.

Tên Cố Từ Thần kia thật quá đáng ghét!

Sở Tổ Tâm đi đến nói chuyện phiếm với con gái vài câu, thấy cô không hăng hái lắm mới hậm hực bỏ qua, trước khi đi dặn dò: “Ngày mai là ngày tựu trường, nhớ dậy sớm chút nha...”

Tô Niên Niên mệt mỏi lên tiếng, sau khi rửa mặt xong, nằm xuống giường mơ màng ngủ thiếp đi.

Buổi sáng sớm, ánh nắng rạng rỡ, xuyên qua rèm cửa sổ chiếu vào phòng. Ngoài cửa sổ truyền đến tiếng chim hót líu ríu.

Đồng hồ báo thức mèo cầu tài vang lên, một bàn tay mảnh khảnh trắng nõn duỗi ra khỏi chăn, ấn dừng chuông.

Tô Niên Niên buồn ngủ dậy khỏi giường, mặc chiếc áo màu đen ngắn tay và quần jean đi xuống dưới.

Trong phòng khách không có một ai, cô như một du hồn bay đến trước bàn ăn bắt đầu uống sữa. Chẳng bao lâu sau, trên bậc thang truyền đến tiếng bước chân, ngay sau đó, tiếng hét của Sở Tổ Tâm vang lên: “Niên Niên! Con không ngồi xe chú Trần đi học à!”

“Gi cơ?” Tô Niên Niên ngáp một cái, Sở Tổ Tâm khoa tay múa chân: “Chẳng phải mẹ bảo con dậy sớm đi học với anh trai con sao! Giờ mấy giờ rồi mà con mới dậy.”

“Chẳng phải mẹ cũng vừa mới dậy...”

Hai mẹ con trừng mắt nhìn nhau một hồi, Sở Tổ Tâm mới sờ mũi: “Vậy mẹ lái xe đưa con đi.”

Oh no! Kỹ thuật lái xe của Sở Tổ Tâm nát có tiếng, thấy nguy hiểm không phanh mà che hai mắt lại, Tô Niên Niên nhảy dựng lên từ trên ghế: “Con tự đi!”

Đánh chết cô cũng không muốn ngồi vào xe mẹ!

Mất nhìn thời gian, tám giờ mười lăm, cách thời gian lên lớp chưa đến 15 phút, làm sao bây giờ?!

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 7: Người ta cuối cùng cũng chờ được anh!

Nhóm dịch: Thất Liên Hoa.

Tô Niên Niên vội vàng lau miệng, cầm cặp sách xông ra ngoài, lo lắng đánh giá xung quanh, nghĩ không biết có xe đến trường học không.

Đáp lại cô chỉ có thừa thốt vài tiếng chim hót.

Mặt mũi Tô Niên Niên tràn đầy tuyệt vọng, tay vịn trán, hôm qua Trần Doãn Hoa lái xe tới, cô nhớ khu biệt thự này có một trạm xe buýt. Dù sao bây giờ đã trễ, ngồi xe buýt vẫn tốt hơn ngồi xe mẹ.

Hạ quyết tâm, Tô Niên Niên đeo cặp xách đi ra ngoài. Máy con chim nhỏ đậu bên trên chạc cây bỗng nhiên vỗ cánh bay đi, một chiếc xe Porsche màu đen từ nhà để xe sát vách chạy ra, Tô Niên Niên giống như nhìn thấy vị cứu tinh, chạy tới.

“Cộc cộc” Tô Niên Niên gõ cửa xe, qua một hồi lâu, cửa sổ xe chậm rãi hạ xuống, lộ ra một bên mặt lạnh lùng của thiếu niên tuấn lãng như pho tượng ngồi bên trong.

A... Là đại soái ca hàng xóm, Cố Từ Thần.

Tô Niên Niên cười ha ha với anh ta: “Anh cũng đi học à? Cho tôi đi nhờ với, Cố...À, bạn học Cố.” Trí nhớ cô không tốt lắm, trong lúc nhất thời thật sự không nhớ nổi tên anh ta.

Cố Từ Thần lạnh lùng nhìn chằm chằm cô hai giây, ý đồ muốn tìm thứ gì đó bên trong nụ cười kia, nhưng đôi mắt lại bị nụ cười ngọt ngào của Tô Niên Niên làm cho đau nhức, cặp mắt của cô ấy quá mức sạch sẽ trong suốt, Cố Từ Thần khẽ hừ một tiếng, không nói lời nào nhìn thẳng về phía trước.

Anh ta không hề nói gì, nhưng Tô Niên Niên biết anh ta đã đồng ý. Cô lập tức mở cửa xe, ngồi lên.

Cố Từ Thần khởi động xe, lấy tốc độ nhanh nhất chạy ra ngoài.

Tô Niên Niên vỗ ngực, xem tình hình thì có thể kịp giờ, vui vẻ ngâm nga hát.

Chỉ riêng hát chưa đủ, cô thuận tay bật nhạc trên xe, lập tức trên xe vang lên tiếng hòa âm trộn lẫn vào nhau vô cùng náo nhiệt.

Đầu Cố Từ Thần đầy vạch đen, anh biết là không nên để nha đầu này lên xe mà! Từ trước đến nay anh luôn thích yên tĩnh, Tô Niên Niên này làm cho anh cảm thấy vô cùng đau đầu.

“Đóng lại!” Cố Từ Thần nghiêng răng nghiêng lợi phun ra mấy chữ, Tô Niên Niên bĩu môi, thấy bộ dáng anh ta giống như nếu cô không đóng lại sẽ ném cô xuống xe, không cam tâm tình nguyện tắt nhạc đi.

Đúng là không tốt đẹp gì, giống như ông cụ non, đây là đánh giá trong lòng Tô Niên Niên về Cố Từ Thần.

Nhưng mà cô thần kinh thô đã quen, hạ cửa kính xe xuống buồn chán thưởng thức phong cảnh.

“Đóng lại!” Cố Từ Thần cau mày, Tô Niên Niên nguyền anh ta một cái: “Tôi hóng gió thì sao! Cái anh này...Ai ui...”

Còn chưa dứt lời, Cố Từ Thần đã đè cái nút xuống, trực tiếp đóng cửa sổ lại.

Tô Niên Niên trừng mắt một cái, được rồi, cô vẫn nên yên ổn ngồi thôi!

Mà sự chán ghét của Cố Từ Thần với Tô Niên Niên lại nhiều thêm một phần, vừa rồi trên con đường bên ngoài kia toàn là hoa, mà anh lại dị ứng với phấn hoa, ngửi thấy hương hoa như có như không khiến cả người đều khó chịu!

Anh và Tô Niên Niên khẳng định là bất tự không hợp!

Kỹ thuật lái xe của Cố Từ Thần rất tốt, chỉ còn cách cao trung Thánh Âm không xa, chưa đến mười phút, anh ta liền dừng xe, Tô Niên Niên đi xuống xe, đánh giá trường học mới này.

Cao trung Thánh Âm là cao trung tư nhân tốt nhất Dự Thành, khung cảnh hoàn mỹ, ti lệ lên lớp cao, tương ứng với học phí cao. Có thể đến học tại trường này không phải thì quý, hoặc chính là có thành tích học tập đặc biệt tốt từ sơ trung.

Tô Niên Niên dọn nhà, cách cao trung lúc đầu quá xa, mà Trần Nguyên cũng học tại trường này, đương nhiên Sở Tố Tâm liền chuyển trường cho cô.

Đối với trường học mới này Tô Niên Niên rất hài lòng, đang chuẩn bị lên tiếng gọi Cố Từ Thần, liền nghe thấy một giọng nữ điệu đà truyền đến: “Anh Từ Thần, người ta cuối cùng cũng chờ được anh!”

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 8: Lễ khai giảng (1)

Nhóm dịch: Thất Liên Hoa.

Anh Từ Thần? Đây là cái quỷ gì vậy?

Tô Niên Niên mở to hai mắt nhìn, liền thấy ba nữ sinh đi về phía cô. Người cầm đầu mặc một bộ váy thực nữ màu hồng, tóc tỉ mỉ chải kỹ, mặt nhọn hình trái xoan, nhìn qua đã thấy thanh tú xinh đẹp.

Cố Từ Thần mặt không biểu cảm, nữ sinh kia ngọt ngào kêu một tiếng: “Anh Từ Thần, chúng ta đã hai tháng không gặp, anh cũng tham gia lễ khai giảng sao?”

Ờ---

Tô Niên Niên nhất thời không nhận được, nôn khan một tiếng, kém chút nữa phun ra bữa sáng với sữa bò.

Nữ sinh kia hung hăng liếc nhìn Tô Niên Niên, lại nhìn thấy Tô Niên Niên đứng bên cạnh xe Cố Từ Thần, nhũn mảy nói: “Cậu có ý gì? Còn nữa, tại sao cậu lại ở cùng anh Từ Thần?”

Khẩu khí mãnh liệt chất vấn giống như cô đoạt bạn trai cô ấy vậy, Tô Niên Niên vô tội nháy mắt: “Chúng tôi đi học cùng nhau.”

Nghe lời nói ấy, ba nữ sinh cùng nhau hít một ngụm khí lạnh, một nữ sinh tóc ngắn ăn mặc trung tính ở đằng sau kéo quần áo nữ sinh đằng trước: “Sơ Hạ, chẳng lẽ cô ta ngồi cùng xe Cố nam thần đến sao...”

Doãn Sơ Hạ cắn răng, giậm chân, ủy khuất nhìn về phía Cố Từ Thần: “Anh Từ Thần, tại sao anh lại ở cùng cô gái khác?” Giọng nói nũng nịu giống như tình nhân.

Tô Niên Niên lại nôn khan một tiếng, sau khi ý thức được ánh mắt khác thường xung quanh, cô gờ hai tay lên: “À... Tôi bị khó chịu trong bụng ọe...Không cần để ý đến tôi, để tôi đến nơi hẻo lánh yên tĩnh một lúc...”

Cô cầm lấy cặp sách chạy như bay, Cố Từ Thần sau lưng theo bản năng nhũn mảy, còn khóe miệng Tô Niên Niên cong lên một nụ cười giảo hoạt.

Xem ra hôm qua Trần Nguyên nói không sai, Cố Từ Thần hình như rất được hoan nghênh.

“Anh Từ Thần, chúng ta cùng đi nha...” Doãn Sơ Hạ dây dưa không dứt nhìn Cố Từ Thần, Cố Từ Thần ngoảnh mặt làm ngơ, một tay dứt túi đi đến lễ đường.

Mãi cho đến khi Doãn Sơ Hạ nhích lại gần anh, anh mới rù rì xuống ngắm cô ta một chút, nhũn mảy: “Cô là ai?”

Nụ cười gượng gạo của Doãn Sơ Hạ trong nháy mắt sụp xuống, hai người tùy tùng sau lưng cũng giật nảy mình, không nói lên lời.

“Chỉ Sơ Hạ, Cố nam thần có bạn gái rồi sao?” Trương Hiểu Tiệp tóc ngắn cẩn thận từng li từng tí hỏi một câu, khuôn mặt xinh đẹp của Doãn Sơ Hạ hiện lên vẻ sắc bén: “Làm sao có thể, anh Từ Thần không thể ở cùng một chỗ với loại con gái kia!”

Thấy cô ta tức giận, Trương Hiểu Tiệp và Lưu Duẫn Nhi liếc nhau, vội vàng đi phía sau cô ta.

Đi một vòng quanh trường học, Tô Niên Niên mới phát hiện lo lắng của mình là hoàn toàn dư thừa, hôm nay là ngày khai giảng đầu tiên, chín giờ bắt đầu lễ khai giảng, căn bản không cần lo lắng đến muộn.

Lượn quanh một vòng, khi Tô Niên Niên đến chỗ ngoặt, lại không cẩn thận đụng vào một người.

“Cậu không sao chứ?” Cô đỡ lấy nữ sinh yếu đuối kia.

“A, không sao.” Nữ sinh cười dịu dàng với cô, cô ấy tóc ngắn ngang vai.

Thấy Tô Niên Niên buồn chán nhìn đông nhìn tây, cô ấy tốt bụng hỏi: “Cậu là học sinh lớp nào, không đi tham gia lễ khai giảng sao?”

Tô Niên Niên lúng túng sờ lên đầu: “Mình vừa chuyển trường tới, không biết nên đi đâu.”

“Thì ra là thế, vậy mình dẫn cậu đi, mình tên là Tống Dư Hi, chào cậu.” Tống Dư Hi cười xán lạn, đưa tay ra với Tô Niên Niên.

Tô Niên Niên nắm tay cô ấy, đi theo Tống Dư Hi đến lễ đường.

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 9: Lễ khai giảng (2)

Nhóm dịch: Thất Liên Hoa.

Sở Tổ Tâm đã thông báo cho cô, lớp cô học là lớp 11F, cùng Tống Dư Hi nói chuyện phiếm vài câu mới phát hiện cô ấy cũng học lớp F, hai người thuận lợi ngồi xuống vị trí của mình trong lớp.

Lễ khai giảng đơn giản là lãnh đạo đọc diễn văn, chủ nhiệm lớp đọc diễn văn, học sinh ưu tú đọc diễn văn, Tô Niên Niên nghe vô cùng buồn ngủ, ngáp mấy cái.

Vị trí lớp F ở gần cuối cùng, nhưng có thể nhìn thấy toàn bộ tình hình ngoài lớp, một thân hình cao lớn đi dọc hành lang đến vị trí lớp A, đám người bên trong bắt đầu trở nên nhốn nháo.

“Wow, Cổ nam thần đi dự ư, thật hạnh phúc! Cậu đánh mình một cái đi!”

“Trời ạ, mình không xuất hiện ảo giác đấy chứ?”

“Cổ Từ Thần, em yêu anh!”

“...”

Nữ sinh ríu rít bàn luận và liên tục hét chói tai, phần lớn nam sinh đều bĩu môi khinh thường, khiến cho thầy chủ nhiệm trên đài hô vào microphone mấy câu “Yên tĩnh! Yên tĩnh!”

Tô Niên Niên hiếu kì hỏi: “Các cô ấy bị sao thế?”

Tống Dư Hi nhìn về phía trước một cái, sau khi toại nguyện nhìn bóng lưng của Cổ Từ Thần, hài lòng cảm thán: “Bởi vì Cổ nam thần đến dự, đơn giản là ngàn năm khó gặp!”

“Cổ nam thần? Là hot boy của trường học chúng ta sao?”

Nghĩ là Tô Niên Niên mới chuyển trường không tìm hiểu tình hình, Tống Dư Hi rớt cuộc vẫn là một cô nữ sinh, tương đối thích bát quái, giải thích cặn kẽ: “Đúng vậy, cao trung Thánh Âm có tam đại hot boy, Dạ Tinh Vũ gốc nghèo đáng yêu, lớp 11A, Trần Nguyên dịu dàng quan tâm, lớp 12A, còn có hot boy cao ngạo lạnh lùng nhất, Cổ Từ Thần. Anh ta chưa từng cười với ai bao giờ, nhưng thân hình ba trăm sáu mươi độ không góc chết, mà thành tích học tập lại cực tốt, đơn giản chính là nam thần hoàn mỹ!”

Tô Niên Niên nhếch miệng, thấy Tống Dư Hi hưng phấn kích động đến nổi mặt mũi đỏ bừng, thật sự không nghĩ ra tại sao tên lãnh đạm này lại được hoan nghênh như thế.

“Thì ra là thế, rất đẹp trai rất đẹp trai...” Tô Niên Niên qua loa nói hai câu, dựa vào ghế nhắm mắt lại: “Mình buồn ngủ quá nên ngủ trước một lúc, khi nào xong phiên cậu gọi mình dậy.”

Tống Dư Hi ngoan ngoãn gật nhẹ đầu, ánh mắt lại không khống chế được nhìn về phía Cổ Từ Thần.

Vừa nghĩ đến khuôn mặt tuấn lãng thanh nhã kia, Tống Dư Hi cảm thấy trong lòng ảm áp, hiện ra bộ mặt thiếu nữ thâm mến người trong mộng.

Cổ Từ Thần không biết hôm nay mình bị làm sao vậy, thế mà anh lại lo lắng cho Tô Niên Niên, chẳng qua rất nhanh anh liền tự an ủi mình, anh đang lo lắng thay Trần Nguyên.

Anh sẽ không lo lắng cho một con heo đâu.

Trần Nguyên cảm quyền sách trong tay đi qua, thấy bộ dạng nôn nóng của Cổ Từ Thần, khoe miệng hiện lên ý cười: “Nghe nói cậu đưa em gái mình tới, cảm ơn.”

Cổ Từ Thần quay đầu qua chỗ khác: “Cậu đương nhiên phải cảm ơn mình, cô ấy mập như vậy tốn rất nhiều dầu đấy!”

Trần Nguyên “A” một tiếng thật dài, Cổ Tử Thần từ trước đến nay tinh táo tự kiềm chế không nhiễm khói lửa nhân gian, thế mà bây giờ lại hành động như thế, ngay cả lượng dầu hao tổn cũng so đo rõ ràng như vậy.

Nét cười trên khóe miệng của anh ta càng sâu, cặp mắt đào hoa trên choker nữ sinh bên cạnh.

Lễ khai giảng nhằm chán kết thúc, Tô Niên Niên uể oải đi theo Tống Dư Hi trở về phòng học.

Các cô trở về muộn, trong phòng học đã ngồi đầy người, đối với Tô Niên Niên mà nói, đều là khuôn mặt xa lạ.

Trong phòng học mười mấy nữ sinh tập hợp lại một chỗ, đang háng say thảo luận gì đó, nhìn thấy Tô Niên Niên tiến đến, một người nữ sinh tóc ngắn chỉ vào Tô Niên Niên, kinh ngạc vô cùng: “Chính là cậu ta! Người ngồi xe Cổ nam thần đến trường!”

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 10: Bức ép (1)

Nhóm dịch: Thất Liên Hoa.

“Tống Dư Hi, quan hệ giữa cậu và cô ấy là thế nào?” “Này, cô ấy cũng là bạn F sao?”

“Thôi đi, thông đồng với Cổ nam thần nhà chúng ta, thật buồn nôn!”

“Tống Dư Hi, quan hệ giữa cậu và cô ấy là thế nào a?”

Tiếng bàn tán mồm năm miệng mười vang lên, Tống Dư Hi đối mặt với những câu hỏi dồn dập kia, bị dọa không dám nói gì, biểu cảm của Tô Niên Niên bên cạnh rất bình tĩnh, nhìn Doãn Sơ Hạ cầm đầu hỏi: “Vậy cậu cảm thấy, quan hệ giữa bọn tôi là thế nào?”

Trên khuôn mặt nhỏ nhắn xinh đẹp của Doãn Sơ Hạ hiện lên tia độc ác, hung hăng nắm chặt bàn tay trắng như phấn.

“Hừ, giờ ngay cả học sinh mới cũng phách lối như vậy rồi sao?”

“Tống Dư Hi, thức thời thì đừng làm bạn với loại người này!”

Mấy học sinh nữ nhao nhao nói, trong lòng Tô Niên Niên hiểu rõ, đây là đang ghen tị mà thôi.

Thật đúng là bức bối, biết thế không ngồi xe tên kia.

Trong lòng mắng mỏ Cổ Tử Thần vài câu, Tô Niên Niên đối mặt với mấy cô gái đang giương nanh múa vuốt, tuyệt không sợ hãi.

Nói đùa, khi cô còn học ở trường cao trung cũ chính là hỗn thế tiểu ma vương, sao lại sợ một đám nữ sinh ngực to đầu nhỏ này được? À không, còn có mấy người ngực phẳng, xem ra đầu óc cũng không tốt lắm.

“Nhất định là cậu quyến rũ Cổ nam thần, nếu không sao anh ấy có thể cho cậu lên xe được!” Trương Hiểu Tiệp hung hăng mắng, lập tức đạt được sự hưởng ứng của nữ sinh xung quanh.

“Đúng vậy...”

“Hừ, nhất định là như thế.”

Tô Niên Niên cau mày, nhìn sang Trương Hiểu Tiệp, hỏi vặn lại: “Cậu có chứng cứ gì? Bạn học, ngậm máu phun người cũng phải có chút hàm lượng kỹ thuật chứ, dù tôi thật sự...thật sự ở bên Cổ gi Thần, thì liên quan gì đến cậu?”

Trương Hiểu Tiệp đang định nói, chạm phải ánh mắt lạnh băng của Tô Niên Niên, theo bản năng lui về sau một bước.

Trong lòng Doãn Sơ Hạ thầm mắng một tiếng, thật đúng là không có tiền đồ.

“Cổ nam thần là của tất cả bọn tôi, cậu có tư cách gì mà ngấp nghé!” Doãn Sơ Hạ nói một câu, khiến cảm xúc của đám người tăng cao.

Em gái này nhất định bệnh không nhẹ... luôn mồm treo chữ Cổ nam thần bên miệng, thật sự biến mình thành fan cuồng rồi? Tô Niên Niên lắc đầu: “Tôi

có nói gì đâu, mà phải nói lại, a, chẳng lẽ cậu dám nói cậu không có chút huyền tướng nào với Cổ nam thần không? Chưa biết gì đã kêu gào ầm ĩ ở đây, không phải cậu chột dạ chứ? Còn nữa, cậu nói tôi ngấp nghé? Sao tôi lại cảm thấy ngược lại người có ý đồ với Cổ nam thần chính là cậu đấy.”

Bình thường Tô Niên Niên hơi thô lỗ, nhưng bàn về việc cãi nhau bức ép, tuyệt đối được tính là nhanh mồm nhanh miệng. Chỉ đám ba câu đã khiến Doãn Sơ Hạ không nói lại được, hơn nữa còn thành công di chuyển tiêu điểm của mọi người.

Mấy nữ sinh liếc nhìn Doãn Sơ Hạ, bọn họ là bạn học học chung hai năm, ai cũng biết Doãn Sơ Hạ là người thích Cổ Tử Thần nhất.

Ánh mắt mọi người nhìn Doãn Sơ Hạ trở nên vi diệu.

Các cô thích Cổ Tử Thần không sai, nhưng không ngốc đến nỗi để mặc người ta điều khiển!

“Cái đó, Tiểu Mỹ, hôm nay chúng ta ngồi chung bàn đi!”

“Được được, đúng rồi, hôm nay mình còn thấy Dạ Tinh Vũ lớp A, thật là siêu đẹp trai, chắc chắc...”

Các nữ sinh tụ tập dần tản ra, Doãn Sơ Hạ không dám tin, rõ ràng là Tô Niên Niên sai, mà mình tự nhiên bị cô lập, mà mọi người lại có biểu cảm cười trên nỗi đau của người khác?

Doãn Sơ Hạ đang muốn phát tác, lại bị một giọng nói ngăn lại.

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 11: Bức ép (2)

Nhóm dịch: Thất Liên Hoa.

“Ai ôi, mấy đứa con gái các cậu thật là, chỉ vì một người đàn ông mà tranh đoạt tình nhân thì ra cái thế thống gì, nếu không các cậu tranh tôi đi? Tôi cũng rất đẹp trai này!” giọng điệu của người kia cả lo phát phờ, còn cười hắc hắc nữa, ngược lại là kịp thời hóa giải tranh chấp giữa hai người Tô Niên Niên và cô ta.

Doãn Sơ Hạ hừ bằng giọng mũi khinh miệt nói: “Chúc Thành, ai mà thêm thích kẻ mập mạp như cậu.”

Tô Niên Niên cũng nhìn cậu ta, khoe miệng khế giật giật.

Đây không phải là đối tượng hẹn hò của mình, Chúc Thành mập mạp 180 cân sao.

Hiển nhiên là Chúc Thành cũng nhận ra Tô Niên Niên, cậu ta vẫy vẫy tay với cô, Tô Niên Niên đi tới chỗ cậu ta, ngồi xuống bên cạnh cậu ta, Tống Dư Hi cúi đầu, chuyển sang ngồi qua bên kia.

“Trùng hợp vậy, cậu cũng học ở Thánh Âm.” Tô Niên Niên mỉm cười nói với Chúc Thành, đưa tay ra: “Xin chào, Tô Niên Niên.”

Chúc Thành mỉm cười: “Chúc Thành, mọi người đều gọi mình là Trư ca.”

Phốc ——

Tô Niên Niên không nhịn được phì cười, trêu ghẹo nói: “Cũng hợp với cậu.”

Chúc Thành cũng không so đo với cô, tán gẫu mấy câu, một người phụ nữ đeo kính đi vào phòng học, nhìn khoảng trên dưới ba mươi tuổi, đeo gọng kính màu đen, đôi mắt phượng lóe lên ánh sáng lạnh lẽo, nhìn qua cực kỳ nghiêm nghị.

“Xin chào mọi người, cô là Kim Văn - giáo viên tiếng anh của lớp mình, hoan nghênh mọi người đã đến với đại gia đình lớp F này...” Cô ta khách khí nói mấy câu nói, quét học sinh trong lớp một vòng: “Hôm nay là ngày đầu tiên khai giảng, mọi người nhận sách giáo khoa trước, quét dọn làm vệ sinh phòng học là có thể về nhà.”

Đám học sinh dưới lớp lập tức vỗ tay hoan hô, bị Kim Văn trừng mắt, lập tức ngồi ngay ngắn không dám lộn xộn nữa.

Kim Văn bảo mấy nam sinh đi đến phòng giáo vụ lấy sách giáo khoa, sau khi mọi người nhận sách giáo khoa xong, cả lớp bắt đầu chia tổ quét dọn vệ sinh.

Tô Niên Niên và Tống Dư Hi được phân công lau bàn, coi như là công việc nhẹ nhàng.

“Đi thôi, chúng ta đi lấy giẻ lau bàn.” Tô Niên Niên gọi Tống Dư Hi, Tống Dư Hi không ngừng lấy tay vuốt ve sách giáo khoa, vẻ mặt lộ vẻ khó xử, rất lâu sau mới hoàn hồn lại: “À được, để mình mang cậu đi.”

Hai người đi lấy chậu nước, cầm giẻ lau bắt đầu lau.

Trong hành lang đột nhiên truyền tới một tiếng thét chói tai, sau đó là nữ sinh lùn Lý Ân Mỹ xông vào la ầm lên: “Này, Cố nam thần, Dạ Tinh Vũ còn cả Trần Nguyên đi về phía lớp chúng ta! A a a mình kích động quá!”

Lý Ân Mỹ có chất giọng cao lớn như loa phát thanh điển hình, tất cả các nữ sinh trong lớp kích động xông ra xem, chuẩn bị ngắm nhìn phong thái của giáo thảo.

Doãn Sơ Hạ chỉnh trang lại bộ váy mình đang mặc trên người, thở một hơi thật dài đi ra khỏi phòng học, quả nhiên là ba người Cố Tử Thần đều ở hành lang, cô ta nắm chặt hộp quà màu hồng trong tay theo bản năng.

Ở bên trong là thư tình và quà tặng cô ta tặng cho Cố Tử Thần, cô ta phải tỏ tình với nam thần cô ta thầm thích hai năm trời!

“Anh Tử Thần, em có lời muốn nói với anh!” giọng nói của Doãn Sơ Hạ không lớn, nhưng lại dẫn tới sự chú ý của tất cả mọi người chung quanh.

“Cho mình xin, Doãn Sơ Hạ đang muốn làm gì vậy?”

“Chẳng lẽ là muốn tỏ tình? Có trò hay để xem..”

Tiếng mọi người nghị luận ầm ĩ truyền vào phòng học, Tô Niên Niên đứng trong phòng cách lớp thủy tinh trong suốt, cũng nhìn thấy tình hình bên ngoài.

Cố Tử Thần dừng bước, nhú mày đẹp lại, lạnh lùng nói: “Chuyện gì?”

“Cái này... em muốn tặng anh cái này...” Doãn Sơ Hạ khấn trương đưa cái hộp ra, không nói gì, nhưng không cần nói người ngoài sớm biết.

“Oa oa, thật sự là tỏ tình, Cố nam thần sẽ đồng ý hả...”

“Cất, nói gì mà Cố nam thần là của mọi người, rõ ràng người tỏ tình là cậu ta...”

“Doãn Sơ Hạ đúng là biết giả bộ...”

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 12: Bức ép (3)

Nhóm dịch: Thất Liên Hoa.

Trong tiếng nghị luận mồm năm miệng mười của mọi người, Cố Tử Thần khẽ gật đầu: “Cám ơn.” Anh ta dừng lại, rồi nói tiếp: “Nhưng tôi không muốn nhận.”

Trên khuôn mặt đẹp trai của anh ta không biểu lộ bất kỳ một cảm xúc gì, thậm chí ngay cả chân mày khỏe mạnh cũng lười nâng lên, cả người tản mát ra hơi thở lạnh lùng lãnh đạm, rõ ràng là cự tuyệt Doãn Sơ Hạ.

Lúc này, không ít học sinh ở mấy lớp gần đó cũng đến gần xem náo nhiệt, một nam sinh còn huyết sáo, cả đám người chột nổ tiếng cười vang.

Hốc mắt của Doãn Sơ Hạ dần đỏ lên, tay cầm cái hộp cũng đang không ngừng run rẩy.

Cô ta chặt vật xoay người, tự ái còn sót lại làm cô ta không thể nào đối mặt với Cố Tử Thần được nữa, cô ta gần như là đi lao đảo chạy vọt vào phòng học.

Trương Hiểu Tiếp và Lưu Doãn Nhi thấp giọng an ủi cô ta, còn những người khác trong phòng học đều có biểu tình cười trên sự đau khổ của người khác.

Tính cách của Doãn Sơ Hạ không tốt, ngày thường đều cư xử với người khác ngang ngược không coi ai ra gì, ý vào mình là thiên kim của công ty giải trí Doãn thị, bắt nạt không ít bạn học ở trong trường, bây giờ thấy cô ta bị Cố nam thần cự tuyệt, không ít người đều thầm thoải mái cười to ở trong lòng.

“Chuyện gì xảy ra vậy?” Tô Niên Niên còn không biết xảy ra chuyện gì, Tống Dư Hi thấp giọng nói: “Cố nam thần cự tuyệt lời tỏ tình của Sơ Hạ... haizzz...”

Đúng là ngây thơ a, Tô Niên Niên chề bai lắc đầu, tiếp tục lau nỏ mấy cái bàn cuối cùng.

“Cộc cộc.” Cửa phòng học được gõ khẽ hai tiếng, bị người ta đẩy ra, khuôn mặt tuần tú của Trần Nguyên xuất hiện.

Khóe miệng anh ta nâng lên nụ cười ôn hòa, Doãn Sơ Hạ ngẩng đầu lên, trong lòng còn tồn tại một tia khao khát cuối cùng.

“Niên Niên, anh chờ em ở bãi đậu xe, chờ lát nữa gặp.”

Tô Niên Niên hơi sững sốt, gật đầu nói: “Được.”

Trần Nguyên đóng cửa lại lần nữa, cùng đám người Cố Từ Thần đi xuống tầng.

Bầu không khí quỷ dị bao trùm lấy phòng học, Tô Niên Niên vẫn không để ý để xung quanh tiếp tục lau bàn, nhưng Doãn Sơ Hạ vỗ mạnh vào bàn đứng lên, vẻ mặt hung thần ác sát: “Sao cậu lại không biết xấu hổ như vậy, quyến rũ Cố nam thần chưa đủ, còn định làm gì với Trần Nguyên?”

Lúc con người ta tức giận thì sẽ mất lý trí, khoảng khắc lúc Doãn Sơ Hạ bị Cố Từ Thần cự tuyệt đã là điểm giới hạn của cô ta, mắt thấy thấy Trần Nguyên nói muốn đợi Tô Niên Niên, con giận trong lòng cô ta lại càng bộc phát.

Tô Niên Niên cau mày: “Cậu có phải bị bệnh hay không, tung tin vịt vu khống hãm hại người khác vui lắm hả?”

Tất cả những học sinh khác đều lấy thái độ bo bo giữ mình vây xem, Chúc Thành vốn định giúp Tô Niên Niên, nhưng cậu ta không đoán được là Doãn Sơ Hạ tìm được một chồng báo không biết từ đâu, giống như là của học sinh để lại trước kỳ nghỉ, mặt trên chồng báo dính đầy bụi bặm. Cô ta nhìn cũng không nhìn, trực tiếp ném về phía mặt Tô Niên Niên.

Tô Niên Niên phản ứng nhanh hơn, né người nhảy sang bàn bên cạnh, dễ dàng tránh thoát.

Cô cảm thấy đầu mình sắp nổ tung rồi, đang xảy ra chuyện gì vậy? Sao mình lại xui xẻo gặp phải cái thể loại hoa si fan nảo tàn này, mình bị nam thần cự tuyệt thì thôi đi, còn dám tức giận lên trên đầu cô?

Cô vô tội có được không, hơn nữa, cô ta thật sự coi cô là học sinh mới tùy ý nắn bóp sao?

Tô Niên Niên nhảy xuống bàn, nhặt từng tờ từng tờ báo tán loạn trên đất lên, bình tĩnh hỏi: “Vừa rồi cô phân công cậu quét phòng phải không?”

Doãn Sơ Hạ tức giận đến mức cả người đều run rẩy, Tống Dư Hi đứng ở phía sau nhỏ giọng nói: “Đúng vậy...”

Mọi ánh mắt đều dời đến trên người Tô Niên Niên, khóe miệng cô cong lên tạo thành nụ cười, bắt đầu xé báo trong tay.

“Cậu làm gì vậy? Bọn mình sắp quét xong rồi!” Lưu Doãn Nhi kêu thét, Tô Niên Niên tung đồng báo vụn trong tay ra, nhất thời sàn phòng học sạch sẽ vương vãi đầy mảnh báo vụn.

“Rào ——” Tiếng nước thanh thúy vang lên, mọi người đều tròn mắt hốc mồm nhìn hành động của Tô Niên Niên.

Cô vứt cả giẻ lau lẫn tạt cả chậu nước bẩn xuống dưới đất!

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 13: Sau này dám nói tôi lùn tôi sẽ đánh cậu

Nhóm dịch: Thất Liên Hoa.

Trong lúc nhất thời, đồng giấy vụn kia nhóp nhúa dính trên đất, nhìn có vẻ như rất khó quét dọn.

Tô Niên Niên vỗ vỗ tay làm ra vẻ phui bụi, nhìn thẳng vào Doãn Sơ Hạ: “Nếu đầu óc không bình thường thì phải vận động nhiều vào, cậu cứ từ từ quét, mình không quấy rầy nữa.”

Bàn đã lau xong, Tô Niên Niên cầm cặp sách lên, trực tiếp đi về.

Doãn Sơ Hạ đứng ngây người ngay tại chỗ, Trương Hiểu Tiệp và Lưu Doãn Nhi đứng bên cạnh đều có biểu tình như vừa nhìn thấy quỷ.

Rốt cuộc là học sinh mới này từ đâu tới? Cũng có phần quá kiêu ngạo đi!

“Sơ Hạ... cậu đừng nóng giận, sau này bọn mình sẽ từ từ trừng trị cậu ta.” Lưu Doãn Nhi ngập ngừng mở miệng, giọng nói nhẹ như kiêu không còn sức

lực.

Doãn Sơ Hạ hung tợn nhìn cô ta, hừ lạnh rồi cầm túi sách đất tiền của mình lên đi ra ngoài, Trương Hiểu Tiệp và Lưu Doãn Nhi đều không biết phải làm sao, không thể làm gì khác hơn là ở lại tiếp tục quét dọn vệ sinh.

Tô Niên Niên đi tới bãi đậu xe dựa theo ấn tượng hồi sáng, ba người Trần Nguyên đứng chung một chỗ không biết đang nói cái gì, thấy Tô Niên Niên tới, Trần Nguyên vẫy vẫy tay với cô: “Niên Niên, tới đây.”

“Anh Trần Nguyên, đây chính là em gái anh, nhìn qua có vẻ giống như học sinh trung học cơ sở.” Một nam sinh nhuộm tóc ánh vàng cười hi hi nhìn Tô Niên Niên, da thịt trắng nõn giống như đồ sứ cao, đôi mắt màu đen lấp lánh ánh sáng, là một nam sinh nhìn mảnh dẻ nhưng không yếu ớt.

Tô Niên Niên tìm tòi bát quái mà Tống Dư Hi đã nói với cô, chắc nam sinh này là Dạ Tinh Vũ.

Cổ Tử Thần rút tay ở trong túi quần, vắn cái dáng vẻ lạnh lùng như bão mau cách xa tới 80 km nhanh lên, Dạ Tinh Vũ thì nhảy tới bên cạnh Tô Niên Niên, khoa tay múa chân so sánh chiều cao của hai người.

“Ha ha ha, cậu mới đến bả vai của tôi, tiểu lùn!” Dạ Tinh Vũ cười rộ, chói mắt như ánh mặt trời, Tô Niên Niên giật mình trong chốc lát, thiếu chút nữa là bị sắc đẹp của anh ta đầu độc, nhưng cô nhanh chóng phản ứng lại, thẹn quá thành giận: “Cậu mới là đồ lùn, ngây thơ!”

Trên đời này cô ghét nhất là người khác nói cô lùn, người này cố tình đâm trúng chỗ đau của cô phải không?

Nhìn dáng vẻ xù lông của Tô Niên Niên, Dạ Tinh Vũ hậm hực sờ vào chóp mũi của mình: “Cắt, rõ ràng là đồ lùn, cậu cao một mét rưỡi há?”

Đủ rồi đấy, rõ ràng là cô cao một mét sáu.

Tô Niên Niên đưa cánh tay nhỏ trắng nõn ra, làm dáng vẻ hung dữ nói: “Sau này còn dám nói tôi lùn nữa tôi sẽ đánh chết cậu, hừ!”

Thấy hai người chiến tranh không dứt, Trần Nguyên mở miệng: “Được rồi, hai đứa đừng không nên tranh cãi nữa, y như trẻ con vậy. Đi thôi, chúng ta đi ăn cơm trước đi.”

Vừa nhắc tới ăn, Tô Niên Niên đa lập tức an tĩnh lại, cô chớp chớp đôi mắt sáng như đèn lưu ly, sự chú ý đã thành công bị dời đi.

“Chúng ta đi đến ‘Khu rừng đom đóm’ đi, em muốn ăn mì sốt thịt và smoothie của nhà hàng đó, anh, anh mau lái xe đi!” Dạ Tinh Vũ cũng là một con sâu ăn hàng điển hình, đây Cổ Tử Thần đi về phía trước.

Chờ đã? Lái xe? Chẳng lẽ bọn họ muốn cùng đi sao? Tô Niên Niên tròn to hai mắt, Trần Nguyên ôn hòa giải thích: “Anh và Tinh Vũ đều không lái xe, ngồi xe của Tử Thần trước đi.”

Tô Niên Niên đấu tranh mấy giây, Dạ Tinh Vũ vẫn đang không ngừng lái nhai lắm bữa đồ ăn ở Khu rừng đom đóm ngon thế nào, cuối cùng cô cũng quyết định đi.

Cùng đi thì cùng đi! Trời đất bao la đồ ăn ngon là lớn nhất, ăn đồ ăn ngon trước rồi nói sau!

Trần Nguyên quan tâm mở cửa xethay Tô Niên Niên: “Em ngồi phía trước, nhớ thắt đai an toàn vào.”

Tô Niên Niên thâm cảm động trong lòng, người anh này của cô đúng là dịu dàng không lời nào tả hết.

Ngồi lên xe, rõ ràng là thời tiết giữa tháng chín mát mẻ, nhưng Tô Niên Niên vẫn cảm thấy rùng mình. Quay mặt nhìn sang, là khí lạnh phát ra từ trên người Cổ Tử Thần, thậm chí còn không thèm nhìn sang cô một cái.

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 14: Cuộc sống trong lúc nghỉ ngơi

Nhóm dịch: Thất Liên Hoa.

Tô Niên Niên lên lút làm mặt quỷ với anh ta, lại nghe thấy Cổ Tử Thần thờ ơ nói: “Tô Niên Niên, cô vừa lên xe tôi đã cảm thấy xe rung chuyển như vừa có động đất xảy ra, cả thế giới đều quay cuồng hết cả.”

Này? Anh nói vậy là có ý gì?

Trên khuôn mặt nhỏ của Tô Niên Niên viết rõ hai chữ mờ mịt, nhưng Dạ Tinh Vũ ngồi ở ghế sau phá lên cười ha ha, thấy Tô Niên Niên vẫn chưa phản ứng kịp, cậu ta rướn người về phía trước, cười nhạo nói: “Anh ấy đang nói cậu mập đấy, ha ha ha...”

Mập? Mặc dù Tô Niên Niên cô không được coi gầy đúng với tỷ lệ hoàng kim, nhưng cũng được coi là có dáng người yếu đuối vừa vặn không gầy không mập, vậy mà anh ta lại còn nói cô mập!

Tại sao có thể độc miệng đến vậy!

“Vậy thì thật xin lỗi, đã để anh thử cảm nhận được rung chấn như trận động đất!” Tô Niên Niên hừ lạnh, huơ tay múa chân giả vờ nửa ngả ở chỗ ngồi, định làm cho xe chấn động mạnh hơn.

Cố Tử Thần liếc mắt nhìn hành vi trẻ con của Tô Niên Niên, chê bai nghiêng đầu qua: “Xem ra cô không chỉ mập, mà còn bị bệnh không nhẹ.”

“Bệnh xà tinh(*), còn không thêm điều trị!” Dạ Tinh Vũ gạt gù đắc ý tiếp lời, Tô Niên Niên hoàn toàn khóc không ra nước mắt.

(*) Bệnh xà tinh: ý chỉ bị bệnh thần kinh

Cô có thể nhảy ra khỏi xe không? Tại sao vừa rồi cô lại đáp ứng cùng đi với người này!

Trần Nguyên trấn an mấy câu, cắt đứt tranh chấp ngay thơ giữa ba người bọn họ, xe chạy nhanh qua mấy con đường, cuối cùng dừng lại ở trước cửa một nhà hàng.

Con phố này rất vắng vẻ, không khí xung quanh yên tĩnh hoang vu. Bên ngoài nhà hàng được trang trí không ít cây cảnh, biển hiệu cũng được thiết kế cẩn thận, được che khuất bởi một giàn cây leo xanh tốt, lộ ra bốn chữ “Khu rừng đom đóm” to.

Đây là lần đầu tiên Tô Niên Niên đến đây, vừa vào nhà hàng đã bị phong cách thoáng đãng tự nhiên bên trong thu hút, cô tròn to mắt tò mò nhìn rất lâu.

Hiển nhiên là mấy người Cố Tử Thần thường xuyên đến, quen đường quen ngõ đi lên tầng hai.

Tầng hai là gác mái được tu sửa lại, sàn nhà bằng gỗ, bàn cũng bằng gỗ, ghế là loại ghế salon đơn phủ vải, giữa bàn với bàn được ngăn cách bằng hoa và cây cối.

Dạ Tinh Vũ la hét gọi đồ ăn, quay đầu lại nhìn, Tô Niên Niên đang lười biếng dựa vào ở trên ghế sa lon chơi rảnh tham ăn, anh ta nhú mày đẹp lại: “Đúng là không nhìn ra đây là lần đầu tiên cậu tới đây, làm như kiểu đây là nhà mình vậy, đừng ngủ nữa nói chuyện đi!”

Anh ta đang rất có hứng thú với cô em gái này của Trần Nguyên, đáng tiếc là người ta không chịu phối hợp trò chuyện tán gẫu với anh ta.

Tô Niên Niên lười biếng trở mình: “Đây là lúc nghỉ ngơi, chờ đến lúc ăn rồi gọi tôi.”

Trần Nguyên bắt đầu đi lấy đồ, Cố Tử Thần lật thực đơn trong tay, đôi mắt đen khế lướt qua trên người Tô Niên Niên, rồi lại nhanh chóng rời đi chỗ khác.

Đồ ăn nhanh chóng được bưng lên, Tô Niên Niên để điện thoại đi động xuống, đôi mắt tỏa sáng nhìn chằm chằm vào đồ ăn ngon trên bàn.

Màu sắc mùi thơm đều tuyệt vời, trình bày đẹp mắt, vừa nhìn đã biết là ăn rất ngon.

“Đây là món thịt đông pha và mì thịt bò ngon nhất của nhà hàng này, còn cả thịt gà xào cay... á, dừng lại đã!” Dạ Tinh Vũ đang muốn giới thiệu với Tô Niên Niên, không ngờ rằng Tô Niên Niên đã cầm đũa gấp ăn.

Cô ăn rất nhanh, nhưng nhìn động tác vẫn rất lịch sự, sau khi nếm thử một miếng phát hiện ra đồ ăn rất ngon, cô lại ăn nhanh hơn.

Dạ Tinh Vũ cũng là con sâu ăn hàng, không nói hai lời ăn rất nhanh, hai người tiêu diệt đồ ăn giống như gió cuốn mây tan vậy, Trần Nguyên bắt đầu rót ly nước cho Tô Niên Niên: “Ăn từ từ, đừng để mắc nghẹn.”

Món thịt đông pha trên đĩa chỉ còn lại một miếng, Tô Niên Niên và Dạ Tinh Vũ đều đồng thời đưa đũa ra.

“Này, nào có cô gái nào thô lỗ như cậu!” Dạ Tinh Vũ oán trách.

Tô Niên Niên chống tay ở quai hàm, hùng hồn nói: “Tôi!”

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 15: Chúng ta không chơi với anh ta nữa!

Nhóm dịch: Thất Liên Hoa.

Dạ Tinh Vũ bừa bộn, quơ đũa làm bộ muốn cướp miếng thịt kia, Tô Niên Niên không cam lòng yếu thế, hai người trực tiếp đánh nhau vì miếng thịt.

Từ trước đến nay chỉ có cô cướp của người khác, chứ làm gì có chuyện người khác cướp đồ của cô.

Hai người cầm đũa đánh nhau không phân thắng bại, Trần Nguyên thật sự nhìn không được nữa, dè dặt vai của Dạ Tinh Vũ và Tô Niên Niên xuống.

"Bao nhiêu tuổi rồi còn tranh cướp đồ ăn, hai người các em phải biết nhường nhịn là..."

Còn chưa nói dứt lời, Tô Niên Niên và Dạ Tinh Vũ đã cùng kêu rên, trên mặt đều lộ ra biểu tình tuyệt vọng.

Cố Tử Thần vẫn không nói chuyện, mặt không cảm xúc đưa đũa gấp miếng thịt lên, tư thế cao quý ưu nhã, ung dung cho miếng thịt vào miệng... nhai... nuốt xuống.

"Anh bao nhiêu tuổi rồi còn cướp ăn với chúng em!"

"Đúng vậy, đức tính nhường nhịn đâu mất rồi!"

Hai người mới nào loạn không phân cao thấp vừa nãy chợt đứng chung một chiến tuyến, trợn mắt nhìn Cố Tử Thần như nhìn kẻ thù, làm Trần Nguyên im lặng nhếch mép lên.

Cố Tử Thần xem thường nhìn hai người bọn họ, làm cho Tô Niên Niên và Dạ Tinh Vũ đều cảm thấy ngượng ngùng.

Hai người nuốt nuốt nước miếng, trợn đầu xì xào bàn tán ——

"Anh ta không phải là người tốt, chúng ta không chơi với anh ta nữa."

"Được, sau này ăn chúng ta chỉ chia nhau thôi!"

"Hắc hắc, không nhìn ra cậu cũng rất hiểu biết." Tô Niên Niên cười híp mắt vỗ vào bả vai của Dạ Tinh Vũ đích, khuôn mặt trắng nõn của Dạ Tinh Vũ khẽ ửng hồng, Tô Niên Niên chạm vào người làm cậu ta hơi xấu hổ.

Sau khi hai con sâu ăn hàng ngọc manh cùng lập ra kế hoạch đối phó với đại ác nhân Cố Tử Thần, bọn họ trở thành bạn tốt bằng tốc độ kinh người.

Kẻ thù của kẻ thù đều là bạn mà, hai người nhìn nhau cười, hoàn toàn quên đi cảnh tượng cổ sông cổ chết tranh nhau từng miếng thịt vừa nãy.

Chuông điện thoại di động của Dạ Tinh Vũ reo lên, anh ta cầm lên vừa mới nút nghe, đầu điện thoại bên kia đã truyền tới giọng nói tức giận của một nữ sinh: "Dạ Tinh Vũ, em đã làm cái gì với thịt của chị! Hạn cho em chạy về nhà trong ba phút, bằng không tối nay chị sẽ hãm em!"

"Á, chị ơi, em là em trai của chị mà, này này này, chị đừng nóng giận, bây giờ em sẽ trở về!" Dạ Tinh Vũ ồ dột trả lời, rồi vội vàng vàng chạy xuống.

Có thể làm Dạ Tinh Vũ ngoan ngoãn nghe lời như vậy, Tô Niên Niên không khỏi nhìn người chị này của Dạ Tinh Vũ bằng ánh mắt khác.

Thiếu đi Dạ Tinh Vũ hoạt bát hiếu động, còn lại ba người an tĩnh ăn cơm, bầu không khí trở nên hơi ngột ngạt.

Tô Niên Niên thì không sao cả, cô chỉ mong Cố Tử Thần đừng nói chuyện, ai biết anh ta có thể cười nhạo mình hay không.

Sau khi ăn xong, Trần Nguyên gọi ly trà sữa cho Tô Niên Niên, bảo cô ngồi nghỉ một lát cho tiêu cơm, Cố Tử Thần gõ ngón tay thon dài lên mặt bàn, khóe miệng hơi cong lên: "Tô Niên Niên, em có biết bữa cơm này em đã nạp bao nhiêu calo hay không, ăn một bữa nạp mười cân, xem ra em cách mập mập cũng không xa đâu."

Phốc —— Tô Niên Niên thật sự rất muốn phun trà sữa lên trên mặt anh ta, anh ta không xia xói người khác thì sẽ chết à!

"A Thần!" Trần Nguyên không vui gọi tên Cố Tử Thần, anh ta hậm hực sờ chóp mũi của mình, uy hiếp nói: "Cái xe mòng manh của anh không thể chở được người mập như em, hẹn gặp lại!"

"Anh đi nhanh lên!" Tô Niên Niên tức giận ném nốt nửa đĩa khoai tây chiên còn thừa trên bàn về phía anh ta.

Cố Tử Thần nghiêng người tránh, lạnh cười, còn bắt lấy hai miếng khoai tây chiên ăn, ung dung tự đắc đi xuống tầng: "Bái bai."

Tại sao lại có người đáng ghét như vậy! Tô Niên Niên đá vào chân bàn, kết quả mình ăn đau nhe răng toét miệng đứng lên.

Về mặt của Trần Nguyên lại hơi sợ hãi, nói về Cố Tử Thần, cậu ta là người cực kỳ sạch sẽ, sao cậu ta lại ăn đồ Tô Niên Niên ném cho cậu ta được?

Hơn nữa từ trước đến nay, tính cách của Cố Từ Thần đều tinh táo chừng chặc, nhưng từ sau khi gặp phải cô em gái này của anh, thì đúng là... khụ, như biến thành người khác, độc mồm độc miệng, lại còn ngây thơ nữa chứ.

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 16: Đập trúng người

Nhóm dịch: Thất Liên Hoa.

Tô Niên Niên buồn bực trở về nhà với Trần Nguyên, Sở Tố Tâm ân cần hỏi thăm chuyện ngày đầu tiên đi học, bị Tô Niên Niên kể lại mơ mơ hồ hồ.

Lăn lộn mấy vòng ở trên giường, chẳng biết tại sao, trong đầu Tô Niên Niên cứ quanh đi quẩn lại khuôn mặt đáng ghét của người nào đó.

Mặc dù cô phải thừa nhận, dáng dấp của Cố Từ Thần đúng là nam thần quốc dân, nhưng mà...cô ghét anh ta!

Trời quang mây tạnh, gió thu ảm áp.

Cố Từ Thần đi ra khỏi Khu rừng đom đóm, có tin nhắn gửi vào số điện thoại.

"Đến khách sạn Lệ Hiên." Chỉ mấy chữ đơn giản, vào thẳng vấn đề và cứng ngắt, thậm chí ngay cả chú thích cũng lạnh như băng "Cố tiên sinh."

Anh ta rũ mi mắt xuống, nhìn dáng vẻ hơi giống động vật bị thương. Lúc ngẩng đầu lên lần nữa, anh ta đã khôi phục lại dáng vẻ lạnh lùng lãnh đạm.

Cố Từ Thần lái xe, chạy tới khách sạn Lệ Hiên.

Đây là khách sạn năm sao nổi tiếng nhất Dự thành, phong cách sang trọng hoa lệ, nổi tiếng gần xa, là nơi tụ tập của giới nhà giàu Dự thành.

Lúc Cố Từ Thần đi đến phòng bao, bàn trong phòng đã ngồi kín người, thấy anh tới, một người đàn ông trung niên phát phát tay với anh: "Từ Thần, tới bên này."

Động tác của Cố Từ Thần khể cứng dờ lại, như không ngờ rằng có thể nghe được giọng điệu thân mật này từ trong miệng người đàn ông kia.

Anh chậm rãi đi tới bên cạnh người đàn ông trung niên đó, thấp giọng gọi: "Cha."

Cố Ngôn Chuẩn vỗ vào bả vai của anh, giới thiệu với bạn tốt bên cạnh: "Đây là con trai tôi Cố Từ Thần, Từ Thần, đây là chú Lâm, chú Doãn."

"Lão Cố, vẫn là anh có phúc, con trai anh còn cao hơn so với anh rồi."

"Ai nha, đây chính là Từ Thần à, đúng rồi, hình như Sơ Hạ nhà chú học cùng trường với cháu." Doãn Văn cười càng hiền hòa hơn, chẳng qua là ông ta không che dấu được tính toán trong mắt, ông ta phát tay với Doãn Sơ Hạ đang ngồi ngay ngắn bên cạnh mình: "Sơ Hạ này, đây không phải là bạn học của con sao?"

Hiển nhiên Doãn Sơ Hạ cũng bị tạm thời bắt tới đây dùng cơm, cô ta đang mài miết sửa sang lại váy của mình, nghe thấy cha gọi cô ta mới hoàn hồn lại.

Đợi đến khi cô ta nhìn thấy Cố Từ Thần bên cạnh cha mình, đôi mắt của Doãn Sơ Hạ lập tức sáng lên.

Mấy người lớn lại hàn huyên mấy câu, sau khi tán dương con cái của nhau xong, Cố Ngôn Chuẩn mới nói: "Đi ra nói chuyện với Sơ Hạ đi, Từ Thần."

Cố Từ Thần khể rũ mi mắt xuống, nhẹ nhàng "Vâng" đáp lại.

Xoay người, anh hít một hơi thật sâu, Doãn Sơ Hạ đã nhiệt tình xông tới, luyện tha luyện thuyên ở bên tai anh, nhưng anh lại không hiểu cô ta nói cái gì.

Cố Từ Thần nghe mà không để vào trong tai, bữa con này không có gì ngoài việc để mở rộng mạng lưới giao thiệp, vừa dối trá lại vừa kinh tởm.

Doãn Sơ Hạ thăm kích động trong lòng, không ngờ rằng mình sẽ gặp được Cố Từ Thần ở nơi này, hơn nữa cha Cố còn bảo anh trò chuyện với mình, điều này nói rõ mình vẫn rất có cơ hội!

"Anh Từ Thần, ngày mai chúng ta có thể cùng đi học không? Nhà chúng ta đều..." trong lòng cô ta ngập tràn niềm vui, cho là mình cũng có thể bảo Cố Từ Thần đưa mình đi học.

Cố Tử Thần không nghe rõ, liếc mắt nhìn Cố Ngôn Chuẩn đang nâng ly với người khác, trong phút chốc anh chợt đứng lên, cong môi mỉm cười, không nói một lời nào đã rời đi, để lại Doãn Sơ Hạ đang cực kỳ kinh ngạc.

Ngoài cửa sổ truyền tới tiếng ve kêu om sòm, Tô Niên Niên lặn qua lộn lại ở trên giường cũng không ngủ được, cô dứt khoát bò dậy mở cửa sổ ra, phiền não nhìn đám ve gây phiền nhiễu cho người dân kia.

Rì —— rì ——

Ve vẫn đang tiếp tục kêu, Tô Niên Niên nhặt đá cuội trang trí trên bệ cửa sổ lên, ném về phía đám ve trong lùm cây.

Định luật vạn vật hấp dẫn của Newton đã nói rằng, trái đất có lực hút rất lớn, vì vậy viên đá kia không ném trúng mục tiêu đám ve, mà rơi thẳng xuống đất.

Bốp —— có tiếng va chạm mạnh truyền tới.

Tô Niên Niên có tật giật mình, vội vàng trốn vào trong phòng.

Trời ạ, không biết là có đập chết người không?

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 17: Sao anh ta không đến trường

Nhóm dịch: Thất Liên Hoa.

Trốn ở sau bệ cửa sổ rất lâu, nửa vì chột dạ, nửa vì tò mò, Tô Niên Niên lặng lẽ thò đầu nhỏ ra nhìn xuống.

Tô Niên Niên nhăn chặt mày lại.

Không biết có phải là do trùng hợp ngẫu nhiên hay không, viên đá kia rơi vào trên kính chắn gió của chiếc Porsche màu đen, do tác động của trọng lực, viên đá rơi từ trên cao xuống làm nứt lớp thủy tinh.

Nếu Tô Niên Niên nhớ không lầm, chiếc xe đó... là của Cố Tử Thần.

Chỉ là, tại sao anh ta không cất xe vào gara để xe của nhà mình, mà đỗ ở trong sân? Tô Niên Niên hơi nghi ngờ, nhìn chằm chằm vào chiếc xe kia, bên trong mơ mơ hồ hồ có bóng người.

Cũng không biết mình nhìn bao lâu, cửa xe được từ từ đẩy ra, bóng người cao lớn của Cố Tử Thần xuất hiện trước mắt cô.

Tô Niên Niên cảm thấy cực kỳ lo lắng, theo tính cách của cái tên độc mồm độc miệng kia, không chừng sẽ lại mỉa mai cô thế nào đấy.

Ai ngờ Cố Tử Thần như không chú ý tới chuyện này, rũ thấp mắt xuống, môi mỉm cười, cho dù cách xa, Tô Niên Niên cũng cảm nhận được cái cảm giác lạnh lẽo không biết miêu tả như thế nào quanh người anh.

Đây không phải là lần đầu tiên cô nhìn thấy anh lạnh lùng đuổi người cách xa ngàn dặm, nhưng trong sự lạnh lùng này... còn có nỗi buồn.

Tô Niên Niên không biết tại sao từ này lại đột nhiên nhảy ra khỏi đầu mình, cô chỉ vô thức cảm thấy đáng sợ của Cố Tử Thần giống như đã thú bị thương, con thú lặng lẽ trở về "hang ổ" của mình liếm láp vết thương.

Bất tri bất giác Tô Niên Niên nằm nhòai người ở trên bệ cửa sổ, bắt đầu ngăn người nhìn về phía bóng người của Cố Tử Thần.

Cố Tử Thần đứng tại chỗ ngăn người một lúc, anh như cảm nhận được ánh mắt của Tô Niên Niên, anh ngẩng đầu lên, đôi mắt đen sâu thẳm vừa vặn chạm đến ánh mắt của Tô Niên Niên.

Bốn mắt nhìn nhau, nhưng cả hai đều không nói lời nào.

Nắng chiều chói chang chiếu xuống, thế nhưng ở trong mắt Tô Niên Niên, dường như thiếu niên ở phía dưới còn chói mắt hơn so với ánh mặt trời.

Bịch bịch —— bịch bịch ——

Cô cảm thấy tim mình đập nhanh hơn, khuôn mặt nhanh chóng ửng hồng.

Mặt Cổ Từ Thần không cảm xúc, dứt một tay ở trong túi quần đi vào biệt thự nhà mình, để lại Tô Niên Niên đứng ngơ ngác ở tầng hai.

Sáng sớm, phòng ăn Trần gia.

Trần Nguyên thong thả ăn sáng, quan sát một vòng hỏi: "Niên Niên đâu?"

"Đề đi đi gọi nó thêm lần nữa." Sở Tổ Tâm bất đắc dĩ đứng lên, cái gì Tô Niên Niên cũng tốt, chỉ có cái tật ỷ lại trên giường là không sửa được: "Hôm nay là ngày đi học chính thức, con nhóc này..."

Đang nói, trên tầng truyền tới tiếng bước chân vội vã, mọi người ngẩng đầu nhìn lên, là bóng người hấp tấp Tô Niên Niên.

"Chú, anh, mọi người chờ con với!" Tô Niên Niên vội vàng chạy xuống, còn hai bậc thang cuối cùng là xuống nền, cô nhảy bịch xuống.

Cô chớp chớp đôi mắt trọng suýt, sợ hai cha con Trần gia lại đi trước giống như hôm qua.

"Chậm thôi, cẩn thận không ngã." Trần Nguyên bất đắc dĩ thở dài.

Tô Niên Niên hét lên, cầm cặp sách: "Đi thôi đi thôi, chúng ta đi học."

"Cháu ăn sáng trước đã." Trần Doãn Hoa cười nói, Tô Niên Niên nhìn qua điểm tâm trên bàn ăn, cầm lấy một ly sữa uống ừng ực ừng ực, nhìn qua giống như nữ hán tử hào sảng.

Cô để ly không xuống trên bàn: "Đi thôi!"

Sau khi ngồi lên xe của Trần Doãn Hoa, Tô Niên Niên như chút được gánh nặng, cô xuyên qua lớp cửa kính xe nhìn về phía biệt thự bên cạnh, xe của Cổ Từ Thần còn đậu ở trong sân, nhưng không thấy bóng người của anh.

Cô nhìn đến xuất thần, Trần Nguyên gõ ngón tay lên trán cô, Tô Niên Niên "Á" lên, phục hồi lại tinh thần, lúc này mới ý thức được Trần Nguyên đang lau sữa dính ở mép giúp cô.

Tô Niên Niên đỏ bừng mặt, nhưng vẫn hỏi ra nghi vấn trong lòng mình: "Sao anh ta không đi học, trong nhà không có người gọi anh ta dậy sao?" Cô chỉ chỉ về phía nhà của Cổ Từ Thần.

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 18: Hợp lớp (1)

Nhóm dịch: Thất Liên Hoa.

Ánh mắt của Trần Nguyên hơi tối lại, nói qua loa: "Chắc cũng lười không dời cái giường ra được, yên tâm đi, cậu ta sẽ tới trường học trước khi chuông vào học vang lên."

"À... vậy à..." Tô Niên Niên ngoan ngoãn gật đầu, chỉ nhìn căn biệt thự càng lúc càng xa trong kính chiếu hậu, như có điều suy nghĩ.

Trường trung học phổ thông Thánh Âm.

Tô Niên Niên đi vào phòng học, đám học sinh trong lớp vốn đang ầm ầm ỉ ỉ nói chuyện quên trời đất đều lập tức im lặng, đồng loạt đưa mắt nhìn về phía cô.

Nếu đổi lại là người bình thường chắc chắn sẽ khó chịu, thế nhưng Tô Niên Niên làm như không biết gì cả, lơ đãng đi về phía bàn cuối lớp ngồi xuống, lên tiếng chào Chúc Thành.

"Trư ca, hôm nay cậu càng đẹp trai hơn đấy, kiểu tóc rất hợp với cậu!" Tô Niên Niên cười hi hi chào hỏi Chúc Thành.

Chúc Thành vênh vao vuốt cái kiểu đầu con nhím của mình: "Chuyện! Đây... hôm qua cậu có sao không?" Chúc Thành vẫn rất thích đối tượng hẹn hò của mình, cậu ta cũng vô thức quan tâm đến Tô Niên Niên nhiều hơn.

Tô Niên Niên lắc đầu nói: "Mình có thể xảy ra chuyện gì, hôm nay học gì vậy?"

"Tiết đầu tiên là tiết của cô giáo chủ nhiệm."

Doãn Sơ Hạ ngồi ở hàng trước bĩu môi: "Đúng là hồ ly tinh, mẫu đàn ông nào cũng muốn quyến rũ."

Chuông vào học vang lên, cô giáo tiếng Anh Kim Vân đi vào, còn có một người đàn ông dáng vẻ cao ráo gầy đi theo sau lưng.

"Các em học sinh chú ý, thầy giáo này là là giáo viên chủ nhiệm lớp các em năm nay, Giang Mộ, thầy Giang..." Kim Vân giới thiệu mấy câu rồi đi ra khỏi phòng học, thầy Giang hơi xấu hổ mỉm cười, đi lên bục giảng.

"Oa, thật là đẹp trai, thầy ấy thật sự là chủ nhiệm lớp chúng ta sao?"

"Nhìn còn ảm áp hơn cả nam diễn viên chính trong phim Hàn, ôi thích quá đi!"

"Cát, không phải chỉ là một thầy giáo mặt trắng nhò thôi sao, đúng là cái đám si mê, phiền chết đi được."

"..."

Tô Niên Niên vốn đang cúi đầu lật sách, nghe thấy động tĩnh ngẩng đầu lên, cô lập tức ngây ngẩn.

Trên bục giảng, thầy Giang mặc áo sơ mi kiểu dáng đơn giản màu đậm, tóc ngắn màu đen được cắt tỉa gọn gàng, ngũ quan tuấn đạt, nụ cười ảm áp, y trang mẫu nam chính ảm áp bước ra từ trong manga.

Không biết tại sao, Tô Niên Niên vô hình cảm thấy quen thuộc với anh ta, cô suy nghĩ nửa ngày cũng không nghĩ ra được, vì vậy im lặng chờ đợi anh ta nói tiếp.

"Xin chào cả lớp, thầy là Giang Mộ, Giang trong sông nước, Mộ trong hoàng hôn." Thầy Giang cầm phấn viết lên, xoay người viết tên của mình lên trên bảng đen, nét chữ uốn lượn rất đẹp, già dặn có lực, học sinh trong lớp nhìn thấy đều "Oa" lên.

"Sau này còn xin các em quan tâm nhiều hơn, hy vọng sau này chúng ta có thể cùng trở thành bạn..." Thầy Giang mỉm cười nói, cầm danh sách lớp trong tay lên xem, lúc anh ta nhìn thấy ba chữ Tô Niên Niên trong danh sách lớp, ánh mắt của anh ta trở nên mềm mại dị thường.

Điểm danh xong, anh chống hai tay ở trên bàn: "Bây giờ chúng ta bắt đầu buổi họp lớp đầu tiên trong học kỳ mới, trong buổi họp lớp này chủ yếu có hai việc sau, việc đầu tiên là bầu ban cán sự lớp, việc thứ hai là đôi chỗ ngồi. Mọi người viết tên cán bộ mình muốn bầu lên trên giấy, bỏ phiếu không ghi tên, bắt đầu từ bây giờ, năm phút sau giao cho bạn học ngồi ở hàng đầu tiên."

Học sinh phía dưới nhất thời nhảy cẫng lên hoan hô, cầm tờ giấy bắt đầu châu đầu ghé tai với nhau.

Tô Niên Niên hơi lúng túng nhếch mép cười, cả lớp cô chỉ biết tên có ba người, cô phải viết tên ai bây giờ?

Viết qua loa mấy chữ lên giấy, Tô Niên Niên không thể làm gì khác hơn là nhờ giúp đỡ từ phía Chúc Thành: "Trư ca, cậu viết xong cho mình nhìn với."

"Được!" Chúc Thành đáp ứng.

Học sinh lớp 11F là bạn học cùng lớp 10 năm ngoái, mọi người đều quen thuộc lẫn nhau, giấy được nộp lên, mọi người đều mang tâm sự riêng, mong đợi kết quả bầu chọn.

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 19: Họp lớp (2)

Đệ 19 chương lớp hội (sẽ) (2)

Tô Niên Niên cũng đã bỏ phiếu, chỉ có điều danh tự đều là trích dẫn Chúc Thành đấy, lúc này cũng tò mò nhìn về phía bục giảng [tự bên trên + mới ^^ chủ chủ ^^ kỳ ^^ trong ^^ vẫn ^^+

Giang Mộ tìm hàng phía trước hai người nam sinh, tại trên đài công tác thống kê số phiếu. Một cái xướng phiếu, một cái tại trên bảng đen họa (vẽ) chính tự, chẳng được bao lâu, kết quả là đi ra.

Số phiếu nhiều nhất là Triệu Minh Viễn, là f lớp công nhận siêu cấp đại học bá, thành tích vẫn là đệ nhất danh. Chúc Thành cùng Lý Ân Mỹ Địch số

phiếu cũng không ít, hai người bình thường tại trong lớp nhân duyên rất tốt, Doãn Sơ Hạ danh tự đăng sau cũng về lên không ít chính tự.

Làm cho Tô Niên Niên kinh ngạc chính là rõ ràng còn có người bỏ phiếu cho mình, Tô Niên Niên ba chữ đăng sau theo thừa thốt mấy cái nét bút, nhìn về phía trên rất thê lương đấy, đoán chừng là mấy cái nghịch ngợm gây sự nam sinh bỏ..

Giang Mộ dựa theo số phiếu định tan việc cán bộ, lớp trưởng Triệu Minh Viễn, đại loa Lý Ân Mỹ là lớp phó, Doãn Sơ Hạ là ủy viên kỷ luật, Tổng dư hi là ủy viên ban sinh hoạt, tất cả ban đại biểu cho khoa được quyết định xong.

"Ủy viên thể dục nha... Chúc đồng học, có lòng tin hay không khiêu chiến một chút?" Giang lão sư cười mỉm nhìn về phía Chúc Thành, chung quanh đệ tử thoảng cái cười rộ lên.

"Giang lão sư, Trư ca (bát giới) cao lớn vạm vỡ như vậy béo, vừa chạy bước tự thờ gấp, như thế nào đem làm ủy viên thể dục!"

"Hắc hắc, Trư ca (bát giới) thể nhưng mà 50m chạy nửa phút tồn tại, lại để cho hắn đem làm ủy viên thể dục lớp chúng ta luyện tập chẳng phải là cùng ốc sên bò tựa như."

"Các ngươi biết cái gì ah, mập mập là do tiềm lực ở đùi, Trư ca (bát giới), ta xem trọng ngươi!"

Mọi người nhao nhao nghị luận, có cười nhạo có ghét bỏ cũng có cho Chúc Thành cố gắng lên động viên đấy, làm cho Chúc Thành khiến cho xấu hổ hồng đấy, lộ ra cái khuôn mặt kia mập mập mặt có loại đã nảy sinh (manh) lại khờ cảm giác.

Chúc Thành vô ý thức nhìn về phía bên cạnh Tô Niên Niên, Tô Niên Niên tràn ra dáng tươi cười, "Sợ cái gì nha, thử xem chứ sao."

Chúc Thành mặt càng đỏ hơn, hắn tuy nhiên hình thể béo, nhưng nội tâm cũng có nam tử hán ngạo khí, lập tức tự gật đầu, "Tốt!"

"Oa ah, Trư ca (bát giới) quả nhiên không giống bình thường."

"Trư ca (bát giới) cố gắng lên, dẫn đầu chúng ta đi đến đỉnh phong của nhân sinh!"

Giang Mộ xem phía dưới lộn xộn thành một đoàn, ra hiệu mọi người an tĩnh lại, "Tô Niên Niên, có hứng thú là ủy viên văn nghệ?"

Tô Niên Niên ngây ngẩn cả người, vẫn chưa trả lời Trương Hiểu Tiếp đã cướp lời, "Lão sư, so Tô Niên Niên số phiếu nhiều người còn có mấy cái đây này!"

Nàng nói không giả, mọi người đồng loạt nhìn về phía Giang Mộ, cảm thấy hắn là bất công.

Giang Mộ cười cười, "Hà Tiểu, Lữ Hiên Ngang đều là nam sinh, không quá phù hợp, mặt khác ta xem Tô Niên Niên có hội họa cùng Piano năng khiếu, hẳn là người chọn lựa thích hợp nhất."

Hà Tiểu cùng Lữ Hiên Ngang cướp lời, "Lão sư, tự Tô Niên Niên a, ta một đám đàn ông mới không cần mỗi ngày bàn vẽ báo đây này!"

Trương Hiểu Tiếp muốn đang nói cái gì, lại bị Doãn Sơ Hạ ngăn lại, lặng lẽ ở nàng bên tai nói vài câu, Trương Hiểu Tiếp lập tức hiểu ý, hướng nàng khoa tay múa chân cái k đích thủ thế.

Nghe lão sư nói như vậy rồi, Tô Niên Niên cũng không có sĩ diện cãi lại, hướng Giang lão sư nhẹ gật đầu.

Tuyển hết ban cán bộ, giờ là đến thời khắc mà mọi người chờ mong nhất chính là đổi chỗ ngồi..

Chỗ ngồi quyết định cùng ai trở thành bạn tốt, cùng tiến lên khóa cùng đi WC toa-lét, tất cả mọi người tro mắt nhìn Giang Mộ, cùng đợi hắn điều chỉnh chỗ ngồi.

Ai ngờ Giang Mộ thâm hiểm trừng mắt nhìn cả lớp, "Như vậy đi, chính các ngươi đổi, muốn cùng ai ngồi cùng ai ngồi, đổi tốt rồi ta tại làm điều chỉnh."

Mọi người hoan hô một tiếng, xách cái bàn cái ghế bắt đầu đổi chỗ ngồi, Tô Niên Niên lười đã quen, đem cái bàn chuyển đến xếp sau bên cửa sổ, lười biếng phơi nắng nôi lên Thái Dương.

Chỗ ngồi rất nhanh đổi tốt, Giang Mộ lại nhủ mày.

Tô Niên Niên bên người, không có một bóng người, nguyên lai muốn ngồi nàng bên cạnh Chúc Thành, cũng bị một người nữ sinh kéo tới.

Do mình không thể post tiếp chap mới từ nhóm dịch nên mình quyết định sẽ tự dịch từ chap 19. Nếu bạn nào ủng hộ thì hãy bình chọn nha~. nếu người bình chọn ít quá thì mình sẽ không dịch tiếp.

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 20: Hẹn lớp (3)

Đệ 20 chương lớp hội (sẽ) (3)

"Các người làm cái gì vậy?" Giang Mộ thông thả mở miệng, hân lòng đã đoán ra.

Doãn Sơ Hạ nhìn có chút há hê nhìn xem Tô Niên Niên, "Lão sư, chúng ta đều không muốn cùng Tô Niên Niên ngồi một khối."

"Đúng nha, ta cũng không muốn ngồi cạnh nàng."

Trong lớp nữ sinh như đã hẹn ở đồng dạng, nhao nhao biểu thị chính mình không muốn cùng Tô Niên Niên ngồi một khối. Các nam sinh cũng không có ý tứ chủ động cùng Tô Niên Niên ngồi một khối, trong lúc nhất thời, trong lớp hào khí trở nên vì diệu lên.

Tô Niên Niên quét một vòng, trong lòng đã có đáp án.

Rất đơn giản, nàng bị cô lập rồi.

Không ai nguyện ý ngồi cạnh nàng.

Dù cho người sơ sài như Tô Niên Niên, trong lòng cũng có chút khó chịu, nhưng cũng không thể hiện trên mặt.

Ngay tại thời khắc vạn phần xấu hổ đó, một cái nho nhỏ thân ảnh lại đứng dậy, cổ hết sức đem mình cái bàn đem đến Tô Niên Niên bên cạnh.

Tô Niên Niên cắn cắn môi dưới, là Tống Dư Hi.

Nàng cúi đầu, thanh tú trên khuôn mặt nhỏ nhắn lại tràn đầy quật cường, như là đã quyết định cái gì trọng đại quyết tâm đồng dạng.

"Này, Tống Dư Hi, người thật sự muốn cùng ngồi cùng Tô Niên Niên sao??" Lưu Doãn Nhi ngữ khí bất thiện mở miệng, xem ra các nàng cho Tống Dư Hi giáo huấn còn chưa đủ.

Tống Dư Hi sắc mặt trở nên trắng, nhưng lại không lên một tiếng, đem ghế cũng kéo qua.

"Cái gì kia, ta vóc dáng cao, ta cũng ngồi đằng sau được." Chúc Thành cười hi hi đem mình cái bàn cũng chuyển tới, có hân dẫn đầu, mấy cái nam sinh cũng ngồi tới, hóa giải Tô Niên Niên xấu hổ.

Giang Mộ đứng tại trên giảng đài, khóe môi nổi lên mỉm cười.

"Tốt rồi, các người nhanh ngồi xuống, để ta xem còn đôi gì không, cận thị đồng học cùng vóc dáng thấp đồng học chủ động ngồi phía trước, Hà Tiểu, người cao 1 mét 8 mấy thì đừng ngồi hàng thứ ba, người xem đằng sau Lý Ân Mỹ chỉ có thể nhìn cái ót của người."

Mọi người bật phát ra tiếng cười, Hà Tiểu không có ý tứ sờ lên cái ót, sau đó dịch xuống hai hàng.

Đổi tốt chỗ ngồi Giang Mộ bắt đầu giảng chút ít an toàn giáo dục hòa hảo hiếu học tập đồ vật, Tô Niên Niên không có hứng thú nghe, liếc qua bên người Tống Dư Hi, "Người không có sao sao?"

Tống Dư Hi lắc đầu, nàng hôm qua mới nhận thức Tô Niên Niên, nhưng lại đối với Tô Niên Niên rất có hảo cảm.

Tô Niên Niên cười nhạo một tiếng, "Dù cho bị cô lập bị chỉ trích cũng không có sao sao?"

Tống Dư Hi nắm chắc nắm đấm, Thánh Âm Cao Trung không thể so với nàng Thượng Đích Công Lập Cao Trung, đồng học tầm đó cảm tình rất tốt, cũng không có gì tâm nhãn. Thánh Âm Cao Trung giàu nghèo chênh lệch rất lớn, đệ tử gian không thể tránh khỏi cũng chia giai cấp cấp độ, về phần cái nhân vật nhỏ bé thì cũng đừng mong nhiều cái gì. Trong nhà nàng điều kiện không tốt, cao nhất (*) tại lớp học bị cô lập hoàn toàn, bình thường tại trong lớp cũng là cẩn thận từng li từng tí chỉ dám vui đùa học tập.

"Không có sao... Ta đã trải qua, cho nên ta không muốn làm cho người cũng như vậy... Cái kia, Tô Niên Niên, chúng ta là bằng hữu a?" Tống Dư Hi sợ hãi hỏi một câu, sợ Tô Niên Niên hưng nàng.

Tô Niên Niên hướng nàng lộ ra cái sâu sắc đáng tươi cười, "Đương nhiên đúng a!"

Chúc Thành tại hai nàng ngồi phía sau, lúc này cũng tới tham gia náo nhiệt, "Chúng ta cũng là bạn tốt ah, Tô Niên Niên, Tống Dư Hi, có phải thấy hình tượng của ta thoáng cái là to lớn rồi phải không hả?"

"Người cái mập mập chết bầm! Bỏ đi!" Tô Niên Niên làm bộ giận dữ cầm gờ Chúc Thành đầu một chút, Tống Dư Hi cũng ở một bên nhếch môi mỉm

cười ngọt ngào.

Phòng học khác một bên, Doãn Sơ Hạ mấy người cũng ngồi chung một chỗ, giờ phút này đều là vẻ mặt khó chịu.

"Tổng Dư Hi chết tiết kia. Chết tiết, hôm nào ta muốn hảo hảo thu thập nàng!" Trương Hiểu Tiếp hung ba ba (*trùng mắt) mở miệng, Lưu Doãn Nhi cũng nhẹ gật đầu, "Còn có Tô Niên Niên!"

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 21: Trần Nguyên đưa cho người

Doãn Sơ Hạ nắm chặt nắm đấm, mới vừa rồi là nàng lại để cho Lưu Doãn Nhi nói cho mọi người ai cũng đứng cùng Tô Niên Niên ngồi cùng một chỗ, lại để cho Tô Niên Niên tại lớp học tất cả mọi người trước mặt khó chịu nổi, không nghĩ tới Tổng Dư Hi cùng Chúc Thành sẽ giúp nàng!

Cực độ khó chịu trong chốc lát, Doãn Sơ Hạ khinh miệt hừ một tiếng, "Nghe nói Tổng Dư Hi còn chưa có đóng học phí à?"

Lưu Doãn Nhi cùng Trương Hiểu Tiếp đều là cười đắc ý, "Đúng nha, sẽ không phải là lại muốn kéo dài thời gian đóng a, trên cái thế giới này thật sự còn có người nghèo như vậy ah, chúng ta có cần phải cho nàng "Tâm lòng yêu mến quyền tiền"?" Hai người bọn họ gia cảnh là không Doãn Sơ Hạ tốt, nhưng ở dự thành cũng là người có uy tín

Doãn Sơ Hạ đem sách giáo khoa hung hăng ném vào trên bàn, đằng sau Tô Niên Niên mấy người căn bản không nghe thấy các nàng đối thoại, vẫn còn các loại nói chuyện phiếm

Tan học tiếng chuông vang lên, Giang Mộ thu dọn đồ đạc, "Tiết sau là Anh ngữ, mọi người lấy ra chuẩn bị bài một chút, mặt khác học phí học kỳ này giao cho phòng giáo vụ trước thứ sáu, tiền mặt hoặc là chuyển khoản cũng có thể."

Hắn vừa ra khỏi lớp học thì nam sinh huyết sáo, tốp năm tốp ba gom lại một khối chơi đùa rồi, nữ sinh cũng tụ thành một đoàn lủ rủ trò chuyện bát quái.

Tô Niên Niên theo trong ngăn kéo lấy ra, trong lúc lơ đãng liếc một cái Tổng Dư Hi, lại phát hiện nàng hai mắt vô thần, vuốt ve trong tay sách giáo khoa không biết đang suy nghĩ gì.

"Này, người vẫn còn tốt không?" Tô Niên Niên gõ cái bàn, Tổng Dư Hi mới hồi phục tinh thần lại, vô lực cười cười, "Không có việc gì..."

Chuông vào học vừa vang lên, Kim Vân cầm sách giáo khoa từ từ đi vào, một ngụm lưu loát [[đích] Anh ngữ nói về [] khóa. Tô Niên Niên trường cũ là Thần Giang Cao Trung thành tích rất bình thường đây, muốn nghe được có chút cổ hết sức, vội vàng tập trung tinh thần nghe nổi lên khóa, trong khoảng thời gian ngắn không để ý đến sắc mặt của Tổng Dư Hi ngày càng khó coi.

Tiết thứ hai chấm dứt, nghỉ giữa khóa nghỉ ngơi nửa giờ, Tô Niên Niên vuốt vuốt bụng, buổi sáng uống ly sữa bò, hiện tại nàng bụng đều nhanh đói đẹp bụng rồi" thật đói, đi ăn tin không?" Nàng đụng phải hạ Tổng Dư Hi [[đích] cánh tay.

Tổng Dư Hi cười khổ, nàng ở đâu không biết xấu hổ nói cho Tô Niên Niên chính mình [[liên]cả] học phí cùng bản phí đều chưa đóng nổi, hướng chỉ là đi mua đồ ăn vật a.

Nhắc đến ăn [[đích] xếp sau [[đích] Chúc Thành tinh thần tinh táo, hiển vật quý tựa như theo ngăn kéo móc ra hai cái sandwich, "Niên Niên, tiểu Hi, cho các người."

"Oa ah, tốt quá!" Tô Niên Niên vẻ mặt vui mừng nhận lấy, bản tính tham ăn phát tác, hai mắt sáng lên [[đích] chăm chăm vào Chúc Thành ngăn kéo, "Trư ca, người còn có cái gì?"

Chúc Thành cười hắc hắc, lại từ trong ngăn kéo móc ra mấy túi đồ ăn vặt, đều là thoải mái, vu vu ngửi ti gì đấy, quả thực một cái hộp đồ ăn vặt vạn năng.

Tô Niên Niên cũng không khách khí, thật vui vẻ bắt đầu ăn, quai hàm đều phình lên. Tổng Dư Hi ngại ngùng không chịu lấy, cuối cùng vẫn là Chúc Thành cường ngạnh nhét vào trong tay nàng, nàng mới miễn cưỡng tiếp nhận xé mở bắt đầu ăn.

"Thùng thùng" Vài tiếng có tiết tấu gõ cửa sổ truyền đến, Tô Niên Niên nghi hoặc ngẩng đầu, mắt to xinh đẹp nhìn ra bên ngoài cửa nhìn xem bên ngoài.

Ánh mặt trời tốt, xuyên thấu qua cửa sổ ôn nhu xán lạn chiếu vào, rơi vào thiếu niên trên đỉnh đầu, làm tóc hắn nổi lên màu vàng. Khuôn mặt tuần tú căng cứng, rơi vào Tô Niên Niên trên người ánh mắt tràn ngập ghét bỏ, hắn kéo ra cửa sổ, ném bản ghi chép đến trên mặt bàn của Tô Niên Niên.

"Trần nguyên đưa cho người." Lãnh đạm lương bạc phun một câu, Cố Từ Thần không để ý Tô Niên Niên mấy người ánh mắt kinh ngạc, quay người rồi đi.

Trong đầu lại hồi tưởng lại Tô Niên Niên vừa rồi bộ dáng.

Đôi má phình lên thành hình cầu, bàn tay nhỏ bé nhìn về phía trên hết sức nhỏ mềm mại, cặp mắt kia sạch sẽ không nhiễm hạt bụi nhìn thẳng ngoắc hẳn, để lại trong lòng hẳn một chút không hiểu tình cảm.

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 22: Bạn học Cố, thật trùng hợp a

(Nhớ bình chọn nha các nàng =.=, nếu nhiều thì ngày ta ra nhiều chap hơn)

Ngày hôm qua từ khi thấy phụ thân, tâm tình của hắn cũng không phải là rất tốt. Tan học thời điểm Trần nguyên chợt nhớ tới muốn bắt cho Tô Niên Niên bản ghi chép, nhưng là lại bị chủ nhiệm lớp kêu lên đi, tựu lại để cho hắn cho Tô Niên Niên đưa tới.

Cố Từ Thần từ trước đến nay khinh thường nhất là làm loại này chạy việc, hôm nay lần đầu tiên đi một vòng lớn tới cấp 2 lớp F.

Cất, chỉ là cái béo nịch con heo tham ăn mà thôi, nhớ thương nàng làm gì?

Tại trong lòng phi nhỏ một phen, Cố Từ Thần khôi phục như thường, bước nhanh hướng lớp mình đi đến.

Trong phòng học Tô Niên Niên mở ra bản ghi chép, là cấp hai tất cả khoa tri thức tổng kết, chữ viết đẹp mắt, sửa sang lại rõ ràng hiểu rõ, xem ra đây chính là chữ viết của Trần Nguyên.

Hai người đều khoa học tự nhiên, Tô Niên Niên hiện tại vừa vặn có thể sử dụng đến, nàng như nhặt được chí bảo ôm bản ghi lật ra cả buổi, xem Tổng Dư Hi trong nội tâm khẽ động.

Chẳng lẽ... Tô Niên Niên cùng Trần nguyên tại yêu đương sao? Bằng không như thế nào sẽ đối với nàng tốt như vậy, liền Cố nam thần đều mình đem đến đưa cho nàng?

Không thể tránh khỏi, Tổng Dư Hi trong nội tâm cũng có một ít loại nhỏ (tiểu nhân) hâm mộ.

Về phần Doãn Sơ Hạ mấy người đi WC, nếu để cho nàng thấy như vậy một màn, không chừng lại muốn ghen cái gì đây này.

Ngày đầu tiên đi học coi như thuận lợi, cơm trưa ở trường học căn tin tùy tiện ăn một chút, hương vị cũng không tệ lắm.

Đảo mắt đến dưới buổi trưa tan học, Tô Niên Niên sửa sang một chút, bình thường tại trong lòng tính toán, nàng đã ý thức được chính mình kiến thức căn bản quá kém, cân nhắc xem muốn hay không lại để cho mẹ cho mình báo cái trường luyện thi, nữ sinh trong lớp học lại bắt đầu oanh động lên.

Tô Niên Niên hiếu kỳ ngẩng đầu, gặp không ít mọi người theo trong ngăn kéo lấy ra hộp quà, còn có hồng nhạ màu xanh da trời phong thư cái gì đấy, đây mặt ánh sáng màu đỏ hướng ra phía ngoài chạy tới.

"Ta đi về trước, ngày mai gặp." Cùng Tổng Dư Hi cùng Chúc Thành đánh cái bắt chuyện, Tô Niên Niên hướng cửa trường học đi đến, Trần thúc thúc buổi sáng nói sẽ đến tiếp nàng cùng Trần nguyên đấy.

Đọc đường bãi đỗ xe, Tô Niên Niên bị trước mắt một màn sợ ngây người.

Bãi đỗ xe vây quanh ba tầng trong ba tầng ngoài nữ sinh, liú riu vui sướng trò chuyện, nguyên một đám trên mặt lộ ra thiếu nữ hoài xuân biểu lộ, mà bị bọn họ vây vào giữa đấy, là một cỗ màu đen Porsche.

Nhìn quen quen ah... Tô Niên Niên nhìn không được kiểng chân nhìn xem, lúc nhìn đến vết nứt phía trước kính chắn gió, mới ý thức tới đó là xe của Cố Từ Thần. Vội vàng thè lưỡi, chốt dạ cúi đầu hướng cửa trường học đi.

Còn chưa đi hai bước, cô áo của nàng đã bị người tóm lên, lại để cho nàng nửa bước khó đi.

Ah uy, còn có người dám đánh lên nàng?

Tô Niên Niên hùng hổ nghiêng đầu sang chỗ khác, chống lại Cố Từ Thần cái kia trương suất khí cao lạnh mặt lúc, lập tức không có tính tình.

"Khục khục... Cố đồng học, thật là đúng dịp ah, cấp rầu~ ~" Tô Niên Niên cười đùa tí từng cùng Cố Từ Thần chào hỏi, trong lòng lại bắt đầu sợ sệt, hẳn sẽ không phải là biết rõ nàng cầm đá quăng lên xe hắn đi à nha?

Cố Từ Thần đen nhánh lông mi nhảy lên, "Đúng vậy a, Tô đồng học, thật sự là trùng hợp nha." Không công đưa lên tám mực, hẳn như thế nào không

biết xấu hổ từ chối?

Hắn ý vào chính mình vóc dáng cao, đơn tay mang theo Tô Niên Niên hướng xe của mình đi tới, không chút nào để ý tới Tô Niên Niên đang giãy dụa.

"Này, chúng ta không thể bình tâm tĩnh khí tâm sự sao, cái quý gì ah đừng tóm y phục của ta, đây là quần áo mới quý báu của ta đấy!" Tô Niên Niên cố gắng giãy dụa, nhưng vẫn là bị Cổ Tử Thần xách lên xe như con gà con..

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 23: Ta đưa người về nhà là sai sao?

Mà nhóm nữ sinh đứng trên đường điều bị một màn trước mắt làm sợ ngây người, người Cổ nam thần ôm đó là ai?!?

Đổi lại thường ngày, các nàng đều sẽ liêu lĩnh xông đi lên tặng quà nhét tình, nhưng hôm nay thì toàn bộ im lặng ngốc tại nguyên chỗ, nhìn Cổ Tử Thần "Thần sĩ" mở cửa xe, đem Tô Niên Niên nhét đi vào. Trận kia mặt muốn nhiều quý dị có nhiều quý dị.

Thăng đến xe của Cổ Tử Thần rồi đi, một người nữ sinh mới kêu rên một tiếng, "Trời ạ, Cổ nam thần có bạn gái sao?"

"Ah ah ah, đây không phải là thật!"

"Nữ sinh kia là ai ah, ta muốn khóc, của ta nam thần anh anh anh ~ "

Ở đây nữ sinh đều ức chế không nổi ôm đầu khóc rống lên, cảm đầu nữ sinh Mộ Dung Sam nức nở nói, "Hôm nay là toàn dân thất tình ngày, thế nhưng mà, cho dù Cổ nam thần có bạn gái, chúng ta vẫn sẽ thích hắn, ủng hộ hắn đúng hay không?!" Mộ Dung Sam là trưởng fans hâm mộ tam đại nam thần ở trường, không ít nữ sinh một bên lau nước mắt vừa nói, "Chảy nước mắt cũng muốn chúc phúc hắn! Ô ô ô..."

Mà trên xe Tô Niên Niên không có thấy như vậy một màn, nàng bức bối sửa sang lại quần áo, lại xem xét vị trí lái bên trên Cổ Tử Thần nhàn nhã tự nhiên lái xe, lập tức tự tặc nổi câu rồi.

"Người rõ ràng đem ta làm tâm phúc! Vô si! Hạ lưu! Lưu manh!" Tô Niên Niên lòng đầy căm phẫn lắm lắm, Cổ Tử Thần lờ mờ nàng, nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn của nàng tức giận có chút buồn cười, người không biết còn tưởng rằng hắn làm việc gì quá đáng với nàng.

"Ta đưa người về nhà là sai sao? Đây chính là việc tốt lấy giúp người làm niềm vui." Cổ Tử Thần hơi hột đem Tô Niên Niên mà nói chần chờ về, lông mi nháy dựng lên, "Còn có, Tô đồng học, ta còn không có tính sổ với người đây này."

Tô Niên Niên chợt dạ mở trừng hai mắt, đôi mắt híp lại liếc nhìn kính chắn gió, mạnh mẽ nói, "Ta lại không nợ người cái gì."

Cổ Tử Thần hừ một tiếng, "Nếu như ta nhớ không lầm, ngày hôm qua từ trên trời giáng xuống một viên đá đập vào kính của ta, phân tích theo góc độ cùng dấu vết từ kính, hẳn là từ chỗ ngoài 5 mét, phụ cận cao như vậy thì chỉ có nhà của người, hơn nữa cửa sổ phòng người ở đối diện, vừa vận tạo thành một cái đường chéo. Tô đồng học, người nói, cửa sổ phòng người sao lại có đá rơi xuống đây?"

Tô Niên Niên mặt đỏ bừng một chút tự do lên, không nghĩ tới Cổ Tử Thần người này còn là cái học bá, thế nhưng mà nàng lại không có ý tứ thừa nhận, quay mặt đi, "Nói không chừng gió lớn thổi xuống dưới đó a..."

Tiếng nói trong trẻo lười biếng nhưng lạnh lùng lại vang lên, "Ngày hôm qua trời nắng, không gió, độ ẩm độ ẩm thích hợp, cần ta cho người xem dự báo thời tiết của ngày hôm qua sao?"

"..." Trời ạ, nàng như thế nào sẽ đụng với loại người này! Tô Niên Niên chán nản, hận không thể đem đầu Cổ Tử Thần đánh lên tấm kính trước mặt một trận.

Cố gắng khắc chế chính mình, Tô Niên Niên kéo ra nụ cười cứng ngắt, "Ah ha ha... Bằng không ta lấy băng dán cho người dán lại?" Nói xong nàng theo trong cặp móc ra băng dán hình phim hoạt hình, chân chó đưa cho Cổ Tử Thần.

Cổ Tử Thần bỗng nhiên giẫm một chút phanh lại, cau mày lạnh lùng nhìn Tô Niên Niên.

Tô Niên Niên minh bạch cái ánh mắt tràn đầy ghét bỏ của hắn, nhưng là trên mặt cười hi hi đấy, tục ngữ nói thò tay không đánh khuôn mặt tươi cười người nha, Cổ Tử Thần cũng không thể đem nàng ném?

Nhưng mà nàng đánh giá thấp Cổ Tử Thần, Cổ Tử Thần mở cửa xe, mặt không biểu tình, "Thừa dịp ta không có đem người ném xuống, chính người tự động đi xuống đi."

Tô Niên Niên ngấm một vòng hoàn cảnh chung quanh, nàng là tiêu chuẩn dân mù đường, căn bản không biết mình thân ở nơi nào, khuôn mặt nhỏ nhắn

thoáng cái trắng bệch, cho nên nắm chặt dây an toàn không buông, kiên định lắc đầu.

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 24: Đừng bắt nạt người ta như vậy chứ

Cố Tử Thần chỉ cảm thấy gân xanh trên trán nhảy lên, Tô Niên Niên một bộ trấn sĩ không sợ chết, "Ta không đi xuống, ta không dưới, nhất định không xuống!" Thề phải cùng xe tồn vong

Hai người giằng co cả buổi, Tô Niên Niên cảm thấy trong xe độ ẩm đều chợt hạ xuống vài độ, gặp Cố Tử Thần cũng không thật sự ý định động thủ, vội vàng mỉm cười ngọt ngào cười, vô cùng có thể diện đóng cửa xe lại.

"Đừng như vậy, chúng ta về nhà a." Mềm nhu nhu thanh âm giống làm nũng, nghe Cố Tử Thần thân thể cứng đờ, cặp lông mi dài rủ xuống, trùng hợp che dấu khóe mắt thất lạc.

Về nhà? Bao nhiêu năm không có người nói với hắn như vậy rồi.

Tô Niên Niên thì thở phào thở ra một hơi, thấy Cố Tử Thần có chút thất thần, vươn tay quơ quơ trước mặt hắn.

Cố Tử Thần vội hồi phục tinh thần, chân ga giẫm mạnh, tiếp tục đi phía trước mở.

Tuy nhiên dân mù đường, nhưng là Tô Niên Niên cũng phát hiện đây không phải đường về nhà, trong nội tâm bất ổn, nghĩ đến Cố Tử Thần chắc sẽ không đem nàng bán đi a.

Nàng móc ra trong cặp điện thoại, lặng lẽ xoa bóp cái "110".

Cố Tử Thần tự nhiên cũng phát hiện nàng mờ ám, về mặt lạnh càng lạnh hơn.

Nha đầu kia đem hắn đem làm người nào rồi hả? Tuy nói hai người bọn họ là có chút không hợp, nhưng chắc sẽ không làm những việc hại người.

Hai người đều có tâm tư, cuối cùng xe dừng lại chỗ bảo hành xe, có nhân viên công tác đã đi tới, Cố Tử Thần đơn giản nói cần đổi kính chắn gió, thuận tiện đưa cho hắn một cái sạc.

Tiểu ca động tác rất nhanh nhẹn, không có hai phút sẽ cầm sạc cùng một tấm phiếu nhỏ tới, Cố Tử Thần lễ phép nhận lấy, xoay người mặt đen lên nhìn về phía Tô Niên Niên, "Xuống xe."

Tô Niên Niên cho rằng hắn lại muốn đem mình ném, thế nhưng mà mắt thấy nhân viên bảo hành tới, nàng cũng không thể ngồi ở trong xe làm cho nhân gia dỗi thủy tinh a? đành phải tâm không cam lòng tình không muốn xuống xe, cúi đầu thất lạc đứng tại Cố Tử Thần bên người.

Cố Tử Thần nguyên bản so nàng cao một đầu, làm cho nàng có vẻ tội nghiệp vừa mềm nhũn lại nhỏ nhắn xinh xắn, Cố Tử Thần cũng không có ý tứ phi nhổ nàng, đem chìa khóa xe cùng nhau giao cho tiểu ca nhân viên bảo hành, Tô Niên Niên tò mò nhìn hắn, "Hôm nay sửa sẽ không xong a, chúng ta đây như thế nào trở về? Cái này có xe buýt sao..."

Vừa nói xong Tô Niên Niên liền phát hiện, ánh mắt Cố Tử Thần tràn đầy ghét bỏ nhìn nàng.

"Này, làm gì mà ngơoi dùng ánh mắt thần kinh như vậy nhìn ta hả?" Tô Niên Niên tức giận đập hắn liếc.

"Tô Niên Niên, ngươi là heo sao?" Cố Tử Thần phỉ nhổ một câu, Tô Niên Niên trừng mắt lạnh lùng nhìn nhau nhìn hắn, "Coi như là heo, cũng là độc nhất vô nhị heo, hơn nữa đại sư đã tính toán qua mệnh của ta đây, tài vận, tình yêu, sự nghiệp đều rất tốt... Ngươi nhất định là ánh mắt không tốt..."

Cố Tử Thần nhẹ nhàng "Ah" một tiếng, nhìn đường cái bên cạnh ra một cỗ màu đen Bảo mã [BMW], "Heo thần tài, đi thôi, về nhà."

Tô Niên Niên khí liếc mắt, ngông nghênh tới lại bị hắn gán cho một cái biệt hiệu, nàng nghe rằng tron mắt hung dữ nhìn Cố Tử Thần, "Có tin ta hay không cần ngươi... Ta không phải dễ bị khi dễ đâu đấy, ah uy..."

Nàng lần nữa bị Cố Tử Thần nhắc lên, Cố Tử Thần đem nàng nhét lên xe, đối với lái xe phân phó, "Tiền đưa ta hồi trở lại biệt thự."

"Thiếu gia, đây là..." Lái xe có chút khó xử mở miệng, ánh mắt của Cố Tử Thần lạnh lùng thấu xương quét qua, lập tức cầm im miệng.

Trong mắt hắn, Cố Tử Thần hoàn toàn là theo Cố Ngôn Chuẩn tính tình, thậm chí so Cố Ngôn Chuẩn còn lạnh hơn kiêu căng hơn vài phần, hắn cũng không dám đắc tội.

Cố Tử Thần tựa lưng vào ghế ngồi nhắm mắt dưỡng thần, lại ý thức được một đạo không thể bỏ qua ánh mắt tại hân trên thân chạy.

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 25: Heo thần tài, trả tiền

Tô gia cùng Trần gia đều sẽ gia tộc xí nghiệp, nhưng bàn về tài phú tích lũy hay không kịp Cố Gia, tập đoàn Cố thị vô luận là tại Dụ Thành hay ở trong nước, điều sẽ là xí nghiệp dẫn đầu, bất động sản, khách sạn, bách hóa thậm chí còn liên quan đến tất cả các ngành sản xuất.

Theo nàng biết, Cố Tử Thần là con trai duy nhất trong nhà, nói hân là Cao Phú Soái (*) một chút cũng không quá.

Cố Tử Thần nhàn nhạt lên tiếng, nhìn Tô Niên Niên cặp mắt Tinh Quang sáng chói, trong nội tâm khẽ động.

Nhìn Tô Niên Niên hồi lâu, hân mới ý thức tới xấu hổ, chột nhó tới đến cái gì tựa như, theo trong ví tiền rút ra vừa rồi cái kia tập phiếu nhỏ, bay bổng hướng Tô Niên Niên trước mặt quảng ra.

"Heo thần tài, trả tiền."

Lại để cho nàng trả tiền? Tô Niên Niên con người thoáng cái trừng lớn, cảm qua hóa đơn xem xét, là phí đổi kính chắn gió cùng phí bảo dưỡng xe.

Khóe miệng nàng co rút, đối diện là một chuỗi số 0, ngao kiêu quay đầu, "Không có tiền."

Cố Tử Thần khoi mào lông mày, "Thiếu nợ thì trả tiền, thiên kinh địa nghĩa, hơn nữa ta còn không có tính phí cố ý cùng tổn thất tinh thần đấy, bạn thân a?"

Ở đâu ra bạn thân hả! Rõ ràng chính là người keo kiệt lại có bụng dạ xấu xa! Tô Niên Niên tại phi nhỏ cả buổi, tiền thì nàng có thể bồi được, thế nhưng mà bồi cho hân thì đồng nghĩa tiền tiền vật sẽ không có nha.

Đôi mắt to quay tròn, Tô Niên Niên cười tùm tùm nhìn hân, "Thế nhưng mà ngày hôm qua thì người không có đem xe ngừng tiến ga ra nha, muốn nói trách nhiệm cũng là trách nhiệm của người, ta chẳng qua là phạm hơi có chút điểm sai." Nàng khoa tay múa chân nói, lái xe nhìn qua kính chiếu hậu thấy vậy, khóe môi cũng mần nổi lên dáng tươi cười, không nghĩ tới rõ ràng còn có người cùng nhà hân thiếu gia cò kè mặc cả.

"Tô Niên Niên, đó là sân của nhà ta." Cố Tử Thần lười biếng tựa lưng vào ghế ngồi, "Ta muốn đỗ xe như thế nào, thì đỗ xe như thế ấy."

Hân ngữ điệu mặc dù lạnh, nhưng lại mang thêm vài phần vô lại, nghe đi lên đặc biệt trầm thấp êm tai.

Tô Niên Niên bĩu môi, "Vậy thì một nửa một nửa a." Còn lại một nửa tiền tiêu vật, nàng cũng sẽ cố tiếp nhận.

"Trách nhiệm của người." Cố Tử Thần thông thả một câu, trực tiếp đem Tô Niên Niên cò kè mặc cả chẹn họng trở về.

Tô Niên Niên mở to hai mắt nhìn, nàng lại không phải cố ý đấy, sao có thể toàn bộ trách nàng. Thế nhưng bất kể là miệng lưỡi hay sức chiến đấu, nàng đều đấu không lại Cố Tử Thần, hân cũng sẽ trêu chọc vô lại, "Không có tiền! Hừ!"

Một phân tiền nàng đều không để cho, hừ!

Cố Tử Thần mí mắt hơi lên, tựa hồ đã sớm dự liệu được Tô Niên Niên có thể như vậy rồi. Không gấp không sợ theo trong cặp móc ra giấy bút, nhanh chóng viết xuống mấy hàng chữ, "Không có tiền thì ghi giấy nợ a, từ từ trả, Tô đồng học, ừ, kí tên góc dưới." Hân khóe môi khoi mào một tia mỉa hoặc vui vẻ, Tô Niên Niên thoáng cái thì thấy sùng sốt, ngây ngốc nhìn cái khuôn mặt kia 360 độ không góc chết khuôn mặt tuần tú, cả buổi không có vội hồi phục tinh thần.

Khó được chứng kiến Tô Niên Niên phạm mê gái (trai) bộ dáng, Cố Tử Thần vui vẻ càng sâu, trong nội tâm cũng xẹt qua một tia trào phúng.

Tô Niên Niên khí cô lấy quai hàm, "Không ký!"

Khí thể mùi phần nói xong, nàng liền không nhịn được kêu lên, Cố Tử Thần chẳng biết lúc nào móc ra một bình mực, vắn mở nắp bình, kéo tay Tô Niên Niên qua dính một ít mực rồi ấn vào vờ. Tờ giấy sạch sẽ lập tức hiện lên một dấu ấn.

"Người... Người..." Tô Niên Niên nhất thời chán nản, tuyệt đối không nghĩ tới Cố Tử Thần thẳng này so nàng còn vô lại!

Chẳng lẽ nàng Hồn Thế tiểu Ma Vương thanh danh muốn hủy trong tay hân?

Không! Có thể! Có thể!

Chương 26: Lại khi dễ muội muội ta, ta sẽ đối với không khách khí!

Tô Niên Niên NGAO...OOO một tiếng, linh hoạt theo Cổ Tử Thần trong tay đoạt lấy mực nước, dính điểm thì hướng Cổ Tử Thần trên mặt xóa đi mới lạ tiếng Châu Á. xiniqi.

Cổ Tử Thần phản ứng chậm vài giây, trên mặt cũng đã nhiễm lên nét mực.

"Tô mập mạp! Ngươi tại bôi một chút thử xem?" Cổ Tử Thần nghiêng răng nghiêng lợi uy hiếp, Tô Niên Niên cười hắc hắc, tay mắt lanh lẹ lại đi trên mặt hắn quét điểm mực nước, "Ngươi tại loạn khởi ngoại hiệu thử xem thấy!"

Cổ Tử Thần mặt đều đen rồi, thấy Tô Niên Niên ám thoai mái không thôi.

Hắn mặc một kiện áo sơ mi sạch sẽ, nhìn thì giá cả xa xỉ, Tô Niên Niên con mắt di chuyển, giả bộ như người vô tội bộ dạng sáp lại gần, "Thực xin lỗi, ngươi cũng biết ta béo như vậy, hành động bất tiện, tay chân vụng về đấy, ta giúp ngươi lau lau a!" Nói xong cũng mặc kệ Cổ Tử Thần có đồng ý hay không, nâng duỗi ra bàn tay nhỏ bé hướng Cổ Tử Thần trên mặt sờ soạng, thuận tiện vẫn còn Cổ Tử Thần áo somi bên trên xoa xoa tay.

"..." Cổ Tử Thần khoe miệng co quắp rút, không chút nào khách khí xoa Tô Niên Niên tóc, hai người ở phía sau trong khoảnh khắc nào trở thành một đoàn.

"Thiếu gia..." Lái xe sợ hãi hỏi một câu, sợ thiếu gia nhà mình chịu thiệt.

"Lái xe của ngươi!" Một tiếng gào thét, lái xe lập tức ngồi nghiêm chỉnh, nhìn không chớp mắt lái xe, chỉ là khoe miệng vui vẻ bán rẻ hắn.

Kỳ thật như vậy cũng tốt, hắn từ nhỏ nhìn thiếu gia lớn lên, hắn điều thâm trầm ôn trọng như cái tiểu đại nhân, khó được chứng kiến hắn mặt trẻ con của hắn.

Tô Niên Niên hai người chiến tranh tiến thêm một bước thẳng cấp, Cổ Tử Thần một tay kiềm chế ở Tô Niên Niên, tay kia dính mực nước, tại Tô Niên Niên trên mặt vẽ cái mũi heo.

"Hỗn đản! Ngươi ngươi ngươi... Khi dễ nữ hài tử!" Tô Niên Niên quyết miệng, dùng hết sức lực bú sữa mẹ ra giấy dựa.

Cổ Tử Thần hừ một tiếng, "Ngươi ở đâu ra giống một nữ hài tử? Nhà ai nữ hài tử như ngươi như vậy đàn ông?" Ánh mắt không tự giác ngắm đến Tô Niên Niên bộ ngực.

Tô Niên Niên hướng hắn trợn mắt trừng một cái, quả nhiên là thứ nam nhân ác độc, nói nàng nữ đàn ông, còn ghét nàng ngực nhỏ!

"Ta muốn nói cho mẹ của ngươi, lại để cho nàng thu thập ngươi cái tiểu biểu đệ." Tô Niên Niên tức giận mà nói, trước kia đều sẽ nàng khi dễ người khác, ở đâu bị người như vậy khi dễ qua? Còn không hề có lực hoàn thủ, dưới sự giận dữ liên loại này! bạo phát học sinh tiểu học uy hiếp thủ đoạn đều dùng đến rồi.

Cổ Tử Thần con mắt quang tối sầm lại, lạnh lùng nhìn Tô Niên Niên cả buổi, mới thời gian dần qua buông lỏng tay ra.

Tô Niên Niên còn muốn nói chút gì đó, thấy hắn sắc mặt bất thiện, cực có ánh mắt cái gì cũng chưa nói.

Xe rất nhanh dừng lại Cổ Gia biệt thự, xuống xe, một thân ảnh hướng Tô Niên Niên đi tới, chứng kiến Tô Niên Niên chật vật bộ dạng, nhướn mày, "Chuyện gì xảy ra?"

Nhìn Trần Nguyên như vậy quan tâm chính mình, còn đứng cửa ra vào chờ mình trở về, Tô Niên Niên chỉ cảm thấy trong lòng ấm áp đấy, ai ngờ Trần Nguyên chứng kiến trên mặt Cổ Tử Thần giống ý như vậy, nhìn về phía trên so Tô Niên Niên còn thâm, hắn mày nhíu lại càng sâu rồi.

"Hai người các ngươi..."

"Ca, hắn đánh ta! Là hắn là hắn chính là hắn!" Tô Niên Niên ác nhân cáo trạng trước, trốn được Trần Nguyên đằng sau.

Cổ Tử Thần mỉm cười, nhìn về phía Trần Nguyên, "Ngươi cảm thấy ta đánh thắng được con heo này sao?"

Trần Nguyên cẩn thận đem Tô Niên Niên hộ tại sau lưng, "Lại khi dễ muội muội ta, ta sẽ đối với không khách khí!"

Cái này đều cái gì cùng cái gì! Chẳng lẽ hần cùng Trần Nguyên nhiều năm như vậy hảo huynh đệ không bằng tiểu nha đầu này một câu sao? Có Từ Thần thái dương gân xanh nháy lên, thật muốn đem Tô Niên Niên kéo tay đến gõ một phen.

Có Từ Thần: "... Ta đi về trước." Yên lặng quay người ly khai, Tô Niên Niên hướng về phía bóng lưng của hần làm cái mặt quỷ, lại bị Trần Nguyên thấy được nàng mờ ám.

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 27: Anh đang chờ em về sao?

Trần Nguyên thò tay búng Tô Niên Niên đầu đưa một chút, thờ dài một tiếng, "Em đó nha..."

"A..... Đau quá. [mà bên trên + mới ^^ chửi chửi ^^ kỳ ^^ trong ^^ văn ^^+" Tô Niên Niên nhú cái mũi, Trần Nguyên lập tức thu tay lại, về mặt ân cần, "Không có sao chứ?"

Tô Niên Niên lắc đầu, "Anh đang chờ em về sao?"

"Ân, Tinh Vũ nói nhìn thấy em lên xe của Từ Thần, anh sợ cậu ta khi dễ em." Trần Nguyên khoe miệng phủ lên cười ôn hòa ý, "Đi thôi, về nhà tắm rửa, một hồi nên ăn cơm đi."

Nâng lên ăn cơm Tô Niên Niên hoan hô một tiếng, cùng Trần Nguyên một khối trở về nhà.

Có Từ Thần đi được không khoải, Tô Niên Niên hai người đối thoại truyền đến bên trong lỗ tai hần, hần đáy mắt xẹt qua thất lạc, quay đầu lại đi, vừa rồi tài xế đưa hần về cũng đã rời khỏi. Hần nắm chặt nắm đấm, lại khôi phục thành mặt không biểu tình bộ dáng, đẩy cửa ra, biệt thự to lớn lại trống rỗng, tại thời khắc này, lộ ra đặc biệt quanh quẩn lên.

Có Từ Thần cong lên khoe môi tự giễu cười cười, đi phòng tắm đơn giản vọt lên tắm rửa, đem Tô Niên Niên lưu lại ấn ký toàn bộ chà rửa sạch sẽ.

Hần có rất nhỏ thích sạch sẽ, nhưng đối với Tô Niên Niên nhưng hôm nay thì trò đùa dai, hần lại không thể nào chán ghét được.

Cắt, heo thần tài.

Liền chính hần cũng không có phát giác, môi của hần giác [góc] đã hướng lên giờ lên.

Trần gia.

Nay thiên Sở Tổ Tâm tự mình xuống bếp, tỉ mỉ làm một bàn lớn đồ ăn, Tô Niên Niên vội vã tắm rửa một cái, ngồi ở trước bàn ăn bắt đầu ăn như hổ đói lên.

"Chậm một chút, người tiểu nha đầu này..." Sở Tổ Tâm bắt đầu dĩ thời dài, vừa định cho Tô Niên Niên múc chút canh, Trần Nguyên đã đựng tràn đầy một chén canh phóng tới Tô Niên Niên trước mặt, "Đề lạnh một chút rồi ăn, cẩn thận bị phỏng."

"Cảm ơn." Tô Niên Niên cố gắng nuốt lấy miệng đồ ăn ở bên trong, mơ hồ không rõ hướng hần nói lời cảm tạ.

Sở Tổ Tâm đối với Trần Nguyên đáp lại một nụ cười cảm kích, Trần Doãn Hoa chứng kiến hai người bọn họ ở chung được tốt, trong lòng cũng rất cục dễ dàng chút ít.

Ăn cơm xong, Tô Niên Niên xoa bụng ngồi ở trên ghế sa lon xem Tv, Sở Tổ Tâm bề bộn hết phòng bếp sự tình, xiên lấy eo hung nàng, "Bài tập viết xong rồi sao mà xem tivi, Ôi trời ơi!!, con như thế này mà còn coi phim hoạt hình?" Sở Tổ Tâm về mặt không hiểu.

Tô Niên Niên đầu đầu mà nói, "Con xem hết tập này rồi sẽ đi làm bài tập..."

Sở Tổ Tâm vốn còn muốn nói hai câu, không nghĩ tới Trần Nguyên đã ngồi ở Tô Niên Niên bên người, "Xem được không?" Hần thần sắc tự nhiên, phảng phất mình cũng rất thích xem đồng dạng.

Tô Niên Niên đương nhiên minh bạch là hần tại cho mình giải vây, cười hi hi mà nói, "Nhìn rất đẹp đấy, chúng ta cùng một chỗ thấy ah!"

Trần Nguyên tuy nhiên nhu thuận hiểu chuyện, nhưng Sở Tổ Tâm dù sao cũng là hần mẹ kế, nàng cũng khó mà nói cái gì, đành phải thờ dài đi phòng bếp cho hai người cắt hoa quả ướp lạnh.

Xem hết một tập, Tô Niên Niên duỗi lưng một cái, nhưng hôm nay thì cũng không có bố trí bao nhiêu bài tập, nhưng nàng chợt nhớ tới nhưng hôm nay

thì nghe không hiểu lớp Anh ngữ sự tình, quay đầu nhìn về phía Trần Nguyên, "Ca, anh đi ôn ở trường luyện thi chưa? Hoặc là gia sư cũng có thể..."

Trần Nguyên từ nhỏ thành tích ưu dị, còn thật sự không có học thêm, thành thật lắc đầu, "Em muốn học thêm sao?"

Tô Niên Niên sắc mặt trở nên hồng, nhưng vẫn là nói rõ cùng Trần Nguyên nói chính mình có chút theo không kịp tiến độ sự tình, Thánh Âm Cao Trung chương trình học so trường học khác khó cũng là mọi người đều biết đây.

Trần Nguyên trầm ngâm một hồi, "Trường luyện thi anh thật đúng là không rõ lắm, bất quá em có thể hỏi anh."

Tô Niên Niên biết rõ Trần Nguyên thành tích tốt, nhưng hần học cấp 3, không có ý tứ phiền toái hần.

"Hoặc là em để Cố Tử Thần dạy thêm cho, hần thành tích so với anh tốt hơn, hơn nữa dạy cũng có lòng." Trần Nguyên về mặt thành thật, hần nhớ rõ trường cấp hai thời điểm chính mình toán học không tốt, thì là Cố Tử Thần giáo học tập của hần phương pháp.

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 28: Hotboy lạnh lùng yêu cô bé lọ lem

Đề Cố Tử Thần dạy kèm nàng? Cái kia hình ảnh quả thực thật đẹp đến nghĩ cũng không dám nghĩ!

Tô Niên Niên rung mình một cái, "Được rồi đó, anh đi làm bài tập đi"

Biết rõ nàng cố kỵ, Trần Nguyên cũng không có miễn cưỡng, hai người tắt TV rồi từng người gian phòng đi.

Ngày hôm sau Tô Niên Niên như thường lệ đi học, theo cửa trường học đến hành lang, một mực có người tại đối với nàng chỉ trỏ, trì độn như nàng, cũng cảm thấy không đúng.

Trở lại phòng học, các nữ sinh vây tại một chỗ trò chuyện bát quái, chứng kiến Tô Niên Niên tiến đến, vô cùng có ấn ý ngừng lại.

Tô Niên Niên quét một vòng, vừa rồi trò chuyện được nhất tiếng hoan hô âm lớn nhất đúng là Lý Ân Mỹ rồi, nàng vài bước đi đến Lý Ân Mỹ bên người, gõ nàng cái bàn, "Lý... Cái gì kia, lớp trưởng, các người đang nói chuyện cái gì?"

Nàng thật sự là không có nhớ kỹ tên của Lý Ân Mỹ, chỉ biết nàng là trong lớp là lớp phó.

Lý Ân Mỹ trừng mắt nhìn, không nghĩ tới Tô Niên Niên sẽ trực tiếp đi hỏi nàng, bị Tô Niên Niên bá khí mười phần khí thế giật mình, nàng cẩn thận từng li từng tí lấy điện thoại cầm tay ra, "Ừ, người thấy vị thiếp mời (*bài viết)..."

Tô Niên Niên cầm qua điện thoại di động của nàng bắt đầu nhìn lại, Lý Ân Mỹ Đích ánh mắt lại không nổi hướng trên người nàng nghiêng mắt nhìn, "Tô Niên Niên, người thật sự tại cùng Cố nam bạn tri kỷ hướng rồi sao, cái kia thiếp mời (*bài viết) bên trên còn có hình ảnh đây này..."

Tô Niên Niên chẳng muốn phản ứng nàng, rất nhanh xem hạ trên điện thoại di động thiếp mời (*bài viết), thiếp mời (*bài viết) là một thứ tên là "Sam sam Mạnh Mạnh đất" i phát đấy, tiêu đề rất là hấp người nhãn cầu: Hotboy lạnh lùng yêu cô bé lọ lem, bạn gái bí mật của Cố Nam Thần hiện thân! Có đồ có chân tướng. Nội dung càng là lưu loát một nhóm lớn văn tự, biểu đạt đối với Cố nam thần yêu thích, còn có đối với Tô Niên Niên hâm mộ, phần cuối còn nói rất nhiều chúc phúc lời mà nói..., cái gì "Chảy nước mắt chúc phúc người" "Vĩnh viễn ủng hộ Cố nam thần", thấy Tô Niên Niên răng đều đau xót (a-xít) rồi.

Xúng đồ thì hôm qua trời xế chiều Cố Tử Thần lôi kéo Tô Niên Niên lên xe ảnh chụp, thấy Tô Niên Niên phiền muộn không thôi, rõ ràng là Cố Tử Thần cường ngạnh kéo lấy nàng lên xe đấy, như thế nào đến thiếp mời (*bài viết) bên trên mà biến thành "Thân mật khẳng khí, Cố nam thần ôm là cỡ nào ôn hòa" cái này từ ngữ rồi!

Tô Niên Niên đưa điện thoại di động ném cho Lý Ân Mỹ, "Người đây đều tin tưởng." Ngữ khí tràn ngập khinh thường.

Nhất thời có người không vui

"Tô Niên Niên, người có ý tứ gì ah, mà coi như các người thật sự tại kết giao thì thế nào, đó cũng là người thông đồng Cố nam thần đấy!" Doãn Sơ Hạ mặt mũi tràn đầy xem thường.

"Ah?" Tô Niên Niên cười cười, "Tại đây nhất không có lập trường nói người của ta thì là người rồi a, lại nói tới, chủ động thông đồng bị cự người là người mới đúng chứ?"

"Người..." Doãn Sơ Hạ trong mắt ngậm lấy tức giận, nhưng lại không biết làm như thế nào phản bác.

"Người cái gì người, đứng rồi, như thế nào đòi giọng gọi Cố nam thần rồi hả? Không phải nhà của người từ thần ca ca sao?" Tô Niên Niên cố ý học Doãn Sơ Hạ ồm ồm ồm ồm ngữ khí một giọng nói từ thần ca ca, đem mình buồn nôn thiếu chút nữa nổi lên nổi da gà.

Lưu Doãn Nhi bẽ bộn thay Doãn Sơ Hạ hát đệm, "Tô Niên Niên, người hung hăng càn quấy cái gì ah, người nào không biết Doãn Sơ Hạ cùng Cố nam thần là thanh mai trúc mã, người chặn ngang một cước làm Tiểu Tam tính toán cái gì ah, khiến cho như vậy buồn nôn người người cũng không chê e lệ!"

Lời này vừa nói ra, lớp học nữ sinh cũng bắt đầu xì xào bàn tán mà bắt đầu..., các nam sinh cũng không tốt xen vào, cả đám đều chờ xem kịch vui.

Chúc Thành cùng Tống Dư Hi lo lắng nhìn Tô Niên Niên, cũng không biết làm như thế nào giúp nàng.

Tô Niên Niên cười lạnh thanh âm, "Người là ai à? Lúc nào đến phiên người nói chuyện rồi."

Lưu Doãn Nhi tròn mắt há hốc mồm nhìn Tô Niên Niên, đang muốn mắng Tô Niên Niên, thế nhưng mà chống lại nàng bá khí mỉm cười ánh mắt, vừa sợ sợ sau này rớt rớt.

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 29: Căn bản chương mắt Cố Tử Thần

Tô Niên Niên phụ thân qua đời sớm, Sở Tử Tâm tính cách lại dịu dàng, nhưng không có nghĩa là Tô Niên Niên thì là đoá thánh mẫu Bạch Liên Hoa bánh bao mềm! Trước kia tại Thần Giang Cao Trung, nàng cùng đồng học bằng hữu ở chung cũng không tệ, làm gì có người ăn hiếp nàng như vậy.

Nhưng cái này cũng không đại biểu, Tô Niên Niên sẽ sợ.

Là loại đầu võ mồm ác ý của tiểu nữ sinh này?

Tô Niên Niên trừng lên mí mắt, "Ta nói người cái này người thật là kỳ quái, bọn họ thanh mai trúc mã quản ta chuyện gì? Chẳng lẽ bọn họ đã kết hôn rồi, hay trong thời gian yêu cuồng nhiệt? Đã không có cái gì, người cái này Tiểu Tam vừa nói là từ đâu đến hay sao?" Gặp Lưu Doãn Nhi sắc mặt trắng bệch, Tô Niên Niên tiếp tục bồi thêm, "Sẽ không phải là người chính mình trong lòng có quý a, chằm ngoi ly gián chúng ta đồng học gian cảm tình. Ta là học sinh chuyển trường đúng vậy, thế nhưng mà cũng muốn với người hảo hảo ở chung, người lập đi lập lại nhiều lần nhằm vào ta, hơn nữa mỗi lần đều cùng Cố nam thần có quan hệ, chính mình muốn làm Tiểu Tam chỉ sợ có người khác tại a."

"Người... Tô Niên Niên tại... Người mới muốn làm Tiểu Tam đầu rồi, thiếu ở chỗ này nói loạn!" Lưu Doãn Nhi hỗn hển hung đạo, Tô Niên Niên trong lòng hừ lạnh một tiếng, mà cái này đẳng cấp còn cùng nàng đầu đầu rồi, nàng lúc này mới nói vài câu liền chịu không được?

Vậy xem đồng học nhìn có chút hả hê, còn có cái nam sinh cười nhạo Lưu Doãn Nhi, "Lưu Doãn Nhi, người không phải nói với ta người thích nhất Cố Tử Thần rồi, nói tiểu tử kia trong mắt người là đẹp trai nhất đấy!" Nói chuyện chính là lớp học nổi danh gây sự quỷ, Hà Tiểu.

Lưu Doãn Nhi trên mặt hiện lên màu hồng phấn, trước mặt mọi người bị vạch trần tâm sự tư vị cũng không dễ chịu, huống chi bạn tốt của nàng, Doãn Sơ Hạ cũng thích Cố Tử Thần.

Quả nhiên, Doãn Sơ Hạ nghe nói như thế, hung hăng trừng Lưu Doãn Nhi liếc, nghiêng răng.

"Hơn nữa, cho dù Cố nam thần muốn cùng ta cùng một chỗ, thì phải hỏi một chút ta có đồng ý hay không đây này. Các người đem hấn làm cái bảo các người mà bùng lấy a, đừng sự tình gì đều nhắc lên ta." Tô Niên Niên tròn mắt trừng một cái, cầm lấy cặp ngồi xuống vị trí của mình.

Lớp học nam sinh lập tức ngay ngắn hướng thổi bay huyết sáo, dĩ vãng lớp học nữ sinh nhắc tới Cố Tử Thần, cái nào không phải hoan hô thét lên mê trai vô cùng. Hiện tại Tô Niên Niên vừa đến, căn bản mà chương mắt Cố Tử Thần, quả thực là quá rung động rồi!

Tống Dư Hi giương cái miệng nhỏ nhắn, vẻ mặt kinh ngạc, "Niên Niên..."

"Làm sao vậy?" Tô Niên Niên thu thập lấy đồ đạc, nghe được Tống Dư Hi yếu ớt bát quái, "Người cùng Cố nam thần thật sự ở cùng một chỗ rồi sao?"

Nhớ tới cái kia lấy người ghét gia hỏa, Tô Niên Niên bĩu môi, "Làm sao có thể, người đừng nghe các nàng nói loạn."

Tống Dư Hi hiểu rõ gật đầu, tỏ thái độ nói, "Ta tin tưởng người!"

Chúc Thành cũng lấy lòng, "Đúng nha, ta cũng thấy Cố Tử Thần khó chịu đã lâu rồi, không phải là mặt dài điểm trắng soái (đẹp trai) điểm rồi sao, hừ!"

"Không thể tưởng được người như vậy biết hàng, Trư ca, người đẹp trai nhất rồi!" Tô Niên Niên vỗ vỗ Chúc Thành vai, hướng hấn cười thoải mái, Chúc Thành không có ý tứ sờ lên đầu, không nói gì nữa.

Mở ra sách giáo khoa, Tô Niên Niên trong lòng đã ở oán thâm, trong lòng đã được ra hai cái kết luận.

Một: nữ sinh trường này đầu óc nhất định không bình thường, Thần Giang Cao Trung cũng có trường học thảo hoa hậu giảng đường cái gì đấy, nhưng là tối đa nghĩ giữa khóa nghị luận vài câu, nào có Thánh Âm Cao Trung điên cuồng như vậy. Hoàn toàn là đem cái này Tam đại trường học thảo đem làm mình tinh đuổi, thậm chí hăng quá hoá dở.

Hai: Cổ Từ Thần là heo, Cổ Từ Thần là heo, Cổ Từ Thần là heo.

Đem điều thứ hai mặc niệm ba lượt, Tô Niên Niên mới cảm thấy thể xác và tinh thần khoan khoái dễ chịu, trường thờ phào nhẹ nhõm.

Cấp ba lớp A.

Cổ Từ Thần xuất ra buổi sáng muốn dùng đấy, ngón tay thon dài khoác lên bốn thương tùy ý đảo, cái kia tuần tú đẹp đẽ quý giá khí chất như phó họa (vẽ) đồng dạng, Để người không khỏi nhìn nhiều hai mắt.

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 30: Không biết, không có hứng thú

Một người nữ sinh ngồi trước Cổ Từ Thần, dáng tươi cười tươi đẹp, tóc đen đến eo, điển hình khí chất mỹ nữ

"Cổ Từ Thần, ta vừa rồi đi lên có nghe được bát quái của vị tiểu học muội a." Nam Chi mùi ngon giảng lý, ai ngờ Cổ Từ Thần căn bản trả lời nàng, liền mí mắt lười lơ lên một chút.

"Người cũng nhàm chán như vậy rồi." Cổ Từ Thần nhàn nhạt nói một câu, nhưng ngữ khí không có lạnh như vậy, nhìn ra được hẳn cùng Nam Chi quan hệ không tệ.

Nam Chi một bả đoạt lấy hán đấy, như vậy thô lỗ động tác theo trong tay nàng làm ra đến lại nói không nên lời đẹp mắt, nàng cười tủm tỉm mà nói, "Thế nhưng mà vị bát quái với người cũng có quan hệ, để ta suy nghĩ tiểu học muội tên gì, Tô... Ah, Tô Niên Niên!" Nhớ tới Tô Niên Niên danh tự, trên mặt nàng toả sáng đã xuất thần há, còn đặc ý hướng Cổ Từ Thần nhủ lông mày, thật giống như chính mình bắt được Cổ Từ Thần tay cầm đồng dạng.

Một bên Trần Nguyên nghe được Tô Niên Niên danh tự, ngẩng đầu lên.

Cổ Từ Thần đạm mạc mở miệng, "Không biết, không có hứng thú."

"Này, người cái này người thật sự là không thú vị, giả vờ giả vịt, ngày hôm qua không phải mà còn nắm tiểu học muội tay vợ chồng song song trông nom việc nhà mà còn rồi sao, nhưng hôm nay thì mà không nhận nợ rồi hả?" Nam Chi nói xong móc ra điện thoại, "Xem, người đám fans hâm mộ mà còn phát cái thiệp mời (*bài viết) tới trường học diễn đàn."

Cổ Từ Thần lườm hai mắt, nhàn nhạt "Ah" một tiếng, hiển nhiên là không có tưởng nhớ ở trong lòng.

Hắn càng là tinh táo lạnh nhạt, Nam Chi lại càng muốn trêu chọc hắn, dứt khoát thả mảnh liệt liệu, "Nghe nói nàng bị tiểu học muội nhóm: đám bọn họ khi dễ không nhẹ, trong đó có cái kia mỗi ngày dính tại người sau lưng Doãn Sơ Hạ, bắt quá đầu rồi, nha đầu kia đặc biệt lợi hại, ngược lại đem Doãn Sơ Hạ mấy người cho thu thập."

Trần Nguyên nghe được không khỏi nhủ mày, rõ ràng có người khi dễ muội muội của hắn?

Cổ Từ Thần thì lạnh lùng cười cười, hắn đã sớm đoán được kết quả này, nha đầu kia nhìn thuần lương vô hại, nhưng thế nhưng mà có thể cầm đá ném lên xe của hắn mà còn có thể chết không nhận nợ hướng trên mặt hắn bôi mực nước tiểu Ma Vương!

"Cho nên đầu này?" Cổ Từ Thần vây quanh lấy hai tay, hai đầu lông mày tràn đầy lãnh tịch, xem Nam Chi sợ run cả người, "... Người cái này người thật sự là... Muốn biết cuối cùng làm sao vậy sao?" Nam Chi tận lực bán đi cái cái nút (*chỗ hấp dẫn), "Khục khục, Tô học muội nói, cho dù Cổ nam thần muốn cùng nàng cùng một chỗ, vậy cũng muốn hỏi hỏi nàng có đồng ý hay không đây này. Chắc chắn, ta ngược lại là muốn biết là dạng gì tiểu học muội, rõ ràng ngay cả chúng ta trường học thảo Cổ nam thần đều chú ý mất ~ "

Nam Chi khoe miệng dạng lấy dáng tươi cười, nàng rõ ràng bắt đến Cổ Từ Thần trong nháy mắt nhủ mày, nhưng rất nhanh giãn ra ra.

"Nhàm chán." Cổ Từ Thần mở ra tiếp tục trở mình, chỉ là suy nghĩ bắt đầu thất thần.

Cảm tình cái con kia heo cứ như vậy ghét bỏ hắn ah!

Trần Nguyên nhìn hắn khó chịu bộ dạng, thờ dài cười cười, dời ánh mắt, lại phát hiện Nam Chi chẳng biết lúc nào nhìn về phía chính mình, lỗ tai hắn sau

lập tức đã nổi lên nhàn nhạt hồng nhạt, Nam Chi cũng là vội vàng xoay người qua.

Một ngày khóa cao thấp ra, Tô Niên Niên gấp một cái, lại đánh cướp Trư ca không ít đồ ăn vặt đến ăn, tâm tình mới tốt nữa lên.

Cuối cùng một tiết khóa là Giang Mộ đấy, làm cho Tô Niên Niên không thể tưởng được chính là hần dĩ nhiên là giáo toán học đấy.

Phải biết, Tô Niên Niên kém cỏi nhất đúng là toán học, đầu đầu vẫn về cái đầu, vội vàng nhớ kỹ bản ghi chép.

Tổng Dư Hi vẫn là tâm không tại ỉu xiu bộ dáng, chỉ là Tô Niên Niên tại sao bản ghi chép, không có chú ý tới nàng khác thường.

Nói khóa, Giang Mộ lưu lại chút thời gian lại nói giảng trong lớp sự tình, lần nữa nâng lên học phí sự tình.

Tô Niên Niên học phí Sở Tố Tâm sớm giúp nàng OK rồi, này sẽ cũng không lo lắng gì, chỉ là một đạo đột ngột thanh âm phá vỡ bình tĩnh.

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 31: Sao chỗ nào cũng thấy người vậy

"Lão sư, cái kia nếu là có người chưa đóng nổi làm sao bây giờ nha?" Một đạo mang theo vui vẻ thanh âm vang lên, cái kia ngữ điệu như thế nào nghe đều sẽ nhìn có chút hả hê

Tổng Dư Hi sắc mặt trở nên trắng bệch, gắt gao nắm chặt vớ.

Trên đài Giang Mộ nhíu nhíu mày, "Có cái gì khó khăn có thể lên đến tìm lão sư, nhưng hôm nay thì cứ như vậy đi, tan học, về nhà trên đường chú ý an toàn."

"Úc a!" Trong đám người bộc phát tiếng hoan hô, nhao nhao thu thập lấy đồ đạc.

Gấp tất cả mọi người không phản ứng nàng, Lưu Doãn Nhi bĩu môi, "Lão sư, thế nhưng mà lớp chúng ta đã có người chưa đóng nổi học phí ah, thân là đồng học, chẳng lẽ chúng ta không có lẽ trợ giúp nàng rồi sao?"

"Thiệt hay giả, là ai vậy, chúng ta lớp có nghèo như vậy người sao?" Lý Ân Mỹ hiểu kỳ hỏi Lưu Doãn Nhi, nàng giọng lớn tiếng âm thầm, xuyên phá lộn xộn tập âm, rõ ràng truyền vào mỗi người màng tai trong.

Tô Niên Niên nghi hoặc nhìn Lưu Doãn Nhi, nàng lại muốn làm cái quỷ gì?

Giang Mộ chau mày, hần đi vào cấp hai lớp F mà tiếp nhận đệ tử tư liệu, cũng biết lớp học xác thực có gia cảnh bần hàn đệ tử, nhưng là một mực không có đặt trong lòng.

Không nghĩ tới bây giờ bị đặt tới trên đài.

"Lão sư người không phải dạy cho chúng ta vui với giúp người rồi sao, đã như vậy, chúng ta đây có lẽ tập thể hiến tẩm lòng yêu mến, cho có chút nghèo khó sinh "Tẩm lòng yêu mến quyền tiền" ah." Doãn Sơ Hạ chậm rãi nói xong, tình xáo giữa lòng mây xẹt qua tàn khóc.

Nàng nguyên đến hảo tâm như vậy sao? Tô Niên Niên mở to hai mắt nhìn, đột nhiên cảm giác được Doãn Sơ Hạ kỳ thật cũng không có hư hỏng như vậy.

Nhưng một giây sau, nàng chợt nghe đến tí tách một tiếng, bên cạnh con mắt nhìn, Tổng Dư Hi trên bàn rơi xuống một đại khối giọt nước.

"Doãn đồng học nói đúng, nhưng ta muốn không đến mức đến nước này, bất kể là học tập bên trên để trong sinh hoạt có cái gì khó khăn, cũng có thể tới tìm ta. Về phần quyền tiền việc này không cần nhắc lại rồi, lão sư cũng là có chủ nhiệm lớp trợ cấp đấy." Giang Mộ âm áp cười cười, như thảng ba ôn hòa gió xuân, xáo diệu hóa giải những... này xấu hổ.

"Mà đúng vậy a, chúng ta đi trước a, tan học rồi..."

"Đi, nhưng hôm nay thì mời các người ăn gà rán!"

Học sinh trong phòng học tốp năm tốp ba kết bạn ly khai, Giang Mộ nhìn phòng học xếp sau liếc, cũng đi ra ngoài.

Doãn Sơ Hạ đem quần ra, hướng Tổng Dư Hi đã đi tới.

Lưu Doãn Nhi và Trương Hiểu Tiệp cũng đi theo phía sau của nàng.

"BA~" Trương Hiểu Tiệp Bá Đạo đem Tổng Dư Hi hướng trên mặt đất đầy ngả, "Ồ, Tổng Dư Hi, người liền học phí đều không có giao, dựa vào cái gì dùng mới ah."

Tổng Dư Hi nhếch môi, trong mắt to tràn đầy sợ hãi chi sắc, hồng hồng có loại điềm đạm đáng yêu hương vị.

Doãn Sơ Hạ không nói chuyện, chỉ là cười lạnh giẫm phải Tổng Dư Hi đấy.

Tổng Dư Hi cúi thấp đầu, căn bản không dám phản kháng, mặc kệ do Lư Doãn Nhi và Trương Hiểu Tiệp nói chút ít không chịu nổi mà nói.

Trong phòng học người đi không sai biệt lắm, lưu lại thấy tình thế không ổn trượt được nhanh hơn rồi.

Tô Niên Niên và Chúc Thành nguyên bản đang nói chuyện, một mực còn chưa đi, chứng kiến trước mắt một màn này, Tô Niên Niên nhũ mày, bên người Chúc Thành kèm nén không được, "Các người làm cái gì vậy ah, tất cả mọi người là một cái lớp đấy, khi dễ người không tốt lắm đâu."

"Mập mập chết bầm, người đi một bên, thực đem mình đem làm bạch mã vương tử anh hùng cứu mỹ nhân rồi hả? Phi, cũng không chiếu soi gương chính mình là vật gì." Lư Doãn Nhi miệng độc, lập tức sẽ đem Chúc Thành tổn hại không phản bác được.

Tô Niên Niên cười cười, "Vậy người lại cho rằng, người tính toán thom bơ vậy sao?"

Nàng thanh âm không lớn, bay bổng rơi vào tay nhân tâm gian, lại ngưng lại xóp giong, nhưng là Lư Doãn Nhi lại toàn thân run rẩy một chút.

Nàng cũng không quên buổi sáng Tô Niên Niên là như thế nào nắng nàng đấy.

"Như thế nào cái đó đều có người ah, người có phiền hay không ah!" Trương Hiểu Tiệp một cái cất bước đi đến Tô Niên Niên trước mặt, giương lên bàn tay.

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 32: Cảm ơn Cố nam thần

"Ah" một tiếng sắc nhọn tiếng kêu thảm thiết vang lên, sau đó phòng học lâm vào giống như chết yên lặng. Mới lạ tiếng Châu Á. xiniqi.

Tổng Dư Hi rốt cục nhìn không được, nước mắt đại khóa đại khóa rơi xuống, cả người run như gió bên trong đích lá cây, suýt nữa liền đứng cũng không vững.

"Tô Niên Niên... Người..." Doãn Sơ Hạ và Lư Doãn Nhi một bộ đã bị kinh hãi bộ dạng, vô ý thức mà lui về sau đi.

Trái lại Tô Niên Niên, khoe miệng còn treo móc nụ cười thần nhiên, đuôi lông mày khoe mắt tất cả đều là khinh thường, ở đâu như là bị đánh bộ dạng?

Mà Trương Hiểu Tiệp, lúc này lại bụm lấy gương mặt của mình, mặt mũi tràn đầy không thể tin.

"Người rõ ràng đánh ta! Người dựa vào cái gì đánh ta!" Trương Hiểu Tiệp bệnh tâm thần (*sự cuồng loạn) gào thét, Tô Niên Niên bĩu môi, nàng lại không ngốc, làm sao có thể đứng đấy để nàng đánh.

Trương Hiểu Tiệp không cam lòng trừng Tô Niên Niên liếc, còn chưa kịp động thủ, một mực trầm mặc Chúc Thành cũng không thể nhịn được nữa, "Trương Hiểu Tiệp, người cái nữ hán tử này, đến cùng muốn làm gì?"

"Liên quan mày cái rắm!" Trương Hiểu Tiệp nặng một tiếng, làm bộ muốn tới lôi kéo Tô Niên Niên tóc.

Tô Niên Niên cười lạnh, "Người mà còn muốn lại đến một chút sao?"

Trương Hiểu Tiệp ngón tay run rẩy.

Chính vào lúc này, Lư Doãn Nhi hét lên một tiếng, "Cố... Cố nam thần..."

"Cái gì Cố nam thần? Người điên rồi a." Doãn Sơ Hạ bạch nàng liếc, xoay người nhìn lại, cả người ngẩn người tại chỗ.

Cửa phòng học, một cái thân ảnh cao lớn vây quanh hai tay, thần sắc đậm đặc nhìn trước mắt một màn này.

"Thật là Cố nam thần ah, Sơ Hạ..." Lư Doãn Nhi giảm thấp xuống thanh âm, nhưng đầy đủ ở đây tất cả mọi người nghe được.

Tô Niên Niên lười biếng nhìn cửa ra vào, nhúu mày.

Cố Tử Thần bị người vỗ nhẹ nhẹ hạ bả vai, ngay sau đó một đạo dễ nghe thanh âm vang lên, "Như thế nào không đi vào?"

Đem làm Trần Nguyên thân ảnh xuất hiện tại lớp F cửa ra vào lúc, Doãn Sơ Hạ mấy người sắc mặt càng khó coi.

Trần Nguyên nghiêng thân thể đi đến bên trong nhìn, một đồng mọi người vây quanh muội muội của mình, lại liên tưởng đến buổi sáng Nam Chi theo như lời có người khi dễ Tô Niên Niên sự tình, lập tức mà không bình tĩnh rồi.

Hắn thu hồi từ trước đến nay âm áp đáng tươi cười, trầm mặt hướng phòng học đằng sau đi đến, Cố Tử Thần nghĩ nghĩ, cũng đi theo.

"Trần Nguyên... Từ thần ca ca..." Doãn Sơ Hạ thẹn thùng chào hỏi, cái kia về mặt thẹn thùng nhưng lại xem Tô Niên Niên thẳng buồn nôn.

"Người không sao chứ?" Trần Nguyên bỏ qua Doãn Sơ Hạ, trực tiếp đi đến Tô Niên Niên trước mặt, ân cần chi tình đặt vu ngôn biểu (*tình cảm bộc lộ trong lời nói).

Doãn Sơ Hạ biểu lộ cứng đờ, bên người Lưu Doãn Nhi và Trương Hiểu Tiệp cũng không dám nói lời nói.

Các nàng sợ Tô Niên Niên không biết tốt xấu cùng Trần Nguyên cáo trạng.

Tô Niên Niên còn chưa mở khẩu, một đạo trong trẻo nhưng lạnh lùng thanh âm trầm thấp vang lên, "Các người đang làm gì đó?" Tựa như đàn vi-ô-lông-xen diễn tấu mỹ diệu tiếng nhạc.

Doãn Sơ Hạ mấy người trở mắt nhìn Cố Tử Thần, nhưng lại không biết như thế nào mở miệng.

"Không có gì... Ta... Chúng ta thì là tâm sự, liên lạc một chút cảm tình." Doãn Sơ Hạ miễn cưỡng kéo ra một cái đáng tươi cười, Cố Tử Thần từ chối cho ý kiến cười lạnh một tiếng, không nghĩ tới Tống Dư Hi cũng đi theo tiếp lời, "Đúng... Cũng chỉ là tâm sự, cuối tuần đi vào trong đó dạo phố..."

Tô Niên Niên nhướn mày, có chút phỏng đoán không thấu Tống Dư Hi tâm tư.

"Đúng rồi đúng rồi, cuối tuần chúng ta một khối đi dạo phố a!" Lưu Doãn Nhi phản ứng đầu tiên tới, vội vàng nói tiếp.

Trương Hiểu Tiệp thấy thế, "Ngày mai lại trò chuyện a, chúng ta đi trước a, Cố nam thân, nguyên trường học thảo, bye bye."

Doãn Sơ Hạ không cam lòng cắn cắn môi dưới, ba người mang theo bao phi tốc đã đi ra phòng học.

Tống Dư Hi nháy mắt con ngươi, xinh đẹp trong ánh mắt mờ mịt lấy một tảng hơi nước, thanh âm cũng nói không nên lời nhu nhược, "Cảm ơn Cố nam thân..."

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 33: Cố Nam Thần bị lơ

"Người không sao chứ?" Trần Nguyên sột ruột nhìn Tô Niên Niên, người ở bên ngoài xem ra, thật sự như tình yêu cuồng nhiệt trong bạn trai đối với bạn gái quan tâm

Tô Niên Niên lắc đầu, đang muốn hỏi Tống Dư Hi vài câu, Tống Dư Hi lại rất nhanh cúi đầu, như là tránh né nàng đồng dạng.

Nàng không muốn đề, Tô Niên Niên tự nhiên cũng lười phải hỏi, đánh cái bắt chuyện cùng với Trần Nguyên một khối đi ra ngoài.

Hai huynh muội cũng không quay đầu lại đi lên phía trước, tại chỗ mặt băng bó hành động băng sơn Cố Tử Thần không khỏi kéo ra khóe miệng.

Lại nói hai người bọn họ là bỏ qua chính mình rồi rồi sao?! Bỏ qua hắn rồi hả? À?!

Muốn hay không như vậy qua cầu rút ván, muốn hay không như vậy độc ác.

Mới vừa rồi là ai hóa giải nguy cơ! Mới vừa rồi là ai rung động toàn trường!

Cố Tử Thần lập tức cảm giác mình không bình tĩnh rồi, nhéo lông mày đầu muốn đuổi kịp đi, đằng sau lại truyền tới Tống Dư Hi nhuần nhu tiếng nói, "Cố nam thân, vừa rồi thật sự là cảm ơn người, nếu như không phải người..."

Tống Dư Hi muốn nói tiếp đi, lại bị Cố Tử Thần quay đầu lại một cái ánh mắt lạnh lẽo dọa được ngậm miệng lại.

"Người là ai?" Đạm mặc tiếng nói, hơi nhú lông mày, tựa như một chậu nước lạnh tưới vào Tổng Dư Hi đỉnh đầu.

Tổng Dư Hi sắc mặt tái nhợt, cố gắng mỉm cười, cố chấp nhìn Cố Tử Thần, thứ hai lờ mờ, ánh mắt không có dừng chút nào lưu và cảm tình, một tay chọc vào túi đi ra phòng học.

Hắn căn bản không biết mình... Cho nên không phải mới vừa cũng vì mình xuất đầu...

Tổng Dư Hi nội tâm cuối cùng một tia may mắn cũng trừ khử vô tung ảnh.

Nàng cho rằng, Cố nam thần hoặc nhiều hoặc ít đối với nàng...

"Dư Hi, ta tiến đưa người trở về đi." Chúc Thành tri động sờ lên đầu, Tổng Dư Hi thu hồi thần du (*xuất khiếu bay bay) tâm tư, "Không cần..." Nàng cảm cạp, lao đảo biến mất tại Chúc Thành trong tầm mắt.

Tô Niên Niên và Trần Nguyên chậm rãi hướng cửa trường học đi đến, Trần Nguyên săn sóc đem Tô Niên Niên cạp lấy tới trên lưng, hai đầu lông mày tràn đầy lo lắng, "Niên Niên, là có người hay không khi dễ người?"

"Không có ah, ai khi dễ được rồi ta." Tô Niên Niên chẳng hề để ý lắc đầu.

Trần Nguyên muốn nói lại thôi, há to miệng, cuối cùng chỉ nói, "Có ta ở đây, không cần sợ. Có người khi dễ người sẽ tới trên lầu tìm ta, ta đi giúp người dạy hắn."

Tô Niên Niên vui sướng nở nụ cười, không có nghĩ đến cái này ca ca như vậy trượng nghĩa.

Nàng hào sảng vỗ vỗ Trần Nguyên bả vai, "Àn, tốt."

Trần Nguyên nhú nhú mày, "Ta là rất nghiêm túc."

"Được rồi, nhanh về nhà ăn cơm."

Hai người lên Trần Doãn Hoa xe, Cố Tử Thần lái xe theo ở phía sau, trên đường đi biểu lộ hắc dọa người.

Về nhà ăn cơm xong, Tô Niên Niên xoa chính mình tròn vo bụng, bò lên giường mỹ thẩm mỹ ngủ một giấc.

Sáng sớm, ánh nắng tươi sáng, Tô Niên Niên mơ mơ màng màng theo ổ chăn đứng lên. Nhắm mắt lại rửa mặt, đánh răng, chạy chậm lấy xuống lầu, bắt chước làm theo rút tiếp theo chén sữa bò về sau, đi theo Trần Nguyên sau lưng lên xe.

Trần Nguyên như là đã thành thói quen, yên lặng đưa cho Tô Niên Niên lưỡng bánh bao.

Tô Niên Niên một chút đã bị hắn hành động này cảm động đến rồi, quả thực thì là anh ruột!

Tiếp nhận bánh bao thật vui vẻ gặm mà bắt đầu..., thẳng đem mặt gò má đều đẩy lên cổ lên.

Nhìn thấy nàng vị bộ dáng, Trần Nguyên khước miệng Ôn Nhu hướng lên cong lên.

Đem Tô Niên Niên đưa đến phòng học, Tô Niên Niên lần nữa đã tiếp nhận toàn thể nữ sinh ánh mắt tẩy lễ.

Nếu như những ánh mắt kia có thể giết chết người lời mà nói..., Tô Niên Niên chỉ sợ sớm đã thủng lỗ chỗ vết thương chồng chất, không có khả năng còn sống đứng tại phòng học.

Nhưng mà Tô Niên Niên cường đại nội tâm để nàng không hề áp lực đi tới vị trí của mình, ngăn ngừa lộ trình bị nàng đi ra lên trên bực thanh tú bá khí.

Trở lại chỗ ngồi, Tô Niên Niên lại đối trước mặt một màn này bất đắc dĩ rồi.

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 34: Bằng hữu (1)

Tô Niên Niên vị trí và Tổng Dư Hi lần lượt, lúc này chỗ của Tổng Dư Hi một mảnh chật vật, tập, dụng cụ học tập lộn xộn tán trên mặt đất, có thể thấy rõ ràng dấu chân trên đó. Mới

Càng quá phận chính là, không biết là ai đổ một bó to vỏ dừa đến nằng trên chỗ ngồi, làm bàn học vốn sạch sẽ lại trở thành đồng rác.

Tô Niên Niên cau mày quét mắt phòng học một vòng, quả nhiên, Doãn Sơ Hạ mấy người cười đặc biệt sáng lạn, vẻ mặt khiêu khích nhìn náo nhiệt.

Tổng Dư Hi yên lặng thu dọn đồ đạc, từ đầu tới đuôi không nói một lời.

"Chuyện gì xảy ra?" Tô Niên Niên hỏi, Tổng Dư Hi lắc đầu, cắn môi dưới, "Không có việc gì, là tự chính mình không cẩn thận ném đến trên mặt đất đấy..."

Căn bản chính là đang nói láo được chứ! Như vậy rõ ràng cho thấy bị người ném đấy!

Tô Niên Niên bĩu môi, thật sự không nghĩ ra Tổng Dư Hi tại sao phải như vậy tạm nhân nhượng vì lợi ích toàn cục.

Đổi lại là nằng, đã sớm ước lượng lấy ghế đi qua tính sổ rồi.

Có thể Tổng Dư Hi không nói, nằng lại không thể xen vào việc của người khác, ba ba thay nằng xuất đầu.

Tô Niên Niên chỉ tiếc rèn sắt không thành thép (*) nhìn Tổng Dư Hi liếc, ngồi xổm người xuống giúp nằng nhặt.

Khoan thai đi đến Chúc Thành cũng nhìn thấy một màn này, nhếch môi đi phòng học đằng sau cầm cây chổi giúp đỡ đem mà lướt qua.

Trong phòng học lâm vào một mảnh yên tĩnh, nhìn không chuyển mắt nhìn bận rộn ba người. Thẳng đến chủ nhiệm lớp Giang Mộ đi tới, mới ngồi nghiêm chỉnh thu hồi ánh mắt.

Đứng tại trên giảng đài, Giang Mộ rất dễ dàng mà thấy được xếp sau tràng cảnh, tâm tư một chuyển, mà đoán được là chuyện gì xảy ra.

Giang Mộ mở cái ngăn gọn sớm sẽ, trầm ngâm một lát, đem Tổng Dư Hi gọi vào phòng làm việc của mình.

"Ta không có ý tứ gì khác, chỉ là nếu như người cần muốn hỗ trợ, có thể tùy thời đến tìm lão sư." Giang Mộ Ôn Nhu bàn giao:nhấn nhủ, Tổng Dư Hi lại cố chấp lắc đầu, "Lão sư, ta rất tốt."

Tuy nhiên nhà nằng cảnh không tốt, nhưng là tối thiểu nhất lòng tự trọng cũng là có.

Doãn Sơ Hạ các nằng sở dĩ khi dễ nằng, là vì nằng không chỉ trong nhà nghèo, nhưng lại cùng các nằng đối nghịch.

Nhưng so với đồng tình và cười nhạo, nằng thà rằng lựa chọn trầm mặc.

Giang Mộ bất đắc dĩ thở dài, "Đi học a."

Tổng Dư Hi chịu đựng đầy ngập úy khuất, hướng chính mình chỗ ngồi thời điểm ra đi còn kém điểm bị Trương Hiểu Tiệp ngăn chân, nằng mắt đỏ, ngồi xuống vị trí của mình.

Tô Niên Niên xem phát điên không thôi.

Tuy nhiên không thích nằng nhu nhược Tiểu Bạch hoa bộ dáng, nhưng Tô Niên Niên đề âm thầm hạ quyết định.

Nghỉ giữa khóa nghỉ ngơi, Tô Niên Niên lôi kéo Lý Ân Mỹ đi quầy bán quà vặt, dùng một căn lòng nướng thêm một bao thoải mai thành công thu mua vị đại loa, sau đó cười tủm tỉm hỏi, "Lớp trưởng, mọi người Vì sao không thích Tổng Dư Hi à?"

Bất người tay trường, ăn người miệng đoán, Lý Ân Mỹ cắn khẩu lạp xường, đem tự mình biết nói rõ đều nói ra.

"Vẫn còn tốt không?, kỳ thật Tổng Dư Hi bình thường cũng không có gì tồn tại cảm giác, trong nhà bộ dạng giống như rất cùng đây, nghe nói còn là đề bảo (*tiền trợ cấp cho dân nghèo) hộ. Năm trước học phí kéo nửa học kỳ mới đưa trước, Kim lão sư mà còn ý định tổ chức toàn lớp cho nằng quyền tiền đây này." Kim lão sư thì là lớp F Anh ngữ lão sư, lúc học lớp mười nằng là chủ nhiệm lớp.

Tô Niên Niên "Ah" một tiếng, trách không được Doãn Sơ Hạ các nằng muốn,phải bắt làm cho Tổng Dư Hi, nguyên lai là có vết xe đổ.

Nói như vậy mà bắt đầu..., Kim lão sư làm việc phong cách cũng là không ý tứ, như thế nào có thể trước mặt mọi người để mọi người cho nằng quyền tiền, không phải bình thường đã thương người.

Đã minh bạch là chuyện gì xảy ra Tô Niên Niên cáo biệt Lý Ân Mỹ, chạy chậm lấy trở về phòng học.

Buổi chiều tan học.

Tổng Dư Hi thời gian dần qua thu dọn đồ đạc, căn bản không dám muốn về nhà sau đích khủng bố tràng diện, bên tai lại truyền đến một tiếng thanh âm êm ái, "Ừ, cho người."

Nàng ngẩng khuôn mặt nhỏ nhắn, là Tô Niên Niên đưa qua tấm thẻ chi phiếu.

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 35: Bằng hữu (2)

Tổng Dư Hi do dự mà, không có tiếp. [mà bên trên + mới ^^ chủy chủy ^^ kỳ ^^ trong ^^ văn ^^ +

Tô Niên Niên ngữ khí có chút không kiên nhẫn, "Ngươi cảm a, mật mã là sáu cái 0, bên trong tiền có lẽ đủ giao học phí rồi."

Tổng Dư Hi cúi đầu xuống, "Cảm ơn... Không cần..."

Tô Niên Niên trợn mắt trừng một cái, khó được làm lần người tốt chuyện tốt mà còn bị cự rồi hả?

"Tổng Dư Hi, ngày mai sẽ là thứ sáu rồi, chẳng lẽ ngươi thật sự muốn cho Doãn Sơ Hạ các nàng cho ngươi quyền tiền sao?"

Tổng Dư Hi thân thể rất nhỏ run rẩy, há to miệng muốn cự tuyệt, lại hồi tưởng lại nữa trong nhà trắng cảnh.

Phụ thân nàng thân thể không tốt, mỗi tháng tiền thuốc men là một số xa xỉ tiêu dùng, trong nhà còn có cái đệ đệ và muội muội, người một nhà toàn bộ nhờ mẫu thân ít ỏi tiền lương và làm việc vất vả tiền sinh hoạt.

Thánh Âm Cao Trung học phí đối với nhà nàng quả thực là thiên văn số tự, nàng thi đậu thánh âm, cha mẹ chỉ (cái) vui mừng một lát, đi theo đó là thờ dài thâm trầm

Năm trước học phí kéo nửa học kỳ mới đưa trước, Kim lão sư xem ánh mắt của nàng đều sẽ khinh miệt bên trên nghiêng đáy.

Nàng thật sự không muốn lại trải qua một lần nữa...

"Ta..." Tổng Dư Hi tại xoắn xuýt.

Tô Niên Niên nghĩ nghĩ, mới nói, "Như vậy đi, tiền này coi như ta cho ngươi mượn đấy, không tính tiền lãi, ngươi khi nào có tiền nữa nhớ rõ trả."

Tổng Dư Hi có chút động dung, Tô Niên Niên thấy thế nhú mày, "Ngươi không phải nói, chúng ta là bằng hữu sao?"

Tổng Dư Hi ngẩng đầu, trong ánh mắt tràn ngập hơi nước, cẩn thận từng li từng tí nhận lấy chi phiếu, dị thường thành khẩn nói câu "Cảm ơn."

Tô Niên Niên cười cười, cầm lên cặp đi ra phòng học.

Vừa ra khỏi cửa, mà đánh lên nữa một cái không muốn gặp.

Cố Tử Thần.

Cố Tử Thần thấy nàng đi tới, lãnh đạm mà nói, "Nhìn không ra, người là đồ con lợn còn có giúp người làm niềm vui học Lôi Phong một mặt."

Tô Niên Niên bĩu môi, chỉ biết hần nói không nên lời nói cái gì đến.

Như là giải thích tại sao mình sẽ xuất hiện ở chỗ này, Cố Tử Thần nói: "Trần Nguyên và Trần bá phụ có việc đi trước rồi, ta tiễn đưa ngươi."

"Không cần, ta có thể chính mình trở về." Tô Niên Niên ngao kiêu quay đầu, không nghĩ tới Cố Tử Thần rõ ràng gật đầu, "Ah, gặp lại."

PHỐC

Kịch vốn không phải như vậy diễn đó a Này!

Tô Niên Niên nhìn Cố Tử Thần ly khai bóng lưng, ưu thương vì chính mình cục nửa một bả nước mắt.

Hần... Hần cũng quá thật sự đi à nha, thật sự rồi đi rồi...

Tại chỗ ưu thương nửa năm giây, Tô Niên Niên một mình một người bước lên dài đường vắng trở về nhà chi lộ.

Ở trước bảng trạm xe buýt nghiên cứu nửa ngày, Tô Niên Niên mới tìm được số xe về tới trạm xe gần nhà.

Lên xe buýt, một đường xóc nảy, quảng bá giọng nữ vừa đứng vừa đứng thông báo, Tô Niên Niên trong lòng lại cảm thấy càng ngày càng kỳ quái.

Đại khái đã ngồi năm sáu trạm, Tô Niên Niên bỗng nhiên đứng lên, lẩn nữa nhìn lướt trong xe băng trạm.

Trở lại trường rồi...

Thầm mắng nữa chính mình một tiếng đầu óc heo, Tô Niên Niên lúc này xuống xe, mắt trật tự đi đến đường cái đối diện.

Đi theo phía sau màu đen Porsche cũng chuyển hướng trở lại, dừng lại phía sau của nàng.

"Tô Niên Niên, nguoi cái heo." Trong xe nam sinh phỉ nhổ nữa một câu, từ khi Tô Niên Niên lên xe buýt thì hắn đã theo phía sau.

Kỳ thật hắn còn rất muốn biết, Tô Niên Niên đến tốt cùng có thể ngu xuẩn đến mức nào.

Tô Niên Niên lên xe, Cố Từ Thần đạp xuống chân ga, không xa không gần đi theo cái kia lớp xe buýt.

Trái qua đèn xanh đèn đỏ thời điểm, nhìn xe như nước vượt qua, Cố Từ Thần tự giễu cười cười.

Hắn nhất định là điên rồi, mới có thể khẩu thị tâm phi đi theo Tô Niên Niên đằng sau.

Nhất định là điên rồi.

Đưa mắt nhìn Tô Niên Niên về đến nhà về sau, Cố Từ Thần tăng thêm tốc độ, đem xe ngừng đến ga ra.

Trở lại biệt thự, cửa trước chỗ rõ ràng là một đôi xinh đẹp màu đen giày cao gót.

"Nguoi trở về rồi." Lãnh đạm thanh bản thanh âm vang lên.

P/s: cảm ơn các bạn đã ủng hộ, mình sẽ cố gắng edit. Trong thời gian đợi mấy bạn coa thể đọc truyện khác của mình edit. Mình cảm thấy rất hay. Cảm ơn. Mong lượt bình chọn tiếp theo sẽ đến 150

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 36: Dưỡng mèo (1)

Đệ 36 chương dưỡng mèo (1)

Cố Từ Thần tìm thanh âm nhìn sang, trên ghế sa lon ngồi một cái xinh đẹp xinh đẹp nữ nhân, màu da trắng nõn, mặt mày tinh xảo, bảo dưỡng vô cùng tốt, nhưng cũng có thể nhìn ra tuổi đã lớn:

"Cuối tuần Mật Nhỉ phụ thân có một tiệc rượu, đến lúc đó nguoi cũng đi lộ mặt, địa chỉ ta sẽ cho nguoi thông báo cho nguoi. Đúng rồi, Về bạn gái thì nguoi đi mời con gái Doãn gia." Nữ nhân nói nhanh chóng, tựa hồ một khắc cũng không muốn ở chỗ này chờ lâu.

Cố Từ Thần không nói chuyện, trên mặt biểu lộ nhàn nhạt đấy, nhìn không ra cảm xúc.

Diệp Tư Vân nhú nhú mày, chẳng muốn phản ứng Cố Từ Thần, cảm trên bàn Chanel xách tay ý định ly khai.

Dù sao nàng bắt quá là với tỷ muội uống xong trà chiều, thuận tiện đến bàn giao nhả một câu mà thôi.

Đi tới cửa, nàng lơ đãng nói một câu, "Có thời gian thì đi thăm gia gia của nguoi, nhớ kỹ, đừng nói những chuyện chọc lão gia tử sinh khí, nguoi cũng không nhỏ..." Ân cần dặn dò ngữ khí có chút lời nói thăm thía.

Cố Từ Thần lúc này mới giạt ra khóe miệng cười cười, nói ra lời nói lạnh nhạt tới cực điểm, "Hắn sống hay chết, cùng ta có quan hệ gì?"

"Nguoi..."

Không đều nàng nói xong, Cố Từ Thần mà đã cắt đứt nàng..., "Chuyện của ta, không cần quan tâm. Thu hồi nguoi cái kia hiền thê lương mẫu sắc mặt, Diệp phu nhân."

Hắn chậm rãi hướng Diệp Tư Vân trước nguoi đi nữa một bước, toàn thân tản mát ra cảm giác áp bách để Diệp Tư Vân lui về sau nữa một bước.

"Còn có, nơi này là nhà của ta, đi ra ngoài." Ngữ điệu so tuyết tháng ba còn lạnh hơn mấy phần.

Diệp Tư Vân mặt thoạt đỏ thoạt trắng nửa cả buổi, mới hung hăng đóng sập cửa ly khai.

Cố Gia lái xe mà ngừng ở bên ngoài, nhìn thấy nàng đi ra liền vội cung kính mở cửa xe.

Diệp Tư Vân ngồi vào trong xe, từ khi trong xách tay xuất ra trang điểm bỏ nửa cái trang, lái xe cẩn thận từng li từng tí hỏi, "Phu nhân..."

"Lái xe, hồi trở lại Cố Gia."

Lái xe vội vàng phát động xe, lại đã nghe được đằng sau mắng một câu, "Tiểu tạp chủng."

Hắn ngồi nghiêm chỉnh lái xe, tất cả đều khi nào đều không nghe thấy.

Tô Niên Niên mút lấy sữa chua, chậm thong thả trong sân tản bộ.

Uống xong sữa chua, đang chuẩn bị đi về, mà chứng kiến một cái nữ nhân xinh đẹp hùng hổ từ khi Cố Gia đi ra.

Cái gì (nà nì), chẳng lẽ là hắc mụ mụ sao?

Tô Niên Niên có chút nghi hoặc, chăm chăm vào đi xa cái kia chiếc Bảo mã [BMW] ngắn người, liền Trần Nguyên khi nào thì đi đến phía sau nàng cũng không biết.

Trần Nguyên bắt đầu nhìn nàng ngắn người khuôn mặt nhỏ nhắn, nhất thời chơi tâm nổi lên, duỗi ra ngón tay tại Tô Niên Niên trên đầu búng một chút.

"Ah!" Tô Niên Niên vội hồi phục tinh thần, ủy khuất bó tay rồi, "Chấn ghét, làm gì vậy đánh ta..."

"Không đánh người, người hồn đều bị câu chạy." Trần Nguyên trêu chọc nàng một câu, tò mò hỏi, "Người đang nhìn cái gì?"

"Ta vừa mới nhìn đến một cái a đi từ khi Cố Từ Thần gia đi tới, trên mặt biểu lộ cùng thời mẫn kinh nửa đồng dạng, lại nói nàng là ai à? Cố Từ Thần mụ mụ sao?" Tô Niên Niên sinh động như thật hình dung, Trần Nguyên hàm hồ "Àn" hiểu rõ thanh âm, "Đúng vậy a, đi thôi, tiến đi ăn cơm."

Tô Niên Niên lúc này chỗ của cô đầy bụng nghi hoặc, lại hỏi Trần Nguyên vài câu, tất cả đều bị hắc đánh Thái Cực cơ trí vượt qua.

Hắn càng là không nói, Tô Niên Niên trong lòng mà cùng mèo cào chết tiết cong nửa một đạo tựa như, càng phát ra được chữ gấp.

Sau khi ăn xong, Tô Niên Niên bụng cát tốt hoa quả chuyển đến Trần Nguyên bên người, vẻ mặt nịnh nọt cười, "Ca, ăn quả táo."

Trần Nguyên cười cười, liếc thấy phá Tô Niên Niên tâm tư, yên tâm thoải mái đã tiếp nhận Tô Niên Niên hối lộ.

Mà khi Tô Niên Niên nhắc tới khỏi nữ nhân kia sự tình, hắn mà hỏi gì cũng không biết giả chết, đem Tô Niên Niên phiền muộn hận không thể cong tường.

"Đừng rồi, Tinh Vũ gia bao quanh sinh ra hai cái tiểu mèo con, người muốn hay không ôm lấy một cái dưỡng?" Trần Nguyên xảo diệu mà chuyển đi nửa chủ đề.

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 37: Dưỡng mèo (2)

Đệ 37 chương dưỡng mèo (2)

Tô Niên Niên hai mắt tỏa sáng, "Thật vậy chăng? Ta có thể dưỡng sao?"

Trước kia lúc ở nhà, Tô Niên Niên vẫn muốn dưỡng chỉ (cái) sủng vật, đều bị Sở Tô Tâm cự tuyệt.

Hiện tại có tốt như vậy một cái cơ hội, nàng như thế nào sẽ từ chối a?

Trần Nguyên gật đầu, "Àn, cuối tuần ta cùng người đi, khục khục, bắt quạ ta hiện tại mệt mỏi quá..." Nói xong giả vờ giả vịt vuốt lưng một cái.

"Ta cho người đắp bóp lưng (vác), nhìn người cũng rất vất vả, buổi tối đi ngủ sớm một chút Haaaa...!" Tô Niên Niên chân chó đắp lưng cho hắn vắn vè vai, Trần Nguyên nhìn nàng bận rộn bộ dạng, khỏe môi có chút hướng lên giờ lên.

Thứ sáu, Tô Niên Niên như thường lệ đi học.

Khai mở sớm sẽ thời điểm, Doãn Sơ Hạ với Lưu Doãn Nhi trao đổi qua một ánh mắt, Lưu Doãn Nhi lập tức hiểu ý, đề cao thanh âm, "Lão sư, ngày hôm qua ta cùng mẹ nói việc lớp học có người nghèo khó. Mẹ ta nói để ta trợ giúp đồng học đầu rồi, mẹ hai ta trăm khối, để cho ta giao cho người nghèo khó..."

Nàng tận lực kéo dài ngữ điệu, mặt khác không biết rõ tình hình đồng học lạnh nhạt hưởng ứng, "Thiệt hay giả, ai, ta cái này cũng có 100." "Ta đây cũng quyền 200, dù sao cũng chỉ là một bữa cơm thôi..."

Tổng Dư Hi thân thể rất nhỏ run rẩy, nàng trong lòng mình bạch, bọn họ cũng là xuất phát từ hảo tâm. Dù sao phần này học phí, đối với mấy cái này kẻ có tiền gia hải từ mà nói, bất quá là một bộ y phục, một cái cặp cặp. Có thể đối với nàng mà nói, nhưng lại trong nhà không ăn không uống mấy tháng mới có thể tích lũy xuống tiền.

Nếu như không phải ngày hôm qua Tô Niên Niên cho nàng tạp, nàng không chừng bị Doãn Sơ Hạ như thế nào nhục nhã đây này...

Tổng Dư Hi lặng lẽ hướng Tô Niên Niên quăng đi một cái cảm kích ánh mắt, Tô Niên Niên chính nhàm chán chuyển bút, căn bản không có chú ý tới nàng.

Lập tức tràng diện càng ngày càng hỗn loạn, Giang Mộ ra hiệu mọi người im lặng, cười cười nói, "Nguyên lai chúng ta lớp đồng học đều thiện lương như vậy, lấy giúp người làm vui, bất quá đoán chừng muốn cho mọi người thất vọng rồi, chúng ta lớp tất cả mọi người học phí cũng đã giao đủ. Đi, chuẩn bị đi học a."

Giang Mộ chân trước vừa đi, Doãn Sơ Hạ mà chống cái bàn đứng lên, hung hăng mà trừng hướng Tổng Dư Hi phương hướng, "Làm sao có thể! Tổng Dư Hi, nhà của ngươi không phải đề bảo (*tiền trợ cấp cho dân nghèo) hộ rồi sao..."

Lời vừa nói ra, tiếng nghị luận nổi lên bốn phía, Tổng Dư Hi trên mặt cũng phát ra nửa mảnh đỏ mề hời.

Bị trước mặt mọi người vạch trần vết sẹo tư vị... Thật sự không dễ chịu, đặc biệt là từ bốn phương tám hướng truyền đến ánh mắt khác thường, càng là làm cho nàng đứng ngồi không yên.

"Người ta là gia tài bạc triệu để nhà chỉ có bốn bức tường, với ngươi có quan hệ gì ah, xem ra ngươi rất thích quan tâm người khác?" Tô Niên Niên bay bổng đến rồi một câu, trong phòng học lập tức an tĩnh lại.

Doãn Sơ Hạ mà còn muốn phát tác, Ngữ Văn lão sư vào tới, đành phải dậm chân, hậm hực thôi.

Tổng Dư Hi thanh âm ép tới rất thấp, "Cảm ơn..."

Tô Niên Niên chăm chăm vào nàng, "Thực làm không rõ ràng tại sao phải sợ các nàng, các nàng còn có thể ăn thịt người hay sao?"

Tổng Dư Hi cúi thấp đầu, Tô Niên Niên cũng biết đây là tính cách vấn đề, cường cầu không được, dứt khoát cái gì cũng không nói rồi.

Nghỉ giữa khóa nghỉ ngơi, Tô Niên Niên với Tổng Dư Hi kết bạn đi đi toilet.

Bên trên hết WC, Tô Niên Niên tại rửa tay trì thời gian dần qua giặt rửa bắt tay vào làm, cửa ra vào truyền đến một tiếng vang thật lớn, nàng ngẩng đầu nhìn lên, cửa phòng rửa tay đã bị người một cước đạp lên, Doãn Sơ Hạ ba người hùng hổ đã đi tới.

"Tô Niên Niên, ngươi như vậy thói xấu trong nhà người người biết không?" Trương Hiểu Tiếp chỉ vào Tô Niên Niên cái mũi, vừa rồi một cước kia chính là nàng đạp đấy.

Tổng Dư Hi nghe được động tĩnh vội vàng đi ra, chứng kiến Doãn Sơ Hạ ba người sợ hãi sau này rụt rụt.

Nàng không thể không bị các nàng mấy cái ở chỗ này thu thập qua...

Tô Niên Niên biểu hiện được rất bình tĩnh, cảm khăn tay xoa xoa tay, ngẩng đầu, "Có chuyện gì sao?"

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 38: Dưỡng mèo (3)

Trương Hiểu Tiếp như là nghe được thiên đại chuyện cười giống như, "Tô Niên Niên, ngươi cho rằng ngươi vận khí tốt như vậy, mỗi lần đều có người cứu ngươi sao?"

Lưu Doãn Nhi quét bốn phía một vòng, hung dữ nói, "Đều ở đây làm cái gì hả? Còn không đi ra ngoài!"

Vậy xem nữ sinh thấy thế cuồng quít ra bên ngoài chạy, Doãn Sơ Hạ thông thả bồi thêm một câu, "Nếu ai méc với lão sư, kết cục mà cùng Tô Niên Niên đồng dạng. " nàng khoa tay múa chân nữa một cái răng rắc cổ động tác.

Tổng Dư Hi mặt mũi tràn đầy bối rối, muốn đi ra ngoài tìm lão sư, lại bị Lưu Doãn Nhi một phát bắt được cổ áo, chống đỡ tại toilet phòng kế bên trên.

"Tiểu tiện - chết tiệt, chạy chỗ nào!"

Lúc này chỗ của Tô Niên Niên đã lau khô rãnh tay, một mực không lộ vẻ gì trên mặt, chứng kiến Lưu Doãn Nhi lôi kéo Tổng Dư Hi động tác, mới nhún nhún mày.

Trương Hiểu Tiệp khí điểm hung hăng càn quấy nhìn Tô Niên Niên, giương lên bàn tay.

Tô Niên Niên thình lình hỏi, "Mặt còn đau không?"

"Này!" Trương Hiểu Tiệp nhớ tới lần trước phòng học một cái tát kia, phần hận trừng mắt Tô Niên Niên, nàng tuyệt đối sẽ trả trả về đây!

Doãn Sơ Hạ như một nữ vương đồng dạng phui phui trên váy không tồn tại tro, chậm rãi nói, "Tô Niên Niên, ta thật muốn biết, là ai cho dũng khí của ngươi, cho ngươi kiêu ngạo như vậy."

Tô Niên Niên nhún nhún vai, chẳng muốn phản ứng nàng.

Doãn Sơ Hạ phối hợp nói tiếp, "Thông đồng Cố nam thân còn chưa đủ, còn cùng Trần Nguyên dây dưa không rõ, Thánh Âm Cao Trung trường học thảo, là ngươi có thể tùy tiện những châm chọc sao?" Nói xong lời cuối cùng một câu, Doãn Sơ Hạ thanh âm đi theo nâng lên.

Nghe được nàng lần này ngốc nghếch ngôn luận, Tô Niên Niên kim lòng không được liếc mắt, nếu để cho nàng biết rõ ngày mai còn muốn đi Dạ Tinh Vũ gia ôm mề, chẳng phải là có thể đem nàng tức giận điên?

"Ngươi còn không có xem bài viết trên diễn đàn a, Tô Niên Niên, ngươi bây giờ đều sẽ toàn bộ trường học nữ sinh công địch rồi, nên khiêm tốn lại một chút, cụp lại cái đuôi mà đối nhân xử thế a." Doãn Sơ Hạ vẻ mặt nhìn có chút hả hê, "Đã quên nói cho ngươi biết rồi, nhìn ra ngươi rất nhanh cũng sẽ bị tất cả mọi người cô lập, một người bạn đều không có tư vị muốn ném thù sao? Còn có ah, ngươi vị tiện - chết tiệt bằng hữu, cũng muốn bởi vì ngươi gặp nạn nữa ah!"

"Đồng" một tiếng vang thật lớn, Lưu Doãn Nhi nói cười yển yển nhìn Tô Niên Niên, Tổng Dư Hi lại đau thét lên.

Vừa mới nàng trực tiếp đem Tổng Dư Hi đầu vào cửa lên, cánh cửa kia đều bị va chạm mạnh, có thể nghĩ lực đạo lớn đến bao nhiêu.

"Sướng hay không??" Lưu Doãn Nhi cố ý hỏi Tổng Dư Hi, Tổng Dư Hi hốc mắt đỏ lên, rút thút tha thút thít đáp bắt đầu khóc lên.

Tô Niên Niên mặt lạnh lầy, lướt qua Trương Hiểu Tiệp, trực tiếp đi tới Doãn Sơ Hạ trước mặt.

"Ta là người a, nhất không ngại đúng là người khác cái nhìn. Vô luận là vạn người chửi bới cũng tốt, để toàn bộ trường học cô lập cũng thế, với ta mà nói đều không có gì khác biệt. Biết tại sao không? Bởi vì ta căn bản không quan tâm. Doãn Sơ Hạ, uy hiếp người cũng muốn chú ý cái biết mình biết người a, ngươi không biết ngươi bây giờ hành vi rất giống tên hề sao?"

Doãn Sơ Hạ ánh mắt càng thêm hung ác lệ, Tô Niên Niên lại động, tốc độ rất nhanh nắm chặt nữa Lưu Doãn Nhi, đem nàng trực tiếp vọt tới nữa cái khác phòng kế.

Nàng so Lưu Doãn Nhi ác hơn, đúng chính là Lưu Doãn Nhi mặt!

Lưu Doãn Nhi kêu thảm một tiếng, Tô Niên Niên vỗ vỗ tay, "Đây là trả lại ngươi đấy. Tuy nhiên ta cảm thấy chỉ có kẻ yếu mới sử dụng bạo lực, bắt quá đối với các ngươi, có vẻ như là thủ đoạn hữu hiệu nhất."

Nàng eo vô cùng thẳng, ánh mắt cực kỳ xuyên thấu lực, "Ta thuật phòng thân tốt không a, bắt quá đoán chừng đánh ba người các ngươi vẫn là dư sức có thừa. Doãn Sơ Hạ, muốn thử xem sao?"

Doãn Sơ Hạ cắn răng, "Tô Niên Niên, xem như ngươi lợi hại."

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 39: Dưỡng mề (4)

Đệ 39 chương đường mề (4)

Một bên Trương Hiểu Tiếp nâng dậy Lưu Doãn Nhi, Tô Niên Niên dùng lực không mạnh lắm, cũng không có thật sự đem nàng đựng ra khi nào tốt xấu đến.

Nhưng Lưu Doãn Nhi từ nhỏ nuôi chiều lấy lớn lên đấy, đâu chịu nổi phần này tội, gào thét nữa một tiếng mà bắt đầu khóc lên, "Tô Niên Niên, ngươi vị tiện = người, ta sẽ để cho cha ta tố cáo ngươi đấy!"

Lưu Doãn Nhi có phụ thân là Dụ Thành nổi danh luật sư.

Tô Niên Niên đối với loại này tái nhợt vô lực uy hiếp đã chết lặng, "Tùy ngươi, thật sự là nhảm chán. Như thế nào, còn muốn bị đánh rồi sao?"

Kỳ thật Tô Niên Niên trong lòng cũng không có yên lòng, nói như thế nào Doãn Sơ Hạ các nàng là ba người, thực nào bắt đầu nàng chưa hẳn có thể chiếm được khi nào tiện nghi.

Có thể Tô Niên Niên đi vắng tại Thần Giang Cao Trung Ma Vương đã quen, khí tràng lại quá cường đại, trong khoảng thời gian ngắn Doãn Sơ Hạ ba người thật sự là có chút sợ nàng.

"Ngươi chờ, Tô Niên Niên, ta sẽ không để cho ngươi yên đâu!" Doãn Sơ Hạ cắn răng, ba người cũng là bất nạt kẻ yếu, sợ hãi kẻ mạnh đích nhân vật, cuống quýt lên.

Tô Niên Niên không nghĩ tới giải quyết thuận lợi như vậy, xoay người, Tống Dư Hi vẫn còn lau nước mắt, khóc lê hoa đài vũ.

"Các nàng về sau nhất định sẽ làm khó dễ ngươi đấy..." Tống Dư Hi lo lắng nhìn Tô Niên Niên.

Tô Niên Niên không để ý cười cười, "Vậy thì sau này hãy nói chứ sao." Nàng nhú nhú mày, lời nói thâm thúy mà nói, "Tống Dư Hi, ngươi đến tốt cùng sợ các nàng khi nào à? Nàng đẩy ngươi ngươi sẽ không đẩy trở về rồi sao, nếu không té ngươi chạy cũng được ah!" Như thế nào cùng cái bánh bao tựa như mặc người khi dễ.

Tống Dư Hi ánh mắt lập loè, nàng chẳng qua là người nhà nghèo con gái, làm sao đấu hơn được những...nhà giàu thiên kim?

Tô Niên Niên đoán được ý nghĩ của nàng, bó tay rồi một lát sau ngược lại tỉnh táo lại, "ngươi biết rõ các nàng Vì sao khi dễ ngươi sao?"

Tống Dư Hi sợ hãi ngẩng đầu.

"Không là vì gia cảnh của ngươi, mà là vì tính cách của ngươi. Cho dù trong nhà người cùng thì như thế nào, chẳng lẽ mà kém một bậc rồi há? Chính ngươi đều xem thường chính mình, còn trông cậy vào người khác xem trọng ngươi liếc sao? Khi dễ ngươi lần thứ nhất ngươi lựa chọn yên lặng chịu được, sẽ có lần thứ hai, lần thứ ba. Đối với các nàng mà nói, ngươi thì là cái sẽ không hoàn thủ mặc người vuốt ve bánh bao mà thôi!"

Bị nàng những lời này nói có chút xấu hổ, Tống Dư Hi há to miệng, lại bị Tô Niên Niên đánh gãy, "Ta mặc kệ ngươi nghe lọt nghe không vào, ngươi xuất thân không thể dựa vào chính mình quyết định, nhưng ngươi nhân sinh lộ đều là mình tuyển đấy."

Tống Dư Hi: "Cảm ơn... Cảm ơn ngươi cứu ta, còn nói với ta những...này..."

Tô Niên Niên khoát khoát tay, "Đi thôi, một hồi đi học nên đến muộn."

Trở lại phòng học, Hà Tiểu mấy người chính vây quanh Lưu Doãn Nhi cười không ngừng.

"Này, Lưu Doãn Nhi, hảo hảo đi đường cũng có thể ngã sấp xuống sao? Ngươi trên trán đều có lấy đến bao hết!"

"Trên đầu ta có sừng thú sừng thú, đằng sau ta có cái đuôi cái đuôi ~ "

"Các ngươi như thế nào như vậy chán ghét, nói tất cả là tự chính mình không cẩn thận ngã sấp xuống đấy! Bỏ đi!" Lưu Doãn Nhi khó chịu cảm đánh nữa Hà Tiểu vài cái, mấy cái nghịch ngợm gây sự nam sinh mới trở lại chính mình trên chỗ ngồi.

Tô Niên Niên nghe được nàng lần này lừa mình dối người lời mà nói..., thần sắc như thường, còn cười tùm tùm tìm tòi Chúc Thành đã muốn cặp thịt heo mứt ăn.

Thứ bảy, Tô Niên Niên cố ý dậy thật sớm, rửa mặt sau gõ khai mở Trần Nguyên môn, "Ca, nhanh rời giường!"

Trần Nguyên đánh mở cửa phòng, vẻ mặt áy náy biểu lộ, "Không có ý tứ, ta có việc gấp cùng với cha qua chuyến công ty..."

Tô Niên Niên lập tức tự yên lặng, thất lạc cúi đầu.

Trần Nguyên đã gặp nàng như vậy rất bất khoái đấy, có thể Tô Niên Niên lại không nhận biết qua Dạ Tinh Vũ gia đường, hơn nữa để nàng một người qua, hẳn cũng không yên lòng.

Chính xoắn xuýt lấy, trong đầu lại hiển hiện một cái chọn người thích hợp, hẳn thử mở miệng, "Nếu không, để Cố Từ Thần đưa ngươi đây?"

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 40: Dưỡng mèo (5)

"Đừng!" Tô Niên Niên lời lẽ nghiêm khắc cự tuyệt.

Trần Nguyên nghĩ nghĩ, càng phát ra cảm thấy không tệ, không để ý Tô Niên Niên kêu la, nhàn nhã dạo chơi đi tới Cổ Gia.

Tô Niên Niên giờ phút này tâm tình cơ hồ là sụp đổ đấy, nàng thật sự không muốn cùng chất độc kia lưỡi nam cùng đi ah!

Cổ Gia.

Cổ Tử Thần vuốt vuốt nhíp nhèm mắt buồn ngủ, thanh âm còn mang theo vừa rời giường khăn khăn, nghe được Trần Nguyên đề nghị về sau, lập tức khôi phục thanh tỉnh. Ánh mắt như đao, xoát một chút quét đến nửa Trần Nguyên trên người.

"Ta mang nàng đây? Ngươi uống thuốc đi ấy ư, từ chối." Cổ Tử Thần lạnh lùng phi nhỏ.

Nói đùa gì vậy, hần như vậy nhàn nhã nhàm chán còn thiện lương người tốt sao?

Trần Nguyên bỏ qua hần phi nhỏ, con mắt híp thành trăng lưỡi liềm hình dạng, đáng tươi cười ôn hòa làm cho người khó có thể cự tuyệt, "Cứ như vậy vui sướng quyết định, ah, nhớ rõ đừng khi dễ muối muối ta!"

Vỗ vỗ Cổ Tử Thần bả vai, tại hần bộc phát trước khi, Trần Nguyên đã biến mất vô tung vô ảnh.

Cổ Tử Thần tại nguyên chỗ nghiêng răng, lỗ mũi gian hừ một tiếng.

Nhưng hần là cái có nguyên tắc người, không đi, thì là không đi!

Tô Niên Niên trên đầu bay hắc khí, tâm nhét nhét ăn lấy điểm tâm.

"Niên Niên, ăn nhiều một chút, ngươi gần đây đều gầy..." Sở Tổ Tâm đầu lòng nhìn qua nhà mình con gái.

Tô Niên Niên chống đỡ tiếng nấc cục, nàng rõ ràng là mập được không.

Có thể mẹ từ nhỏ mà cảm giác mình trắng trắng mập mập, sắc mặt hồng nhuận phon phớt, tóc toàn bộ ghim lên đến lộ ra cái ót tốt nhất, nhờ Tô Niên Niên một mực buồn bực nhiều năm như vậy.

Lại ăn hai khối bánh mì, Tô Niên Niên cảm giác mình đều nhanh đi không đáng lộ rồi.

Trần Nguyên với Trần Doãn Hoa vội vàng com nước xong xuôi mà lái xe đi công ty rồi, xem bộ dáng là thật sự có việc gấp.

Chính gian nan nện bước bước chân hướng trên lầu chạy, phụ trách quét dọn Vương mục đầy mặt ánh sáng màu đỏ đi tới, hô ở Tô Niên Niên, "Tiểu thư, Cổ Gia thiếu gia ở bên ngoài chờ ngươi đầu rồi, ngươi nhanh đi ra xem một chút đi."

Há? Cổ Gia thiếu gia? Kề bên này còn có họ Cổ đấy sao? Tô Niên Niên nhất thời có chút mộng, đầy bụng nghi hoặc đi ra ngoài.

Ánh mặt trời tốt, gió nhẹ nhẹ phẩy, mang theo đầu thu mát mẻ.

Một cỗ màu đen Porsche dừng lại Trần cửa nhà, Cổ Tử Thần dựa vào trên xe, mí mắt buông xuống, khuôn mặt như vẽ.

Cách khoảng cách xa như vậy, Tô Niên Niên y nguyên thấy được hần nồng đậm đen kịt lông mi rũ xuống ra, quảng tiếp theo phiến mỹ hảo bóng mờ.

Tô Niên Niên vô ý thức nuốt nước miếng một cái.

Rì rì chuyển đến Cổ Tử Thần trước mặt, "Ngươi tìm ta ah..."

Đây là cái gì ngữ khí? Trần ngập ghét bỏ với không tình nguyện?

Cổ Tử Thần con mắt màu đen nhìn chăm chăm Tô Niên Niên, như là muốn từ trên người nàng tìm ra cái gì đó đồng dạng, Tô Niên Niên che bộ ngực, "Này! Ngươi đến cùng tìm ta làm gì vậy? Ban ngày ban mặt ban ngày ban mặt..." Ánh mắt kia nhìn về phía trên khiến cho người ta sợ hãi.

Cố Tử Thần: "... Không phải ca ca ngại đến nhờ ta làm miễn phí lái xe sao! Vì sao đến muộn muộn trên người đều bộ dạng giống như hân muốn làm cái gì chuyện xấu tựa như!

"Câm miệng, lên xe." Cố Tử Thần kéo mở cửa xe, đem Tô Niên Niên đẩy đi vào.

Tô Niên Niên khẩn trương nắm chặt dây an toàn, chẳng này sẽ không phải là đối với nàng mưu đồ làm loạn à?

Nàng nào đại động khai mở, tưởng tượng lấy Cố Tử Thần có thể hay không đem nàng ngoặt qua bán đi, hoặc là kéo đến hắc lò than làm cả đời cu li anh anh...

Cố Tử Thần nhàn nhạt lườm nàng, mặt không biểu tình phát động xe.

Hắn là nhàn rồi nhàn chán mới đến đưa Tô Niên Niên đây! Nhất định là như vậy đây!

Tô Niên Niên u oán nhìn qua phía trước, không ngừng lái nhai, "Cố Tử Thần, ngại cay sao soái (đẹp trai), chắc chắn sẽ không tàn nhẫn như vậy đem ta ném trên nửa đường à? Hơn nữa trong nhà của ta người trông thấy ta với người đi ra, ngại nếu muốn làm cái gì.

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 41: Dưỡng mèo (6)

Nhìn nàng như lâm đại địch bộ dạng, Cố Tử Thần kéo ra khóe miệng, "Bây giờ không phải là muốn ta làm cái gì, mà là, ngại muốn phát sinh chút gì đó?"

"..." Tô Niên Niên trầm mặc, đành phải hết nhìn đông tới nhìn tây làm bộ ngắm phong cảnh.

Ánh mắt chuyển qua hoàn hảo không tổn hao gì kính chắn gió bên trên lúc, Tô Niên Niên chột dạ không thôi.

Nàng đem tiền tiêu vặt đều cho Tống Dư Hi rồi, hiện tại nếu Cố Tử Thần nhờ nàng bồi thường tiền, nàng chỉ sợ thật muốn đánh lăn chơi xấu rồi.

Sợ điều gì sẽ gặp điều đó, Tô Niên Niên đang nghĩ ngợi bồi thường tiền sự tình, chợt nghe đến Cố Tử Thần êm tai trầm thấp tiếng nói vang lên, "Tô Niên Niên, chẳng lẽ ngại muốn quỵt nợ sao? Xe của ta bảo hành sửa chữa + bảo dưỡng rất quý đây."

Tô Niên Niên cắn răng, "Ta lại chưa nói không trả ngại!"

"Àn? Ta đây đem tài khoản phát cho ngại."

"Chờ một chút!" Tô Niên Niên lên tiếng đánh gãy hắn mà nói, ho khan hai tiếng, đổi lại nịnh nọt đáng tươi cười, "Có thể theo giai đoạn còn sao?"

Cố Tử Thần trên trán chảy xuống ba đầu hắc tuyến, thuận thực mà đánh nửa cái tay lái chuyển hướng, đột nhiên hỏi: "Tô Niên Niên, ngại có sở trường gì?"

"Ách..." Cái này có khi nào tất nhiên liên hệ sao, Tô Niên Niên đầy bụng nghi hoặc, bất quá vẫn là thành thật trả lời, "Tham ăn, giỏi ngủ, Piano, sẽ một điểm quốc họa..."

Cố Tử Thần đạm mạc ứng thanh âm, hỏi: "Sẽ khiêu vũ sao?"

Khiêu vũ... Tô Niên Niên quan sát ngoài cửa sổ xe trên quảng trường nhảy Tiểu Bình Quả bác gái nhóm: đám bọn họ, chột dạ mà nói, "Sẽ ah..."

Sẽ mới gặp quý rồi đâu rồi, nhờ nàng khiêu vũ còn không bằng qua biểu diễn làm bê đá trên ngực.

Cố Tử Thần thoả mãn nhẹ gật đầu, hiển nhiên là đối với Tô Niên Niên vị trả lời rất hài lòng.

"Đến rồi." Hắn đem xe dừng lại vùng ngoại thành một chỗ trang viên bên cạnh, Tô Niên Niên xuống xe, tán thưởng "Oa" nửa một tiếng.

Đây là Dạ gia một chỗ tư nhân trang viên, loại nhà không ít hoa cỏ cây cối, đằng sau trong vườn cũng không có thiếu quả thụ. Nhưng cũng không phải lợi nhuận tính chất đây, mà là lắp đặt thiết bị sung Mãn Điền viên khí tức, lại xảo diệu mà dung hợp thời thượng nguyên tố, kết hợp thập phần hoàn mỹ.

Trong trang viên có không ít người tại quản lý, quản gia nhận ra Cố Tử Thần, trực tiếp đem hai người lĩnh tiến vào biệt thự.

"Ồ, Cố nam thần đến rồi nha, chắc chắn chắc, như thế nào còn cái trắng nõn nà muộn tử, là bạn gái của ngại sao?" Một cái thanh thúy ngọt ngào thanh âm vang lên, Tô Niên Niên theo tiếng nhìn lại, trên ghế sa lon ngồi người trẻ tuổi nữ sinh, đại khái hai mươi tuổi, tóc dài xoa vai, trang cho sạch sẽ, khí

chất thân hòa, cho người một loại nhà bên tỷ tỷ cảm giác rất thoải mái.

Cố Tử Thần mặt băng bó, nhàn nhạt giải thích, "Đây là Tô Niên Niên, đó là Thanh Nhã tỷ, Dạ Tinh Vũ tỷ tỷ."

Tô Niên Niên liền vội hỏi tốt, "Thanh Nhã tỷ tốt."

Đêm Thanh Nhã tìm kiếm ánh mắt tại lưng trên thân người qua lại nhìn quét, khóe miệng đã phồng lên vui vẻ, "Là Niên Niên ah, ta dẫn người đi xem xem xung quanh a." Trước đó Trần Nguyên đã cho Dạ Tinh Vũ đã gọi điện thoại rồi, hơn nữa nàng đối với Tô Niên Niên cũng rất có hảo cảm.

Tô Niên Niên hoan hô một tiếng, vui vẻ tựa như đi theo đêm Thanh Nhã đi rồi, Cố Tử Thần nhíu nhíu mày, đi theo.

Dạ gia là xung quanh chuyên môn chuẩn bị một gian phòng, trả lại cho nó đáp nửa hồng nhật ỏ, trong phòng trang trí cũng thiên hướng nữ tính, hẳn là xuất từ đêm Thanh Nhã thủ bút.

Đẩy cửa ra, Dạ Tinh Vũ ngồi chồm hổm trên mặt đất đang tại cho xung quanh uy (cho ăn) mèo lương thực, khóe miệng mang theo mỉm cười, ánh mắt ôn nhu không thể tưởng tượng nổi.

Tô Niên Niên không khỏi sửng sốt, nàng quên ở nơi nào chứng kiến, đối với tiểu động vật có yêu tâm trong đám người tâm đều sẽ cực kỳ ôn nhu đấy, ngược lại cùng Dạ Tinh Vũ bình thường tùy tiện tính cách không giống.

Nghe được thanh âm, Dạ Tinh Vũ quay đầu, vui vẻ chào hỏi, "Niên Niên, người tới rồi!"

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 42: Người có người yêu thích không? (1)

Trời biết khi Trần Nguyên nói với hân Tô Niên Niên muốn tới nhà mình ôm mèo thì hân rất cao hứng!

Dạ Tinh Vũ đứng dậy, con người sáng rực, một bả hướng Tô Niên Niên đánh tới.

Mắt thấy cái ôm của con gấu muốn sáp lại, một mực trầm mặc không nói Cố Tử Thần động.

Ý vào ưu thế về chiều cao, kéo hạ Tô Niên Niên cổ áo, đem Tô Niên Niên từ khi nguyên lai vị trí kéo ra, Dạ Tinh Vũ thoáng cái mà bị vỗ ếch chụp hụt, còn kém điểm ngã sấp xuống.

"Này, ca, người như thế nào có thể như vậy!" Dạ Tinh Vũ bất mãn lắm lắm, vẻ mặt thất lạc.

Cố Tử Thần liếc mắt nhìn hân, "Người đừng dọa đến nàng, Trần Nguyên tìm người tính sổ ta cũng mặc kệ người."

Nghe vậy, Dạ Tinh Vũ hậm hực sờ lên cái mũi, "Ah" nửa một tiếng.

Dạ Thanh Nhã nhìn ba người bọn họ ảnh hưởng lẫn nhau, tác động qua lại, che miệng cười trộm, mới nói, "Niên Niên, Đoàn Đoàn sinh ra hai cái tiểu mèo con, người đi xem ưa thích con mèo nào đi."

"Àn!" Tô Niên Niên hoan hỉ chạy tới, mắt to trừng nhìn vào trong ỏ hai con mèo con cuộn lại hình cầu.

Đoàn Đoàn là thuần chủng mèo Ba Tư, một thân Thuần Bạch Sắc lông dài, sạch sẽ mềm mại như là đoàn Hoàn Từ tựa như. Lúc này chỗ của cao lãnh ngạo kiều "Meow" nửa một tiếng, tròn đẹp mắt mèo bên trên lộ ra nửa khinh thường biểu lộ.

Nó bên người, ỏ lấy hai cái nhỏ nhỏ Kitty, bộ lông mới dài ra, rừ cụp lấy lỗ tai, thỉnh thoảng duỗi ra hồng nhật đầu lưỡi "Meo meo" kêu to hai tiếng, quả thực đều muốn đem nhân tâm đều này sinh (manh) hóa rồi.

Dạ Tinh Vũ ba ba gom góp tới, "Đoàn Đoàn là đôi bụng, cho người, người cho nó a." Hân mở ra lòng bàn tay, đưa qua non nửa cặp Thức ăn mèo.

Tô Niên Niên thử cho Đoàn Đoàn cho ăn... Điểm, không nghĩ tới mới vừa rồi còn cao lạnh Meow tỉnh người, lập tức "Meow ỏ" một tiếng, ăn tươi về sau trừng mắt tròn căng con mắt nhìn Tô Niên Niên.

Tô Niên Niên dở khóc dở cười, nguyên lai là chỉ ăn hàng mèo.

Thế nhưng mà bên người trống rỗng đấy, thiếu đi cá nhân.

Tô Niên Niên nhìn về phía xa xa đứng đấy Cố Tử Thần, "Người làm gì thế không đến, Đoàn Đoàn rất đáng yêu đấy!"

Giọng nói của nàng tự nhiên, ánh mắt trong trẻo, mặc kệ ai cũng cự tuyệt không được.

Nhưng Cố Từ Thần như lâm đại địch, lại lui về sau nửa một bước.

Dạ Thanh Nhã nhếch môi cười cười, "Cố nam thần, chúng ta đi uống chén trà, hảo hảo tâm sự ~" nói xong không khỏi phân trần đem Cố Từ Thần kéo đi ra ngoài, hơn nữa dặn dò Tô Niên Niên hảo hảo chơi.

Tô Niên Niên trong nội tâm tràn ngập khó hiểu, Dạ Tinh Vũ tỉ mỉ cho nàng giải thích, "Ca bị dị ứng lông mèo, từ nhỏ mà đặc biệt sợ mèo."

Tô Niên Niên sững sốt sẽ, sau đó mà cấp ha ha phá lên cười.

Ai có thể nghĩ đến, đường đường Cố Gia đại thiếu gia, Thánh Âm Cao Trung trường học thảo, lại có thể biết sợ Meow tinh người loại sinh vật này?

Sau khi cười xong, Tô Niên Niên lại đối với Cố Từ Thần tràn đầy đồng tình, "Ta nhớ được hần còn có thích sạch sẽ a, bắt buộc chứng, còn có hoa phấn dị ứng chứng, hiện tại lại bị dị ứng lông mèo, hần là sống thế nào đến lớn như vậy đây."

Dạ Tinh Vũ sờ cái đầu nghĩ nghĩ, "Nói cũng đúng ah, hắc hắc."

Hai người cười thành một đoàn.

Tô Niên Niên lại cho Đoàn Đoàn cho ăn... Thức ăn mèo, tại Dạ Tinh Vũ dẫn đạo hạ còn sờ lên Đoàn Đoàn, Đoàn Đoàn đối với nàng cũng không có địch ý.

Hai cái con mèo nhỏ một cái là thuần trắng đấy, một cái thân thể là màu trắng, bắp chân với cái đuôi nhưng lại màu vàng đấy. Tô Niên Niên chọn lấy con thứ hai, Dạ Tinh Vũ hồng tốt Đoàn Đoàn, đem con mèo nhỏ cất vào cái hộp đưa cho Tô Niên Niên.

Tô Niên Niên như nhặt được chí bảo, cẩn thận từng li từng tí ôm cái hộp đi ra ngoài.

Phòng khách.

Dạ Thanh Nhã đang tại với Cố Từ Thần nói chuyện phiếm, hơn phân nửa là nàng hỏi Cố Từ Thần đáp, cơ hồ hỏi năm câu Cố Từ Thần mới có thể lý nàng một câu. Dạ Thanh Nhã sẽ không để ý, ngược lại càng thêm làm tâm trọng thêm đùa giỡn lấy Cố Từ Thần.

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 43: Người có người yêu thích không? (2)

"... Người thừa nhận a, Người đã có người mình thích rồi..." Dạ Thanh Nhã một bộ lòng dạ biết rõ biểu lộ, nghe được Tô Niên Niên không khỏi dựng lên lỗ tai.

Nàng cũng rất tò mò, Cố Từ Thần nam sinh như vậy sẽ loại hình gì.

"Không có." Cố Từ Thần lãnh đạm mà nói.

Dạ Thanh Nhã phảng phất ngửi được khi nào gian tình, con mắt nheo lại, "Trước kia ta hỏi người vấn đề này, người đều bỏ qua ta à. Nhưng hôm nay thì lại còn nói không có, nhất định là đã có!"

Cố Từ Thần ghen lời, hơn nửa ngày mới quay đầu đi, "Nhàm chán."

Nhìn thấy hần như vậy ngao kiều bộ dạng, Dạ Thanh Nhã càng thêm xác định ý nghĩ trong lòng.

Nàng vừa nhắc con mắt, nhìn thấy ôm mèo con Tô Niên Niên, dáng tươi cười càng thêm ngọt ngào, "Niên Niên, đằng sau trong vườn bồ đào, cây lựu đã chín, ta nhờ Phúc bá cho người hái một ít."

"Ta cùng người qua hái a!" Dạ Tinh Vũ hào hứng bưng bưng đề nghị, con mắt lờ lờ tỏa sáng, như chi (cái) cỡ lớn khuyến khoa động vật.

Tô Niên Niên đang muốn nói lời cảm tạ, Cố Từ Thần đánh gãy nói, "Không cần, chúng ta vậy thì trở về."

Sau đó ghét bỏ liếc mắt Tô Niên Niên, "Ăn nhiều béo."

"..." Tô Niên Niên lẩn nửa im lặng, cảm giác trái tim yếu ớt lại bị xúc phạm tới rồi.

Dạ Thanh Nhã con mắt di chuyển, nhìn quanh sinh huy (*chiếu sáng), cười nói: "Như thế nào sẽ đâu rồi, Niên Niên đáng người tốt như vậy, Tinh Vũ, mau dẫn Niên Niên qua."

"Tốt tốt! Niên Niên, chúng ta đi thôi." Hấn chẳng phân biệt được do nói kéo nữa Tô Niên Niên cánh tay, Tô Niên Niên có chút tâm động, liếc trộm nữa Cố Từ Thần liếc.

Cố Từ Thần thanh âm lạnh lạnh đấy, "Cái kia ta đi trước, Tô mập mập, gặp lại."

Tô Niên Niên tội nghiệp hướng hấn làm cái mại manh biểu lộ, Nhưng Cố Từ Thần lại không là chỗ động.

Không có Cố Từ Thần, nàng muốn như thế nào trở về?

Dạ Tinh Vũ vỗ bộ ngực ỒỒ nói: "Không có sao, ca người đi trước a, ta trong chốc lát đưa Niên Niên về nhà!"

Này làm sao đâu! Cô nam quả nữ, chung sống một xe, Cố Từ Thần lập tức không bình tĩnh rồi, nhắm lại khỏi mắt phượng nhìn về phía Tô Niên Niên.

Hấn nguyên lai tưởng rằng Tô Niên Niên sẽ nghĩa chính ngôn từ cự tuyệt, sau đó ngoan ngoãn cùng chính mình trở về, không nghĩ tới Tô Niên Niên gật đầu, "Vây cứ như thế vui sướng quyết định, Cố Từ Thần, bye bye ~"

Nghe được nàng không lưu tình chút nào "Bye bye", Cố Từ Thần cả người đều không đi, như tượng đá cứng đờ tại chỗ.

Tô Niên Niên với Dạ Tinh Vũ hai người thật vui vẻ về phía sau vườn trái cây, lưu lại Dạ Thanh Nhã mím môi cười.

"Cố nam thần, lại uống chén trà chứ sao." Nàng biết rõ Cố Từ Thần chắc chắn sẽ không đi, dứt khoát cho hấn nữa cái dưới bậc thang (tạo lối thoát).

Cố Từ Thần cao lạnh xoay người, cầm lấy chén trà nhẹ nhàng nhấp một miếng, nắm chén trà tay lực đạo lại càng lúc càng lớn.

Nghe được Dạ Tinh Vũ với Tô Niên Niên mang theo rô sung sướng vô cùng trở về, Cố Từ Thần thần sắc mới thoáng hòa hoãn xuống.

Với Dạ gia tỷ đệ tạm biệt về sau, Tô Niên Niên với Cố Từ Thần tại xe trước đã bắt đầu đánh giằng co.

Tô Niên Niên muốn ôm mèo lên xe, Cố Từ Thần ngăn đón không cho.

"Nó tại ta tại, nó vong ta mất mạng!" Tô Niên Niên tức giận chần lầy quai hàm

Cố Từ Thần, "Nó tại người đi, nó đi người lưu."

"Ah uy, ta ôm cái hộp cũng không được sao! Cách người xa như vậy, sẽ không để cho người đựng phải mèo cọng lông đấy!"

Cố Từ Thần lắc đầu.

Tô Niên Niên hung hăng trừng Cố Từ Thần liếc, ý đồ dùng ánh mắt tiêu diệt hấn.

Đừng đừng (*không dứt) điện quang tại hai người tầm đó hiện lên.

Hai người đối mặt, nhìn qua cặp kia vô cùng sạch sẽ trong suốt ánh mắt, còn có bởi vì vì tức giận cong lên hồng nhạt đôi má, Cố Từ Thần không được tự nhiên quay đầu lại.

Nhưng mà để Tô Niên Niên trước chịu thua, "Được rồi, ta mà nhường một chút người đi."

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 44: Người có người yêu thích không? (3)

Nàng đem hộp đựng con mèo nhỏ ở phía sau cùng với hoa quả, quay người thở phì phì lên xe.

Trên đường trở về, một đường không nói gì.

Một cái là mọc lên hòn sỏi, một cái là tâm viên ý mã (*chỗ này ngon muốn xoi chỗ khác).

Tô Niên Niên tính tình tới cũng nhanh đi cũng nhanh, đi nửa một nửa mà khôi phục như thường, nhớ tới Dạ Thanh Nhã trước khi đùa giỡn Cố Tử Thần nói lời, nàng cũng nhận không được nữa bất quá, "Cố Tử Thần, người thật sự có người mình thích sao? Có xinh đẹp hay không? Thông minh hay không? Là loại hình gì vậy?"

Trầm mặc, một mảnh trầm mặc, phảng phất Tô Niên Niên tại lâm bầm lâu bầu đồng dạng.

"Ai nha, đừng như vậy cao lạnh nha, mà nói cho ta biết lúc này đây được không? Cố nam thần... Cố đẹp trai... Cố Âu ba..." Tô Niên Niên thanh âm mềm đầy, âm cuối bên trên chợn, nghe đi lên tựa như làm nũng đồng dạng.

Cố Tử Thần bị gương mặt sung như bong bóng vài tiếng thân mật nick name hô được có chút hoảng thần, có chút vận nổi lên lông mày.

Ưu thích một người, là khi nào cảm giác? Như vậy tình cảm, với hắn mà nói tựa hồ lạ lẫm đáng sợ.

Bên tai là thiếu nữ trong veo nhuần nhu nữ tử điệu, một mực lái nhai không ngừng, Nhưng hắn tuyệt không cảm thấy chán ghét, ngược lại hi vọng đường này một mực có thể đi xuống qua.

Một mực đều có người làm bạn.

Tô Niên Niên hỏi cả buổi cũng không vấn đề ra cái gì nguyên do, nhụt chí mà nói, "Người làm sao có thể sẽ có người mình thích ah, loại người như người người nên đặt trên mặt bàn cung cấp mà bắt đầu..., một ngày ba trụ hương cung cấp lấy, tiên khí lượn lờ. Ai với người nói yêu thương nhiều lắm không may ah, lạnh lùng như vậy không tiếp đất khí..."

Cố Tử Thần khó được không có phản bác phi nhỏ, mà là mấp máy khóe môi.

Về đến nhà, Tô Niên Niên mang theo tràn đầy chiến lợi phẩm về nhà, Cố Tử Thần nhìn qua nàng hoan hô tung tăng như chim sẻ bóng lưng, chỉ cảm thấy trong lòng mỗi cái địa phương, mềm mại thành một mảnh.

Chậm rãi, chậm rãi sụp một từng cái một.

Về đến nhà, đem giỏ hương phòng khách đặt xuống, Tô Niên Niên bỏ chạy lên trên lầu đầu nhập vào khí thế ngất trời đắp ổ cho mèo. Tĩnh ở bên trong, bận rộn nữa cả buổi rốt cục cho con mèo nhỏ đáp nữa cái hoàn mỹ ổ, cho nó cho ăn... Đồ đặc về sau, Tô Niên Niên bắt đầu xoắn xuýt lấy cho nó khởi cái tên là gì tốt.

Tiểu mèo con cố gắng đưa cái đầu nhỏ liếm láp chén nhỏ ở bên trong sữa bò, Mạnh Mạnh bộ dáng xem Tô Niên Niên tâm đều hóa rồi.

"Gọi Tiểu Bạch? Tiểu Hoàng? Hoa hoa?" Đặt tên phé Tô Niên Niên lâm vào xoắn xuýt.

Trong đầu hiện hiện Cố Tử Thần thân ảnh, cái kia trương hoàn mỹ không tỳ vết khuôn mặt tuấn tú bên trên luôn đậm mặc vô cùng, bất nhiễm khói lửa tựa như.

Tưởng tượng lấy đem Cố Tử Thần mặt đổi thành bánh bao mặt, Tô Niên Niên tâm tình thoáng cái mà trong sáng lên.

"Vậy người Bao Bao đi! Bao Bao, về sau người thì là con của ta rồi!" Tô Niên Niên nhu hòa sờ lên Bao Bao trên người lông mềm, ánh mắt tràn ngập yêu thương.

Đẩy cửa vào Trần Nguyên nhìn thấy đúng là nhà mình muội muội tấm lòng yêu mến tràn lan một màn, hắn thở dài, "Khởi tên rất hay rồi hả?"

"Đúng nha, gọi Bao Bao, như thế nào đây?" Tô Niên Niên đầy cõi lòng chờ mong nhìn Trần Nguyên.

Trần Nguyên biết nghe lời phải, "Êm tai, ra, rửa tay ăn lựu."

Tô Niên Niên nhìn về phía trong tay hắn chén nhỏ, bên trong là trái lựu đã lấy hạt ra óng ánh sáng long lanh hiện ra óng ánh sáng bóng.

Nàng nhanh chóng qua rửa tay, cầm lấy thìa múc một muỗng to hạt lựu, trong veo ngon miệng hương vị tràn đầy khoang miệng, nhờ nàng thích ý nheo lại nửa con mắt.

Trách không được vừa rồi không thấy Trần Nguyên, nguyên lai là qua cho nàng bóc lột lựu.

Tô Niên Niên đối với vị ca ca hảo cảm càng sâu rồi.

Trần Nguyên xoa xoa tóc của nàng, trên mặt còn mang theo ôn nhu vui vẻ.

Mẫu thân hắn mất sớm, trong nhà cũng không có huynh đệ tỷ muội, từ nhỏ đến lớn sinh hoạt một mực đều rất cô đơn.

Hiện nay đã có như vậy một cái gốc nảy sinh (manh) ngọt ngào muội muội, nhờ hắn có loại mãnh liệt bảo hộ với chiều cố ý thức trách nhiệm.

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 45: Học sinh chuyển trường (1)

Triệu độ như Tô Niên Niên, tự nhiên cũng cảm nhận được Trần Nguyên những ngày này đối với chiều cổ của mình.

Nàng phát ra từ nội tâm cảm kích.

Trần Doãn Hoa cùng Sở Tổ Tâm hôn lễ sự tình cũng không có công khai, biết rõ cũng là lẫn nhau mấy cái quen biết nhiều năm bằng hữu cũ, Trần Nguyên với Tô Niên Niên là huynh muội sự tình đại đa số người càng là không thể nào đã biết.

Cho nên người ở bên ngoài ra, hai người giống như là tình lữ trong giai đoạn yêu nhau cuồng nhiệt

Nếu để cho Tô Niên Niên biết rõ nàng tại bất tri bất giác bị nhân hòa Trần Nguyên xứng nữa đúng, cũng bị vô số Trần Nguyên tiểu đám fans hâm mộ hâm mộ ghen ghét hận, nhất định sẽ im lặng nâng trán nhìn lên trời đầy.

Vui sướng cuối tuần cứ như thế trôi qua, thứ hai, tại Trần Nguyên bàn giao nhấn nhủ xuống, Tô Niên Niên đổi lại đầu tuần đồng phục.

Thánh Âm Cao Trung đối với đệ tử mặc đồng phục không có cứng nhắc quy định, chỉ có điều thứ hai kéo cò với trọng đại hoạt động sẽ an bài thống nhất ăn mặc. Đồng phục nhan sắc là lam màu xám, nam sinh áo somi dài hơn quần, thu đông có áo khoác. ; ; ; ; ;? Nữ sinh tắc thì có quần với váy hai chủng có thể chọn.

Tô Niên Niên từ nhỏ mà không thích mặc váy, đương nhiên mặc quần dài qua đến trường.

Trong sân trường thảnh thơi trải qua mấy cái truy đuổi vui đùa âm ỉ đệ tử, nhìn về phía trên trần ngập sức sống với sinh khí.

Nhưng mà cát dấu gọn sóng lại bắt đầu đổ đi về phía trước, nhất định hôm nay là cái sẽ không bình tĩnh một ngày.

Đem làm nàng đi vào phòng học thời điểm, lại phát hiện có chút không đúng rồi.

Thiên a triệt, ai có thể nói cho nàng biết, Vì sao lớp học hơn hai mươi cái nữ sinh tất cả đều xuyên váy

Đồng phục váy ngắn là đến gối lam màu xám váy ngắn, mà đại đa số nữ sinh, váy dài ngắn rõ ràng cải biến, lộ ra trắng bóng một mảnh đùi, rõ ràng cho thấy chính mình động thủ cải trang đã qua.

Lớp học nam sinh đều nhanh xem phun máu mũi rồi, nguyên một đám xem tâm thần ** dạng.

Một cái so một cái tươi ngon mọng nước (*thủy linh) trắng nõn muội tử, hơn nữa đùi còn trắng như vậy, thẳng nhờ bọn này sừng sờ đầu nhỏ chết tiết xem mắt choáng váng.

Trong đó nhất không bị cản trở đúng là Lưu Vân Nhi với Doãn Sở Hạ rồi, váy ngắn thì nhờ Tô Niên Niên hoài nghi hai nàng khế cong eo sẽ đi quang, ám chà xát chà xát không thuần khiết nữa một bà, nàng lại nghe đến vài tiếng không quá thiện ý chế nhạo, "Như thế nào còn có người mặc quần ah, xấu đều xấu hổ chết rồi "

"Mà đúng vậy a, Tô Niên Niên sẽ không phải là thẩm mỹ có vấn đề a "

"Ta xem không như, có thể là chân thô, sợ lộ ra mắt mặt xấu hổ "

Đối với cái này, Tô Niên Niên không có phát biểu bình luận, lạnh nhạt chỗ chỉ về tới chính mình chỗ ngồi.

Tổng Dư Hi được chữ trang coi như bình thường, lam màu xám càng thêm sần ra nàng điểm tính ôn nhu khí chất.

Về phần Chúc Thành, tự tùy ý nhiều hơn. Bất quá này sẽ hẳn chính hèn mọn bị ỏi chăm chăm vào một chỗ, Tô Niên Niên theo ánh mắt của hẳn nhìn sang, không nghĩ tới nàng rõ ràng xem chính là Lý Ân Mỹ.

Bất quá nói trở lại, lớp trường bình thường không quá nổi bật, này sẽ Tô Niên Niên mới phát hiện nàng, một chân càng là thẳng tắp thon dài, liền thân là nữ sinh nàng đều cảm thấy lớp trường đáng người như cây gậy.

Yên lặng cho Chúc Thành lần lượt hai tờ khăn giấy, "Lau lau a "

Chúc Thành gạt mình hoàn hồn, khăn trương không thôi, "Ta chảy máu mũi sao" xem lớp trường đùi nhìn thấy chảy máu mũi, hẳn cả đời trong sạch ah tất

cả đều hùy ô ô ô

Tô Niên Niên tâm tư đoán tằm số não của hán như thế nào, cười hắc hắc, "Không, là nước miếng "

Chúc Thành béo múp míp mặt thoáng cái mà đỏ lên.

Trêu chọc hết Chúc Thành, là đến kéo cờ thời gian.

Triệu Minh Viễn với Lý Ân Mỹ hai cái lớp trưởng tổ chức mọi người tự động xuống lầu, bận rộn nửa cả buổi, toàn bộ trường học đệ tử rốt cục tập trung vào trường học thao trường.

Thao trường đối diện chính là kéo cờ đài, quốc kỳ lớp đệ tử đã làm tốt chuẩn bị.

Tô Niên Niên chán đến chết chơi lấy tóc, bỗng nhiên, nàng như có cảm giác một đạo quen thuộc nhưng lại lợi hại đáng sợ ánh mắt, đã rơi vào trên người của nàng.

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 46: Học sinh chuyển trường (2)

Tô Niên Niên nhìn xung quanh, cũng không phát hiện có chỗ nào kỳ quái.

Trong lòng nghi ngờ, thì Tổng Dư Hi đẩy cô một cái.

"Tập trung mau, Lữ chủ nhiệm đến rồi..."

Vị Lữ chủ nhiệm là chủ nhiệm phòng giáo vụ của Thánh Âm Cao Trung, bình thường nổi danh là nghiêm khắc, bị các học sinh gắn mác biệt danh "Diệt Tuyệt sư thái".

Bà ta mặc bộ đồ đồng phục màu đen, cặp mắt lướt nhanh nhìn các lớp bên cạnh, đẩy gọng kính, đi tới lớp F.

"Em, em, và em nữa, đem váy kéo xuống! Không biết nội quy trường học sao!" Mới mở miệng, là làm người ta cảm thấy không có cảm tình.

Bị điểm tên chính là mấy nữ sinh mặc váy ngắn, lúc này mặt mũi tràn đầy xấu hổ, đành phải đem váy kéo xuống.

Thế nhưng mà váy vốn là đã ngắn, lại kéo hơn nữa cũng không dài ra bao nhiêu.

Lữ chủ nhiệm hừ một tiếng, "Xem ra không phải là không muốn kéo cho dài, mà là váy vốn ngắn."

Mấy người nhóm Doãn Sơ Hạ sắc mặt trở nên hồng, Lữ chủ nhiệm là thuộc về loại phụ nữ miệng lưỡi ác độc, đã mở miệng lên tiếng thì không buông tha, việc này thì học sinh ở đây cũng đã biết rồi.

Mắc cỡ chết người!

Nguyên bản các cô là muốn ăn mặc tí mỉ một phen, làm như vậy để trước mặt Cố nam thần tại cô sẽ sáng chói, làm cho chính mình nổi trội hơn mấy nữ sinh xung quanh, không nghĩ tới lại thất bại trong tay Lữ chủ nhiệm.

Lữ chủ nhiệm lấy ra cuốn sổ nhỏ ghi chép vài cái, hừ một tiếng giẫm giày cao gót đã đi ra.

Không cần phải nói, nhất định là trừ điểm hạnh kiểm mấy người nhóm Doãn Sơ Hạ.

"Bà cô này chắc tối hôm qua cãi nhau với chồng chứ gì! Quá đáng ghét!"

"Bà ta đang trong thời mãn kinh mà, thật sự là xen vào việc của người khác." Doãn Sơ Hạ thập phần khó chịu.

Khi thấy Tô Niên Niên mặc quần dài, thì thay đổi sự chán ghét từ Lữ chủ nhiệm sang trên người Tô Niên Niên.

"Tô Niên Niên nhất định là cố ý, muốn xem chúng ta xấu mặt!" ả nhỏ giọng với Lưu Văn Nhi, Trương tiểu thư nói thầm.

Hai người gật đầu, nhìn Tô Niên Niên càng ngày càng khó chịu.

Tô Niên Niên không hay biết mình nằm mà cũng trúng đạn, quốc ca vang lên, bắt đầu kéo cờ.

Kéo cò xong, lại nghe ban lãnh đạo nói chuyện, các học sinh mới dần dần trở về lớp.

Tô Niên Niên ý định trở về phòng học, lại lần nữa cảm nhận được sau lưng khác thường.

Tuyệt đối là có người đang nhìn mình!

Cô đi theo Tống Dư Hi đi hai bước nữa, đột nhiên quay đầu lại, quả nhiên, thấy được một gương mặt quen thuộc.

Là cậu ấy!

Tô Niên Niên mặt mũi tràn đầy không thể tin, tâm tình vui sướng nổi lên, khuôn mặt nhỏ nhắn kích động vô cùng.

Cách cô không xa, đứng đấy một thiếu niên cao ngất, hơn 1m80, mặc đồ thể thao đơn giản. Tóc ngắn sạch sẽ nhẹ nhàng khoan khoái, gương mặt anh tuấn hiện giờ vui vẻ như là ánh mặt trời.

Cảm giác được Tô Niên Niên ánh mắt, cậu ta hướng Tô Niên Niên phát phát tay, miệng tươi cười mở rộng ra, dưới ánh mặt trời mê người không tưởng nổi.

Liên xung quanh học sinh cũng chú ý tới sự hiện hữu của cậu.

"Oa, đây là ai a? Rất đẹp trai, mới tới đây sao?"

"Vóc dáng thật cao ah, hơn nữa lớn lên rất anh tuấn, là ta thích loại hình ai!"

"..."

Tống Dư Hi nhìn gương mặt Tô Niên Niên, cảm thấy hết sức kinh ngạc.

Đây là lần đầu tiên cô thấy cô ấy đối với nam sinh có biểu cảm sinh động như vậy.

Chính muốn hỏi một chút Tô Niên Niên có phải đã mắc bệnh mê trai, Tô Niên Niên lại như tiểu động vật hoang dã, chạy hướng nam sinh kia nhào tới.

Trời ạ? Cái này... cũng quá phóng túng đi à nha, trực tiếp yêu thương nhưng nhớ? Tống Dư Hi kinh ngạc nhìn trước mắt một màn này.

Càng thêm làm người ta không thể tưởng được chính là nam sinh mở rộng vòng tay, nhếch miệng cười ôm lấy Tô Niên Niên.

Tô Niên Niên nhào lên trên người cậu, vui vẻ khùng khiếp rồi rồi, "Đường Dư, thật là cậu ah!"

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 47: Học sinh chuyển trường (3)

Bên sân tập thể dục, Cố Tử Thần, Trần Nguyên với Dạ Tinh Vũ ba người tựa như tạo thành một phong cảnh đẹp mắt, dẫn tới nữ sinh qua lại ở đó thét lên không thôi.

Nhưng mà bọn họ toàn bộ đều nhìn về phía hai người ôm nhau cách đó không xa

Trần Nguyên đình đầu bay oán niệm hắc khí, "Thằng kia là ai..." ngay cả em gái của anh cũng dám ôm!

"Không biết, là học sinh mới sinh sao..." Dạ Tinh Vũ há to miệng.

Cố Tử Thần không nói chuyện, chỉ là sắc mặt ngày càng lạnh, toàn thân tản ra hơi lạnh thấu xương.

Tô Niên Niên căn bản không có chú ý tới bọn họ, vẻ mặt vui sướng, "Đường Dư, cậu đến đây khi nào vậy?, Vì sao không nói cho tớ biết!"

Đường Dư vuốt vuốt tóc của nàng, thấp giọng trả lời, "hôm nay."

Tô Niên Niên hai mắt tỏa sáng, "cậu cũng chuyển trường tới đây sao? Tốt quá!"

Hai người không coi ai ra gì nói chuyện phiếm mà bắt đầu..., Tô Niên Niên đôi mắt sáng rực, Đường Dư nhếch cười, hơn nữa hai người chiều cao chênh lệch, nhìn về phía trên cảnh đẹp ý vui.

Đang nhìn đến bàn tay Đường Dư đặt trên bả vai Tô Niên Niên, Trần Nguyên thật sự nhin không nổi nữa, đi nhanh hướng hai người đi tới.

Kéo tay Đường Dư ra, từ trước đến nay ôn hòa Trần Nguyên cũng mang theo vài phần tức giận, "Ban ngày ban mặt đừng đối với em gái tôi động thủ động cước, nơi này là trường học!"

Đường Dư trên mặt hiện lên một tia kinh ngạc, Tô Niên Niên kéo ra khoe miệng, cùng Đường Dư giới thiệu, "Đây là anh trai của tớ, Trần Nguyên."

Đường Dư hiểu rõ gât đầu, vươn tay, "Chào anh."

Tranh này phong không đúng! Trần Nguyên mở to hai mắt nhìn, khi nào nguoi tốt! Nguoi tốt than bunn ah! (khúc này mình không hiểu cho lắm nha! nên mình để nguyên văn luôn, không sửa). Vừa sờ soạng em gái tôi hiện tại còn muốn bắt tay lấy lòng tôi hả? Quý mới tiếp nhận!

Hắn trầm mặt, bỏ qua nữa Đường Dư đuổi ra tay.

Tô Niên Niên ý thức được hai người xấu hổ, cười hi hi muốn đi ôm Đường Dư bả vai, kết quả phát hiện chiều cao không đủ, đành phải vỗ lưng của cậu ta tượng trưng vài cái, thuận tiện đem tay cậu ta kéo về.

"Anh, em giới thiệu cho anh một chút, đây là hảo huynh đệ của em, Đường Dư! Trước kia cùng em là học sinh Thần Giang Cao Trung, hai đứa em quan hệ rất rất thân thiết, thân tới nỗi cùng mặc cùng loại quần vậy đấy!"

Nghe nói như thế, Trần Nguyên sắc mặt càng thêm đen rồi.

Còn mặc quần cặp?

Anh ta vô ý liếc mắt nhìn quần áo của Đường Dư, thật vừa đúng lúc, quần áo Đường Dư là đồ thể thao màu xám, áo khoác xanh trắng giao nhau, cùng đồng phục Tô Niên Niên mà nói, quả thực dù là đồ cặp.

Trần Nguyên cơ hồ muốn phun ra hai lượng lão huyết rồi, vừa có được em gái đáng yêu dễ thương lại cứ như vậy bị thằng này cướp chạy?

Không được, anh ta là người đầu tiên phản đối.

Nghĩa chính ngôn từ đem Tô Niên Niên kéo về ra, "Lập tức thì phải vào lớp, ngày khác lại ôn chuyện, em cần phải về lớp đó." Nói xong đem Tô Niên Niên đẩy đến bên người Tống Dư Hi, lộ ra cặp cái ám áp đáng tươi cười, "Bạn học này, làm phiền em dẫn em ấy về lớp nha, nhất định phải đưa trở về lớp!!"

Chống lại gương mặt ôn nhu tươi cười như gió xuân của anh ta hắn như gió xuân đánh thẳng vào mặt, Tống Dư Hi thoáng cái đỏ mặt, lôi kéo Tô Niên Niên đi về lớp.

Tô Niên Niên thống khổ vùng vẫy cả buổi, lòng chua xót hướng Đường Dư trách móc, "tớ học lớp F, Đường Dư, nguoi phải nhớ kỹ ah! tớ là lớp F... Lớp F... F..."

Thanh âm càng ngày càng nhỏ, hai người tiến vào dãy lầu, Trần Nguyên mới xoay người, nhìn thẳng Đường Dư.

Chẳng biết lúc nào, Cố Tử Thần với Dạ Tinh Vũ cũng đi tới bên cạnh cậu ta.

Dạ Tinh Vũ cảnh giác nhìn hắn, Cố Tử Thần vẻ mặt lạnh nhạt, nhưng lại có chút nheo lại nữa mắt phượng.

Đường Dư tự nhiên cũng ý thức được bọn họ không có ý tốt.

"Mới tới hay sao?" Dạ Tinh Vũ túm túm mà hỏi.

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 48: Học sinh chuyển trường (4)

Đường Dư gât đầu, Dạ Tinh Vũ đang muốn uy hiếp, kết quả Đường Dư trực tiếp lướt qua ba người bọn họ, hướng trên lầu đi tới

PHỐC

Dạ Tinh Vũ bó tay rồi, sững sờ, ngẩn người sững sờ nhìn Đường Dư ly bóng lưng, hơn nửa ngày mới nghẹn ra một câu, "Như vậy khóc huỷên..."

Trần Nguyên sắc mặt không có thiện cảm, em gái mình bị người nhớ thương cảm giác thật sự là khó chịu.

"Ai, anh, anh làm sao cũng ở đây vậy?" Dạ Tinh Vũ lấy lại tinh thần, trông thấy Cố Từ Thần, như là phát hiện đại lục mới, kinh hô nửa một tiếng "Ca, chẳng lẽ anh cũng vì Tô Niên Niên sao, em nói nè, cậu ta quá đáng ghét, rõ ràng còn ôm Tô Niên Niên nhà em nữa... Em còn không có ôm qua đây này..."

Cố Từ Thần: "cậu suy nghĩ nhiều quá, tôi lên lầu trước đây."

Dạ Tinh Vũ nói thầm một tiếng, chuẩn bị theo anh trở về lớp học, lại bị Trần Nguyên tóm trở về.

"Cậu mới vừa nói cái gì?" Trần Nguyên cười tủm tỉm, chỉ là thấy thế nào cũng như con hồ ly xảo trá.

Dạ Tinh Vũ co rụt lại cổ, "anh..... em cái gì cũng chưa nói... Chưa nói muốn ôm Niên Niên..."

Nhìn người nào đó trước mặt không đánh đã khai, Trần Nguyên thoả mãn nhẹ gật đầu.

Vài giây đồng hồ về sau, trên sân tập thể dục vang lên tiếng kêu thảm thiết của người nào đó.

Ô ô ô, không bao giờ... của em gái trước mặt các anh trai, đau quá ah anh anh anh..

Trở lại phòng học, Tô Niên Niên hừ một phát, thu thập lấy sách giáo khoa, tâm tư không biết lúc nào đã bay tới trên người Đường Dư.

Đường Dư đối với cô mà nói, cơ hồ là sự tồn tại trọng yếu ở quãng thời gian tuổi trẻ.

Thần Giang Cao Trung với trường cấp hai là tại cặp khối đấy, từ ngay từ đầu, hai người chính là học chung lớp lớp rồi.

Tô Niên Niên cũng có quan hệ rất tốt với nữ sinh, nhưng mà quan hệ nhất thiết đấy, không ai qua được Đường Dư.

Cô chuyển đến Thánh Âm Cao Trung về sau, chỉ liên hệ với Đường Dư một lần. Không nghĩ tới nhanh như vậy, Đường Dư cũng xuất hiện ở Thánh Âm Cao Trung.

Nhìn cô vui mừng như rồng mây bộ dạng, Tống Dư Hi giữa lông mày hiện qua một tia nghi hoặc.

Lại nói... Tô Niên Niên không phải với Trần Nguyên là một cặp ư, Vì sao hôm nay lại chủ động ôm cái khác nam sinh?

Phòng học cửa bị đẩy ra, chủ nhiệm lớp Giang Mộ Du Nhiên từ từ đi vào, sau lưng còn đi theo cái cao lớn nam sinh.

Lớp truy cập chết tiệt mà sôi trào

"Oa, là học sinh chuyển trường sao! Vóc đáng thật cao ah!"

"Hà Tiểu đem cái đầu to to của cậu tránh ra, cho tớ xem cậu ấy bộ dạng ra sao!"

"Anh anh anh, thật kích động ah..."

Giang Mộ phát phát tay, ra hiệu mọi người yên tĩnh.

"Các học sinh, vị này chính là học sinh mới chuyển đến trường ta, Đường Dư, hi vọng mọi người có thể hảo hảo ở chung, trở thành bạn tốt. Đường Dư, người tới tự giới thiệu một chút với mọi người đi."

Đường Dư do dự, chậm rãi ngẩng đầu lên.

Lớp học nữ sinh tập thể "Oa" nửa một tiếng.

cậu ta gương mặt anh tuấn, bên trên không có gì biểu lộ, chỉ là hướng mọi người nhẹ nhàng cúi mình vái chào, "Mọi người khỏe, tớ gọi là Đường Dư."

Các nữ sinh đôi mắt - ở bên dưới trông mong chờ cậu ta, cậu ta lại không có ở giảng xuống dưới dục. Nhìn qua, đành phải hướng mọi người lộ ra cặp cái ngại ngùng cười.

"Không chỉ đẹp trai, mà còn rất moe!"

"Trời ạ, cái kia đáng tuổi cười giãy đến tớ rồi..."

Tô Niên Niên hai tay nâng quai hàm, nhìn bị mọi người vây xem Đường Dư, mỉm cười ngọt ngào nửa cười.

"Em chọn chỗ ngồi đi." Giang Mộ nhìn về phía Đường Dư.

Đường Dư gật đầu, mang theo cặp hướng phía cuối lớp đi đến.

Trong lớp còn rất nhiều chỗ trống, không ít nữ sinh về mặt chờ mong, hi vọng Đường Dư có thể ngồi vào bên cạnh mình.

Lưu Doãn Nhi tại thứ tư sắp xếp, à e lẽ nói, "Đồng học, ngồi ở đây đi, sẽ gần phía trước hơn..."

Ngồi phía sau Hà Tiểu kêu lên một tiếng, "Đừng ah, cậu ta cao như vậy sẽ che hết đây..."

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 49: Học sinh chuyển trường (5)

Lưu Doãn Nhi hưng hăng trừng mắt liếc hán một cái, Hà Tiểu lập tức im miệng.

Nhưng khi cô ta nhìn về phía Đường Dư thời điểm, ánh mắt lập tức trở nên thẹn thùng.

"Cảm ơn." Đường Dư gật đầu nói cảm ơn, nhưng không có ý tứ muốn ngồi xuống, mà là quét mắt khắp phòng học một vòng.

Thoáng nhìn tới phía sau nơi hẻo lánh, Tô Niên Niên hướng cậu ta phát phát tay, "ở đây ở đây!"

Đường Dư nhếch môi cười cười, đi về phía của cô.

Trong phòng học tất cả đều là bàn đơn, Tô Niên Niên ngồi ở bàn thứ hai từ dưới đếm lên ngay bức tường, bên trái là Tống Dư Hi, đằng sau Tống Dư Hi là Chúc Thành.

Hàng cuối cùng, chỗ bên cạnh Chúc Thành còn trống.

Đường Dư kéo ra cái ghế, ngồi xuống.

Lưu Doãn Nhi liếc mắt, tại trong lòng thầm mắng một tiếng.

Giang Mộ lại dặn dò vài câu mà rời khỏi lớp học, đi chừng vài giây, trong phòng học lập tức vang lên tiếng nghị luận.

Tô Niên Niên xoay người, đối với sau lưng Đường Dư vươn tay, ngọt ngào cười cười, "Tô Niên Niên."

Đường Dư nắm chặt lại tay của cô, trong mắt ngậm lấy vui vẻ, "Đường Dư."

Hai người quen thuộc không thể lại quen thuộc hơn lại dùng phương thức ngây thơ này để bắt chuyện qua, Tô Niên Niên cảm nhận được ánh mắt sáng rực của bạn học trong lớp, làm cô có chút không thích ứng.

Tống Dư Hi kỳ quái nhìn chằm chằm vào tay của cô, cô như thế nào cảm thấy Tô Niên Niên đối với Đường Dư biểu hiện có chút vô cùng nhiệt tình?

Đường Dư xuất ra tay, rũ xuống mí mắt, trong đầu hồi tưởng lại nửa lần đầu tiên gặp Tô Niên Niên.

Bốn năm trước, Thần Giang Cao Trung, ngày đầu tiên.

Khi đó vừa khai giảng, hán bởi vì vóc dáng cao đương nhiên ngồi ở cuối lớp, lưới biếng nằm sắp lên trên mặt bàn ngủ.

Tô Niên Niên ngủ nướng, nên tới trễ nhất, trong lớp học những vị trí tốt đều có người ngồi hết, đành phải hậm hực ngồi vào hàng cuối lớp.

Bên cạnh chính là Đường Dư.

Vì cùng bạn học có mối quan hệ tốt, Tô Niên Niên chủ động hướng cậu ta vươn tay, "Xin chào, tôi gọi là Tô Niên Niên."

"BA~"

Đường Dư hất tay cô ra, không khác gì là đập rùi.

Tô Niên Niên mở to hai mắt nhìn, "cậu đây là đang đánh tớ sao?"

Nghe nói như thế, Đường Dư nhú nhú mày, mở mắt.

Tô Niên Niên hung ba ba (*trùng mắt) trùng mắt nhìn cậu ta, đôi má phình ra, con mắt trừng tới tròn căng.

..., Tô Niên Niên hướng cậu ta liếc mắt, "Hừ, từ giờ trở đi, đừng cùng tớ nói chuyện, chúng ta như vậy tuyệt giao năm phút đồng hồ!"

Đường Dư ngây ngẩn cả người, bọn họ giống như là người lạ nhau...

Mà bây giờ, gặp nhau lần nữa, cậu ta hết sức quý trọng.

Khóa buổi sáng kết thúc, Tô Niên Niên đuổi lưng một cái, mời đến Tống Dư Hi, "Chúng ta đi ăn cơm đi."

Tống Dư Hi lắc đầu, "Không cần... Ta về nhà ăn..."

Thánh Âm Cao Trung căn tin mời chính là đầu bếp chuyên nghiệp, hương vị rất ngon, nhưng giá cả cũng rất mắc.

Tô Niên Niên biết rõ nhà của Tống Dư Hi cách trường học rất xa, lần nào giữa trưa về nhà, cậu ấy đều rất vội vàng.

"Đi thôi, kêu Trư ca mời khách..." Nàng cười hi hi mà nói.

Tống Dư Hi rũ xuống nửa lông mi, mỗi lần Tô Niên Niên đều nói như vậy, nhưng mỗi lần đều sẽ cô mời.

Chúc Thành vội vàng tỏ thái độ, "Đi, ca ca mang các cậu đi nhậu nhẹt ăn ngon! Đường Dư! Đi."

Nam sinh tình hữu nghị là đơn giản như vậy, hai người nói chuyện vài câu, Chúc Thành đã đem Đường Dư làm tốt bạn thân rồi.

"Đi mau á..., hai người các cậu sao chậm như vậy!"

Giữa trưa ở trường học ăn cơm rất đông, Tô Niên Niên đem trong tay đưa cho Tống Dư Hi, "Nhanh đi chiếm vị trí tốt."

Nhấn nút hết Tống Dư Hi, Tô Niên Niên không có vội vã qua xếp hàng, mà là cùng Chúc Thành nghiên cứu chọn thức ăn hôm nay.

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 50: Sở thích của cô (1)

Hai cái đồ tham ăn thương lượng cả buổi, mới quyết định chia nhau hành động.

Chúc Thành cao lại to, chen qua một loạt người, khí thế lập tức nghiền áp mọi người, ai cũng không dám chen ngang.

"Trư ca quả nhiên lợi hại, Đường Dư, cậu muốn ăn cái gì?" Tô Niên Niên cười tủm tỉm hỏi cậu ta.

Đường Dư thờ dãi, chấp nhận mà nói, "Cái gì đều được, tớ qua mua cơm, cậu muốn ăn cái gì?"

Gặp mục đích của mình đạt thành, Tô Niên Niên cười hắc hắc, "Ma Bà đậu hủ, cây ớt gà xé phay."

Đường Dư trừng lên mí mắt, "Cậu không thể ăn cay."

Tô Niên Niên bĩu môi, "Tớ muốn ăn, ai nha, cậu nhanh đi..." Nói xong đem phiếu cơm kín đáo đưa cho Đường Dư, "Đường Dư cậu tốt nhất, sao sao đất! Tớ sẽ chờ cậu trở về!"

Nói xong nhanh như chớp chạy mất dạng, Đường Dư đành phải tìm chỗ có đồ ăn mà cô muốn ăn đứng xếp hàng.

Tô Niên Niên tìm được Tống Dư Hi, lại phát hiện vẻ mặt cậu ấy xoắn xuýt, bên người có ba vị khách không mời mà đến.

"Anh, các anh như thế nào cũng tới." Tô Niên Niên kéo ra khoe miệng, cảm giác sâu sắc im lặng.

Ba người đồng thời xuất hiện, đều hấp dẫn hết tất cả ánh mắt của mọi người trong phòng ăn, trách không được Tống Dư Hi không hưởng thụ nổi.

Hơn nữa trước mặt ba người này không có chén cơm nào, nhìn không giống tới dùng cơm.

Trần Nguyên cười ôn hòa cười, "Đến ăn cơm cùng em nha."

Dạ Tinh Vũ dùng sức gật đầu, "Đúng vậy a đúng a!"

Cố Tử Thần không nói chuyện, chỉ là cầm khăn tay chậm thông thả lau cái bàn trước mắt.

Tô Niên Niên đầu đầy hắc tuyến, quả thực đều vô lực phi nhỏ rồi.

Cũng may Tổng Dư Hi chiếm cái bàn to, bảy người ngồi xuống nhìn cũng không có vẻ chật.

Đúng lúc này, Chúc Thành với Đường Dư mua xong cơm trở lại, mắt to trừng mắt nhỏ cả buổi, hai người mới đặt khay xuống.

Hai người mua bốn phần đồ ăn, có thêm Chúc Thành đồ tham ăn, căn bản không đủ phân cho mọi người.

"Các anh không đi mua cơm sao?" Tô Niên Niên nghi hoặc hỏi.

Trần Nguyên ba người đồng thời sững sờ, bọn họ chưa từng mua cơm ở đây!

Người phục hồi tinh thần đầu tiên là Cố Tử Thần, lập tức chỉ huy Dạ Tinh Vũ "Qua mua cơm."

"Tại sao là mình..." Dạ Tinh Vũ đích thị thảm một tiếng, nhưng là không thể từ chối, đành phải oán niệm đứng dậy.

"Cậu có phiếu ăn sao?" Tô Niên Niên hỏi hần, Dạ Tinh Vũ lập tức đứng lại, hiển nhiên là không có.

Tô Niên Niên càng thêm bó tay rồi, đem phiếu cơm của mình kín đáo đưa cho nửa cậu ta.

"Đưa nhỏ góc, ăn nhiều một chút tốt, bồi bổ não."

Dạ Tinh Vũ sắc mặt đỏ lên, lại không cãi lại được, đành phải đi mua cơm.

Lúc này người xếp hàng không nhiều lắm, Dạ Tinh Vũ rất nhanh mua cơm trở lại.

Tô Niên Niên ăn hết hai phần cay không được, Đường Dư thấy thế, yên lặng đem xào khoai tây đưa đến nửa trước mặt nàng.

"Đường Dư, cậu là tốt nhất..." Tô Niên Niên cay đến ứa nước mắt, lúc này hai mắt đẫm lệ cùng Đường Dư nói chuyện, Trần Nguyên lập tức không bình tĩnh.

"Niên Niên, em không ăn cay sao? Cái này cho em ăn." Nói xong đem đồ ăn không cay đồ đến trước mặt Tô Niên Niên.

Một mực trầm mặc Đường Dư bỗng nhiên mở miệng, "Cậu ấy không ăn rau cải xối."

Dạ Tinh Vũ ngơ ngác mà nói, "Cái kia ăn của tớ đi..."

Đường Dư liếc mắt hần đông sườn núi thịt, "Cậu ấy không thích ăn đồ ăn đầy mỡ."

Trên bàn cơm lâm vào quỹ dị trầm tĩnh.

Tô Niên Niên cũng ngây ngẩn cả người, cô như thế nào cảm giác, Đường Dư so chính cô còn hiểu rõ cô hơn?

Tổng Dư Hi với Chúc Thành cố gắng giảm xuống sự hiện hữu của mình cảm giác, hiện tại nơi này tình huống nhìn như bình tĩnh, thế nhưng mà bọn họ đã nghe thấy được nhân nhạ mùi khói thuốc súng.

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 51: Sở thích của cô (2)

Đường Dư biểu hiện rất là lạnh nhạt, thói quen của Tô Niên Niên cứ như đã ăn sâu vào máu cậu ta, nắm rõ như lòng bàn tay, cho nên cậu không cũng cảm thấy việc...này có cái gì đặc biệt:

Cả bàn ánh mắt sáng quắc nhìn cậu ta.

Đường Dư run lên, lập tức cúi đầu xuống bắt đầu ăn cơm.

"tớ ăn xong rồi." Tổng Dư Hi và Chúc Thành đồng thời lên tiếng, sau đó đứng dậy muốn rời đi.

Tô Niên Niên ánh mắt nghi hoặc nhìn hai người bọn họ ăn không hết một nửa, Tổng Dư Hi ăn ít còn không có gì lạ, còn dạ dày Chúc Thành rất to nhưng

rõ ràng ăn cũng không hết, lại muốn làm gì vậy?

"Trư ca, cậu ăn no rồi hả?"

Chúc Thành cuống quýt gật đầu, "no... no rồi, tiểu Hi, chúng ta trở lại phòng học."

"Được được." Tống Dư Hi phối hợp, hai người nhanh chóng đi, để lại vẻ mặt mờ mịt của Tô Niên Niên.

Bên người ngồi bốn cái mỹ nam, quang chung quanh tầm mắt của mọi người làm người ta như đứng đông lửa, như ngồi đồng than, huống chi còn tràn ngập mùi khói thuốc súng.

Tô Niên Niên ăn mấy miếng nữa cũng không có khẩu vị, "em cũng đi về lớp đây..."

"Ăn ít như vậy sao được, ăn nhiều một chút, đi nói em nay gầy hơi rồi." Trần Nguyên mặt không đổi sắc, làm vẻ mặt mình là anh trai tốt, lại gấp thêm đồ ăn cho Tô Niên Niên.

"Đúng vậy, cậu còn có muốn ăn gì hay không? Tôi mua cho!" Dạ Tinh Vũ xưng phong nhận việc.

Tô Niên Niên đau khổ lắc đầu, cô bây giờ không muốn ngồi ở đây một giây phút nào cả.

"Đường Dư, ăn vậy được rồi, chúng ta đi thôi." Tô Niên Niên đẩy đĩa com của Đường Dư ra, Đường Dư tính tình cũng rất tốt, để đĩa xuống chuẩn bị rời đi cùng cô.

Ngẩng đầu, chống lại ánh mắt lạnh như băng của Cố Từ Thần.

Cố Từ Thần mắt nhìn Tô Niên Niên lồi kéo cạnh tay cậu ta, tự giấu cười cười.

Đường Dư cũng mở mắt nhìn, ánh mắt lạnh nhạt không sợ nhìn anh.

Hai nam nhân im lặng đối chọi gayn gắt, hết sức căng thẳng.

Đợi cho hai người Tô Niên Niên rời khỏi, Trần Nguyên mới thờ dãi nói: "Tinh Vũ, làm sao bây giờ, em gái anh cứ như vậy bị bắt."

Đầu Dạ Tinh Vũ thất lạc rủ xuống, chỉ có Cố Từ Thần ghét bỏ xoa xoa tay, "Nhàm chán."

Anh đứng dậy rời khỏi, Trần Nguyên nhìn bàn đồ ăn, cơ hồ còn y nguyên, xem ra sở thích sạch sẽ của anh ta ngày càng trầm trọng rồi.

"Anh ấy làm sao vậy, rõ ràng anh ấy chủ động tới chứ có ai ép đâu..." Dạ Tinh Vũ bất mãn phi nhỏ, Trần Nguyên hiểu rõ cười, sờ đầu Dạ Tinh Vũ, "em về sau mà sẽ biết."

"Nha..." Dạ Tinh Vũ cái hiểu cái không gật đầu, một giây sau, Trần Nguyên gỡ hai cái lên đầu cậu ta, "Nhưng nhớ kỹ, không cho phép rình mò em gái anh, muốn cùng em ấy ôm ấp thì..., anh sẽ đối đãi 'Ôn nhu' với em đây..."

Dạ Tinh Vũ sợ run.

Tô Niên Niên lồi kéo Đường Dư đi lên trên lầu, Đường Dư trầm mặc theo ở phía sau.

"Cậu cũng không hỏi tớ mang cậu đi đâu sao?" Tô Niên Niên có chút nghi hoặc.

Đường Dư mỉm cười, lắc đầu.

Chỉ cần cô ở đây, ở đâu cậu ta đều vui vẻ chịu đựng.

Tô Niên Niên kéo ra khoe miệng, đi đến tầng cao nhất, đẩy ra cửa sắt trước mặt.

Là sân thượng.

Ở chỗ này rất trống trải, chỉ có cỡ nửa cái hành lang, ở giữa có bồn hoa nhỏ, cho rằng là trang trí.

Bình thường có rất ít học sinh tới nơi này, hiện tại không có một bóng người, rất yên tĩnh, chỉ có tiếng gió nhẹ nhàng thổi qua.

Tô Niên Niên ngồi trên ghế dài, mỉm cười nhìn Đường Dư, "Hiện tại có thể nói cho tớ biết, cậu vì sao chuyển tới đây học?"

Đường Dư mở to hai mắt, "Học tập tốt, mỗi ngày tiến bộ."

"... cậu cảm thấy tớ sẽ tin tưởng sao?"

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 52: Ta sẽ không kỳ thị người

Đường Dư ngồi xuống bên cạnh cô, sau nửa ngày trầm ngâm, "Kỳ thật... Tớ vì một người mà đến."

Tô Niên Niên hai mắt tỏa sáng, "Ai? Nam hay nữ vậy? Chẳng lẽ là tớ, ha ha ha, tớ biết ngay chúng ta là anh em tình thâm mà!"

Đường Dư trong khoảng thời gian ngắn giật mình, lông mi run rẩy, môi mím thật chặt.

Sau nửa ngày, cậu ta mới quay đầu đi, "Không phải cậu."

Tô Niên Niên đang điên cuồng cười, thoáng cái bị cậu ta đánh vào đáy cổ, đành phải xấu hổ "Ah" một tiếng.

Nhưng nữ nhân đều thích bắt quái, Tô Niên Niên cười trộm, trông nết quay tròn di chuyển.

Chẳng lẽ Đường Dư có người mình thích rồi hả? Không thể tưởng được cái cầu gỗ này cuối cùng cũng thông suốt.

Nàng ra vẻ thâm trầm, "Vậy người này đối với cậu mà nói nhất định rất trọng yếu rồi, nhất định là cô gái xinh đẹp rồi, đã ôn nhu, lại xinh đẹp, cười rộ lên còn ngọt ngào..."

Càng nói Đường Dư càng khấn trương, ánh mắt trốn tránh, cậu ta xoa xoa đôi bàn tay, không có sức phản bác, "Không phải con gái."

Ôi trời!!

Tô Niên Niên kinh ngạc, nguyên lai... Nguyên lai Đường Dư không thích con gái, mà là con trai hả!!

Trách không được những năm gần đây, đều không thấy hắn cùng cái con gái nào nói chuyện, nguyên lai chân tướng là thế này...

Ở Tô Niên Niên trong mắt, Đường Dư dù là cái đầu óc ngu si tứ chi phát triển, cũng sẽ không nói dối, cũng sẽ không che giấu, cho nên đương nhiên đã hiểu lầm Đường Dư hướng giới tính.

Vốn là ôm tâm tình trêu chọc, Tô Niên Niên đã hóa thành đồng tình, nàng vỗ vỗ Đường Dư bả vai, lời nói thâm thúy nói: "Đường Dư, mỗi người đều có truy cầu chính mình tình yêu quyền lợi, người yên tâm, ta sẽ không kỳ thị người đấy."

Đường Dư: "..."

Bị hiểu lầm rồi nhưng không dám giải thích, loại cảm giác này thật sự là đau xót (a-xít).

Trở lại phòng học, Tống Dư Hi xem Tô Niên Niên ánh mắt trở nên vi diệu.

Thế cho nên đến trưa, Tống Dư Hi đều đứng ngồi không yên.

Thừa dịp tiết cuối cùng là tiết tự học, Tống Dư Hi lặng lẽ chọc chọc Tô Niên Niên cánh tay, "Cậu cùng Đường Dư đến tốt cùng là có quan hệ như thế gì vậy?..."

Hôm nay như thế nào mà tất cả mọi người đều hỏi mình vấn đề này, Tô Niên Niên có chút buồn bực.

"Bạn tốt nha, chúng tớ từ khi lần đầu tiên mà nhận thức, chứ cậu nghĩ quan hệ gì đây?"

"Như vậy sao..." Tống Dư Hi biểu lộ giãy dụa, "Thật sự chỉ là bạn bè sao?"

Tô Niên Niên nghĩ nghĩ mới trả lời, "Bằng không thì sao?"

Đối với cô mà nói, tình bạn cô với Đường Dư quả thực không quá thuần khiết, hai người căn bản không có điểm chung gì nhiều.

Đương nhiên, đây chỉ là đơn phương Tô Niên Niên nghĩ.

Tống Dư Hi như trút được gánh nặng, cô biết rõ Tô Niên Niên sẽ không lừa gạt cô, xoắn xuýt dưới lại lần nữa mở miệng, "Cái kia... Trần Nguyên là đang truy cậu à?"

"Làm sao có thể." Tuy cô với Trần Nguyên không có quan hệ huyết thống, nhưng cũng là hàng thật giá thật anh em nha.

"Thế nhưng mà... Tớ thấy hai người quan hệ rất tốt..." Tống Dư Hi áp a áp ứng mà nói.

Tô Niên Niên chống cái trán, "Bởi vì chúng tớ là người một nhà ah..."

Tống Dư Hi mở to con ngươi, "Người một nhà?" Tại biết được Tô Niên Niên xác định trả lời thuyết phục về sau, cô lại thật lo về chỉ số thông minh của chính mình.

Ah ah ah, cho nên hai người bọn họ căn bản không phải một cặp, mà là anh em?

Tô Niên Niên lắc đầu, dù sao cô với Trần Nguyên quan hệ cũng không cần phải giữ bí mật, nói cho Tống Dư Hi cũng không có gì lớn.

Nhưng cô không biết, chuyện này sẽ cho tương lai của cô đem đến bao nhiêu phiền toái.

Tiếng chuông tan học vang lên, Tô Niên Niên lười biếng thu thập đồ đạc, Đường Dư thấp giọng nói, "Tớ đưa cậu trở về."

Chúc Thành về mặt như ăn ***, hiện tại tán gái đều như vậy chủ động rồi hả?

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 53: Vũ hội (1)

Cậu ta không biết, đây chỉ là thói quen của Đường Dư nhiều năm qua.

"À?" Tô Niên Niên nhất thời không có hồi phục tinh thần, sau đó áy náy nói: "Không cần, tớ có người rước, cùng anh tớ trở về là được rồi."

Đường Dư con mắt trầm xuống, nhẹ gật đầu.

Tô Niên Niên đi lên lầu ba tìm Trần Nguyên, hai người cùng đi ra cổng.

Đi qua hoa viên trường học, Tô Niên Niên thấy được hai cái thân ảnh quen thuộc.

Cố Tử Thần đứng nguyên tại chỗ, Doãn Sơ Hạ đứng ở bên cạnh anh, như con bướm xoay tới xoay lui, động tác tư thái cực kỳ giống thiếu nữ hoài xuân.

"Anh Tử Thần, vũ hội cuối tuần này chúng ta cùng đi tham gia ha!" Khuôn mặt Doãn Sơ Hạ vui vẻ không thôi, lần trước mẹ của cô ta nói, di Cố đề cho Cố Tử Thần mời cô ta đi tham gia vũ hội lần này, cô ta đã hoan hô tung tăng như chim sẻ lâu rồi.

Thế nhưng mà lâu như vậy mà Cố Tử Thần vẫn chưa mời cô ta, thậm chí trong trường học nhìn thấy, đều không nhìn mà thẳng đi qua, chuyện này làm cho Doãn Sơ Hạ rất là khổ sở.

Bất quá, Doãn Sơ Hạ không chỉ không có vì vậy mà đối với Cố Tử Thần phản cảm, ngược lại đối với anh càng thêm mê luyến.

Con người vĩnh viễn đều là như thế, không chiếm được mới là tốt đẹp nhất, Doãn Sơ Hạ cũng không ngoại lệ.

Cố Tử Thần không nói một lời, Doãn Sơ Hạ phối hợp líu riu nói không ngừng, trong đôi mắt lóe ra tia chờ mong.

Tô Niên Niên nhìn xem mà nổi da gà, "Anh, Doãn Sơ Hạ vẫn luôn nói giọng này sao?" Cô chỉ là việc cô ta nói chuyện ồm ồm.

Trần Nguyên cười cười, "Tử Thần, Tinh Vũ mấy người bọn ta đều lớn lên cùng với Doãn Sơ Hạ đấy, khục khục... Cô ta hiện tại đã hạ bót rất nhiều rồi đấy."

Doãn gia công ty giải trí ở trong nước là số một, Doãn Sơ Hạ lại là con gái một, từ nhỏ được nuông chiều tới lớn. Được che chở tới lớn, là hòn ngọc quý trong nhà.

Doãn Sơ Hạ khi còn bé, rất thích làm nũng, ồm ồm làm bọn họ mấy nam sinh tránh không kịp.

Khi đó Doãn Sơ Hạ luôn ăn mặc như tiểu công chúa vậy, thích làm nũng còn miễn cưỡng tiếp nhận được. Nhưng mà cô ta hiện tại đã lớn như vậy rồi, mà còn dùng làm nũng như Lâm Chí Linh, làm người hận không thể lấy cục gạch đập trên mặt cô ta để cô ta im miệng lại.

Tô Niên Niên rung mình một cái, hiện tại cũng đã đáng sợ như vậy rồi, trước kia hẳn chẳng phải là rất kinh hãi?

"Chúng ta đi thôi." Tô Niên Niên kéo Trần Nguyên đi về.

Lúc này lòng Trần Nguyên đã mẫn nguyện, nhìn tới nhìn lui, vẫn là em gái anh tốt nhất, bán manh được, đánh nhau được, bề ngoài dễ thương, nhưng tính tình nữ vương, thật sự so với Doãn Sơ Hạ chỉ biết làm nũng thì tốt hơn nhiều.

Chưa có chạy hai bước, kiên nhẫn của Cố Tử Thần bị mài hết, bỏ lại Doãn Sơ Hạ ở hoa viên anh đi ra ngoài.

Ba người gặp nhau, Cố Tử Thần bình tĩnh cùng Trần Nguyên liếc nhau một cái, ánh mắt rơi vào trên người Tô Niên Niên, ánh mắt tràn đầy ghét bỏ.

"Tại sao cô lại mập lên rồi." Tiếng nói trong trẻo lạnh lùng rồi lại hết sức dễ nghe vang lên.

Bị anh ác độc lời nói hung hăng xúc phạm tới, Tô Niên Niên trừng mắt anh, "Ai cần anh lo! Anh, chúng ta đi, hừ, gặp lại!"

Cố Tử Thần theo ở phía sau, khéo môi cong...lên một cái.

Trong hoa viên Doãn Sơ Hạ tay nắm chặt thành nắm đấm, trong mắt tràn đầy ghen ghét.

Nguyên vốn có chút buồn tẻ sinh hoạt ở trường học, nhưng vì có Đường Dư đến, thoáng cái đã trở nên không giống với lúc trước.

Tô Niên Niên phảng phất cảm giác giống như trở về thời điểm học ở Thần Giang Cao Trung, mỗi ngày cùng mấy người bạn nói lời trêu chọc nhau, vui vẻ vô cùng.

Cùng bạn cùng lớp ở chung cũng càng ngày càng tốt, chỉ ngoại trừ nhóm của Doãn Sơ Hạ, không có ai sẽ cố ý nhắm vào Tô Niên Niên.

Chớp mắt là đến nửa thứ sáu, Tô Niên Niên mang theo cặp vui vẻ trở về nhà, nhóm Doãn Sơ Hạ lại ở lại lớp học, vẻ mặt vui vẻ.

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 54: Vũ hội (2)

"Sơ Hạ, cậu nói thật sao? Vũ hội tuần này Cố nam thần cũng sẽ đi phải không?" Lưu Doãn Nhi hâm mộ hỏi.

Doãn Sơ Hạ kiêu ngạo như con thiên nga trắng, giương lên cái cổ trắng nõn thon dài, giọng điệu tràn ngập tự hào: "Đương nhiên, hơn nữa, còn sẽ có kinh hi đây này."

"Cái gì kinh hi? Sơ Hạ, cậu có phải gạt chúng mình chuyện tốt gì không vậy?" Trương Hiểu Tiếp tò mò nhìn cô ta, Lưu Doãn Nhi cũng nói thêm, "Đúng vậy, rốt cuộc là cái gì kinh hi, cậu mau nói cho chúng mình biết đi."

Doãn Sơ Hạ cười đắc ý, "Tối ngày mai các cậu sẽ biết." Cô ta thần bí mở trường hai mắt nhìn, hẹn nhau đi chọn lễ phục dạ hội.

Trần gia.

Tô Niên Niên hừ hát giai điệu không rõ ràng, trên lầu đùa với Bao Bao.

Bao Bao đã quen thuộc với Trần gia, không hề giống như lúc đầu mới tới đây mà trốn ở trong ổ không ra, thỉnh thoảng sẽ ra ngoài mò đôi mắt mèo vô tội đi một vòng. Ngẩng cái đầu nhỏ lên, tư thái ưu nhã đi xung quanh nhìn.

"Niên Niên, xuống dùng cơm."

Nghe được âm thanh của Sở Tổ Tâm, Tô Niên Niên ôm lấy Bao Bao đi xuống lầu.

Cơm tối hôm nay là do Sở Tổ Tâm tự mình xuống bếp nấu, lúc này đang tại bày bát đĩa, nhìn thấy Tô Niên Niên còn ôm Bao Bao, trừng mắt nhìn cô, "Đem Bao Bao bỏ xuống, con đi rửa tay nhanh!"

Tô Niên Niên thuận lòng Bao Bao một lần, nghe lời bỏ nó xuống rồi vào rửa tay.

Rửa xong tay, Trần Doãn Hoa với Trần Nguyên đã ngồi tại trước bàn ăn rồi, đối với một bàn đồ ăn tán thưởng không thôi.

"Tổ Tâm, không thể tưởng được tay nghề người lại tốt như vậy, hôm nay thì chúng ta hai có lộc ăn rồi." Trần Doãn Hoa cười ha hả nói.

Sở Tổ Tâm tươi cười dịu dàng, cùng Trần Doãn Hoa nhìn nhau cười cười, nhìn về họ tựa như một đôi phu thê tình thâm.

Tô Niên Niên có chút không được tự nhiên, ở trong lòng cô, mặc dù không bài xích Trần Doãn Hoa, nhưng mà không có làm ông ấy thành phụ thân mình.

Trần Nguyên sắc mặt như thường, còn sẵn sóc kẹp đồ ăn cho Tô Niên Niên.

"Có câu nói rất hay, muốn bắt được trái tim của nam nhân, phải bắt được dạ dày nam nhân, Niên Niên, em sao không học nấu ăn cùng đi?" Trần Nguyên biết rõ Tô Niên Niên tuyệt đối là mười ngón không dính nước, cố ý trêu chọc cô.

Tô Niên Niên cười tủm tỉm phản kích: "Anh, chúc anh sớm ngày tìm được một bạn gái làm đầu bếp, một ngày sẽ biến đổi món ăn cho anh ăn."

Trần Nguyên cười cười, không cho là đúng.

Ngược lại Trần Doãn Hoa với Sở Tô Tâm nhìn bọn họ đấu võ mồm bộ dạng, tươi cười càng thêm yêu thương.

Ăn một nửa, Sở Tô Tâm vào phòng bếp canh cá ninh một hồi lâu bùng ra, Tô Niên Niên húp mấy ngụm, lại múc một chén, chuẩn bị cho Bao Bao.

Cô tìm một vòng, cũng không thấy Bao Bao.

"Bao Bao, Bao Bao, meo meo meo..."

Thấy cô sốt ruột, Sở Tô Tâm nhú mày nói: "Có thể nó đi ra sân rồi?"

"Con đi xem..." Tô Niên Niên đi ra biệt thự, lại thử kêu gọi vài tiếng nữa, quả nhiên nghe được một hồi âm thanh Meow ô.

Mượn ngọn đèn dưới mái hiên, Tô Niên Niên nhìn thấy Bao Bao bị kẹt ở bên trong hàng rào, mắt mèo tròn căng ở trong bóng đêm hiện ra màu xanh lá, u oán bó tay.

Tô Niên Niên vội vàng đi qua, hàng rào này chỉ tới bên hông cô, dùng để ngăn cách với Cổ gia bên cạnh.

Cách đó không xa, trên bậc thang Cổ Gia trên, một thân ảnh gầy cao to.

"Cổ Tử Thần, anh đang làm gì thế? Ngắm trăng để cho muỗi đốt à?"

Nghe được động tĩnh, Cổ Tử Thần nhìn cô, nhú nhú mày.

Bắt quả gặp cô bùng canh cá trong tay, ma xui quỷ khiến, Cổ Tử Thần đứng dậy đi tới.

Tô Niên Niên một hồi mê mang, anh ta không phải sợ mèo sao, như thế nào này sẽ lại đây?

Một giây sau, chén nhỏ trong tay đã bị đoạt đi.

Sói tính quân trường muốn đủ chưa.

<http://truyenCV.com/soi-tinh-quan-truong-muon-du-chua/>

Bạn nào rảnh thì có thể đọc truyện này ở truyenCV nha.

Trên wappat của mình cũng có nhưng mình chưa chỉnh sửa lại

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 55: Vũ hội (3)

P/s: mình thông báo với mấy bạn nha. Mình đang Convert thôi, nên mình không có chỉnh sửa câu cú cho thật chính xác. Có vài bạn nói mình dịch khó hiểu thì mình cũng đã chỉnh lại ở mấy chap sau rồi. Mình không có nhiều thời gian để chỉnh cho hoàn thiện vì mình còn đi học nữa. Nếu mấy bạn thấy mình dịch dở, không hay hay bất cứ lý do gì thì THOÁT RA nha. Cảm ơn các bạn đã ủng hộ.

Chương 55 vũ hội (3)

Cổ Tử Thần bùng chén lên nhấp hai lần, động tác tư thái ưu nhã đẹp đẽ quý giá tới cực điểm, làm Tô Niên Niên đều nhìn xem đến choáng váng.

"Uống rất ngon." Cổ Tử Thần nhếch môi đánh giá.

"Meow ô ~ Meow ô ~" Bao Bao gặp chủ nhân không chỉ không cứu mình, ngược lại phát ngốc đối với Cổ Tử Thần, bắt mẫn kêu lên.

Tô Niên Niên phục hồi tinh thần lại, liền lại cứ lấy Bao Bao với thân thể béo ục ục trong khe hàng rào ra.

Bao Bao nhìn chăm chăm vào chén nhỏ mà Cố Tử Thần đang cầm, trong lúc này trong không trung đang phiêu du mùi cá mà nó yêu thích nhất.

Cố Tử Thần nghe được tiếng mèo kêu, vô thức lùi về sau hai bước.

"Anh... Trả chén lại cho tôi..." Tô Niên Niên im lặng trợn mắt trừng một cái, không biết có nên nói cho anh ta đây là thức ăn của Bao Bao không nữa.

Cố Tử Thần chau mày, nội tâm phân vân một hồi, mới đem chén trả lại Tô Niên Niên.

Bao Bao uly hiếp kêu một tiếng, động tác Cố Tử Thần rút về nhanh chóng.

"Ha ha ha, Cố Tử Thần sao tôi lại quên nhỉ, anh sợ mèo mà ha, ha ha ha chết cười mất thôi..." Tô Niên Niên cười nhạo Cố Tử Thần, ở trong mắt cô, thích canh cá lại sợ mèo, hình tượng của Cố Tử Thần lập tức biến thành chuỗi thức ăn sinh học.

Cố Tử Thần kéo ra khoe miệng, nhìn cô cười đến sặc sụa, hiềm thấy không mở miệng trào phúng, ngược lại mở ra cặp mắt vô tội, "Còn gì nữa không?"

"..."

Năm phút sau, Tô Niên Niên với Cố Tử Thần sóng vai ngồi trên thềm đá nhà anh, Cố Tử Thần chậm rãi húp súp, trong tay anh chén đã đổi thành chén to, nhìn cũng biết được là Tô Niên Niên về nhà múc cho anh chén khác.

Đối với Cố Tử Thần, Tô Niên Niên chỉ cảm thấy anh ta thỉnh thoảng anh phun ra lời nói ác độc kèm theo một chút lạnh lùng, cũng không ác ý lắm.

Huống chi, cô còn đánh áy náy vì đã đập hư kính chắn gió của anh ta đó.

Trong khi lòng cô đang tràn đầy tự trách, Cố Tử Thần thong thả nói ra: "Tô Niên Niên, khoảng nợ lần trước cô thiếu tôi dự định chừng nào trả, nếu không trả thì tăng lãi nha."

Tô Niên Niên trừng lớn đôi mắt.

Thấy cô ngây người, Cố Tử Thần từ trong túi quần lấy ra tờ giấy, ngữ khí vô sỉ nói: "Ừ, tôi còn phiếu nợ đây này, bên trên còn có dấu vân tay của cô đây."

Tên biến thái! cái thứ này mà lại đem theo bên người sao!!

Tô Niên Niên gào thét: "Đây là anh bắt tôi ấn! Không tính!"

Cố Tử Thần khoe môi cong lên, "Như thế nào, Tô Niên Niên, cô muốn trốn nợ sao? Nếu cô không có tiền, tôi đây đành phải đi tìm Trần Nguyên rồi, anh trai cô tính tình tốt hơn cô nhiều!"

Dứt lời làm bộ muốn đứng dậy đi tìm Trần Nguyên, Tô Niên Niên tay mắt lạnh lẽo, kéo ống quần anh lại, "Cố Tử Thần! Không đúng không đúng, Cố đồng học, Cố nam thần, có chuyện gì thì từ từ nói, đừng làm làm sự tình ngây thơ vậy để đâm chọc nhau chứ!"

Liếc mắt người nào đó ôm lấy chân của mình không buông, Cố Tử Thần sau đầu xẹt qua tia hắc tuyến, đến tốt cùng ai là người ngây thơ vậy..

"Có đạo lý, vậy chúng ta hiện tay thương lượng một chút vậy." Cố Tử Thần thản nhiên ngồi xuống, Tô Niên Niên lập tức thay đổi thành bộ dáng nịnh nọt tươi cười, "Ngài có mệt hay không? Tôi cho anh đắp bóp chân, tiền thì tháng sau tôi trả lại cho anh, được không?"

Không phải Tô Niên Niên muốn trốn nợ, thật sự là có nguyên nhân, tất cả tiền của cô đều nằm trong thẻ, mà mấy hôm trước đã cho Tống Dư Hi hết rồi.

"Có thể cân nhắc." Cố Tử Thần nói.

Tô Niên Niên ân cần đắp bóp chân cho hắn, "Cố nam thần, tôi biết anh là người tốt mà."

Nhìn bộ dạng biết điều của cô, Cố Tử Thần âm thầm cười cười, nhưng vẫn không thay đổi sắc mặt, "Thế nhưng, còn tiền lãi..."

Tô Niên Niên nghi hoặc ngẩng đầu lên.

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 56: Vũ hội (4)

"Xế chiều ngày mai 5 giờ, tôi ở đây đợi cô." Cố Tử Thần nhếch mép cười, "Ah, đây là chén của cô, cầm về nhà rửa đi ha, bye bye."

Trên trán gân xanh nháy lên, chịu đựng lại mong muốn đem cái chén đập lên ót Cố Tử Thần, Tô Niên Niên phiền muộn không thôi mà về nhà.

Trần Nguyên vừa vận xuống lầu, nhìn thấy Tô Niên Niên hùng hổ trở về.

"Niên Niên, em làm sao vậy?"

Tô Niên Niên ngẩng đầu, nghiêng răng, "Không có gì, em đi rửa chén!"

Chỉ chốc lát sau, trong phòng bếp truyền đến tiếng ca "Lao động nhân dân nhất quang vinh", Trần Nguyên bắt đầu cười cười.

Lòng nữ nhân như mò kim đáy biển a.

Tô Niên Niên có một ưu điểm lớn nhất, là rất rộng lượng không mang thù, chỉ cần không ai làm chuyện gì to tát, cô cũng không để trong lòng chứ đừng nói tới việc trả thù.

Nhưng đồng dạng đó cũng là khuyết điểm lớn nhất của cô, nói trắng ra là dễ quên.

Cho nên ngày hôm sau, Tô Niên Niên đã quên hành động đáng ghét hôm qua của Cố Tử Thần, ăn cơm ngon miệng, xem Anime, còn cùng với mẹ ngồi xem phim.

4 giờ 50.

Điện thoại trên ghế sa lon "Leng keng" một tiếng, Tô Niên Niên cầm lên, là dãy số lạ.

"tôi ở trước cửa nhà cô, Cố Tử Thần."

Ngắn gọn một câu, lời ít mà ý nhiều, đây là phong cách của Cố Tử Thần.

Nhưng câu "cửa nhà cô" này nhìn như thế nào đều có loại không khí mập mờ.

Tô Niên Niên cố gắng nhớ lại nửa ngày, mới lờ mờ nhớ tới tối hôm qua tên này nói muốn cô trả nợ, 5 giờ đợi nàng.

Cô lười biếng đem số Cố Tử Thần lưu lại, nói với Sở Tố Tâm cô ra ngoài, lê đôi dép lê đi ra ngoài.

Cố Tử Thần trái ngược với bình thường, lái xe Maybach, thay Tô Niên Niên mở cửa xe, "Tô Niên Niên, thời khắc trả nợ đến rồi, lên xe."

Tô Niên Niên ngoan ngoãn lên xe, âm thầm vì chính mình chưa xót.

Vì sao trả nợ lại giống như đem mình bán đi đồng dạng!!

Cố Tử Thần lái xe tốc độ rất nhanh, Tô Niên Niên cùng anh ta hàn huyên, phần lớn đều là Tô Niên Niên làm bầm lâu bầu, Cố Tử Thần luôn là mắt xem mũi mũi nhìn tâm, một đường coi như là hải hòa.

Thẳng đến trước Liễu Thiên Kiều, Tô Niên Niên mới hồi phục tinh thần, "Đúng rồi, anh muốn tôi trả nợ như thế nào?" Nói xong Tô Niên Niên trừng mắt to, "tôi cho anh biết, anh mà có ý nghĩ xấu xa nào, là tôi đem anh đẩy xuống xe đấy!"

Cô hung dữ nói, Cố Tử Thần lại không xem ra gì.

Anh lái xe, đem anh đẩy xuống, rồi cô có thể về sao?

"Tham gia vũ hội với tôi, cô chỉ có việc đứng cạnh tôi làm Mona Lisa là được rồi." Anh hơi hột giải thích.

"Nha..." Tô Niên Niên như trút được gánh nặng, dù sao cũng là lớn nhỏ party, cô từ nhỏ cùng Sở Tố Tâm đi vài lần, đơn giản là xem đại nhân mở rộng nhân mạch, nói xấu, thuận tiện bàn chuyện hợp tác.

Nhưng rất nhanh, Tô Niên Niên rít một tiếng, Cố Tử Thần hết hồn giảm phanh lại, "Làm sao vậy?"

Tô Niên Niên nhanh chóng vui sướng hoa chân múa tay, "Anh bảo tôi ăn mặc như thế này đến buổi tiệc sao?"

Cố Tử Thần liếc mắt thấy cô mặc áo phim hoạt hình và quần đùi, còn có đôi dép lê xanh lá, khoe miệng kim lông không được ro rút.

Hai người tri độn không chú ý đến cách ăn mặc, Cố Tử Thần cũng may, áo somi quần dài miễn cưỡng có thể được, còn Tô Niên Niên thì chỉ cần thêm cái giỏ là có thể đi chợ mua thức ăn.

"Ít nhất để tôi đổi váy cái đã, nhanh quay đầu, chúng ta trở về!"

Cố Từ Thần thở dài, biểu hiện bình tĩnh nói, "Đừng nóng vội, tôi mang cô đi nơi này."

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 57: Vũ hội (5)

"A..... Đi đâu?" Giọng nói hiếu kỳ của Tô Niên Niên còn chưa dứt, thì Cố Từ Thần đã đạp chân ga, nhanh như chớp đi phía trước chạy đi.

Đến khi xe dừng lại, Tô Niên Niên mặt mũi trắng bệch.

Xuống xe, Cố Từ Thần thần thái tự nhiên, một tay cầm ở trong túi quần đi lên trước, Tô Niên Niên đành phải dùng đôi chân ngắn đuối theo sau.

Đây là một nhà hình tượng xếp đặt thiết kế Studio, tên là cặp bộ ngày anime danh tự « ngàn cùng Thiên Tầm ». Đi vào, có hai nhân viên phụ trách tiếp khách hướng hai người chào hỏi.

"Xin chào, xin hỏi hai vị khách muốn làm gì?"

"Eri! Đã lâu không gặp!" Một giọng nam trong trẻo vang lên, hai nhân viên phục vụ, "boss."

Cách ăn mặc thời thượng, nam nhân ngũ quan tuấn lãng đi tới, tuổi chừng khoảng trên dưới 30 tuổi, cộng thêm một chút khí chất nam nhân trưởng thành.

Anh ta tươi cười cởi mở, hướng Cố Từ Thần làm ra động tác ôm.

Cố Từ Thần hơi hốt né tránh, làm anh ta chụp hụt.

Phạm Tầm sờ lên mũi, "Em đúng là vẫn như cũ không thú vị gì cả... Nghĩ như thế nào bắt đầu ca ca điểm rồi hả?"

Thoáng nhìn Tô Niên Niên đang mở mắt to hiếu kỳ nhìn anh, Phạm Tầm nở ra nụ cười hoàn mỹ, "Xin chào, anh là chủ tiệm cửa tiệm này, Phạm Tầm. h, yu- Are-y- Angle, yu- Are..." "Những kiểu khen ngợi của anh ta làm cho Tô Niên Niên nghe mà xấu hổ không thôi.

(p/s: câu này là của tác giả nha)

Cố Từ Thần kịp thời cắt đứt anh ta "Phạm Tầm, cho cô ấy chọn lễ phục"

"Ách?"

Tô Niên Niên liếc anh, Cố Từ Thần lơ đãng, "Còn có, cô đem cái đôi dép màu sh*t này ném đi."

"Anh! bệnh mù màu này! Nó rõ ràng là màu xanh lục..." Tô Niên Niên cảm giận nói ra, còn người thì đã bị mấy nữ nhân viên vây quanh lôi kéo vào phòng thử áo.

Phạm Tầm hứng thú nhìn động tác của hai người, "Eri, em ấy với em có quan hệ gì vậy?"

Cố Từ Thần tự động bỏ qua đề tài này, Phạm Tầm lại bị mất mặt, "Tham gia dạ hội sao? Anh sẽ kêu cấp dưới chuẩn bị."

"Ừ." Cố Từ Thần sao cũng được gật đầu.

Tô Niên Niên ở phòng thử áo, đang tại bị một đám nhân viên bao quanh, cầm nhiều kiểu váy tại trên người cô thử.

"Được rồi, thử trước 10 bộ đồ này đi!" Nhân viên đứng đầu nhiệt tình đem Tô Niên Niên lôi vào phòng thử áo.

Tô Niên Niên: "..."

Thử cả buổi, cuối cùng chọn bộ lễ phục màu đen không có tay áo, đơn giản lưu loát kiểu dáng, ở bên hông chỉ buộc lại mọi cái nơ con bướm.

Tô Niên Niên không thích mang giày cao gót, cho nên tìm cho cô một đôi giày đáy bằng màu đen đơn giản.

Chọn xong quần áo, lại bắt đầu làm tóc và trang điểm, toàn bộ hành trình xuống, Tô Niên Niên cảm giác mình cứ như một con búp bê.

Chuẩn bị hoàn tất, mấy nhân viên nữa cười hi hi đem cô đẩy ra khỏi phòng thử áo.

Cố Tử Thần ngồi ở trên ghế sa lon tiện tay xem tạp chí, nghe được động tĩnh liền ngẩng đầu lên.

Váy màu đen càng tôn lên làn da trắng nõn của Tô Niên Niên, phảng phất giống như đồ gốm như trắng nõn tinh tế, tóc được búi lên, lộ ra khuôn mặt nhỏ nhắn tinh xảo, trên mặt trang điểm mộc mạc.

Rõ ràng là cùng một người, lại xảy ra biến hóa nghiêng trời lệch đất.

Cố Tử Thần cup mi xuống, che dấu ánh mắt kinh diễm, đứng lên.

"Không đến nỗi xấu." tiếng nói lạnh nhạt quen thuộc lại vang lên, Tô Niên Niên nghe mà phiền muộn không thôi.

Vì sao ở trong mắt Cố Tử Thần, cô vĩnh viễn là béo là xấu xí và ngu xuẩn vậy!

"Hừ!" Tô Niên Niên quay mặt qua chỗ khác, lại nghe đến tiếng cười trầm thấp của Cố Tử Thần.

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 58: Vũ hội (6)

"Đi thôi." Ngự khí của anh dịu lại, Tô Niên Niên bữu môi, cùng Phạm Tầm tạm biệt, rời ra khỏi Spirited Away..

Không cần nhìn, cô cũng biết đây chắc chắn là cười nhạo.

Cô không phát hiện là, Cố Tử Thần ánh mắt ánh lên sự vui vẻ từ nãy tới giờ.

Khi hai người đi đến Doãn gia, đã 6:30 rồi.

Trời đã dần dần tối xuống, biệt thự Doãn gia nhưng lại đèn đuốc sáng trưng, người đến người đi, náo nhiệt vô cùng.

Cố Tử Thần ngừng xe xong, hướng bên cạnh nhìn, Tô Niên Niên lấy tấm gương sửa sang lại tóc, biểu tình thập phần chăm chú.

Nha đầu thú vị này thật là, đáy lòng Cố Tử Thần oán thầm.

"Vũ hội ở chỗ này sao?" Tô Niên Niên hỏi.

Cố Tử Thần "ừ" một tiếng, bỗng nhiên để lại Tô Niên Niên, không có kêu cô xuống xe.

Tô Niên Niên nghi hoặc nhìn anh, Cố Tử Thần thông thả nói: "cô sẽ không phải nghĩ rằng, tôi đưa cô tới là để vui chơi giải trí, nghe nhạc hay ngắm trai đẹp?"

Nụ cười Tô Niên Niên cứng lại, từ nhỏ đến lớn, cô tham gia vũ hội đều như vậy.

Tên này đến cùng là muốn làm gì?

Cố Tử Thần khiêu mi: "Đi theo tôi, không được nói gì hết."

Thì ra muốn cô làm lá chắn hả! thật đơn giản! Tô Niên Niên gật đầu liên tục.

Hai người xuống xe, Tô Niên Niên có thói quen đi trước, Cố Tử Thần ho một tiếng, ánh mắt sáng quắc nhìn Tô Niên Niên.

"sao không đi! ngăn người gì vậy!" Tô Niên Niên phản nản, mà khi cô nhìn thấy ánh mắt ghét bỏ của Cố Tử Thần cùng cánh tay đang cong lên của anh ta thì mới hiểu.

Cô đi đến bên cạnh Cố Tử Thần, cực kỳ ưu nhã vịn lên Cố Tử Thần cánh tay, trên mặt mỉm cười.

Tôi loại địa phương này không phải phú tức là quý, nên cần phải giả bộ tí.

Nhìn Tô Niên Niên dịu dàng kéo cánh tay mình, Cố Tử Thần nhếch môi cười cười, mang theo cô tiến vào biệt thự.

Vị trí biệt thự Doãn gia khá vắng vẻ, nhưng diện tích rất lớn, đại sảnh bố trí tinh mỹ đẹp đẽ quý giá, đủ để dung nạp hơn trăm người tụ hội.

Lúc này những nhân vật nổi tiếng ở Dự Thành cũng đã đến, tốp năm tốp ba tụ tập cùng một chỗ nói chuyện phiếm.

Được chú ý nhất đấy, không ai qua được con gái Doãn gia Doãn Sơ Hạ rồi.

Nàng mặc váy công chúa trắng, tóc búi lên tỉ mỉ, đi theo cha, mang trên mặt nụ cười ngọt ngào đáng yêu.

Ở trong lòng cô ta đang mừng thầm, thỉnh thoảng nhìn cửa ra vào, lo lắng cùng đợi thân ảnh quen thuộc xuất hiện.

"Sơ Hạ, một hồi Tử Thần đến, hai con nhất định phải nói chuyện hòa đồng với nhau nha." Diệp Tư Vân nhiệt tình lôi kéo bàn tay Doãn Sơ Hạ, cứ như cô ta đã là con dâu vậy.

Doãn Sơ Hạ cũng nghe nói chút ít về Cố Gia, lại nói tiếp, Diệp Tư Vân cũng không phải mẹ ruột Cố Tử Thần, vậy mà bà ta lại làm như là mẹ hiền vậy, thật buồn nôn.

Trong lòng khó chịu, nhưng Doãn Sơ Hạ cũng không biểu lộ ra, chỉ là e lệ cúi đầu.

Mẹ Doãn Sơ Hạ trong mắt một tia tinh quang, cười nói: "Đúng rồi, Sơ Hạ nhà chúng tôi có vài môn học không tốt, không bằng nhờ Tử Thần dạy kèm cho nó một khóa? Đứa nhỏ này là ta nhìn nó lớn lên đó, từ nhỏ mà đã thông minh bất phàm, nghe nói ở Thánh Âm Cao Trung học tập cũng rất không tồi, Sơ Hạ nói Tử Thần là học bá ở trường đó."

Nếu Diệp Tư Vân muốn cho Cố Tử Thần với Doãn Sơ Hạ ở cùng một chỗ, bà cũng nên biết thời thế mà thúc đẩy chuyện này, dù sao hai nhà đều có ý.

Hai nữ nhân đang tại tính toán lẫn nhau, lại nghe đến trong đám người truyền đến vài tiếng: "Cố thiếu gia đến rồi!"

Hai người hướng cửa vào nhìn, quả nhiên, Cố Tử Thần từ từ đi vào.

Chỉ là khi nhìn thấy Tô Niên Niên bên cạnh anh, Diệp Tư Vân với Chu Thanh sắc mặt biến đổi.

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 59: Vũ hội (7)

Cố Gia ở Dự Thành địa vị rất cao, Cố Tử Thần vừa vào, mà có không ít người tiến lên chào hỏi.

Cố Tử Thần gật đầu, xem như bắt chuyện.

Bắt quả trong khoảng thời gian ngắn, bọn họ thực không nhận ra cô gái bên cạnh Cố Tử Thần là ai.

Mọi người ánh mắt liền có chút hiếu kỳ, chẳng lẽ đây là bạn gái Cố thiếu? không phải nghe nói Cố Gia có ý kết thông gia với Doãn gia sao?

Cố Tử Thần mang theo Tô Niên Niên đi đến trước mặt Diệp Tư Vân, mí mắt đều lười nâng, "Chúng tôi tới rồi."

Anh nói chính là "Chúng tôi" mà không phải "Tôi", trực tiếp nói lên anh là đi cùng Tô Niên Niên đấy.

Diệp Tư Vân ngăn chặn trong lòng lửa giận, cười tươi như hoa, "Tử Thần, mẹ và cha con cũng chờ con thật lâu rồi. Người này là?"

Tô Niên Niên cười tủm tỉm tự giới thiệu: "chào dì, con tên là Tô Niên Niên."

Dự Thành người họ Tô không nhiều lắm, Diệp Tư Vân trầm tư một chút, tại tính tuổi Tô Niên Niên, đã đoán được cô là con gái Tô Dĩ An với Sở Tổ Tâm.

Sở Tổ Tâm là ai, khả năng trong vòng thượng lưu Dự Thành còn có người không biết, nhưng nói tới Tô Dĩ An, tuyệt đối là ai cũng biết.

Tô Dĩ An tuy mất sớm, nhưng năm xưa khởi nghiệp bằng hai bàn tay trắng, bằng vào sức một mình sáng lập công ty kiến trúc Tô thị, dựa vào bất động sản kiếm được một số sau đó thành lập vài chi nhánh, những năm kia tại Dự Thành có thể nói là phong sinh thủy khởi (*), được xưng là Thần Thoại buồn bán.

Cho đến hôm nay, Tô Dĩ An danh nghĩa sản nghiệp không còn nữa năm đó huy hoàng, nhưng như trước tại Dự Thành có góc chi địa.

"Là Niên Niên, mẹ con hôm nay sao không tới? Không nghĩ tới con đã lớn như vậy rồi, đứa nhỏ này, những năm này chịu khổ..." Diệp Tư Vân giả bộ đau lòng nói.

Tô Niên Niên bảo trì về bên ngoài cười nhưng lòng không cười, vũ hội hôm nay căn bản không có mời Sở Tố Tâm, mẹ làm sao có thể đến?

Doãn Sơ Hạ đứng cạnh xem mà tròn mắt đều muốn bốc hỏa, cô ta thế nào cũng không nghĩ tới, Tô Niên Niên lại có thể cùng Cố Từ Thần xuất hiện ở chỗ này!

Chu Thanh cảm nhận được lửa giận của con gái, chịu đựng cảm xúc không vui nói Tô Niên Niên hai, rồi nói chuyện với Cố Từ Thần.

"Từ Thần lại cao hơn rồi, luôn nghe Sơ Hạ nhà chúng ta nói con là nam thần, hiện tại nhìn thật sự là danh bất hư truyền!" Chu Thanh cười cười, "Mấy đứa nhỏ các con nói chuyện đi, chúng ta không quấy rầy."

Nói xong Chu Thanh với Diệp Tư Vân liền rời đi, chỉ để lại Doãn Sơ Hạ.

Trước khi đi, Chu Thanh thấp giọng nhắn nhủ, "Mặc kệ con nhỏ nào cầu kết với Cố Từ Thần cầu kết lại đây, con tuyệt đối không thể để cho nó thực hiện được!"

Doãn Sơ Hạ khẽ cắn môi, khi đối mặt Cố Từ Thần, lại lộ ra nụ cười ngọt ngào nhất, "Anh Từ Thần, Anh chắc chưa ăn tối, bên kia có bánh ngọt, chúng ta cùng ăn nha!"

Từ đầu tới đuôi, cô ta đều bỏ qua Tô Niên Niên.

Tô Niên Niên thì chẳng muốn phản ứng gì với cô ta, bất quá nghe được bánh ngọt thời điểm con người sáng lấp lánh.

Cố Từ Thần tên trời đánh này, buổi chiều kêu cô đi còn chưa ăn cái gì, bụng đã sớm kêu lên rồi.

"Hai người chậm rãi trò chuyện ha." Tô Niên Niên không thể chờ đợi được buông ra cánh tay Cố Từ Thần, con người sáng lấp lánh hướng bàn điểm tâm ngọt bàn dài trước nhìn, nhìn thế nào cũng là cái đồ tham ăn.

Cố Từ Thần nhú lông mày, con nhỏ này cũng quá không nghe lời ha?

Anh có cho cô đi sao?

Trông thấy Tô Niên Niên đối với món điểm tâm ngọt lộ ra vẻ khát vọng, Doãn Sơ Hạ đáy lòng xem thường.

Tô Niên Niên muốn ăn món điểm tâm ngọt, thì phải đi ngang qua cô ta.

Doãn Sơ Hạ lặng lẽ vươn chân, chuẩn bị ngăn chân Tô Niên Niên.

Xưa nay nhạy cảm Tô Niên Niên, vậy mà không thấy được hành động mờ ám của Doãn Sơ Hạ.

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 60: Vũ hội (8)

"A....." Khi cô khôi phục tinh thần thì thân thể đã mất thăng bằng, ngã về phía trước.

Tô Niên Niên sợ hãi nhắm mắt lại.

Ngoài ý muốn là, cô lại không ngã nhào xuống đất.

Cố Từ Thần bắt cô lại, nhờ vậy mà cô không bị chụp éch trên mặt đất.

Tô Niên Niên thân thể lung lay, giống như chụp được cây cỏ cứu mạng bất lấy cánh tay Cố Từ Thần. Trời đất quay cuồng, chân cô một hồi chưa đứng vững, dựa vào ngực Cố Từ Thần.

Cố Từ Thần chỉ là nhẹ nhàng nhú nhú mày, cũng không đẩy cô ra.

Doãn Sơ Hạ nhìn Tô Niên Niên "Yêu thương nhưng nhớ", hận không thể tiến lên ngac một lần.

Tươi mát sạch sẽ hương vị tràn đầy tại trong mũi, Tô Niên Niên dùng sức hít hít cái mũi, cô vậy mà cảm thấy mùi hương trên người Cố Từ Thần rất dễ chịu.

Cố Từ Thần thân thể cứng đờ, lấy tay đẩy cô ra.

Tô Niên Niên xấu hổ cười cười, quay người trừng mắt Doãn Sơ Hạ, "Bạn học Doãn, đi đứng không vững thì đến bệnh viện nhìn xem, không nên hơi một tí vrun ra, đây là bệnh, phải trị!"

Doãn Sơ Hạ sắc mặt thoát đỏ thoát trắng, cuối cùng nói: "Tớ nghe không hiểu cậu đang nói cái gì."

Tô Niên Niên liếc nhìn cô ta, trong lòng còn băn khoăn bánh ngọt, hấp tấp chạy đi ăn bánh ngọt.

"Anh Từ Thần..." cô vừa đi, Doãn Sơ Hạ mừng rỡ, vội vàng đi lại bắt chuyện Cố Từ Thần. Không nghĩ tới Cố Từ Thần đem cô làm thành không khí bỏ qua một bên, lướt qua cô ta đi tìm Tô Niên Niên.

Doãn Sơ Hạ cảm giận nắm chắc nắm đấm, nổi giận đứng đờ đẫn đi tìm mẹ cô ta.

Tô Niên Niên cầm thìa ăn liên tục, thấy Cố Từ Thần đi tới bên cạnh, cho rằng anh cũng đói bụng, tích cực đem bánh ngọt đã ăn được vài miếng đến trước mặt Cố Từ Thần, "anh cũng đói bụng sao? vị của món này là ngon nhất, hơn nữa bơ còn rất mới: tươi sốt..."

Cố Từ Thần không nhúc nhích, nhàn nhạt quét mắt khỏi bánh ngọt kia.

Tô Niên Niên chân chó đem thìa của mình đưa tới, Cố Từ Thần lông mi run rẩy, cầm lấy thìa múc một ngụm nhỏ, thời điểm đem thìa nhét vào trong miệng động tác dừng một chút, sau đó mặt không biểu tình đem thìa trả lại Tô Niên Niên.

Tô Niên Niên thật sự rất đói bụng, hoàn toàn không có suy nghĩ nhiều, trực tiếp cầm thìa bắt đầu ăn.

Đợi cô nhanh chóng đem miếng bánh ngọt này ăn xong, mới chợt nhớ tới...

Vừa rồi Cố Từ Thần dùng thìa của cô?

Trời ơi, sau đó cô lại lấy cái thìa đó lại sử dụng?!

Hôn môi gián tiếp. Bốn chữ này ở trong đầu Tô Niên Niên âm âm nổ nổ, mặt của cô thoáng cái đỏ lên.

Oh my God! Cô thật không cố ý đâu!

Cố Từ Thần nhìn khuôn mặt cô không ngừng thay đổi, khóe môi cũng cong lên nụ cười thần nhiên, chỉ là che dấu vô cùng tốt, không có biểu lộ ra.

Tô Niên Niên duy trì lấy động tác tim đập xấu hổ rất lâu, thì bị tiếng âm nhạc vang lên đánh tỉnh.

Đàn vi-ô-lông tấu lên ôn nhu hoa lệ âm nhạc, vũ hội chính thức bắt đầu.

Cố Ngôn Chuẩn và Diệp Tư Vân chẳng biết lúc nào đi tới bên cạnh Cố Từ Thần, Cố Ngôn Chuẩn cười ha hả nói: "Từ Thần, làm sao mà đứng thất thần vậy?"

Diệp Tư Vân vội vàng nói: "Điều nhảy mở màn, con mời Sơ Hạ nhảy chung đi, nó biết thì nhất định sẽ cao hứng lắm."

Cố Từ Thần không nói chuyện, Cố Ngôn Chuẩn vỗ vai anh, "Nghe mẹ con đi, ba thấy con gái của Doãn gia rất tốt... không những thông minh lại xinh đẹp..."

"Con đã có bạn nhảy rồi." Cố Từ Thần mở miệng cắt đứt lời ông, trong lòng hiện ra nụ cười lạnh, Anh không biết là Doãn Sơ Hạ ở đâu thông minh lại xinh đẹp.

Chẳng qua là lợi dụng con gái đến buôn bán quan hệ thông gia, làm gì nói đường hoàng như vậy.

Cố Ngôn Chuẩn sững sốt, chỉ thấy Cố Từ Thần kéo tay Tô Niên Niên, cũng không quay đầu lại đi.

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 61: Vũ hội (9)

"Ai?" Tô Niên Niên chưa hồi phục tinh thần, thì đã bị kéo đến giữa đại sảnh.

"Ăn uống no đủ, đến giờ trả nợ nha?" Cố Từ Thần cúi đầu, nhẹ nhàng nhàn nhạt nói một câu.

Bên tai cảm nhận được hơi thở của anh, phối hợp với giọng nói mị hoặc tới cực điểm, Tô Niên Niên lần nữa không có tiền đồ đầy... Đò mặt.

Tiếng âm nhạc rơi vào cảnh đẹp, người chung quanh bắt đầu nhẹ nhàng nhảy múa, Tô Niên Niên giờ mới nhận ra, Cố Tử Thần là muốn khiêu vũ cùng cô.

"Chờ một chút... Anh sẽ không phải là muốn cùng khiêu vũ với tôi chứ..." câu nói còn chưa dứt, Cố Tử Thần một tay ôm eo cô, tay kia cầm bàn tay của cô.

"Hình như cũng không phải quá béo." Cố Tử Thần nghiêm trang nói, tay lại ác liệt ở bên hông cô néo néo.

Tô Niên Niên vừa then vừa giận, nhưng phát hiện chung quanh không ít người đang nhìn hai người, cô nên không có phát tác.

"Cô gái bên cạnh Cố thiếu gia là ai? Chẳng lẽ là bạn gái của anh ta?"

"Hình như là thiên kim Tô gia, không nghĩ tới trở mã được xinh đẹp như vậy rồi."

"Đúng nha, nhìn như vậy, hai người còn rất xứng đôi đấy."

"Thiết..., các người thì biết gì, khi Tô Dĩ An còn sống, có vẻ như với Cố Gia không hợp đâu..."

Mà ở vào nghị luận trung tâm hai người, đã theo tiếng âm nhạc nhảy lên điệu waltz ưu nhã.

Doãn Sơ Hạ nhìn hai người ôm nhau khiêu vũ, sắc mặt trắng bệch, trong ánh mắt tràn ngập hận ý, đem khuôn mặt nhỏ nhắn xinh đẹp bóp méo.

Cô ta ăn mặc tí mỉ một ngày, chỉ vì có thể nhảy với Cố Tử Thần, làm tất cả mọi người kinh diễm.

Từ khi ở chỗ mẹ biết được Cố Gia có ý kết quan hệ thông gia với Doãn gia, trời biết khi đó cô ta có bao nhiêu vui vẻ!

Cô ta cho rằng mình sẽ trở thành nữ nhân hạnh phúc nhất.

Hôm nay vũ hội cũng là mẹ Doãn đặc biệt vì cô ta tổ chức, thậm chí còn khiến cho Diệp Tư Vân đặc biệt mời Cố Tử Thần.

Không nghĩ tới kết quả như vậy!

Doãn Sơ Hạ chỉ cảm thấy trong lòng vương lấy một ngụm ác khí, Lưu Doãn Nhi với Trương Hiểu Tiếp xa xa mà nhìn cô ta, không dám lên trước.

"Sơ Hạ không phải nói có kinh hi nói cho chúng ta biết sao?" Lưu Doãn Nhi sợ hãi mà nói.

Trương Hiểu Tiếp lôi kéo tay áo của cô ta, "Được rồi, nhìn mặt cậu ấy đi, cậu ấy hiện tại tâm tình có lẽ thật không tốt, chúng ta trước đừng đi quấy rầy..."

"Thực xin lỗi!"

"A..... Tôi thực không phải cố ý đâu..."

"Hắc hắc, nếu không anh giam lại tôi một lần?"

Cố Tử Thần mặt đen, lúc Tô Niên Niên lần n dẫm lên chân của anh, hân thanh âm lạnh lùng: "Tô Niên Niên, cái này chính là biết khiêu vũ của cô sao?"

"A..... Tôi thật biết nhảy nha, chính là không tốt lắm thôi." Tô Niên Niên ngượng ngùng cười cười, lại không cẩn thận, giẫm lên chân Cố Tử Thần.

"..." Cố Tử Thần quả nhiên là một ít tính tình cũng không có, may là hôm nay cô mang giày đế bằng, khí lực lại không lớn, bị cô giẫm vài cái cũng không đau nhiều.

Nhưng mà đối với người khác, hai người quả thực thân mật tới cực điểm.

Không chỉ vũ bộ chân đi xiêu vẹo, hơn nữa thấp giọng mềm giọng, tăng thêm Tô Niên Niên đáng tươi cười, rất dễ dàng cho mọi người cảm giác hai người cảm tình rất tốt.

Cố Ngôn Chuẩn nhìn qua trong đám người, thiếu niên chói mắt kia, trong nội tâm nhin không được thờ dài.

Vừa giờ ly rước lên, Diệp Tư Vân nổi giận đứng đứng đi tới, Cố gắng duy trì lấy phong độ, "Nhìn xem con của anh đi, đều làm nên trò gì! Tùy tùy tiện tiện tìm một cô gái kéo khiêu vũ, làm người nhà Doãn gia nhân làm sao chịu nổi?" Dứt lời ánh mắt như điện quét mắt Tô Niên Niên, ngữ khí càng thêm cay nghiệt, "con nhóc kia cũng thật là không biết tốt xấu, ý vào chính mình có vài phần tư sắc mà vọng tưởng trèo lên chúng ta Cố Gia, không biết cảm thấy thẹn!"

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 62: Người cô thích (1)

Cố Ngôn Chuẩn lông mày nhíu lại tỏ vẻ không vui.

"A Vân, Tử Thần tuổi không còn nhỏ nữa, nó có quyền lựa chọn của mình. Anh thấy nó căn bản không có ý gì với con gái Doãn gia, em cần gì phải ép nó? Hơn nữa, anh thấy cô bé đó cũng rất tốt, Tử Thần nếu thích con bé cũng không phải không được."

Huống chi, ông đối với Tô Dĩ An có chút chuyện, năm đó nếu không tại ông, Tô Dĩ An cũng sẽ không..

Diệp Tư Vân cười lạnh một tiếng, "Hừ, đàn ông luôn muốn cái loại...này hàng giá rẻ lại đẹp, thật tình không biết, bề ngoài càng là ngăn nắp ngọt ngào, mở mạnh tầng da ra, nói không chừng là độc được chết người."

Bà nói này ý hữu sở chi (*), Cố Ngôn Chuẩn nắm chắc ly sâm banh, không nói một lời.

Cuối cùng, ông bình tĩnh nói: "A Vân, năm đó là anh có lỗi, nhưng Tử Thần là vô tội. Hơn nữa, nó là con anh, không phải là chó chỉ biết nghe lời vẫy đuôi."

Diệp Tư Vân nhin xuống trong lòng đằng đằng bốc lên lửa giận, giận quá thành cười, "Tốt, tốt, tốt, tôi hiểu rồi!"

Bà mặt tối lại, giẫm giày cao gót quay người rời đi.

Nhảy hết một bài, Tô Niên Niên còn chưa thỏa mãn, cảm giác mình tiến bộ không ít, thì người đã bị Cố Tử Thần kéo đi.

"Này, sao không nhảy thêm chút nữa... Cố Tử Thần, anh ý là chủ nợ mà khi dễ người hả.." (P/S: do câu của tác giả hơi khó hiểu nên mình đổi luôn nha nhưng ý cũng giống vậy nha, thông cảm)Ở lúc Tô Niên Niên không kịp trở tay, Cố Tử Thần đã lôi cô tới phía trước xe của mình.

Khỏe mắt liếc thấy chiếc BMW của Diệp Tư Vân rời đi, Cố Tử Thần mở cửa xe, đem Tô Niên Niên còn đang kêu gào đầy vô.

"Cố Tử Thần!! Còn có... hay không nhân quyền á..., anh làm tôi tới thì tới, làm tôi đi thì đi à, tôi còn chưa ăn no đây này!" Tô Niên Niên lễ thẳng khí hùng phàn nàn.

Ngồi vào vị trí lái Cố Tử Thần đầu đầy hắc tuyến, "Cô đồ con heo, có thể hay không có chút tiền đồ."

"Nhưng mà tôi đói bụng." Tô Niên Niên chớp mắt to, ánh mắt vô tội."Tiền đồ thì làm được cái gì, lại không thể lấy ra ăn."

Ai bảo cô chính là đồ tham ăn, khi đói là toàn thân không có sức lực, liền năng lực suy nghĩ đều thoái hóa rồi.

Đổi mặt hành vi vô lại trẻ con của cô, Cố Tử Thần nhin xuống xúc độngmuốn gỡ đầu cô, tại Tô Niên Niên lái nhai phàn nàn trong tiếng, đem xe đứng tại Huỳnh Hóa Chi Sâm cửa ra vào.

Huỳnh Hóa Chi Sâm vị trí vắng vẻ, buổi tối khách cũng không có nhiều người. Xuyên thấu qua cửa sổ thủy tinh, bên trong vàng ảm ngọn đèn lập lòe, ảm áp duy mỹ.

Tô Niên Niên không rảnh thưởng thức cảnh đẹp, như con sói con xông đi vào, quen việc dễ làm đốt nữa đồ ăn.

"Đường Dư, đem khách nhân bàn số 13 là quả cam kem tươi với tương tư đậu đỏ." Thu ngân mỹ nữ hô một tiếng, từ sau trừ đi ra một người cao lớn anh tuấn nam sinh, nhìn thấy Tô Niên Niên thời điểm thân thể cứng đờ, sững sờ ngay tại chỗ.

Tô Niên Niên vốn tưởng rằng chỉ là trùng tên, không nghĩ tới thật là Đường Dư, lúc này kinh hi kêu một tiếng, "Đường Dư!"

"Chọn xong chưa?" Đỗ xe xong thì Cố Tử Thần đi tới, mà nhìn thấy Tô Niên Niên ghé vào trên quầy, con người sáng lóng lánh chăm chăm vào nam sinh.

Ánh mắt Anh dừng lại ở Đường Dư trên người, lông mày nhẹ nhàng nhàu...mà bắt đầu.

Nhìn hai người cặp thân trang phục chính thức, chắc là cùng đi đấy. Đường Dư đối với Tô Niên Niên cười cười, cầm lấy khay đi đưa món ăn

"Như thế nào lãnh đạm như vậy... Minh đâu có làm gì cậu giận.." Tô Niên Niên nhỏ giọng nói thầm.

Cố Tử Thần tai lực tốt, nghe được nhất thanh nhị sở.

Hai người tùy tiện tìm một chỗ ngồi xuống, Cố Tử Thần đảo thức ăn trên bàn, giả bộ như lơ đãng hỏi: "Cậu ta bạn trai cô à? Có phải người cô thích không?"

Chương 63: Người cô thích (2)

Tô Niên Niên nghi hoặc đánh giá Cố Từ Thần, thật sự là khó tin, sẽ từ trong miệng Cố Từ Thần nghe tới vấn đề bát quái

"Nông cạn, anh thật sự là quá nông cạn rồi." Tô Niên Niên hừ một tiếng, "anh không biết có thứ gọi là bạn tốt, anh em tốt!"

Cố Từ Thần trong lòng cười lạnh một tiếng, làm gì có bạn tốt.

Tất cả mọi người là nam nhân, tâm tư lẫn nhau còn không rõ ràng lắm sao.

Bất quá anh cũng không chọc thủng, chỉ là nhàn nhạt "Ah" một tiếng, hết hứng thú tiếp tục trở mình menu.

Tô Niên Niên thấy anh ta đùa giỡn menu với vẻ mặt thành thật, tại trong lòng lại phi nhỏ vài câu.

Đường Dư cầm đồ ăn đi trở về, đã nghe được Tô Niên Niên câu kia "Bạn tốt, hảo huynh đệ", cao ngất thân thể cứng đờ, trong mắt xẹt qua vẻ cô đơn.

Thu ngân Tiểu Kết không có việc gì là thích nhất trêu chọc Đường Dư, xem cậu ta biểu lộ ngốc trẻ, không biết thần du (*xuất khiếu bay bay) đi nơi nào.

Cô lấy khuỷu tay đụng phải đụng Đường Dư, "Ai, cậu nhận thức cô gái đẹp kia à?"

Đường Dư nhàn nhạt "Ân" một tiếng.

Tiểu Kết chắc chắn cảm thán nói: "Xem người ta cách ăn mặc chỉ biết phi phú tức quý, cái váy kia hình như là Chanel đây... Còn có người đẹp trai, cho người ta cảm giác thật sự quá kinh diễm rồi..." Tiểu Kết lộ ra vẻ mê trai, "Hai người bọn họ nhìn rất xứng đôi, trai tài gái sắc... Ai, cậu tại sao không nói chuyện? Thất thần làm gì vậy."

Đường Dư rũ xuống mí mắt, "phải, rất xứng đôi."

Nói ra những lời này, cậu ta cảm thấy trong lòng ngực phảng phất chấn nữa đá bự ngàn cân, hướng dùng sức chuyển khai mở lại lại cảm thấy đụng phải bông đồng dạng, mềm nhũn không còn chút sức nào.

Tiểu Kết không rõ Đường Dư như thế nào bỗng nhiên mà biến thành thất lạc rồi, nhưng cô ta nhìn thấy ánh mắt Đường Dư nhìn chăm chú Tô Niên Niên ánh mắt, trong lòng đã hiểu được đại khái

Chẳng lẽ thằng nhãi này thích người đẹp kia? Cái kia nhiệt liệt thâm tình ánh mắt ngăn cản cũng đỡ không nổi.

Nghĩ đến, Tiểu Kết bịt miệng lại, vẻ mặt ảo não, vậy cô ta mới vừa nói những lời kia không phải đã tổn thương trái tim của Đường Dư sao.

"Cái kia... Đường Dư, cậu đưa xong cho bọn họ rồi tan tâm đi, cũng hết giờ làm rồi." Tiểu Kết chột dạ nói.

Đường Dư gật đầu, cầm thức ăn đem tới.

Đợi đến lúc cậu ta đem thức đặt xuống hết Tô Niên Niên phát hiện không đúng, "Vì sao có tới ba phần cơm vậy?"

Đường Dư nhìn tờ danh sách trong tay, "Là ba phần."

"Tôi gọi đấy." Cố Từ Thần giải thích, sắc mặt tự nhiên cầm lấy chiếc đĩa bắt đầu ăn cơm.

"Rõ ràng ăn không hết còn điểm nhiều như vậy, thật sự là lãng phí..." Tô Niên Niên lườm hần một cái, chuyển đầu qua hỏi Đường Dư, "Đều đã trễ như vậy, cậu cũng chân bị tan tâm rồi ha."

Nhớ tới vừa rồi Tiểu Kết nói, Đường Dư nhẹ gật đầu.

Tô Niên Niên cười hắc hắc, giữ chặt Đường Dư ngồi xuống, "vậy thì ăn chung đi."

Đường Dư do dự, Tô Niên Niên đã đem Cố Từ Thần gọi phần cơm còn lại đến trước mặt Đường Dư.

Tô Niên Niên đôi mắt - trông mong nhìn thấy Cố Từ Thần, "Không thể lãng phí, có biết không."

Cố Từ Thần đen mặt.

Anh chỉ là có thói quen một người gọi hai đồ ăn, không nghĩ tới...

"Mau ăn đi, hai người đều thất thần gì vậy." Tô Niên Niên nhiệt tình thúc giục, Đường Dư cũng không phải người sĩ diện mà cãi lại, không có từ chối.

Lúc đói bụng mà được ăn quả thực quá hạnh phúc, Tô Niên Niên ăn hết chén cơm, thỏa mãn vỗ vỗ bụng.

Trên bàn cơm hai người kia đều mới ăn một nửa.

Nhìn chính mình ăn so nam sinh còn nhanh, Tô Niên Niên có chút xấu hổ, đành phải cầm cái đĩa gấp lấy cọng khoai tây ăn vào che dấu.

Cô cúi đầu gặm gặm cọng khoai tây, liền tóc bung ra cũng không biết, nguyên bản tóc gọn gàng nhưng theo động tác của cô mà rối xuống, thả xuống vài sợi ở trên gương mặt.

Đường Dư để đĩa xuống, nhắc nhở: "tóc cậu bung."

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 64: Người cô thích (3)

Đường Dư đem búi tóc của cô tháo xuống hết, dùng ngón tay sửa sang, cầm sợi dây buộc lại cái đuôi ngựa cho cô.

Toàn bộ quá trình không đến một phút đồng hồ, nhìn ra được động tác rất quen thuộc.

Cố Từ Thần mặt càng đen.

Thật sự là đầu heo, tóc của mình cũng cột không được. Còn có còn có, một thằng con trai như cậu lại làm quen thuộc vậy là sao? Chẳng lẽ trước kia không chỉ cột qua một lần?

Tô Niên Niên chuyên chú ăn, căn bản không thấy được sắc mặt của Cố Từ Thần.

Ăn cơm xong, Tô Niên Niên chuẩn bị với Cố Từ Thần về nhà, Đường Dư cũng đến lúc tan tầm, ba người cùng đi ra Huỳnh Hòa Chi Sâm, Đường Dư gọi lại Tô Niên Niên.

"Buổi tối lạnh, cậu mặc quá ít." thanh âm cậu khàn khàn, đem áo khoác trong tay đưa cho Tô Niên Niên.

buổi tối tháng chín đã có cảm giác mát, Tô Niên Niên váy lại không có tay, vừa rồi ngồi trong tiệm không biết, hiện tại quả thật có chút lạnh.

"Cảm ơn..."

"BA~ "

Cố Từ Thần đẩy tay tiếp quần áo Tô Niên Niên ra, nghiêm trang nói: "cô ta da dày thịt béo, không đông lạnh được đâu."

"Này, anh thật là đủ rồi nha, tôi muốn với tuyệt giao anh... Chán ghét, Không cho túm đầu đầu tôi..." Tô Niên Niên còn không có phản nản hai câu, thì giống như một trái banh bị Cố Từ Thần nhét vào trong xe.

"Phanh" một tiếng, Cố Từ Thần khóa cửa xe, Tô Niên Niên lo lắng vỗ thủy tinh, anh lại không quan tâm.

Đường Dư nhéo lông mày, nhìn được xúc động muốn đánh Cố Từ Thần.

"cậu chính là bạn tốt của cô ta? Anh em tốt?" Cố Từ Thần dẫn ra khoe môi, đáng tuổi cười lại trong trẻo nhưng lạnh lùng thấu xương. "Quả nhiên, là tôi đánh giá cao ánh mắt của Tô Niên Niên, người cô ta thích cũng không có gì hơn cả."

"Vậy nên?" Đường Dư không giận không cười mà hỏi.

Cố Từ Thần ngưng lại đáng vẻ tươi cười, đúng vậy, cho nên anh trào phúng Đường Dư như vậy là vì cái gì?

Nghĩ lại khẩu khí vừa rồi của mình, quả thực chính là đem Đường Dư trở thành tình địch mà đối đãi rồi.

Phi phi phi, tình địch cái quỷ!

Nghĩ thông suốt điểm này, Cố Từ Thần lựa chọn lông mày, "Không có gì, tôi còn muốn đưa con heo này về nhà, gấp lại."

Maybach rất nhanh rời đi tầm mắt Đường Dư, cậu đứng nguyên tại chỗ, ánh trắng mềm mại chiếu xuống, nổi bật lên thân ảnh như một con thú bị thương của cậu.

Lên xe, Cố Từ Thần ở phía sau chỗ ngồi lục lọi, lấy lên một kiện áo khoác, ném cho Tô Niên Niên.

"Mặc vào." Trong trời nhưng lạnh lùng thanh âm vang lên.

Tô Niên Niên mở to hai mắt nhìn, "Anh không phải nói tôi da dày thịt béo đấy ư, hiện tại lại muốn gì nữa đây?"

Cố Từ Thần khẩu khí đương nhiên, "Gấu Bắc Cực cũng sẽ sợ lạnh, huống chi là heo thần tài."

"..." Tô Niên Niên không phản bác được, cô cuối cùng cũng hiểu, cùng đấu với miệng lưỡi với Cố Từ Thần, cô đời này xem như khó thắng.

Nhưng cô cũng là người có cốt khí, liền ngạo kiều nghiêng đầu sang chỗ khác, "Không mặc, tôi tuyệt đối không cảm thấy lạnh, hất xì..."

Trong xe lâm vào yên tĩnh.

Tô Niên Niên hận không được tìm một cái lỗ để chui xuống, được rồi được rồi, cô thừa nhận, xác thực có một chút lạnh...

Cố Từ Thần tâm tình chìm đến đáy cốc, nhớ tới vừa rồi cô cùng Đường Dư nói chuyện bộ dáng tươi cười sáng lạn, đáy lòng cảm thấy bức bối.

Đường Dư cho cô quần áo thì nói cảm ơn, đổi lại anh, thà rằng cậu mạnh nói mình không lạnh cũng không muốn?

Cố Từ Thần mặt đen lên, đem quần áo ném đến trên người Tô Niên Niên, dưới chân giẫm chân ga, xe như tên rất nhanh chạy tại trên đường cái.

Gặp Cố Từ Thần sắc mặt không tốt, khó coi, Tô Niên Niên thông minh không có đi quấy rầy anh, mà là ôm y phục của anh... Ngủ thiếp đi...

Đến Trần gia, Cố Từ Thần mới phát hiện Tô Niên Niên đã ngủ say sưa.

Ấn no rồi nằm ngủ, quả nhiên là con heo... Cố Từ Thần tại trong lòng oán thầm, nhưng lại không có trực tiếp đánh thức cô.

==

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 65: Ta vừa ý người rồi (1)

Mình sẽ đăng hán việt, sau này rảnh sẽ sửa thuần việt lại. Bạn nào không thích hán việt bấm Back dùm mình nha

Chương 65 ta vừa ý người rồi (1)

Quanh mình hoàn toàn yên tĩnh, ngẫu nhiên có vài tiếng côn trùng kêu vang vang lên, đèn đường bỏ ra một mảnh màu vàng ấm hào quang, sử (khiến cho) cái này đầu thu đêm nhiều hơn một chút ôn hòa. Mới lạ tiếng Châu Á. xiniqi.

Mượn trong xe yếu ớt ánh sáng, Cố Từ Thần ánh mắt đã rơi vào Tô Niên Niên khuôn mặt nhỏ nhắn tinh xảo lên, nàng ngủ vô cùng an ổn, như lông vũ dài nhọn lông mi rũ xuống ra, hình thành một vòng xinh đẹp màu đen bóng mờ. Khuôn mặt nhỏ nhắn ngủ đỏ bừng đầy, mềm mại tinh tế tỉ mỉ, làm người kim lòng không được muốn đi lên dẫm một chút.

Cố Từ Thần vươn tay, chậm rãi phủ hương về phía Tô Niên Niên đôi má.

Chọc lấy hai cái, xúc cảm ra ngoài ý định thì tốt hơn.

Cố Từ Thần nhin không được cười lên, lúc nào hán cũng biến ngay thơ như vậy rồi hả?

Tô Niên Niên như là cảm thấy không khỏe, chậm Du Du xoay người, lại đập lấy xe thủy tinh bên trên.

"Đồng "

"A..... Đau quá..."

Tô Niên Niên ôm đầu mở mắt, cái này mới phát hiện mình không phải tại nhà mình mềm mại trên mặt giường lớn, mà là đang Cố Từ Thần trong xe.

Cố Từ Thần chưa kịp giữ chặt nàng, lúc này thấy nàng còn buồn ngủ hồ đầu bộ dáng, chỉ cảm thấy trong nội tâm một hồi mềm mại, có chút buồn cười.

"Thật là đồ đồ đàn." Hắn phi nhỏ nữa một câu, ngữ ** không tự kìm hãm được ôn hòa lại, "Về đến nhà rồi."

Tô Niên Niên phục hồi tinh thần lại, "Nha... Cảm ơn ah."

Đem Cố Từ Thần áo khoác cất kỹ, nàng đẩy cửa xe ra xuống xe.

Cố Từ Thần quay cửa kính xe xuống, hỏi: "Tô Niên Niên, vừa rồi nam sinh kia, là người người thích sao?"

Trong bầu trời đêm Tinh Quang lấp loè, Tô Niên Niên con người so Tinh Quang còn muốn chói mắt, nàng mở trừng hai mắt, "Cố Từ Thần, người hôm nay thật sự rất bất quá ah. Bất quá ta hôm nay tâm tình tốt, mà không so đo với người rồi."

Cố Từ Thần kéo ra khoe miệng.

"Dù sao ta thích ai cũng sẽ không thích người, người cũng đừng mò mẫm quan tâm, bye bye ~" hướng hắn phát phát tay, Tô Niên Niên đi lại nhẹ nhàng trở về nhà mình.

Cố Từ Thần nhìn lại nửa lòng mảy, chỉ cảm giác mình tâm tình từng điểm từng điểm trầm xuống.

Hắn bỗng nhiên mình bạch, đáp án này, hắn tuyệt không muốn nghe đến.

Qua đã xong sa đọa cuối tuần, Tô Niên Niên bị Sở Tổ Tâm từ trong chặn bắt được ra, mơ mơ màng màng đổi hết quần áo đi đến trường.

Đại khái là chưa tỉnh ngủ, nàng thuận tay chọn lấy đồng phục váy mặc vào, lúc xuống lầu làm Trần Nguyên có phần kinh diễm.

Tô Niên Niên hai ba miếng ăn xong điểm tâm, lại phát hiện Trần Nguyên một mực nhìn mình chăm chăm, nghi hoặc sờ sờ mặt, "Ta mặt không có rửa sạch sẽ sao?"

Trần Nguyên lắc đầu, cười nói: "Không có gì, đi thôi, đi trường học."

Cấp hai lớp F.

Tô Niên Niên vừa xuất hiện, mà gặt hái được không ít ngoài ý muốn ánh mắt.

Trở lại chỗ ngồi, Tống Dư Hi cũng là vẻ mặt kinh ngạc, "Niên Niên, người hôm nay làm sao mặc váy rồi hả?"

"Mọi người không phải đều xuyên váy sao..." Tô Niên Niên hỏi lại.

"Ách... Không có gì, ta cảm thấy cho người mặc váy nhìn rất đẹp." Tống Dư Hi phát ra từ nội tâm tán dương, đầu tuần Tô Niên Niên là toàn lớp một người duy nhất mặc quần đây, không ít nữ sinh lên nghị luận nói Tô Niên Niên là chân thô mới không dám xuyên.

Nàng vụng trộm mắt liếc Tô Niên Niên, đến gối dưới quần học bấp chân hết sức nhỏ nhắn tắp, tiêu chuẩn tốt đáng người.

Kéo cờ nghi thức chấm dứt, Tô Niên Niên với Tống Dư Hi một khối trở về phòng học, sân tập thể dục nơi hẻo lánh mấy cái nam sinh xem thẳng mắt.

Cầm đầu nam sinh vỗ vỗ người bên cạnh bả vai, "Ta đi, cái này là ở đâu ra tiểu học muội ah, thật xinh đẹp."

Bị đập trong bả vai kính mắt nam nâng đỡ gọng kính, "Lão đại, nàng cũng là cấp hai đây, vừa mở học mà quay tới rồi, hình như gọi Tô Niên Niên... Lớp F đây."

"Tô Niên Niên? Danh tự thật là dễ nghe đấy, đi, Hạo Hạo, hỏi một chút nàng có... hay không có bạn trai."

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 66: Ta vừa ý người rồi (2)

"Lão đại không nên gọi ta là Hạo Hạo... Rất mẹ pháo ah..." Kính mắt nam oán trách câu, Tiểu Vũ một cái tát đập hắn trên ót, "Đứa nhỏ ngốc, Hạo Hạo nhiều thân thiết, nhanh đi."

Hạo Hạo ai oán câu, yếu ớt đi tìm nhận thức đồng học nghe xong.

Thứ hai cuối cùng một tiết là khóa thể dục, lão sư an bài vòng quanh sân tập thể dục chạy hai vòng mà làm mọi người tự do hoạt động.

Tô Niên Niên cao hứng bùng bùng kéo lên Tống Dư Hi đánh cầu lông đi, hai người còn không có đánh mấy cái hiệp, chỉ nghe thấy nữ sinh tiếng hét chói tai liên tiếp, Tô Niên Niên hiếu kỳ nhìn sang, phát hiện lớp học nữ sinh tất cả đều tiến đến sân bóng rổ bên kia xem bóng rổ.

Trong đám người, có thể nhìn thấy Đường Dư cao lớn thân ảnh mạnh mẽ rắn rỏi.

Hắn một tay dẫn bóng, dưới chân tốc độ như tia chớp giống như, rất nhanh vượt qua hai người, nhảy lấy đà, bên trên cái giỏ, một cái xinh đẹp hai phần cầu quần nữa đi vào.

Cái này liền nam sinh cũng bắt đầu vỗ tay với huyêt gió, huyêt sáo lên.

"Oa, Đường Dư chơi bóng rất đẹp trai ah..." Tống Dư Hi hơi miệng mở rộng, vẻ mặt sùng bái.

Tô Niên Niên cười cười, "Đó là đương nhiên á..., hắn bóng rổ siêu cấp lợi hại đấy, sơ tam thời điểm còn có lão sư đề nghị hắn đi thể trường học đây này."

Tống Dư Hi: "Chúng ta đây thì đi thăm hắn chơi bóng a, hai người chúng ta đánh cũng không có ý nghĩa."

"Được rồi..." Tô Niên Niên bĩu môi, nàng xem Đường Dư chơi bóng xem qua vô số lần, thật sự là không có cái mới tiên cảm giác.

Sân tập thể dục bên kia, là cấp hai e lớp đệ tử, e lớp thể dục lão sư với Anh ngữ lão sư thay đổi khóa, cái này tiết khóa cũng là thể dục.

Tiểu Vũ cà lơ phát phơ ngồi ở sân tập thể dục bên cạnh trên ghế dài, trong miệng còn ngậm căn không biết từ nơi này lấy được cỏ đuôi chó.

Bên cạnh đứng thẳng mấy cái nam sinh, cười toe toét náo nức.

"Lão đại! Ngươi xem ngươi xem! Là buổi sáng nữ sinh kia!" Trình Hạo kích động lôi kéo Tiểu Vũ tay áo.

Tiểu Vũ không kiên nhẫn trừng mắt liếc hắn một cái, "Hạo Hạo, ngươi lại thiếu nợ thu thập sao? Đem ngươi móng vuốt lấy ra!"

Hạo Hạo ủy khuất trừng mắt nhìn, lại sợ Tiểu Vũ thật sự đánh hắn, vội vàng buông.

"Thế nhưng mà lão đại, nữ sinh kia là Tô Niên Niên ah, ngươi không phải nói làm ta đi nghe ngóng nàng sao. Ta đến hỏi các nàng lớp Lý Ân Mỹ, Lý Ân Mỹ nói nàng không có bạn trai, nhưng là..."

"Không vậy? Ha ha, đi, cùng ca ca một khối đi tán gái đi thôi!" Tiểu Vũ hai mắt tỏa sáng, hô mấy cái tiểu đồng bọn đại quy mô hướng Tô Niên Niên tiến lên.

Hạo Hạo tại nguyên chỗ mất trật tự rồi, "Lão đại ngươi không thể nghe ta đem nói cho hết lời nha..."

Trên trận bóng rổ, Đường Dư bị ba người ngăn đón ở ngoại vi, hắn không sợ bắt loạn vòng vo thân, hiện lên một người sau có chút quỷ gỏi, trong tay bóng rổ quần nữa đi ra ngoài.

Một tiếng còi tiếng nổ, làm trọng tài thể dục lão sư tiếng còi, "Ba phần!"

"Oa, thật là lợi hại ah..."

"Đường Dư quả thực soái (đẹp trai) chết rồi, ah ah ah ta đi cấp hắn mua nước!"

"Đợi một chút ta, ta cũng muốn đi!"

"..."

Nhìn chung quanh nữ sinh mê trai bộ dạng, Tô Niên Niên buồn cười lắc đầu.

Bà vai bị người vỗ xuống, Tô Niên Niên quay đầu lại, đúng là khuôn mặt xa lạ. Vóc dáng rất cao đấy, ngũ quan đoan chính, chỉ là khí chất đó thấy thế nào như thế nào du côn.

"Ngươi chính là Tô Niên Niên?" Lười biếng ngữ điệu.

Tô Niên Niên gật đầu.

Cách gần đó rồi, Tiểu Vũ chỉ cảm thấy Tô Niên Niên càng xem càng đẹp mắt, âm thầm xoa xoa đôi bàn tay, dưới cao nhìn xuống túm chảnh chứ nói: "Cái gì kia, Tô Niên Niên, ta cho ngươi biết, ta vừa ý ngươi rồi."

Chung quanh có mấy nữ sinh nhận ra Tiểu Vũ, tất cả đều sợ hãi hướng lui về phía sau mấy bước.

Duy chỉ có Tô Niên Niên, mặt không đổi sắc, "Nha... Ta đã biết."

Dứt lời xoay người tiếp tục xem Đường Dư chơi bóng.

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 67: Ta vừa ý người rồi (3)

Tiểu Vũ nhất thời mà sững sờ tại nguyên chỗ rồi, muốn hấn quát tháo Thánh Âm hai năm, còn chưa thấy qua như vậy không cảm thấy được nữ sinh.

"Này, ta đã nói với người lời nói đầu rồi, cmm, người đây là bỏ qua ta sao?"

Tô Niên Niên chẳng muốn phản ứng hấn, từ nhỏ đến lớn cùng nàng tỏ tình nhiều người đi, chẳng lẽ mỗi người nàng đều xin hơn tốt đáp lại sao?

Tiểu Vũ gặp Tô Niên Niên không để ý tới hấn, tiến lên vịn qua Tô Niên Niên bả vai, gần như gào thét mà hỏi: "Người biết ta là ai không? Còn không người dám đối với ta như vậy nói chuyện!"

Tô Niên Niên về mặt xem bệnh tâm thần biểu lộ nhìn hấn, "Ta làm sao biết người là ai ah, người trên mặt viết danh tự sao!...(nội-nói chậm!!!), đem người móng vuốt buông ra!" Tô Niên Niên một bả vuốt ve tay của hấn, trong ánh mắt tràn đầy ghét bỏ.

Người chung quanh ngay ngắn hướng ngược lại hút miệng khí lạnh.

Tiểu Vũ không có sinh khí, hi hi nở nụ cười hai tiếng, "Không có sao, ta mà thích người như vậy đấy, người xem, ta thích người, người yêu thích ta, vậy người mà làm bạn gái của ta a."

Tô Niên Niên đi theo hấn về bên ngoài thì cười nhưng trong lòng không cười nữa một hồi, Tiểu Vũ càng thêm thấy đủ, cho rằng Tô Niên Niên là sợ nữa hấn.

"Đồng học, người có phải hay không ngốc à?"

"Người mới ngốc đây này!" Tiểu Vũ bắt mắt quát.

Tô Niên Niên hướng hấn liếc mắt, "Đã không ngốc, vậy người chỉ biết ta căn bản không thích người, bẻ cong sự thật đổi trắng thay đen, không phải ngốc là cái gì?"

Tiểu Vũ ghen lời, hơn nửa ngày mới ghen đi ra một câu, "Vậy người vì sao không thích ta?"

Tô Niên Niên nghĩ nghĩ, "Lớn lên xấu."

Tiểu Vũ hắc mặt, hấn rõ ràng anh tuấn tiêu sái ngọc thụ lâm phong suất khí phi phàm, như thế nào đến Tô Niên Niên trong miệng chính là lớn lên xấu rồi!

"Không có sao, cảm tình có thể chậm rãi bồi dưỡng, người không thích bề ngoài của ta, có thể yêu thích ta nội tại mỹ ah!" Tiểu Vũ cho mình tìm cái dưới bậc thang (tạo lối thoát), cười tủm tỉm muốn đi ôm Tô Niên Niên.

Tô Niên Niên ước lượng khỏi trong tay cầu lông đập hướng trên tay của hấn vung lên, Tiểu Vũ bị đau rút về móng vuốt, nhưng lại bị Tô Niên Niên khơi dậy lửa giận, chớp đoạt lấy Tô Niên Niên vọt bóng bàn.

"A....." Tô Niên Niên khí lực không kịp hấn, cầu vố một cái chết tiệt đã bị đoạt mất, Tiểu Vũ tay đã khoác lên nửa đầu vai của nàng, nàng khẽ cắn môi, một cước đạp lên Tiểu Vũ bắp chân.

"Ồi!" Tiểu Vũ thảm kêu một tiếng.

Tô Niên Niên hừ một tiếng, hấn nên may mắn chính mình nhưng hôm nay thì xuyên chính là váy, bằng không một cước này đạp chính là của hấn trọng điểm bộ vị rồi.

Tiểu Vũ trừng mắt Tô Niên Niên, hấn nhưng hôm nay thì còn không phải đem nha đầu kia cho cầm xuống nữa không thể!

Cái này nếu tới cái trước mặt mọi người cường hôn, ngày mai sẽ nên toàn bộ trường học đều biết a, đến lúc đó nàng bách tại dư luận áp lực, vẫn không thể ngoan ngoãn đến trong ngực của hấn?

Tiểu Vũ đánh đi chính mình tính toán, cười hướng Tô Niên Niên tới gần.

Một bên Tống Dư Hi đều nhanh gấp ra nước mắt rồi, Thánh Âm Cao Trung người người nào không biết Tiểu Vũ là trường học trường học bá, ý là hiệu trưởng cháu trai với chính mình học qua hai năm TaeKwonDo, ở trường học điều võ dương oai hoành hành ngang ngược. Tô Niên Niên dù thế nào lấy cũng là nữ hài tử, khẳng định đánh không lại hần ah!

"Phanh "

"Ah!"

"Lão đại!"

Ba đạo thanh âm đồng thời vang lên.

Tiếng thứ nhất là Đường Dư nện tới cầu.

Tiếng thứ hai là Tiểu Vũ kêu thảm thiết. Ân, Đường Dư không lưu tình chút nào đem cầu nện vào nữa Tiểu Vũ trên mặt.

"Ai làm hay sao? Đây là mấy cái ý tứ à?" Tiểu Vũ ồn ào, Đường Dư chậm rãi hướng hần đi tới, đám người tự động là hần mở ra nửa một con đường.

Tiểu Vũ vóc dáng cũng cao, nhưng là đứng tại Đường Dư trước mặt, sống sờ sờ so với hần thấp nửa cái đầu, khí thế lập tức mà yếu đi một mảng lớn.

"Nam nhân khí lực, cũng không phải dùng để đánh nữ nhân đấy." Đường Dư bình tĩnh nói xong, "Có việc xong ta ra, đừng đụng Tô Niên Niên."

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 68: Một ván định thắng thua (1)

Hiện trường lập tức vang lên một hồi tiếng ồn ào.

Tiểu Vũ sững sốt, không nghĩ tới Đường Dư sẽ cùng hần trước mặt mọi người khiêu chiến.

"Mấy người các ngươi làm gì đó!" Bị mọi người bỏ qua thể dục lão sư tức giận reo lên.

Tiểu Vũ mặc dù liều lĩnh, nhưng là cũng không tới cùng lão sư trước mặt mọi người khiêu chiến trình độ, cười đùa tí từng nói: "Lão sư, chúng ta chính là tâm sự, xúc tiến đồng học ở giữa hữu nghị."

Hần vỗ tay ở bên trong bóng rổ, kết quả một không Tiểu Tâm cầu từ trong tay bay đi, nhắm trúng mọi người một hồi cười vang.

Thể dục lão sư cảm hần cũng không có cách, huân rồi hai câu trở về văn phòng rồi.

Đường Dư cánh tay dài bao quát, đem bóng rổ thu tay lại ở bên trong, mặc kệ do bóng rổ tại đầu ngón tay xoay tròn.

"Một ván định thắng thua, như thế nào đây?" Đường Dư nhàn nhạt mở miệng.

Tiểu Vũ cau mày, "Tiền đặt cược đâu này?"

"Thua, người đứng tại trên chọc Tô Niên Niên."

Tiểu Vũ cười hắc hắc cười, "Ta đây nếu là thắng đâu này?"

Tô Niên Niên thỉnh linh xen vào, "Ngươi nếu là thắng, ta liền làm bạn gái của ngươi, như thế nào đây?"

Tiểu Vũ quả nhiên đến rồi hào hứng, "Tốt, quyết định vậy nha."

Một bên tiểu đệ lạnh nhạt trầm trồ khen ngợi, lớp F đệ tử xem náo nhiệt chiếm đa số, toàn bộ tụ tập tới.

Đường Dư nhìn qua Tô Niên Niên, trong tròng mắt đen lộ vẻ bất đắc dĩ, một cái nhanh một mét chín nam sinh làm ra loại vẻ mặt này quả thực chính là mại manh, hần thấp giọng hô: "Niên Niên..."

Tô Niên Niên cười mặt mày cong cong, "Ta tin tưởng ngươi, ngươi nhất định sẽ thắng đấy." Nói xong con mắt quang một chuyển, "Nếu ngươi thua, ta

nhất định sẽ đánh ngươi đấy."

Nhìn nàng hung ba ba (*trùng mắt) biểu lộ, Đường Dư nhin không được cười lên, "Ta sẽ không thua."

Tiểu Vũ hoạt động ra tay chân, vẻ mặt nguyên nhất định phải có biểu lộ.

Hắn từ nhỏ mà thích chơi bóng rổ, kỹ thuật tại trong băng hữu xem như đạt trình độ cao nhất được rồi, tin tưởng thắng Đường Dư, hắn là dễ dàng không nói chơi.

Hai người lên sân bóng rổ, vậy xem đệ tử thức thời sau này xê dịch, để tránh ngộ thương.

"Như thế nào so?" Đường Dư khiêu mi hỏi.

Tiểu Vũ nghĩ nghĩ, "Ba cái cầu, ai tiên tiến hai cái ai thắng."

"Tốt."

Khoan thai đi đến Hạo Hạo bị Tiểu Vũ níu lấy trở thành ban giám khảo, hắn yếu ớt thổi âm thanh trạm canh gác, trên trận hai người hết sức căng thẳng.

Tô Niên Niên lười biếng tựa ở Tổng Dư Hi trên người, nhìn về phía trên hào hứng thiếu thiếu bộ dạng.

Tổng Dư Hi một lòng đề tại cổ họng, "Niên Niên, ngươi như thế nào một chút cũng không khẩn trương ah, nếu Đường Dư thua, ngươi đã có thể thoải đáng Tiểu Vũ bạn gái."

"Ah, ta đã quên nói cho ngươi biết rồi, Đường Dư cao nhất (*) tại bóng rổ tiết kiệm đội đánh rồi nửa năm, nếu là hắn đánh không thắng Tiểu Vũ có thể tự vận tạ tội rồi."

Tổng Dư Hi há to miệng, "Thiệt hay giả? Cái kia Đường Dư chẳng phải là tuyển thủ chuyên nghiệp."

"Hắc hắc... Ủ, ngươi xem ngươi xem, Đường Dư không phải dẫn bóng rồi nha."

Tổng Dư Hi vội vàng nhìn về phía sân bóng rổ, quả nhiên, Đường Dư đã dùng sét đánh không kịp bưng tai xu thế tiến vào một cầu, người vây xem đều không có vội hồi phục tinh thần.

Hạo Hạo choáng váng cả buổi mới tiếng còi, "Đường Dư, tiến một cầu."

Tiểu Vũ càng là ngốc trệ tại nguyên chỗ, hắn cách Đường Dư gần đây, cảm thụ rõ ràng nhất, [tẩu vị] đi rồi hai bước mà lách qua hắn, chạy ba bước ném bóng, động tác còn soái (đẹp trai) đến không có bằng hữu.

Hoàn toàn chính là treo lên đánh hắn ah!

Cái này làm hắn như thế nào đánh! Quả thực muốn khóc! Cái kia tốc độ đáng sợ, tính chuẩn tỉ lệ chính xác, đây là bình thường học sinh cấp 3 nên có trình độ mà!

Tiểu Vũ hồi hận cùng hắn đánh cái này đánh bạc.

Hết lần này tới lần khác Đường Dư hơi hột đem cầu ném cho hắn, "Tới phiên ngươi."

Tiểu Vũ nuốt nhỏ nước miếng, cầm cầu chờ hai cái, bỗng nhiên kêu to: "Tô Niên Niên, ngươi đứng tại phía sau hắn làm gì mà!"

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 69: Một ván định thắng thua (2)

Đường Dư không chút sứt mẻ, chỉ là lông mày vắn...mà bắt đầu.:

Chung quanh đệ tử càng là tiếng cười không ngừng, thậm chí trực tiếp phi nhỏ, "Thiên a triệt, Tiểu Vũ như thế nào liên loại này chiêu số đều dùng đến rồi, giương đông kích tây vẫn còn bạo lộ chỉ số thông minh ah."

Chỉ là phi nhỏ nam sinh bị Tiểu Vũ tiểu đệ trùng mắt, lập tức bịt miệng lại không dám làm càn.

"Tốt ngu xuẩn..." Tô Niên Niên đồng dạng tỏ vẻ ra là nửa chính mình ghét bỏ.

Làm cho người không nghĩ tới chính là, Đường Dư rõ ràng thật sự sợ hãi ngay tại chỗ, quay đầu lại nhìn thoáng qua.

Tiểu Vũ nhìn đúng thời cơ, tay mát lạnh lẹ vượt qua Đường Dư, cầm trong tay bóng rổ quăng nữa đi ra ngoài.

Ầm một tiếng, bóng rổ lau cái giỏ quần nữa hai vòng, khó khăn lắm lăn đi vào.

Trong đám người ngay ngắn hướng thờ dài một tiếng.

Tô Niên Niên thay đổi sắc mặt, Tống Dư Hi càng là nhanh chóng nắm chặt tay của nàng, "Làm sao bây giờ ah, một so một bình rồi!"

"Còn có một cầu đầu rồi, đừng nóng vội." Tô Niên Niên an ủi Tống Dư Hi, phảng phất nàng mới là với Tiểu Vũ đánh cuộc người.

"Hắc hắc, bình bát yếm trà nha, đa tạ đa tạ." Tiểu Vũ giả ý khách sáo hai câu, Đường Dư nhếch se lạnh môi mỉm cười, đưa bóng ném cho Tiểu Vũ.

Nói như vậy, khai mở cầu chính là cái người kia sẽ chiếm đến nhất định được ưu thế, Tiểu Vũ không có cùng hấn khách khí, tiếp nhận cầu cẩn thận từng li từng tí dẫn bóng.

Đường Dư vô ý thức hướng Tô Niên Niên phương hướng nhìn lại, nàng quyết miệng, ý thức được Đường Dư ánh mắt sau quơ quơ đôi bàn tay trắng như phấn, ý tứ không cần nói cũng biết.

"Hừ" Hạo Hạo thổi lên nửa huyết sáo.

Tiểu Vũ chính ngay ngắn thân sắc, một tay dẫn bóng, một tay vật che chắn lấy Đường Dư, dốc sức liều mạng hướng vòng rổ xuống di động.

Đường Dư dính sát lấy thân thể của hấn, một bước cũng không nhường.

Một giọt mồ hôi từ Tiểu Vũ trên trán chảy xuống, nhỏ giọt nữa trong ánh mắt của hấn, Tiểu Vũ khó chịu nháy dưới mắt, nhưng vào lúc này, Đường Dư nghiêng người một cái xoay tròn, dùng một cái xảo trá góc độ chớp đoạt lấy hấn trong tay bóng rổ, dưới chân nhanh chóng hướng phản phương hướng chạy hai bước, có chút quỳ gối, giơ lên tay, ném rổ.

"Xoát "

Trên trận an tĩnh lại, bên tai chỉ có thổi qua gió nhẹ với bóng rổ rơi trên mặt đất thanh âm.

Cái giỏ không nhúc nhích.

Xinh đẹp rỗng ruột cầu.

Mà lúc này, Đường Dư chân đặt ở một vòng bạch tuyến bên trên.

Trên trận bóng rổ ba phần tuyến!

Trong đám người bộc phát ra nửa cực lớn tiếng hoan hô với tiếng huyết sáo, Đường Dư ngẩng đầu, dương khởi hạ ba, trên trán tóc bị mồ hôi ẩm ướt, mồ hôi theo màu mặt ong da thịt chảy xuống, kêu gọi làm cho người tức lộn ruột.

Tiểu Vũ ngóc tại nguyên chỗ, dĩ nhiên là bị Đường Dư cái này biến thái kỹ thuật sợ ngây người.

Đường Dư làm hấn hiểu được, tại thực lực chân chính trước mặt, sở hữu tất cả mảnh khóc đều không chịu nổi một kích.

"Người thua." Đường Dư chậm rãi đi đến hấn trước mặt, mang cho Tiểu Vũ một tầng trầm trọng cảm giác áp bách.

"Người... Cmm, quá khốc huyễn rồi... Người gọi là cái gì nhỉ..." Tiểu Vũ nói năng lộn xộn hỏi Đường Dư, kích động đem Đường Dư trở thành thần tượng.

Đường Dư nhàn nhạt nói: "Nhớ rõ thực hiện lời hứa." Vỗ vỗ Tiểu Vũ bả vai, hấn hướng Tô Niên Niên đi tới.

Tô Niên Niên vui vẻ cùng hấn đánh cái chuông, quay người đắc ý cùng Tống Dư Hi nói: "Người xem đi, Đường Dư chắc chắn sẽ không thua, cuối cùng cái kia ném rổ phải hay là không soái (đẹp trai) đến không có bằng hữu, biubiu "

Tống Dư Hi trường thờ phào nhẹ nhõm, "Vừa rồi thật sự làm ta sợ muốn chết... Ta còn tưởng rằng..."

"Dùng vì sao? Ta sẽ bị cái kia trêu chọc so bắt cóc ngồi bạn gái? Nói đùa gì vậy, coi như thua ta cũng sẽ không để ý đến hấn đấy." Tô Niên Niên cười xảo trá.

"Vậy người còn..." Còn nói mình muốn làm hấn bạn gái.

Tô Niên Niên lời nói thâm thúy: "Bình bát yếm trà nha."

Tổng Dư Hi: "..."

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 70: Xin lỗi (1)

Lầu ba cửa sổ bị kéo ra, Cố Từ Thần nhìn qua trên bãi tập đạo kia hết sức nhỏ thân ảnh, thon dài đầu ngón tay có tiết tấu gõ bệ cửa sổ

"Người nhìn cái gì đấy?" Trần Nguyên thấp giọng hỏi hần.

Cuối cùng một tiết khóa là tự học, Trần Nguyên phát hiện Cố Từ Thần đã đối với ngoài cửa sổ nhìn thật lâu rồi.

Cố Từ Thần hỏi hột nói: "Xem hai cái treu chọc so là chi heo tranh giành tình nhân."

Trần Nguyên kéo ra khoe miệng, hần như thế nào vô ý thức cảm thấy, Cố Từ Thần nói cái con kia heo chính là của hần muội muội đầu này?

Ah phi, muội muội của hần rõ ràng là đáng yêu thông minh tồn tại, thế nào lại là một cái heo!

Nội tâm khiển trách nữa chính mình một phen, hàng phía trước Nam Chi bỗng nhiên xoay người, chỉ vào điện thoại nói: "Cố nam thần, người chuyện xấu bạn gái vừa rồi thiếu chút nữa trở thành Tiểu Vũ bạn gái ai! Mau nhìn mau nhìn, chính là lần trước cái kia gọi Tô Niên Niên tiểu học muội!"

Cố Từ Thần miễn cưỡng liếc nàng một cái, hiển nhiên là đang nói: hần đối với mấy cái này bát quái không có hứng thú.

Trần Nguyên nghe được Tô Niên Niên ba chữ kia thay đổi sắc mặt, tiếp nhận điện thoại nhanh chóng xem một lần.

Trang web bên trên biểu hiện chính là trường học Post Bar, thiệp mời (*bài viết) vừa phát không có vài phút, hồi phục cũng đã phá trăm. Phát bài viết người đoán chừng là cái muội tử, đem Tô Niên Niên, Đường Dư, Tiểu Vũ đánh cuộc sự tình sinh động như thật thêm mắm thêm muối miêu tả nửa một lần, còn phụ nữa trương Đường Dư cuối cùng ném rỏ ảnh chụp, lập tức đưa tới không ít mê trai muội tử chú ý

"Oh my God! Ta cũng bị soái (đẹp trai) khóc, Không muốn ngăn đón ta, ta muốn thè lưỡi ra liếm bình!"

"Vận động hệ ánh mắt trời mỹ thiếu niên, ta yêu nhất..."

"Nhan giá trị thật sự quá khen rồi! Thỏa thỏa Thánh Âm thứ tư trường học thảo ah!"

Trần Nguyên nắm chắc điện thoại, sâu kín hỏi: "Dưới đáy cái kia bên trên khóa thẻ dục chính là Niên Niên lớp?"

Hần hỏi chính là Cố Từ Thần, Cố Từ Thần gật đầu, phát hiện Trần Nguyên sắc mặt càng khó coi.

Nhà mình muội muội bị người dưới lầu đùa giỡn lâu như vậy, hần rõ ràng hoàn toàn không biết gì cả!

Tiểu Vũ đứng không? Trần Nguyên tại trong lòng mặc niệm lấy cái tên này, hận không thể đem hần đánh đến đẹp đi làm lại văn về thành phần.

Trần Nguyên đưa điện thoại di động trả lại cho Nam Chi, Nam Chi bị trên người hần tản mát ra áp suất thấp có chút hù đến, cẩn thận từng li từng tí hỏi: "Trần Nguyên, người không sao chứ? Sắc mặt thật là khó xem."

Trần Nguyên hiện ra một cái cười, "Không có gì... Chi là đang nghĩ điểm sự tình."

Hần cúi đầu từ túi quần bộ đồ ra điện thoại di động của mình, cho Tô Niên Niên phát đầu tin nhắn, làm nàng sau khi tan học cùng phụ thân về trước đi, không cần chờ hần.

Cùng lúc đó, một cái khác gian phòng học.

Dạ Tinh Vũ miệng há thành một cái "" hình chữ, thiếu chút nữa không có đưa di động cho ném trên mặt đất.

Một bên ngồi Mộ Dung Sam mùi ngon cùng hần giảng lấy bát quái: "Phải hay là không rất tuần tú à? Uy, Dạ Tinh Vũ, người làm gì mà không để ý tới người... Ai người đi đâu ah, hiện tại còn không có tan học đây này..."

Trên giảng đài lão sư quay đầu lại, đang muốn huấn Dạ Tinh Vũ hai câu, chuông tan học âm thanh kịp thời vang lên, Dạ Tinh Vũ đã sớm tháo chạy không thấy rồi, hần đành phải bắt đắ dĩ hô câu "Tan học."

Tiếng chuông vừa vang lên, Tô Niên Niên mà cùng Tống Dư Hi một khối trở về phòng học thu dọn đồ đạc rồi.

Tiểu Vũ còn đắm chìm tại Đường Dư cuối cùng một cầu cho hắn mang đến trong rung động. Hạo Hạo sàu mi khổ kiểm nhìn hắn: "Lão đại, tan học á..., người đừng phát ngây người."

Tiểu Vũ không có phản ứng, Hạo Hạo vươn tay, ý định đi Tiểu Vũ trước mắt lắc lắc, người lại bị túm ở cổ áo, nói ra trở về.

"Người chính là Tiểu Vũ?" Dạ Tinh Vũ hùng hổ mà hỏi.

Hạo Hạo yếu ớt mở miệng: "Người nhận làm người á... Không phải mình."

"Người câm miệng, ta làm nhưng biết không phải là người, đi một bên, đừng chống đỡ vương bận."

Tiểu Vũ nghe được động tĩnh, phục hồi tinh thần lại, kinh ngạc hỏi: "Dạ Tinh Vũ, người nha đầu óc có phao (ngâm) ah, làm gì mà khi dễ nhà của chúng ta Hạo Hạo!"

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 71: Xin lỗi (2)

Với tư cách trường học bá, Tiểu Vũ nhưng thật ra là rất bao che khuyết điểm đấy.

Tự giống với Trình Hạo, hắn có thể đánh có thể khi dễ, nhưng là tuyệt đối không cho phép người khác khi dễ.

Đây là một cái có đạo đức có nguyên tắc lão đại đối với tiểu đệ bảo hộ.

Dạ Tinh Vũ ngăm đen lông mày dài khoi mào, cho cái kia trương còn mang theo ngây thơ khuôn mặt tuấn tú bằng thêm thêm vài phần lệ khí, hắn đem ngón tay tách ra BA~ BA~ tiếng nổ, "Vậy người dựa vào cái gì khi dễ nhà của chúng ta Niên Niên!"

Vậy xem tiểu đệ sau đầu ngay ngắn hướng toát ra hai giọt mồ hôi lạnh.

Mở miệng một tiếng "Nhà của chúng ta", muốn hay không gọi như vậy thân mật ah!

Tiểu Vũ nhe răng nhếch miệng cười nói: "Tô Niên Niên lúc nào thành nhà của người được rồi, người không nên nhìn người ta tiểu cô nương đẹp mắt mà nói lung tung, ta cho người biết, nằng nhưng hôm nay thì thiếu chút nữa là được bạn gái của ta đầu rồi, chắc chắc..."

Dạ Tinh Vũ nghe được trong cơn giận dữ, vung vẩy lấy nắm tay nhỏ mà hướng Tiểu Vũ nhào tới.

"Sương mù thảo, có thể hay không thật dễ nói chuyện ah! Người còn đánh ca ca ta nữa à? Uy uy uy, đừng về mặt..."

Đừng nhìn Dạ Tinh Vũ biểu hiện ra phảng phất là cá nhân súc vô hại mạnh vật, khi ra tay không chút nào hàm hồ, mấy quyền xuống dưới, Tiểu Vũ bùm mặt quất thẳng tới khí lạnh.

Các tiểu đệ hai mặt nhìn nhau, đều không dám tiến lên lẫn vào.

Tuy nói Tiểu Vũ treo rồi (*xong) cái trường học bá danh xưng, nhưng là Dạ Tinh Vũ cũng không dễ chọc ah!

Anh anh anh, bọn họ vẫn còn giả chết a...

Hạo Hạo hướng trên mặt đất một nằm, mắt rung rung hoa: "Lão đại, người bảo trọng, chúng ta đều Shi rồi... Không nên nhìn chúng ta, không nên nhìn chúng ta..."

Tiểu Vũ khí không nhẹ, lại bị đánh Dạ Tinh Vũ mấy quyền, cảm giác mặt đều sưng lên đi.

Dạ Tinh Vũ dắt lấy Tiểu Vũ cổ áo, "Ngày mai đi theo Tô Niên Niên xin lỗi, thái độ muốn Trần khản, ngữ khí muốn ôn nhu, về sau không cho phép làm lại khi dễ nằng!"

Tiểu Vũ: "..."

Đây là cái gì thể đạo ah! Liên loại này tiểu thí hài đều dám khi dễ chính mình rồi, Tiểu Vũ u oán không thôi.

Dạ Tinh Vũ nghênh ngang rồi đi, Hạo Hạo lấy hết dũng khí từ trên mặt đất đứng lên, dắt díu lấy Tiểu Vũ: "Lão đại, người không sao chứ..."

Tiểu Vũ vỗ Hạo Hạo đầu một chút, nổi giận đùng đùng, "Đi, về nhà!"

Mới vừa đi tới tiểu hoa viên, một thân ảnh thò tay ngăn cản bọn họ.

Trần Nguyên đáng tuổi cười chân thành mà hỏi: "Xin hỏi là Tiểu Vũ sao?"

Tiểu Vũ lực lượng chưa đủ: "Là ta! Có chuyện gì!"

"Nha... Không có gì, bất quá nghe nói người khi dễ nhà của chúng ta Niên Niên rồi..." Trần Nguyên bất động thanh sắc bắt đầu hoạt động tay cổ chân.

Tiểu Vũ trên trán xẹt qua một đạo hắc tuyến, nhưng hôm nay thì đến tột cùng là ngày mấy ah, như thế nào nhiều như vậy Tô Niên Niên thân hữu đoàn người trước ngã xuống, người sau tiến lên xuất hiện ah!

"Ta đây không phải cũng không có khi dễ thành công nha... Hơn nữa, Tô Niên Niên cũng không có thành bạn gái của ta ah..." Tiểu Vũ về mặt cầu xin.

Trần Nguyên nguy hiểm nheo lại nửa con mắt, tiểu tử này có ý tứ gì? Hẳn là thật muốn đương Tô Niên Niên bạn trai?

Kiên quyết không được!!

Các tiểu đệ lần nữa liếc nhau một cái, vô cùng có ấn ý nằm trên mặt đất giả chết.

"Ah..."

Trần Nguyên nhìn ôn hòa, nhưng là từng quyền đến thịt, đánh cho Tiểu Vũ không hề có lực hoàn thủ.

Hắn ôn nhu thay Tiểu Vũ phui phui trên bờ vai tro, ân cần dặn dò: "Ngày mai đi theo Tô Niên Niên xin lỗi, thái độ muốn Trần khản, ngữ khí muốn ôn nhu, biết không?"

Tiểu Vũ: "..."

Trần Nguyên quay người rời khỏi, tựa như nhàn nhã tản bộ, chút nào nhìn không ra vừa đánh qua cuộc chiến này.

Tiểu Vũ triệt để buồn bực! Hắn thân là Thánh Âm Cao Trung trường học bá tôn nghiêm ở đâu ah!!

Hạo Hạo hai mắt đầm lệ đứng lên, "Lão đại... Chúng ta vẫn còn tranh thủ thời gian về nhà a..."

Một đoàn người thật vất vả đi đến bãi đỗ xe, như tựa là u linh thanh âm lại lần nữa vang lên.

"Tiểu Vũ?"

Lúc này Tiểu Vũ nội tâm, triệt để hồng mắt.

Ông trời người vì sao phải đối với ta như vậy!!

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 72: Xin lỗi (3)

Tiểu Vũ về mặt cầu xin, "À?"

Cố Tử Thần môi mông bên trên chọn, vui vẻ lạnh như băng thấu xương, "Tán gái phao (ngâm) vui vẻ sao?"

Tiểu Vũ: "..."

Chúng tiểu đệ ấn ý nằm trên mặt đất, nguyên một đám trợn trắng mắt tay chân run rẩy giả chết. Mới

"Cố Tử Thần, tốt xấu hai ta cũng là bà con, ca, thả ta một con đường sống a..." Tiểu Vũ mắt hàm dòng nước mắt nóng, tuấn mặt tím tím xanh xanh một khối tím một khối đầy, trên quần áo dính không ít tro, chặt vật không thôi.

Cố Tử Thần không là không động đây, khóe miệng vui vẻ càng lớn.

"Ah... Ngươi điem nhẹ, đừng tại về mặt rồi..." Tiếng kêu thảm thiết liên tiếp, Tiểu Vũ lúc này muốn tâm muốn chết đều đã có.

Hắn sợ nhất cái này biểu ca rồi, từ nhỏ đến lớn không chỉ bên ngoài xuất sắc, thành tích càng là ưu dị hư không tưởng nổi, quan trọng nhất là, hai người khi còn bé một khối báo võ thuật lớp, nhưng mỗi một lần, hắn đều sẽ bị Cố Từ Thần làm bao cát.

Lúc này đây, cũng không ngoại lệ.

Ba phút sau.

Tiểu Vũ thê thảm nằm rạp trên mặt đất, Cố Từ Thần cùng cái không có việc gì người tựa như vỗ vỗ tay bên trên tro, đi lên phía trước nữa hai bước, bỗng nhiên quay đầu lại, "Ngày mai đi theo Tô Niên Niên xin lỗi, thái độ muốn Trần khản, ngữ khí muốn ôn nhu. Nếu như không đi, cái kia cũng chỉ phải làm lại ủy khuất ngươi làm bao cát rồi."

Tiểu Vũ: "QaQ."

Cố Từ Thần đi đến xe của mình bên cạnh, Trần Nguyên chính tựa ở hắn trên xe về mặt đáng tươi cười.

"Ồ, Cố nam thần đây là động thủ?"

Cố Từ Thần nhàn nhạt nói: "Xem hắn khó chịu mà thôi." Hắn kéo mở cửa xe, chuẩn bị lái xe rời đi, Trần Nguyên vội vàng nói: "Ai, chờ ta một chút, làm ta đáp cái đi nhờ xe."

Vừa nịt chắc gãy an toàn, cửa sổ xe bị người rầm rầm rầm gõ vài cái, Cố Từ Thần sắp lại cửa sổ xe, Dạ Tinh Vũ tức giận đứng ở bên ngoài, "Ca, tiện đường đưa ta trở về chứ sao."

Cố Từ Thần có chút im lặng, đây là đầu đem mình đương miễn phí lái xe tiết tấu rồi hả?

Dạ Tinh Vũ lên xe, đối với mình tay không ngừng thổi hơi, chau mày.

Trần Nguyên liếc mắt hắn liếc, "Ồ, tiểu Tinh Vũ cũng sẽ đánh nhau nha, thật sự là trưởng thành."

Dạ Tinh Vũ dương khởi hạ ba, rất là tự hào: "Đúng rồi, ta đánh cái kia Tiểu Vũ!"

Cố Từ Thần với Trần Nguyên sắc mặt cứng đờ, Dạ Tinh Vũ còn ở đây lái nhai giải thích: "Trái đấm móc, phải đấm móc... Soàn soạt cáp hắc... Ai bảo hắn khi dễ Niên Niên đấy! Ai, ca, hai người như thế nào đều không nói lời nào à?"

"Khục khục..." Trần Nguyên xấu hổ ho khan một tiếng, "Đánh tốt, thật sự là như cây gậy."

Dạ Tinh Vũ nhận lấy khen ngợi, trên mặt tách ra nửa nụ cười sáng lạn.

Cố Từ Thần đầu đầy hắc tuyến, trách không được vừa rồi giáo huấn Tiểu Vũ thời điểm hắn đã một thân bị thương, chắc chắn, thật là đồ hài tử đáng thương...

Hôm sau.

Tô Niên Niên đi vào phòng học, ngồi tại vị trí của mình ngáp không ngừng.

Tổng Dư Hi cười hỏi: "Ngủ không ngon sao?"

"Còn không phải ngày hôm qua cái trâu chọc so làm hại, đêm qua một mực ngủ không ngon..."

Phòng học cửa bị người gõ hai cái, một người mang kính mắt đáng người gầy yếu nam sinh tham tiến đến cái đầu, "Xin hỏi Tô Niên Niên có ở đây không? Lão đại của chúng ta tìm người..."

"Ai ah..." Tô Niên Niên đích thì thầm một tiếng, Tổng Dư Hi vội vàng nói: "Niên Niên, hắn là Tiểu Vũ tiểu đệ, nhất định là tới tìm ngươi phiền toái đấy!"

Xếp sau Đường Dư nghe nói như thế, buông xuống trong tay đấy, lạnh lùng quét về phía cửa ra vào.

Thấy không có người trả lời, Trình Hạo lại hô hai tiếng, Tiểu Vũ đi theo phía sau hắn, không kiên nhẫn hướng hắn bờ mông đá một cước, trực tiếp đi vào lớp F.

"Oa, đây quả thật là Tiểu Vũ sao? Như thế nào bị người đánh thành như vậy..."

"Là hóa trang a, nhưng hắn là trường học bá, ai dám cùng hắn động thủ ah."

"Chẳng lẽ là Tô Niên Niên đánh chính là? Hiện tại đến tìm nàng tính sổ rồi hả?"

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 73: Xin lỗi (4)

Trong phòng học bảy mồm tám lưỡi mà thảo luận nghị luận, Tiểu Vũ thẳng tắp hướng Tô Niên Niên đã đi tới, cùng Tô Niên Niên liên nhau học sinh nhao nhao tránh qua một bên, sợ tai họa chính mình.

Lưu Doãn Nhi nghi hoặc nói: "Sơ Hạ, hiểu tiếp, các người nói đây là như thế nào?"

"Tiểu Vũ có thể hay không đánh Tô Niên Niên à?" Trương Hiểu Tiếp có chút bận tâm hỏi.

Doãn Sơ Hạ cười lạnh thanh âm, "Bất kể thế nào nói, có trò hay để nhìn." Ánh mắt của nàng ở bên trong hiện lên một tia ác độc hào quang, hận không thể có thể ở Tô Niên Niên trên người khoét hai đao.

Tô Niên Niên che miệng, thiếu chút nữa không có bật cười, trước mắt cái này coi trọng ở lập xương miệng đầu heo thật là ngày hôm qua cái ngang ngược càn rỡ Tiểu Vũ sao? Tương phản không cần quá lớn được không.

Tiểu Vũ với một đám tiểu đệ đứng tại cô cái bàn 2m trước dừng lại, Tô Niên Niên mặt không đổi sắc, tay tại cái bàn dưới đáy giật hạ quần.

Cho dù anh là trường học bá thì thế nào, dám đụng cô một chút tuyệt đối đem hấn đập đến nhân đạo hủy diệt!

Cô còn không có nhắc chân, làm cho người không biết nên khóc hay cười một màn xuất hiện

Tiểu Vũ đến cái tiêu chuẩn chín mươi độ cúi đầu, sau lưng tiểu đệ đi theo hấn làm đồng dạng động tác, năm sáu người cùng kêu lên hô: "Thực xin lỗi..."

Tô Niên Niên mang lên giữa không trung chân sỏ sỏ thu trở về.

Cái gì (à nà)? Tiểu Vũ đây là nào loại nào à?

"Tiểu Vũ, người lại đùa giỡn cái gì bịp bợm đó, ta cho người biết, tôi một chút cũng không thích người, người sớm làm hết hy vọng a."

"Tôi không có đùa giỡn bịp bợm đó!!" Tiểu Vũ reo lên, bên người Hạo Hạo vội vàng kéo anh tay áo, thấp giọng nói: "Anh cả, muốn thành khẩn, muốn ôn nhu, không thể lớn tiếng như vậy..."

Tiểu Vũ tròn mắt trừng một cái, thấp xuống chính mình lớn giọng, nhuyển âm thanh lời nói nhỏ nhẹ nói: "Tô Niên Niên, thực xin lỗi, ngày hôm qua đều sẽ lỗi của ta, bây giờ tôi ở chỗ này, thành tâm thực lòng xin lỗi người, người tha thứ ta đi."

"Xoát "

Lại là một cái sâu cúi đầu.

Tô Niên Niên bụm lấy chính mình bịch bịch nhảy loạn Tiểu Tâm bản, có chút không hiểu nổi trước mắt một màn này rồi.

Lớp học học sinh thấy như vậy một màn, nguyên một đám cái cảm đều nhanh mắt.

Bọn họ là hoa mắt sao? Tiểu Vũ rõ ràng tại cùng Tô Niên Niên xin lỗi, còn chín mươi độ cúi đầu?

Chúc Thành trong tay lập xương hun khói rớt xuống trên mặt bàn, anh Tiểu Tiểu đụng phải hạ Đường Dư khuỷu tay: "Đường Dư... Tôi không nhìn lầm a, hay là tôi đang nằm mơ?"

Đường Dư nhíu lại lông mày, "Không có." Chỉ có điều anh cũng không có làm hiểu Tiểu Vũ dụng ý.

Tô Niên Niên nghi hoặc nhìn Tiểu Vũ, "Tôi làm sao biết người xin lỗi có phải là thật hay không lòng đấy, người lấy cái gì chứng minh?"

Tiểu Vũ cái trán gân xanh kịch liệt nhảy lên, đang muốn phi nhỏ hai câu, Hạo Hạo kịp thời kéo hấn lại, hai mắt đầm lệ mông lung, "Anh cả... Muốn thành khẩn, muốn ôn nhu, không thể nổi giận đấy..." Bằng không thì lại sẽ bị đương bao cát thịt.

Đại trưởng phụ cô được dẫn được, làm gì cùng một tiểu nha đầu so đo đâu rồi, Tiểu Vũ tại trong lòng an ủi chính mình một phen, dùng ôn nhu nhất giọng điệu nói ra: "Tôi tất cả nghe theo người, người nghĩ chứng minh như thế nào, mà chứng minh như thế nào."

Ôn nhu ngữ điệu phối hợp cái khuôn mặt kia vô cùng thâm trầm, tràn đầy không khỏe cảm giác.

Lớp học các học sinh nhao nhao cảm giác mình gặp quỷ rồi, để bọn họ hoài nghi trước mắt nam sinh này đến cùng phải hay không Tiểu Vũ.

Tô Niên Niên suy tư một hồi, "Vậy thì cho tôi biểu diễn cái tiết mục a."

"Sì khả sát bất khả nhục(giết thì giết đại đi đừng có mà làm nhục)!!" Tiểu Vũ gầm thét hai câu, Tô Niên Niên nhú mày, một bộ "Ta biết ngay ngươi là gat người" biểu lộ.

Hạo Hạo nhanh chóng nhanh khóc lên, "Anh cả... Thái độ muốn thành khăn, ngữ điệu muốn ôn nhu đó!!"

Tiểu Vũ nhếch lập xường miệng, trong lòng lâm vào kịch liệt trong lòng đang giấy dựa.

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 74: Hội học sinh (1)

Anh mạng theo tráng sĩ chịu chết biểu lộ, đột ngột đến rồi một câu, "Hạo Hạo, ngươi sẽ hát sao nhỏ tinh sao?"

Hạo Hạo ngơ ngác đáp: "Đó, anh cả, tôi không biết a..."

Ngay sau đó, Tiểu Vũ tiếp một câu, "Cái kia ta dạy cho ngươi đi... Lóc lên lóc lên sáng lóng lánh, đầy trời đều sẽ sao nhỏ tinh..."

Bịch

Một đệ tử từ trên ghế ngã xuống, hiển nhiên là bị trước mắt một màn này sợ ngây người.

Tô Niên Niên xem mùi ngon, Tiểu Vũ hát xong một thủ sao nhỏ tinh, còn dựng thẳng lên ngón tay lại tới nữa thủ hai cái lão hồ.

Sau lưng tiểu đệ hai mặt nhìn nhau, cuối cùng nguyên một đám vron tay, khoa tay múa chân ra "" tư thế, đến rồi thủ hai cái lão hồ đại hợp xướng.

Bịch

Lại có mấy người từ trên ghế ngã xuống, Doãn Sơ Hạ vẻ mặt không thể tin, "Tiểu Vũ đây là điên rồi sao!"

Lớp học yên tĩnh không tiếng động, chỉ có Tiểu Vũ với anh tiểu đệ tiếng ca tại quanh quẩn.

"Mấy người các ngươi làm gì đó!" Từng tiếng nhuận tiếng nói vang lên, các học sinh phục hồi tinh thần lại, nhìn cửa phòng học.

Chủ nhiệm lớp Giang Mộ chấp tay đứng tại cửa ra vào, ánh mắt đã rơi vào Tiểu Vũ trên người mấy người, "Tiểu Vũ, mấy người các ngươi không phải e lớp sao, đến lớp chúng ta làm cái gì?"

Tiểu Vũ vừa vận một ca khúc hát xong, trong lòng cảm thấy cảm thấy thẹn bó tay rồi, vội vàng cho mình tìm cái dưới bậc thang (tạo lối thoát), "Lão sư, chúng ta đi nhầm phòng học, lúc này đi lúc này đi!"

Một đoàn người xám xịt độn rồi, Giang Mộ cau mày, đi đến bậc giảng bắt đầu khai mở sáng sớm hội.

"... Từ nơi này chu bắt đầu, hội học sinh chính thức bắt đầu chiêu tân, có ý hướng đồng học có thể tập trung đến lớp trưởng chỗ đó báo danh..."

Lớp học học sinh lập tức bắt đầu nhiệt liệt thảo luận, Tô Niên Niên bĩu môi, lơ đãng quét đến Tống Dư Hi trên người, phát hiện cô cũng là vẻ mặt hướng tới biểu lộ.

"Hội học sinh có cái gì tốt nha..." Tô Niên Niên thấp giọng phỉ nhổ, Tống Dư Hi nhiệt tâm cho cô giải thích, "Đương nhiên được rồi, gia nhập hội học sinh có rất nhiều đặc quyền, ví dụ như nghỉ giữa khóa thao (xx) có thể không luyện tập, có thể tự do xuất nhập trường học, còn có thể tham gia khóa ngoại thực tế hoạt động..."

Tô Niên Niên bán tín bán nghi nhìn cô, cô mới không tin Thánh Âm Cao Trung học sinh đều như vậy ngây thơ đâu rồi, không có khả năng vì cái...này có không có đặc quyền mà gia nhập hội học sinh.

Tống Dư Hi ý thức được ánh mắt của nàng, ngưng ngưng nói: "Được rồi... Nhưng thật ra là bởi vì Tam đại trường học thảo đều tại hội học sinh, Trần Nguyên là hội học sinh hội trưởng, Dạ Tinh Vũ là bên ngoài liên bộ bộ trưởng, Cố Từ Thần là Bộ Tuyên Truyền bộ trưởng... Hơn nữa hoa hậu giảng đường Nam Chi, Mộ Dung Sam đã ở hội học sinh..."

Quả nhiên, mọi người động cơ đều không chỉ... mà còn còn trong sạch đó...

Tô Niên Niên thấy được Tống Dư Hi trong ánh mắt nóng bỏng với khát vọng, hỏi: "Ngươi muốn đi sao?"

Tống Dư Hi dùng sức nhẹ gạt đầu, ngôn ngữ do dự, "Thế nhưng mà... Hội học sinh yêu cầu rất cao đấy, tôi một người cũng không dám đi..."

"Ta đây cùng ngươi đi báo danh a!" Dù sao nhân rồi nhằm chán, đi theo một khối đi tham gia náo nhiệt đi.

Tống Dư Hi cảm kích nói: "Thật sự sao, ta đây đi trước lớp trưởng chỗ đó cho hai ta báo danh a."

Tô Niên Niên qua loa lên tiếng, Tống Dư Hi chạy tới Triệu Minh Viễn chỗ đó cho hai người ghi danh.

Nghỉ giữa khóa nghỉ ngơi, Triệu Minh Viễn cầm lớp học danh sách đi hội học sinh, lúc trở lại dẫn theo một chồng bản khai.

"Các người đem bản khai điền một chút, buổi chiều tan học trước khi giao đến nơi này của ta." Triệu Minh Viễn dặn dò xong, lại nhớ tới trên chỗ ngồi hằng hái đọc.

Cảm khái tan tằm trường mới là thật học bá về sau, Tô Niên Niên đang chuẩn bị điền bản khai, xếp sau Chúc Thành ném đi hai túi quả xoài làm cho cô, ăn một lần bên trên đồng tây Tô Niên Niên tiện tay đem bản khai hướng bên cạnh đặt xuống, hoàn toàn vứt ra khỏi óc rồi.

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 75: Hội học sinh (2)

Bên trên hết cuối cùng một tiết khóa, Trần Nguyên phát tới tin nhắn, để Tô Niên Niên cùng anh một khối ra đi ăn cơm mới.

Tô Niên Niên vốn định kêu lên Tống Dư Hi, nhưng tiểu nha đầu này chết sống không muốn đi, bắt đắc dĩ, Tô Niên Niên đành phải chính mình đi tìm Trần Nguyên rồi.

Đi đến cửa trường học, Trần Nguyên xa xa hướng cô vẫy tay, "Niên Niên, tại đây!"

Đi ngang qua mấy nữ sinh nhao nhao dùng giết chết người ánh mắt trừng mắt Tô Niên Niên, Tô Niên Niên đáy lòng rất là im lặng, đành phải nhanh hơn bước chân đi tới Trần Nguyên bên người.

"Ca, chúng ta đi cái đó ăn cơm à?" Tô Niên Niên tò mò hỏi, Trần Nguyên kéo cô cánh tay, "Đi ngươi sẽ biết, đi thôi, Từ Thần với Tinh Vũ đang chờ rồi."

"Ách... Không phải chỉ có hai người chúng ta người sao?"

Cửa trường học đối diện, ngừng lại Cố Từ Thần cái kia chiếc màu đen Porsche, Trần Nguyên chu đáo thay Tô Niên Niên kéo mở cửa xe, Dạ Tinh Vũ tung tăng như chim sẻ âm thanh truyền đến, "Niên Niên, ngươi cũng tới nha!"

Cố Từ Thần biểu lộ đậm nhạt, không có con mắt nhìn cô.

Tô Niên Niên cùng Dạ Tinh Vũ đánh ròi cái bắt chuyện, hai người một khối tại xếp sau vui sướng nói chuyện phiếm.

Ngoại trừ đi Dạ Tinh Vũ nhà ôm mèo lần kia, Tô Niên Niên với anh không nói chuyện nhiều, nhưng là hàn huyên sẽ liền phát hiện, hai người hoàn toàn là chí thú hợp nhau tiểu đồng bọn.

Cô thích mỹ thực, Dạ Tinh Vũ cũng là đồ tham ăn; cô thích xem Anime, Dạ Tinh Vũ càng là góp nhặt không ít Anime chung quanh; hơn nữa hai người đều xoát b đúng, thích xem với điện ảnh loại hình cũng không sai biệt lắm.

Hai người uyển nếu tìm được rồi tri âm giống như, thao thao bất tuyệt hàn huyên.

Trần Nguyên trong lòng có chút ghen ghét, quệt quệt khóe môi, anh liếc mắt Cố Từ Thần liếc, Cố Từ Thần hừ một tiếng: "Hai cái heo..."

Dạ Tinh Vũ thính tai, sau khi nghe được nghiêng đầu sang chỗ khác, "Ca, ngươi ngữ văn học tốt chênh lệch, heo là luận đầu đấy!"

Cố Từ Thần: "..."

Trần Nguyên: "..."

Tô Niên Niên nâng trán: "Tôi như thế nào một chút cũng vui vẻ không đứng dậy... Ngươi đây là đang trào phúng anh hay là tại tự đen?"

Dạ Tinh Vũ sờ lên đầu, xấu hổ nở nụ cười.

Xe đứng tại một nhà món ăn Quảng Đông cửa quán khẩu, bốn người tiến vào phòng, chỉ chốc lát sau, tinh xảo phía nam quà vật mà đã bung lên.

Tô Niên Niên với Dạ Tinh Vũ mở ra rượu chè ăn uống quá độ hình thức, cầm chiếc đĩa tay đều không có dừng lại.

Trần Nguyên cho Tô Niên Niên đứng chén súp, trong ánh mắt tràn đầy ca ca đối với muội muội sùng nịch, "Ăn từ từ, không đủ làm lại đi, để Cố Tử Thần mời khách."

Người vô tội nằm sũng Cố Tử Thần khiêu mi, "Đường đường Trần gia thiếu gia, để tôi cái này người nghèo tính tiền thật sự đại trượng phu?"

Tô Niên Niên cố gắng nuốt xuống miệng đồ ăn ở bên trong, "Cố Tử Thần, ngươi có phải hay không chê chúng ta ăn được nhiều lắm?"

Cố Tử Thần trầm mặc.

Tô Niên Niên thở dài, vỗ vỗ Dạ Tinh Vũ, "Ngươi ăn ít một chút, bằng không Cố Tử Thần mà không mời chúng ta ăn cơm đi."

"A..... Ta đây không ăn, đều cho ngươi ăn..." Dạ Tinh Vũ tội nghiệp buông đĩa xuống.

Tô Niên Niên để đĩa xuống, trong ánh mắt hiển hiện một đoàn nước mắt, "Tôi cũng không ăn, Cố Tử Thần, ta nhìn vào ngươi ăn thì tốt rồi..."

Cố Tử Thần kéo ra khoe miệng, đối với cái này hai người mại manh tiến công chiếm đóng bắt đắ dĩ rồi.

Nhất là rất hiển nhiên, anh là điển hình ăn mềm không ăn cứng, thế là khoi mào lông mày dài, hào phóng nói: "Ăn đi ăn đi, tôi mời là được, thực chịu không được hai người các ngươi..."

Trần Nguyên ở một bên cười ha ha.

Tô Niên Niên với Dạ Tinh Vũ liếc nhau, lại bắt đầu vui sướng ăn uống.

Ăn vào một nửa, Tô Niên Niên nhớ tới hội học sinh sự tình, ngẩng đầu hỏi: "Ca, ngươi là hội học sinh hội trưởng sao?"

"Ừ, làm sao vậy? Ngươi muốn đi hội học sinh?"

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 76: Hội học sinh (3)

Tô Niên Niên gạt đầu, Cố Tử Thần lại châm chọc khiêu khích, "Ngươi đi hội học sinh làm cái gì nha, ăn uống chùa phạm đàn độn mại manh?"

"Cố Tử Thần... Ngươi là không phi nhỏ sẽ chết tình người sao..." Tô Niên Niên cảm giác bị thương tổn

Dạ Tinh Vũ bất mãn nói: "Ca, Niên Niên mới không ngu đâu rồi, Niên Niên, ngươi theo ta đi bên ngoài liên bộ, tôi mang ngươi ăn lượt Dụ Thành trường cao đẳng mỹ thực!"

Bên ngoài liên bộ cùng rất nhiều trường học đều bảo trì liên hệ, thường xuyên sẽ đi trường học khác quan hệ hữu nghị cái gì đấy.

Cố Tử Thần đường đường chính chính nghiêm túc mặt nói: "Tô Niên Niên, ngươi xem ngươi không chỉ béo, còn xấu, hơn nữa chỉ số thông minh có thể cùng heo thần tài so sánh, hội học sinh đã đủ thê thảm, ngươi cũng đừng có đi tai họa người khác."

Tô Niên Niên: "... Ngươi quá ác độc, tôi muốn với ngươi hữu tận."

Trần Nguyên bề bộn hoà giải: "Đi, Tử Thần, đừng lao khi dễ muội muội ta, Niên Niên, muốn đến thì đến, ca ca bảo kê ngươi."

Tô Niên Niên vốn mà không muốn đi, vì Tống Dư Hi mới báo tên, này sẽ bị Cố Tử Thần một đá kích, ý chí chiến đấu đều không có, lập tức ừ ừ nói: "Tôi không đi, không muốn đi."

Trần Nguyên muốn an ủi cô hai câu, kết quả Tô Niên Niên đã cầm lấy chiếc đĩa bắt đầu ăn cơm, quai hàm đều nhét tràn đầy đấy.

Cái kia tư thế, giống như là đem thức ăn trở thành Cố Tử Thần ăn tươi lồi ra ác khí tựa như.

Trần Nguyên mắt nhìn Cố Tử Thần, anh muốn nói lại thôi, đao gọt giống như lạnh lùng bên mặt lộ ra một tia ảo não.

Trần Nguyên cảm giác mình thật sự là nghĩ không thông, rõ ràng lấy trước như vậy ổn trọng tình tảo một người, bây giờ luôn cùng đưa bé đồng dạng khi để muội muội của hắn, để người phiền muộn bó tay rồi.

Trên bàn cơm hào khí yên lặng xuống, cũng may có Dạ Tinh Vũ cái này nhiều động chứng phần tử tại, tâm sự đánh ngắt lời, mới không có tẻ ngắt.

Lòng không tại ừ xiu bên trên đã xong buổi chiều khóa, Tô Niên Niên lại không nghĩ về nhà, thế là xoay người hỏi Đường Dư, "Người buổi tối có thì giờ rảnh không?"

Đường Dư vốn là muốn đi làm công, nhìn thấy Tô Niên Niên đen bóng ánh mắt, đem không nhận, chối bỏ đáp án nuốt nuốt trở vào, gật đầu nói: "Có đó, người nghĩ đi nơi nào?"

Tô Niên Niên nghĩ nghĩ, "Chúng ta hồi trở lại sáng sớm giảng xem một chút đi, tôi tốt nghĩ nhu nhu với Đậu Đậu các nàng..."

"Tốt."

Tô Niên Niên cho Trần Nguyên gọi điện thoại để anh đi trước, chính mình cùng Đường Dư một khối đi trường học bên ngoài Đợi xe buýt.

Cấp ba lớp A.

Cố Tử Thần thon dài đầu ngón tay chuyển chỉ bút bi, con mắt nhìn qua tập ngắn người, liền tan học tiếng chuông đều không nghe thấy.

Nam Chi nhìn không được rồi, gõ gõ anh cái bàn, "Cố nam thần, người đây là nghĩ nhà ai gái loly chết tiết đâu rồi, nhập thần như vậy, nếu không giới thiệu cho ta một hai."

Cố Tử Thần lấy lại tinh thần, trang làm cái gì đều không có phát sinh, buông xuống trong tay bút.

Nam Chi lấy rồi cái mắt mặt, chính mình thu dọn đồ đạc đi trước rồi, chỉ là lén lút mắt liếc Trần Nguyên liếc.

Cố Tử Thần tại chỗ ngồi ngò, mới cảm lên bao xuống lâu, đến lâu hai khi, bước chân lại không tự giác hướng lớp F vị trí đi đến.

Đẩy cửa ra, trong phòng học trống rỗng đấy, chỉ có hàng phía trước một cái mang kính đen nam sinh còn ở đây phấn bút tạt.

"Người tìm ai nha?" Triệu Minh Viễn hỏi.

Cố Tử Thần tập muốn đi ra ngoài, nghĩ nghĩ hỏi: "Tô Niên Niên ngồi chỗ đó, tôi cho cô tập bản ghi chép."

"Nha... Đếm ngược hàng thứ hai gần cửa sổ vị trí kia." Triệu Minh Viễn ngờ ngác cho anh chỉ chỉ.

Cố Tử Thần chậm rãi đi đến Tô Niên Niên chỗ ngồi, ánh mắt ám chìm, không biết đang suy tư điều gì.

Tô Niên Niên trên mặt bàn loạn thất bát tao (*) đấy, sách giáo khoa, bài tập tập, bản nháp giấy văn về tại một khối, mấy cây bút với cục tẩy kẹp ở giữa, một bộ không đành lòng nhìn thẳng tình cảnh.

Cố Tử Thần nhăn lông mày lại, ý định rời khỏi, ánh mắt lại ngắm đến rồi một trương chỗ trống bản khai bên trên.

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 77: Người sẽ không phải là thích anh đi à nha (1)

Đó là thân xin gia nhập hội học sinh bản khai, cần điền một ít cơ bản thông tin cá nhân. Mới.

Bản khai thượng diện một chữ còn không có ghi, Cố Tử Thần khoi mào lông mày, chẳng lẽ Tô Niên Niên thật sự bởi vì cái kia mấy câu liền buông tha đi hội học sinh rồi hả?

Anh nhếch môi, những lời kia cũng không phải là anh bỗ ý, chỉ là không biết vì sao, mỗi lần nhìn thấy Tô Niên Niên liền không nhịn được nói những cái...kia trên chọc lời của nàng.

Đã gặp nàng bởi vì chính mình tức giận, tặc cộng lông, thờ phỉ phỉ trừng mắt anh lại vô kể khả thi, anh cảm thấy tâm tình trở nên sung sướng.

Suy tư một lát, Cố Tử Thần ngồi trước Tô Niên Niên trên vị trí, từ loạn thất bát tao (*) trên mặt bàn lay rồi cái khối đất trống, chọn lấy chỉ màu đen bút lông, bắt đầu điền khởi cái kia trương bản khai.

Tính danh: Tô Niên Niên. Giới tính: nữ. Tuổi...

Một số về một cái, ghi dị thường chăm chú.

Bởi vì Trần Nguyên thường xuyên ghé vào lỗ tai hần nhấc tới Tô Niên Niên, cho nên Tô Niên Niên cơ bản tin tức anh đều rục trong lòng, có chút không biết mà đã viết cái đại khái, dù sao chỉ là xin bản khai, không có người mạnh cứu.

Điền tốt về sau, Cố Tử Thần thoả mãn cầm lấy bản khai nhìn nhìn.

Ừ, không sai.

Anh đem bản khai cất kỹ kẹp vào bên trong, đối với càng thêm đồng bừa bọn cái bản kéo ra khoe miệng.

Nha đầu kia đến tốt cùng là như thế nào tại đây một đồng trong chuồng heo sinh hoạt đây...

Cố Tử Thần thở dài, cam chịu số phận y hệt thay cô đem từng cái sửa sang lại được, dụng cụ học tập chỉnh tề bày đặt được, bỏ vào ngăn kéo. Mới đứng dậy rời khỏi.

Triệu Minh Viễn mơ mơ màng màng mắt nhìn bóng lưng của hắn, lại cúi đầu xuống viết xong cuối cùng toán học bài tập, mới trường thờ phào nhẹ nhõm.

Tại giao thông công cộng bên trên lưng la lung lay xóc nảy rồi hơn một giờ, Tô Niên Niên với Đường Dư hai người cuối cùng về tới Thần Giang Cao Trung.

Với Thánh Âm Cao Trung bắt đầu, sáng sớm giang là tại phố xá sầm uất bên trong, trường học đối diện chính là Dục Thành lớn nhất quảng trường, bên cạnh còn có điều tiểu học, vừa đến tan học khi mà náo nhiệt bỏ tay rồi.

Hai người đến rồi cửa ra vào, gác cổng chỉ là liếc mắt mà để hai người bọn họ tiến vào.

Sáng sớm giang này sẽ cũng ra về, trong trường học trống rỗng đấy, Đường Dư cùng Tô Niên Niên dọc theo trường học đi dạo rồi một vòng.

Như trước hay là quen thuộc phong cảnh, nhưng Đường Dư nhìn ra được, Tô Niên Niên có điểm tâm không tại ỉu xiu, không biết đang suy nghĩ gì.

Chuyển tới quầy bán quà vật khi, Đường Dư đi vào mua hai bình nước, lúc đi ra Tô Niên Niên đang gõ điện thoại.

"... Ngươi lớn tiếng chút, tôi nghe không được đó... Trời ạ, ngươi đây là sớm bước vào thời mãn kinh rồi, thật là đáng sợ, chúng ta hay là hữu tận a..." Tô Niên Niên ghét bỏ cúp điện thoại.

Đường Dư đi tới, đem nước đưa cho nàng, thuận miệng hỏi: "Đánh cho nhu nhu hay sao?"

"Ừ." Tô Niên Niên gật đầu, khoa trương mà nói, "Ngươi tuyệt đối tưởng tượng không đến hai nàng ở nơi nào, cái này hai cái trâu chọc so... Được rồi, chúng ta hay là đi tìm cô a."

"Tốt." Đối với Tô Niên Niên đưa ra là bất luận cái gì yêu cầu, Đường Dư từ trước đến nay là cự tuyệt không được.

Đi ra Thần Giang Cao Trung, Tô Niên Niên trực tiếp hướng đối diện hán cây dầu quảng trường đi đến, tìm cả buổi mới từ một đám nhảy quảng trường vũ bác gái trong phát hiện nhu nhu với Đậu Đậu thân ảnh.

Hai người đang theo lấy "Nhất huyễn dân tộc phong" âm nhạc nhẹ nhàng nhảy múa, thuần thực Tà xoay, quẹo phải, run vai, xem Tô Niên Niên thiếu chút nữa không có đem nước ném xuống đất.

"Cmn, Đường Dư, chúng ta hay là đi thôi... Tôi không biết cái kia hai cái bệnh tâm thần..." Tô Niên Niên một bộ đã bị kinh hãi đáng vẽ, bẻ bọn lôi kéo Đường Dư phải đi.

Nhu nhu với Đậu Đậu mắt sắc, thấy được hai người thân ảnh, đi nhanh tới kéo lại Tô Niên Niên.

"Niên Niên, ngươi trở về rồi nha!"

"Còn có Đường Dư Áu ba, ai ai ai, hai ngươi làm gì mà trang không biết tôi!"

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 78: Người sẽ không phải là thích anh đi à nha (2)

Tiếng âm nhạc quá lớn, hai người cũng đề cao giọng, mà cùng sư tử Hà Đông rống tựa như, hấp dẫn không ít người ánh mắt.

Tô Niên Niên cúi đầu, dùng tay che lấy hế mở mặt, dù là cô thần kinh không ổn định, nhưng là cũng chịu không được bị một đám bác gái như vậy vây xem đó!

"Đường Dur, người một bên ở lại đó đi, chúng ta muốn tâm sự đôi người nói chuyện lý tưởng." Nhu nhu cười hi hi nói, Đường Dur bất đắc dĩ nhìn Tô Niên Niên liếc, về mặt "Người khá bảo trọng" biểu lộ.

"Không cần đi... A..., Đậu Đậu, người không cần kéo tôi, tôi không biết nhảy đó!!" Tô Niên Niên dốc sức liều mạng đang gây dựa, cuối cùng vẫn bị hai người kéo dài tới rồi vũ đạo trong phương trận, bên cạnh bác gái khá tốt lòng cho cô để rồi cái vị trí.

"Cô gái nhỏ, nhiều nhảy khiêu vũ đối với thân thể được, về sau mới có thể gả người tốt nhà!" Bác gái nhiệt tình trách móc rồi một cuống họng.

Tô Niên Niên: "..."

Một thủ nhất huyền dân tộc phong đề xong, múa dẫn đầu di vội vàng đi âm hưởng cái kia thay đổi bài hát, trong lúc nhất thời trên quảng trường lại vang lên ma tính tiếng ca.

"Bộ đồ mã đàn ông người uy vũ hùng tráng, chạy như bay tuần mã như tạt như gió..."

Tô Niên Niên chân đều nhanh mềm nhũn.

Cô là đầu óc bị ngoài hành tinh người đá mới đến tìm cái này lưỡng Nữ Thần kinh (trái qua) a!

Nhu nhu với Đậu Đậu là Tô Niên Niên tại sáng sớm giang bằng hữu tốt nhất, một cái Nữ Thần kinh (trái qua), một cái phần lớn hiếm thấy, hơn nữa Tô Niên Niên, quả thực chính là ba đàn bà thành cái chợ.

Tô Niên Niên cam chịu đi theo vận vẹo mà bắt đầu..., biểu lộ hết sức thống khổ, "Các người làm sao tới nhảy quảng trường vũ nữa à, thật sự là bệnh không nhẹ!"

Nhu nhu tròn mắt trừng một cái, "Tiểu tử, người biết cái gì, người không phát hiện bên kia thuần một sắc anh đẹp trai sao, chúng ta cái này gọi là làm quan hưởng lộc vua, ở chùa ăn lộc Phật, trước lẫn lộn cái quen mặt đó!"

Tô Niên Niên mắt liếc cách đó không xa đang tại biểu diễn võ thuật nam sinh, xem trang phục hẳn là phụ cận một cái TaeKwonDo quán đấy.

"Đúng rồi, cái này gọi là quang co vòng vèo chiến lược, chúng ta đủ cơ trí a!" Đậu Đậu vút ra cái mị nhãn tới, về mặt tranh công biểu lộ.

Trong nơi này cơ trí rồi! Tô Niên Niên tại trong lòng chảy như điên rãnh.

Cái nào nam sinh sẽ yêu mến bọn người loại này nhảy quảng trường vũ Nữ Thần kinh (trái qua) đó!!

"Than bùn, người khẳng định tại phi nhò hai người chúng ta đứng hay không? Lại nói người tại sao trở về rồi, nghĩ tới chúng ta sao?" Nhu nhu nghi hoặc hỏi.

Tô Niên Niên gạt đầu như bầm tới: "Đúng nha, tôi nghĩ chết các người rồi."

Đậu Đậu thuần thực lắc lắc khoá, cất một tiếng, "Nhu nhu, đừng để ý tới cô, cô không có nói thật."

Tô Niên Niên: "... Tôi thật sự rất nghĩ các người đó..."

Nhu nhu cười ha ha: "Ít đến rồi, nói không bằng làm, không bằng người mời chúng ta ăn cơm, ta đây có thể suy xét một chút."

Tô Niên Niên nâng trán, cô cũng biết cái này lưỡng đồ tham ăn sẽ làm thịt cô một hồi đấy.

"Được rồi..."

Nghe được Tô Niên Niên đồng ý, hai người động tác lưu loát trên kệ Tô Niên Niên, đã đi ra quảng trường vũ phương trận.

Đường Dur chính ở một bên nhăm chán xem suối phun, Đậu Đậu đi qua vỗ vỗ bả vai hắn, "Đường Dur Âu ba, đi mau, Tô Niên Niên mời ăn cơm rồi..."

Tô Niên Niên một bộ sinh không thể luyện biểu lộ, hữu khí vô lực nhẹ gạt đầu.

Đường Dur dờ khóc dờ cười đuổi kịp Tô Niên Niên, bốn người ở trường học bên cạnh tùy tiện tìm cửa tiệm, chọn bốn chén mì thịt bò.

Mì thịt bò bùng lên, Tô Niên Niên ghét bỏ đem thịt bò ném tới Đường Dur trong chén, Đường Dur tắc thì cầm chén ở bên trong rau củ toàn bộ nuốt được

rời Tô Niên Niên trong chén.

Nhu nhu với Đậu Đậu đã sớm tập mãi thành thói quen, bắt quá vẫn là giống như trước đồng dạng trên ghẹo: "Tô Niên Niên, người đem Đường Dư Âu ba của tôi tay rồi hả? Không chỉ ngọt anh đi Thánh Âm, còn áo gấm về nhà mang về đến tú ân ái đó!"

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 79: Người sẽ không phải là thích anh đi à nha (3)

Đường Dư sắc mặt trở nên hồng.

Tô Niên Niên vô cùng đau đớn nói: "Đường Dư có người mình thích rồi, các người như vậy giảng anh sẽ rất làm phức tạp đấy!"

"Thiệt hay giả à?" Nhu nhu giật mình hỏi.

Đậu Đậu cũng đem nghi ánh mắt mê hoặc quảng hướng Đường Dư trên người.

Đường Dư chỉ cảm thấy một cái đầu hai cái phần lớn, thuận miệng qua loa nói: "Ăn cơm đi, nguội lạnh mà không thể ăn rồi."

Nhìn anh ngốc lại thâm sâu tình nhìn về phía Tô Niên Niên ánh mắt, nhu nhu với Đậu Đậu nên cái gì đều hiểu.

Muốn nói Đường Dư có người mình thích, vậy nhất định không phải Tô Niên Niên không ai có thể hơn.

Từ trường cấp hai đến bây giờ, Đường Dư gần như có thể so sánh nhậ thập tứ hiếu bạn trai, đối với Tô Niên Niên tốt để một đám cô gái nhỏ hâm mộ ghen ghét hận.

Bất đắc dĩ nước chảy hữu tình, hoa rơi tri hận, Tô Niên Niên cũng cùng các nàng bát quái qua Đường Dư người mình thích, nhưng cho tới bây giờ không muốn qua người kia mà là mình.

Tô Niên Niên rầu rĩ không vui bới hai phần, nhìn nhu nhu với Đậu Đậu, không biết nên như thế nào mở miệng.

Đường Dư giống như là đã nhận ra cái gì, để đùa xuống: "Tôi đi mua đồ uống, các người muốn uống gì?"

"Sữa chua."

"Tôi muốn phân đạt!"

Đường Dư từng cái ghi nhớ, hướng đối diện cửa hàng giá rẻ đi đến.

Nhu nhu: "Nói đi, người lại gặp được cái gì hoang mang vấn đề?"

Tô Niên Niên trầm ngâm sau nửa ngày, nói: "Tôi gần đây đang tự hỏi một cái vấn đề rất phức tạp..."

"Tiếng người nói!" Đậu Đậu lên tiếng đánh gãy.

Tô Niên Niên lúc này không tâm tình cùng cô cãi nhau, cầm chiếc đĩa đâm lầy trong chén người vô tội mì sợi, "Là như thế này đây, tôi tại Thánh Âm gặp một cái siêu cấp siêu cấp chán ghét nam sinh! Mặt co quắp mặt, còn lời nói ác độc, hơn nữa cũng không có việc gì lão thích tìm ta mãnh vận (gốc), tôi đều nhanh phiên chết rồi."

"Cái này có cái gì đó, chiếu người bạo tính tình, trực tiếp đánh cho hắn một trận thì tốt rồi!" Nhu nhu cầm chiếc đĩa khoa tay múa chân lầy đánh người tư thế.

Đậu Đậu lại cười hi hi mà hỏi: "Lớn lên thế nào à?"

Tô Niên Niên lấy điện thoại cầm tay ra, lật đến rồi trường học Post Bar, đem mê trai phần quay ảnh chụp cho hai người xem.

Nhu nhu với Đậu Đậu một giây đồng hồ hoán đổi mê trai hình thức, đối với Tô Niên Niên điện thoại về mặt hạnh phúc (si hán-hentai) cười.

"Wow, thật sự rất tuần tú đó, pixel như vậy cận bã, cũng không ảnh hưởng anh nam thần khí chất!"

"Tôi tuyên bố, anh sau này sẽ là tôi ông xã rồi, Tô Niên Niên, đem cái này tẩm hình truyền cho tôi, tôi muốn thè lưỡi ra liếm bình!"

Tô Niên Niên im lặng kéo ra khoe miệng, "Hai người các người thật sự là đã đủ rồi..."

Lòng đầy cảm phần khiến trách rồi một phen nhu nhu với Đậu Đậu vô si mê trai hành vi về sau, Tô Niên Niên mới nói ra nhần nhện rất lâu lời mà nói..., "Mặc dù anh rất đáng ghét, miệng ác độc, thế nhưng mà... Thế nhưng mà tôi rõ ràng tuyệt không chán ghét anh, hơn nữa anh khen ngợi ta khi tôi siêu vui về đây, tổn hại ta khi cảm thấy Thiên Đô sụp, các người nói tôi đến tốt cùng là làm sao vậy?"

Nhu nhu trừng lớn con mắt: "Tôi giống người được nào đó jq hương vị."

Đậu Đậu trực tiếp đến rồi cái tổng kết, "Tô Niên Niên, người sẽ không phải là thích anh đi à nha? Theo tôi nhiều năm chuyên nghiệp tình yêu quân sự kinh nghiệm mà nói, người chính là xuân tâm mạnh động. Sẽ bởi vì anh một câu hi vọng ái ố phát sinh biến hóa, khi thì ánh nắng tươi đẹp, khi thì mưa như trút nước mưa to, cái loại này thiếu nữ lòng rầm rầm rầm nhảy lên cảm giác, thừa nhận a!"

Vừa nói một lần với nhu nhu tay cầm tay, thâm tình đôi mắt, còn bùm lấy chính mình trái tim làm ra nhảy loạn động tác, hai người diễn thập phần đầu nhập.

Tô Niên Niên sững sốt, sau đó bực bội nói: "Làm sao có thể đó! Ai nha, thực chịu không được hai người các người, các người quả thực là tại làm nhục thần kinh của ta."

Đúng lúc này, Đường Dư mua xong đồ uống trở về, thời gian điểm véo vừa mới tốt.

"Đường Dư, chúng ta đi mau, trần ái tánh mạng, rời xa Nữ Thần kinh (trải qua)!"

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 80: Đừng để ý tới tôi, để tôi bình tĩnh

Đường Dư cười cười, đem đồ uống phân cho nhu nhu với Đậu Đậu, Tô Niên Niên đã kéo lên anh cánh tay ra bên ngoài vọt lên. Mới

"Này, Tô Niên Niên, người ngược lại là đem đơn mua đó!" Nhu nhu ở phía sau quát.

Tô Niên Niên hướng cô làm cái mặt quý, "Người không có đồng nào, hai người nhìn xử lý a, bye bye ~ "

Đợi cho hai người thân ảnh biến mất tại ánh mắt, nhu nhu mới thầm nói: "Đậu Đậu, Tô Niên Niên đây là then quá hoá giận rồi đúng hay không."

Đậu Đậu ra vẻ thâm trầm gật đầu, "Đúng vậy a, bằng không cô mới sẽ không quỵ nọ. Nói trở lại, xem ra cô thật sự thích vừa rồi nam sinh kia đó."

Nhu nhu bĩu môi, "Đáng thương Đường Dư Áu ba, cứ như vậy bị kịch rồi."

"Ai..."

Tô Niên Niên tìm cả buổi, thật vất vả mới tìm được một cỗ về nhà xe bus.

Tại ven đường đợi không bao lâu, một cỗ xe buýt mà ngừng lại, Tô Niên Niên đang định cùng Đường Dư cáo biệt, Đường Dư lại nói: "Tôi đưa người trở về đi."

"Ách... Không cần, tôi cũng không phải tiểu hài tử rồi..." Tô Niên Niên trách móc rồi vài câu, người đã bị Đường Dư phụ giúp lên xe buýt.

Xe buýt bên trên chỉ thừa thớt đã ngồi mấy người, hai người rất nhẹ nhàng tại xếp sau đã tìm xong chỗ ngồi.

Tô Niên Niên dựa vào cửa sổ, nhìn qua bên ngoài cảnh sắc, trời chiều ánh chiều tà chậm rãi kéo dài, bỏ ra một mảng lớn xinh đẹp quang. Lui tới người qua đường, cùng giao diệt hiện lên phong cảnh xen kẽ mà qua, tràn đầy sinh hoạt khí tức.

Cách (đường đi) một cái quảng trường, mấy người trẻ tuổi nam hài tử ăn mặc bóng rổ áo, đang tại trên trận bóng rổ huy sái mồ hôi.

Tô Niên Niên phảng phất nhớ ra cái gì đó, quay đầu hỏi Đường Dư, "Đường Dư, ta nhớ được người cao nhất (*) tại tiết kiệm đội đánh rồi nửa năm, về sau như thế nào bỗng nhiên không đi?"

Đường Dư sững sốt, tựa lưng vào ghế ngồi một mực trầm mặc, thật lâu, bên môi mới nhàn nhạt cười, "Quên rồi... Đại khái là không muốn đi đi à nha."

"Nha..." Tô Niên Niên bán tín bán nghi ứng thanh âm, cô bây giờ có so đây càng chuyện buồn rầu, cho nên không có Cố bên trên Đường Dư trên mặt cái kia bối thất lạc.

Trong đầu không ngừng hiển hiện nhu nhu với Đậu Đậu đã từng nói qua lời mà nói..., để cô thậm chí bắt đầu có chút hoài nghi mình.

Trời ạ, chẳng lẽ cô thật sự thích Cố Từ Thần sao?

Quả thực thật là đáng sợ! Nhất định là ảo giác!

Cô dùng sức lắc đầu, ý đồ từ nơi này cái sai lầm trong ảo giác thoát khỏi đi ra.

"Làm sao vậy?" Đường Dư thấp giọng hỏi cô.

Tô Niên Niên thở dài, "Không có việc gì, chính là vừa rồi não mở rộng quá lớn, bị chính mình hù đến rồi." Cô dùng một chút, cảm khái nói: "Đường Dư, hay là người tốt nhất rồi..."

Đường Dư thân thể cứng đờ, trong khoảng thời gian ngắn cái gì đều nói không ra miệng.

Tô Niên Niên lại nhỏ âm thanh lầm bầm rồi gì, Đường Dư không có nghe thái chân Thiết, đợi đến lúc anh nhìn Tô Niên Niên lúc, mới phát hiện cô đã tựa lưng vào ghế ngồi ngủ rồi, thỉnh thoảng trả ả nha tức hai cái miệng, nhìn về phía trên manh bó tay rồi.

Đường Dư vươn tay, động tác cực kỳ nhu hòa đem nâng cái đầu nhỏ đỡ đến rồi chính mình trên vai.

Cảm nhận được đầu vai cái kia bồi ẩm áp, Đường Dư chỉ cảm thấy trong lồng ngực tràn đầy lấy quá nhiều khó nói lên lời cảm xúc, ép tới anh gần như không thở nổi.

Tô Niên Niên... Tô Niên Niên... Anh tại trong lòng một lần lượt nhớ kỹ Tô Niên Niên tên, đến tận sắc trời ám xuống dưới, trên đường phố đèn nê ông từ từ sáng lên, cầu thành ngũ quang thập sắc sáng lạn cảnh đêm

Trong nháy mắt đó, Đường Dư chỉ cảm thấy trong lòng, đắng chát tới cực điểm.

Cô là tánh mạng hần trong là tối trọng yếu nhất hào quang, mà anh tại cô mà nói, nhưng lại có cũng được mà không có cũng không sao phụ gia.

Xe buýt đến điểm cuối, bắt đầu báo dừng, Đường Dư thu hồi những cái...kia loạn thất bát tao (*) cảm xúc, nhẹ nhàng hô: "Niên Niên, đến đứng cả, đứng lên đi."

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 81: Có thể hay không coi trọng người nhà mèo

"A....." Tô Niên Niên Du Du tỉnh lại, còn buồn ngủ từ anh đầu vai đứng lên, tri hoãn tới thần hậu mới sờ lên khóe miệng của mình, xác định không có chảy nước miếng sau mới trường thở phào nhẹ nhõm.

Hai người dọc theo đường đi chậm rãi đi, khu biệt thự bên này không khí rất được, mỗi nhà sân nhỏ trước sau đều bại không ít hoa và cây cảnh, một đường đi qua, chỉ để lại hai đạo cái bóng thật dài.

Đem Tô Niên Niên đưa đến cửa nhà, Đường Dư nhẹ nói: "Vào đi thôi, tôi cũng phải về nhà rồi."

Tô Niên Niên cau mày cộng lòng: "Chờ một chút nha, tôi để tôi ca đưa người trở về."

Nghe được hai người đối thoại thanh âm, Trần Nguyên đi ra, giọng điệu có chút phàn nàn, "Niên Niên, người như thế nào mới trở về đó, mau vào ăn cơm. Ách... Đường Dư, hai người như thế nào tại một khối?"

Tô Niên Niên đã đem mẹ cô với Trần Nguyên ba ba sự việc nói cho Đường Dư rồi, anh mới không có biểu hiện quá mức kinh ngạc.

"Tôi cùng anh hồi trở lại trước kia trường học nhìn nhìn." Tô Niên Niên giải thích một chút, "Ca, người đưa anh trở về đi."

Trần Nguyên gật đầu: "Được, tôi đi lấy chìa khóa xe."

Đường Dư từ chối nhã nhặn nói: "Không cần, tự chính mình trở về là được rồi, bye bye." Anh hướng Tô Niên Niên vẫy tay, quay người rời khỏi.

Dù sao Đường Dư đúng là phần lớn nam sinh, xác thực cũng không có gì nhưng quan tâm đấy, Tô Niên Niên cũng không có tiếp qua nhiều giữ lại.

"Meow ~ Meow ~" quen thuộc tiếng mèo kêu vang lên, Tô Niên Niên mờ mịt nhìn chung quanh, "Tôi như thế nào nghe được Bao Bao tiếng kêu rồi hả?"

Trần Nguyên đau đầu vịn cái trán: "Nó giống lại chạy đến Từ Thần trong nhà đi... Tôi đi xem"

Cổ trước cửa nhà sáng một chiếc đèn, Bao Bao chính kiến nhẫn cảm tiểu móng vuốt gãi Cổ Gia cửa, meo meo kêu to không ngừng.

Trong phòng chủ nhân như là rốt cục nhẫn nhìn không được tựa như, một tay lấy cửa kéo ra, đứng lúc chống lại rồi đến đây lĩnh Bao Bao Trần Nguyên với Tô Niên Niên.

Cổ Từ Thần: "..."

Trần Nguyên: "..."

Tô Niên Niên: "..."

Ba người mắt to trừng đôi mắt nhỏ cả buổi, ai đều không có mở miệng trước.

Cổ Từ Thần mặc kiện màu xám ô vuông áo somi, lúc này tỏ ra thập phần sứt đầu mẻ trán, lạnh lùng nói: "Heo thần tài, có thể hay không coi trọng người nhà mèo!"

Bao Bao phảng phất rất thích anh, một mực thân mật nghĩ tới đi cọ Cổ Từ Thần ống quần, bị Cổ Từ Thần nhẹ nhõm tránh thoát.

Nhìn con mình như vậy không rụt rè đáng vẻ, Tô Niên Niên hận không thể nâng lên Bao Bao cái đuôi đi nhanh lên người, nhưng khi nhìn đến Cổ Từ Thần cau mày lãnh lãnh đậm đậm bộ dáng, cảm thấy trái tim bịch bịch nhảy không ngừng.

Làm lại hồi tưởng lại nhu nhu với Đậu Đậu buổi chiều đã từng nói qua lời mà nói..., Tô Niên Niên cả người đều không tốt rồi!

Thiên a triệt!! Cô tại sao phải thích cái này bằng sơn mặt cơ quáp nam nhân ác độc? Chẳng lẽ là bị nhu nhu với Đậu Đậu lây bệnh đấy, liền cô cũng bắt đầu không bình thường rồi được chứ!

"Tô Niên Niên, loại này khi người còn có tâm tư ngăn người!" Cổ Từ Thần đề cao âm thanh hô một câu, Tô Niên Niên lúc này ngốc tại nguyên chỗ, trừng mắt song người vô tội trong suốt con mắt nhìn chăm chăm anh, để anh có loại nói không nên lời cảm giác.

Trần Nguyên thấy thế, bẽ bộn thanh ho một tiếng: "Niên Niên, đem Bao Bao mang về a."

"Nha..." Tô Niên Niên lấy lại tinh thần, hướng Bao Bao hô hai câu, "Bao Bao, đi mau, chúng ta về nhà."

"Meo meo" Bao Bao không có động tĩnh, ý chí kiên định muốn hướng Cổ Từ Thần trên người phốc.

Tô Niên Niên gần như muốn lưu rộng mí sợi nước mắt rồi, đó uy, lại nói tôi mới là chủ nhân của người a! Người không ngừng hướng trên thân người khác phốc làm gì mà! Còn chuyên chọn một cái đối với mèo cộng lòng dị ứng người ra tay, thật sự đại trượng phu?

Roi vào đường cùng, Tô Niên Niên đành phải đi qua, muốn đem Bao Bao ôm đi, vừa xoay người ra tay, Bao Bao mà linh xảo hướng bên cạnh một trồn, kết quả là, Tô Niên Niên bị kịch rồi

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 82: Tôi mới sẽ không thích người đây này

Bịch một tiếng, Tô Niên Niên khổng chế không nổi đi phía trước trông tới

Cô chính phía trước, chính là Cổ Từ Thần.

Cổ Từ Thần tay mắt lạnh lẽ, giúp đỡ cô một bả, không có để cô trực tiếp đập đầu đến trên mặt đất, nhưng Tô Niên Niên lại dùng một cái hiểm thấy tư thế ngã ở chân của hắn bên cạnh, hai tay còn duy trì lấy bắt mèo động tác, ôm lấy Cổ Từ Thần bắp chân.

Oh my God! Cái này để cô tình làm sao chịu nổi!

Anh anh anh không chỉ liền nhà nàng mèo muốn hướng Cổ Từ Thần trên người phốc, liền cô cái này chủ nhân cũng tự thể nghiệm rồi một bả, thật sự là muốn vì chính mình cục một bả chua xót nước mắt!

Tô Niên Niên giờ phút này trong lòng ưu thương tới cực điểm, rõ ràng không muốn nhất tại người đàn ông này trước mặt xấu mặt, nhưng mỗi lần, đều muốn đổi mới (respawn) một lần hạn cuối, thật sự là đã đủ rồi!

Cô hận không thể bôi đem xấu hổ nước mắt, Cố Từ Thần ngữ điệu lãnh đạm: "Tô Niên Niên, như vậy thích ôm đùi?"

Tô Niên Niên khóc không ra nước mắt, Trần Nguyên liền tranh thủ cô vịn...mà bắt đầu.

Đứng vững thân thể, Tô Niên Niên ho khan một tiếng, cổ gầy bộ bình tĩnh, cố ý không nhìn tới Cố Từ Thần, hướng Bao Bao hung đạo: "Bao Bao, người có đi hay không? Không đi sẽ đem người lưu lại hầm cách thủy súc uống, gấp lại!"

Bao Bao như là nghe hiểu rồi uy hiếp của nàng, ủy khuất kêu lên hai tiếng, chậm Du Du đi tới Tô Niên Niên bên chân. Cặp kia mượt mà no đủ mề đống [từ] lưu luyến không rời nhìn Cố Từ Thần liếc, còn đuổi ra béo múp míp tiểu móng vuốt hướng Cố Từ Thần quơ quơ, cái đó có thân là một cái cao lạnh mề Ba Tư tự giác?

Cái này mề là thành tính đi à nha! Tô Niên Niên xem trọn mắt há hốc mồm, ánh mắt không tự giác lại đã rơi vào Cố Từ Thần trên người.

Ừ, khuôn mặt như vẽ, dáng người cao to, phong độ cao quý, thấy thế nào đều sẽ hoàn mỹ.

"Tô Niên Niên, người lão nhìn chăm chăm tôi xem làm gì, hẳn là là thích tôi rồi hả?" Cố Từ Thần lười biếng nói, bị Tô Niên Niên xem có chút không được tự nhiên.

Tô Niên Niên trên mặt bay lên một vòng phấn hồng, ngạo kiều nghiêng đầu sang chỗ khác, "Tôi mới sẽ không thích người đâu rồi, người thiếu tự mình đa tình rồi. Bao Bao, chúng ta đi!"

Một người một con mề hùng hổ đi rồi, Cố Từ Thần đứng nguyên tại chỗ, như trước là bộ kia trong treo nhưng lạnh lùng bộ dáng, khóe môi lại cúp bởi nụ cười thần nhiên.

Trần Nguyên thấy rõ ràng, không có chọc thủng anh, nói âm thanh dừng rồi đi rồi.

Cố Từ Thần đóng cửa lại, ngồi vào trên ghế sofa tiếp tục trở mình, ngẫu nhiên sẽ đối với lấy nơi hẻo lánh cặp phát sẽ ngốc, hơi có chút chột dạ.

Hôm sau.

Tô Niên Niên đi tới trường học, ghé vào trên mặt bàn phát khởi ngốc.

Từ tối hôm qua bắt đầu, cô mà cảm giác mình tâm thần không yên, luôn nghĩ ngợi lung tung. Tống Dư Hi lo lắng hỏi: "Niên Niên, người có phải hay không sinh bệnh rồi, sắc mặt thoát nhìn tốt chệnh lếch."

Tô Niên Niên buồn bực thanh âm "Ừ" rồi một tiếng, lười nói chuyện.

Cho tới trưa khóa nghe được lòng không tại ỉu xiu đấy, giữa trưa với Tống Dư Hi tại căn tin tùy tiện ăn một chút, trở lại phòng học, thì thấy Triệu Minh Viễn cầm trương danh sách đang tìm người.

Trông thấy hai người, Triệu Minh Viễn giúp đỡ hạ kính mắt: "Tô Niên Niên, Tống Dư Hi, hai người các người thông qua hội học sinh sơ tuyển rồi, giữa trưa một ít đi hội học sinh văn phòng họp."

Tống Dư Hi mừng rỡ không thôi, phảng phất mua xổ số trúng giải thưởng lớn tựa như.

Tô Niên Niên có chút mê mang, cô nhớ rõ cô xin bản khai điền đều không có điền, cũng không có giao cho Triệu Minh Viễn, như thế nào sẽ thông báo cho tên của nàng?

Vốn muốn hỏi Triệu Minh Viễn, Tô Niên Niên lại cảm thấy có thể là chính mình điền rồi lại đã quên, liền không có mảnh cứ.

Một giờ đồng hồ, hai người đến đúng giờ rồi hội học sinh văn phòng, đây là gian phòng học sửa đây, bên trong xếp đặt trương gỗ lim bàn hội nghị ghé dựa, là bình thường dùng để họp dùng đấy.

Bên trong đã có không ít người đang đợi rồi, cao nhất (*) học sinh cấp hai đều có, vô cùng náo nhiệt thảo luận không ngừng.

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 83: Tuyên Truyền (1)

"Yên tĩnh!" Một đạo lạnh như băng nữ tiếng vang lên, kêu loạn trong phòng lập tức an tĩnh lại, nhìn về phía người tới.

Một người mặc ống tay áo quần dài, quần áo bảo thủ nữ sinh từ từ đi vào, xinh đẹp trên khuôn mặt nhỏ nhắn chống phó cực đại kính mắt, toàn thân tản

ra cũ kỹ nghiêm khắc khí tức.

Tô Niên Niên bĩu môi, cảm thấy cái này nữ sinh toàn thân tràn đầy cùng Diệt Tuyệt sư thái Lữ chủ nhiệm không có sai biệt phong độ.

Bên cạnh một cái trướng ngỗng mặt thật đáng yêu nữ sinh nhỏ giọng phi nhỏ, "Ỗ là Diệt Tuyệt sư thái nữ nhi không nổi a, thật không biết mỗi ngày đều tại bày cái gì phở."

Tô Niên Niên tán dương nhẹ gật đầu, cùng nữ sinh kia liếc nhau, cười cười.

"Hôm nay họp chủ yếu cường điệu hai chuyện, một cái là các người nhóm này thành viên còn cần phỏng vấn, phỏng vấn qua đi lưu lại có tầm một tháng khảo hạch kỹ, thông qua có thể ở lại hội học sinh, trở thành hội học sinh một thành viên." Lạc Gia Di nâng đỡ kính mắt, "Thứ hai, là về lão thành viên hành động quy phạm vấn đề, Hi Vọng mọi người không cần ý vào chính mình là học trưởng học tỷ, mà tôn hại hội học sinh kỷ luật, Mộ Dung Sam, hôm nay họp đều có người nào không tới?"

Vừa rồi phi nhỏ nữ sinh nói tiếp báo một dãy tên, sau đó nói: "Hội trưởng không phải nói chỉ là đơn giản phỏng vấn hoạt động sao, cũng không nói gì muốn toàn bộ viên đi làm đây."

Lạc Gia Di không vui nhú mày, "Mộ Dung Sam, ngươi chớ quên, tôi là phó hội trưởng. Ngươi đem không tới người tên đều treo lên nhớ kỹ, toàn bộ khấu trừ hạnh kiểm phút. Bất luận là nhân vật mới hay là tiền bối, muốn đối xử như nhau."

Tô Niên Niên có chút im lặng, đây là cho nhân vật mới lập ra oai phủ đầu sao?

Mộ Dung Sam tròn mắt trừng một cái, "Ah, tốt, ta nhớ kỹ rồi, dù sao Trần hội trưởng, Dạ Tinh Vũ còn có Cố nam thần đều không có tới, vậy thì cùng một chỗ khấu trừ a."

"Ngươi..." Lạc Gia Di trừng Mộ Dung Sam liếc, Mộ Dung Sam lơ đãng, "Đối xử như nhau nha, Lạc phó hội trưởng!" Cô tận lực tăng thêm "Phó hội trưởng" ba chữ ngữ điệu, Lạc Gia Di sắc mặt lúc này đen thêm vài phần.

Tô Niên Niên đã xem hiểu, hơn phân nửa là cái này phó hội trưởng không dám giữ Trần Nguyên mấy người bọn hắn phút, lại muốn tại nhân vật mới trước mặt lập uy.

Cái này gọi Mộ Dung Sam hẳn là cùng cô không đúng bản, nhất là Tô Niên Niên rất thích cô loại này tính tình đấy, tại lòng trong lặng lẽ cho cô chọn 32 cái khen.

Trong đám người truyền ra vài tiếng cười nhạo thanh âm, Lạc Gia Di mặt có chút nhịn không được rồi, lạnh giọng nói: "Đều trước ở chỗ này chờ, theo như trình tự đi phỏng họp nhỏ phỏng vấn."

Cô dẫn mấy một học sinh sẽ trở thành viên đi bên cạnh phòng họp nhỏ, một cái nam sinh cầm danh sách gọi người, lục tục ngo ngoe có người đi qua phỏng vấn.

Tô Niên Niên với Tống Dư Hi chán đến chết ngồi ở trên mặt ghế chờ đợi, Mộ Dung Sam bu lại, cho hai người lần lượt hai bình nước khoáng, cười hi hi chào hỏi, "Ngươi tốt lắm, Tô Niên Niên."

"Ngươi nhận thức ta sao?" Tô Niên Niên hiếu kỳ hỏi.

Mộ Dung Sam liên tục gật đầu, mắt to chớp chớp đấy, tràn đầy bất quá tình thần, "Ta đương nhiên nhận thức ngươi rồi, tôi thế nhưng mà Thánh Âm nam thần đám fans hâm mộ đoàn trưởng, ngươi với Cố nam thần thiệp mời (*bài viết) chính là tôi phát đấy. Lại nói... Ngươi có thể lý giải nói cho ta biết, ngươi thật sự với Cố nam thần tại kết giao sao?"

"Ách... Không có." Tô Niên Niên thành thật lắc đầu, Mộ Dung Sam ủ rũ cúi đầu xuống, một lát sau vừa giống như đánh như máu gà tràn đầy nhiệt tình, "Quá tuyệt vời! Cố nam thần hay là độc thân, chứng minh tôi còn có cơ hội! ggg!"

Tô Niên Niên đối với cô rất có thiện cảm đấy, nhưng là nghe được cô cũng thích Cố Tử Thần lúc, trong lòng không hiểu thấu hơi đau đau.

"Cấp hai lớp F, Tô Niên Niên!" Chịu trách nhiệm gọi người nam sinh hô một tiếng, Tô Niên Niên đứng dậy, đi về hướng bên cạnh phòng họp nhỏ.

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 84: Bộ Tuyên Truyền (2)

"Cố gắng lên đó!" Mộ Dung Sam với Tống Dư Hi ở phía sau cho cô động viên

Tô Niên Niên tâm tính thì tốt hơn, không có trước mặt mấy người tựa như căng thẳng bó tay rồi, ngược lại lấp bắp phát huy không bình thường.

Phòng họp nhỏ ở bên trong xếp đặt bàn lớn, tăng thêm Lạc Gia Di tổng cộng đã ngồi bốn người, chính giữa xếp đặt cái ghế dựa, Tô Niên Niên đi qua ngồi xuống, bốn người quay quay hỏi chút ít vấn đề, Tô Niên Niên từng cái trả lời, bốn người tán dương nhẹ gật đầu.

Lạc Gia Di thả ra trong tay bản khai, "Người có sở trường gì sao?"

Tô Niên Niên: "Sẽ đàn Piano, quốc hoá cũng sẽ một ít."

"Ừ, rất không tệ đấy, ngày mai nghỉ giữa khóa thao (xx) đi Bộ Tuyên Truyền báo danh a."

Tô Niên Niên không nghĩ tới thuận lợi như vậy, trong khoảng thời gian ngắn không có vội hồi phục tinh thần, Lạc Gia Di tức giận nói: "Ta đã nói với người lời nói người không nghe thấy sao?"

Chịu đựng trong lòng khó chịu, Tô Niên Niên ứng thanh âm, đứng dậy rời khỏi.

Trở lại bên cạnh, Tô Niên Niên tìm cái vị trí ngồi xuống, kế tiếp người đến phiên Tống Dư Hi, Tô Niên Niên liền ở lại chờ cô.

Mộ Dung Sam lần nữa tụ họp tới, hỏi: "Thông qua được sao? Lạc Gia Di chết tiết kia nên cho người phút đến cái nào bộ môn rồi."

Tô Niên Niên khoe miệng co quắp động xuống, nghĩ đến Mộ Dung Sam thật sự là không câu nệ tiểu tiết, "Bộ Tuyên Truyền."

Mộ Dung Sam về mặt hâm mộ, "Thật tốt... Là Cố nam thần tại bộ môn, anh anh anh, người thật hạnh phúc đó!"

Tô Niên Niên cười cười, không nói chuyện, lấy điện thoại cầm tay ra chơi tham ăn xà.

Ba phút về sau, Tống Dư Hi trở về rồi, hốc mắt hồng hồng đấy, lông mi run rẩy gian tình thoáng có nước mắt lập lòe, phảng phất bị thụ ủy khuất lớn lao đồng dạng.

Tô Niên Niên cả kinh: "Tiểu Hi, người thì làm sao? Khóc cái gì nha?"

Cô luống cuống tay chân cho Tống Dư Hi lau khô khăn tay, Tống Dư Hi cũng không nói chuyện, vẫn ủy khuất lau nước mắt, Tô Niên Niên lo lắng sưng cũng không có biện pháp.

Mộ Dung Sam nghĩ nghĩ, ôm theo thanh tú lông mày: "Phải hay là không Lạc Gia Di nói người cái gì?"

Bên ngoài hồ người nam sinh kia đi tới, vừa rồi anh mà đứng tại tiểu cửa phòng hội nghị, nghe được rõ ràng, thay Tống Dư Hi bên vực kẻ yếu nói: "Lạc hội trưởng nói... Cô là si tâm vọng tưởng, hội học sinh không phải người mọi người có thể đi vào đấy, trước nghĩ kỹ chính mình cân lượng, một cái liên học phí đều chưa đóng nổi nghèo khó sinh ra cái gì quyền lợi tiến hội học sinh... Còn có..." Anh không có làm lại nói tiếp, Tô Niên Niên cũng có thể nghĩ đến khẳng định còn có càn đả thương người lời mà nói..., lập tức im lặng tới cực điểm.

Không phải là một học sinh sẽ nha, còn làm cái gì giai cấp chế độ, xem thường cái này xem thường cái kia đấy.

"Lạc Gia Di thực đem mình coi vào đâu, cô cho rằng cô tính toán cái kia khóa hành tây! Ai nha, muối từ, người đừng khóc rồi, người người tựa như vậy, cùng mẹ cô đồng dạng, thế lực vô cùng." Mộ Dung Sam an ủi Tống Dư Hi, Tô Niên Niên đem trong tay đồ uống bình một đặt xuống, "Tống Dư Hi, cái này có cái gì tốt khóc hay sao? Người quên ta đã nói với người qua cái gì."

Tống Dư Hi nức nở rồi hai tiếng, nghẹn ngào nói: "Tôi... Là tôi không đúng, tôi không nên tới đấy..."

Tô Niên Niên cười lạnh thanh âm, "Người nếu nghĩ như vậy, ta đây mà thực bắt người không có biện pháp rồi." Minh cũng xem thường chính mình, người khác lại có thể như thế nào giúp cô?

Tống Dư Hi xoa xoa nước mắt, "Thế nhưng mà... Cô nói đều sẽ sự thật..."

Tô Niên Niên đánh gãy cô, "Tôi mà hỏi người, người thật sự cảm thấy cô nói đúng sao?"

Cô mặt không biểu tình, lại tản ra để người không thể bỏ qua khí thế, Tống Dư Hi ngờ ngác lắc đầu, Tô Niên Niên kéo cánh tay của nàng, bước nhanh đi về hướng rồi phòng họp nhỏ.

Một cước đá văng cửa, bên trong bốn người lại càng hoảng sợ.

Lạc Gia Di nhìn thấy Tô Niên Niên dẫn Tống Dư Hi tiến đến, ần nhẩn lấy lửa giận, "Tô Niên Niên, người đây là ý gì?"

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 85: Bộ Tuyên Truyền (3)

Tô Niên Niên hỏi lại cô: "Vậy người lại là có ý gì? Hội học sinh vốn chính là công bình cạnh tranh, hợp lý trúng tuyển, cầm nhà người ta cạnh nói chuyện gì! Tống Dư Hi phạm vào cái gì sai? Cho dù cô cái khác điều kiện không đạt được, người phần lớn nhưng cự tuyệt cô là tốt rồi, nói những cái...kia đã thương người mà nói không biết là quá phận sao?"

Mộ Dung Sam với nam sinh kia cũng vọt lên tiến đến, cùng trong phòng ba người còn lại hai mặt nhìn nhau, không biết nên khuyên như thế nào. Mới

Lạc Gia Di hít và một hơi, như là tại áp lực lửa giận, "Tô Niên Niên, nơi này là Thánh Âm Cao Trung, vốn cũng không phải là cái gì a miêu a cầu có thể tiến địa phương. Chuyện ngày hôm nay tôi có thể không so đo với người, nhưng xin người tự trọng, bằng không thì tôi có thể cho người lập tức rời khỏi hội học sinh!"

"Tốt." Tô Niên Niên không sao cả nở nụ cười thanh âm, "Loại này lại là quan - liêu chủ nghĩa lại là giai cấp chế độ hội học sinh tôi thật không biết ở đâu đi, đem người phứt thành đủ loại khác biệt mà là của người cảm giác về sự ưu việt? Thật sự là thêm kiến thức!"

"Người đến cùng muốn làm gì!" Lạc Gia Di nổi giận đùng đùng hô.

Tô Niên Niên nhàn nhạt nói: "Cho người xin lỗi đó, Lạc Gia Di, chẳng lẽ người nghe không hiểu tiếng người sao? Làm sai sự tình nói sai lời nói muốn nói xin lỗi, người nhà trẻ lão sư như thế nào dạy người."

Lạc Gia Di tính tình cũng nóng nảy, lập tức một vỗ bàn, "Tô Niên Niên, tôi xem cái này hội học sinh người cũng không cần chờ đợi, người rời khỏi Bộ Tuyên Truyền a, tôi không muốn nhìn thấy người."

Tống Dư Hi dọa đắc thủ đều có điểm run, vội vàng kéo kéo Tô Niên Niên tay áo, "Niên Niên, người đừng để ý đến, cùng hội trưởng nói lời xin lỗi a..."

Mộ Dung Sam ho khan một tiếng, trong lòng mặc dù chán ghét Lạc Gia Di, bắt đắc dĩ quan lớn hơn một cấp đề chất người, chỉ có thể uyển chuyển khuyên như: "Hội trưởng, người đừng nóng giận nha, Niên Niên là mới tới đây, người chớ cùng cô không chấp nhặt."

Lạc Gia Di nghĩ nghĩ, biết rõ Tô gia tại Dụ Thành địa vị, không dám quá làm càn, thế là cho mình tìm cái dưới bậc thang (tạo lối thoát), "Tô Niên Niên, người theo ta xin lỗi, tôi có thể chuyện cũ sẽ bỏ qua!"

Cô khẽ nhếch lấy cái cằm, ánh mắt sắc bén, như chỉ kiêu ngạo lạnh lùng Không Tước.

Nhưng Tô Niên Niên hết lần này tới lần khác không ăn cô cái này một bộ, cười lạnh liên tục, cô thực cho rằng hội học sinh đúng là bảo rồi mỗi người đều muốn vào? Cô Tô Niên Niên hết lần này tới lần khác không!

"Người xin lỗi." Ngắn ngủn ba chữ, trích địa hữu thanh (*nói năng có khí phách).

Trong phòng hào khí trở nên kiếm gậy nô trương, hết sức căng thẳng, giữa hai người tràn ngập khói thuốc súng, ai cũng không chịu lùi nhường một bước.

Chính vào lúc này, một tiếng nữ sinh cười khẽ âm thanh truyền đến, "Tôi tự đi cầm cái áp-phích, các người như thế nào nhao nhao đi lên?"

"Nam Chi! Oa, Có nam thần, người như thế nào cũng tới!" Mộ Dung Sam kinh hi kêu lên, cầm lấy điện thoại xoát xoát xoát quay không ngừng.

Tô Niên Niên trông đi qua, là Có Tử Thần với một người nữ sinh một khối từ từ đi vào, anh khó được mặc kiện màu trắng áo sơ mi, tay áo vén lên, lộ ra rần rần cánh tay. Bên người Nam Chi ăn mặc đơn giản sạch sẽ màu trắng vải bông váy, tóc đen đến eo, ngũ quan xinh đẹp tuyệt trần, phong độ u nhã, là cái loại này điển hình cổ điển mỹ nữ.

Không thể không nói, hai người đứng tại một khối tựa như khắp trong tranh đi ra đến người yêu tựa như, nam tuấn lãng, nữ xinh đẹp, phù hợp bó tay rồi.

Tô Niên Niên chỉ cảm thấy trong lòng một hồi bức bối, vừa quay đầu, không nhìn tới hai người bọn họ.

"Đã xảy ra chuyện gì nha?" Nam Chi nhẹ giọng hỏi, Mộ Dung Sam bảy mồm tám lưỡi mà thảo luận đem chuyện vừa rồi nói, vẫn không quên bắt động thanh sắc hắc Lạc Gia Di một bữa, Nam Chi nhẹ gật đầu, khéo miệng một mực treo nhàn nhạt đáng tươi cười, một cái nhăn mày một nụ cười đều có thể khiến người tâm động.

Lạc Gia Di sắc mặt xấu, hé miệng nghĩ giải thích hai câu, lại nghe đến Có Tử Thần nhàn nhạt nói: "Tống Dư Hi? Người có hứng thú đến Bộ Tuyên Truyền sao?"

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 86: Bộ Tuyên Truyền (4)

Tô Niên Niên khiêu mi nhìn anh.

Tổng Dư Hi không nghĩ tới Cố Tử Thần sẽ cùng hắn nói chuyện, trong khoảng thời gian ngắn không biết trả lời như thế nào, khuôn mặt nhỏ nhắn đều trưởng thành công màu hồng phấn, lấp bắp cả buổi chưa nói ra lời nói đến.

Cố Tử Thần nhăn lại lông mày, lại lặp lại rồi một lần: "Tổng Dư Hi, ngươi nguyện ý đến Bộ Tuyên Truyền sao?"

Trầm thấp mà lại giàu có từ tính âm thanh rành mạch truyền đến mỗi người trong lỗ tai, Lạc Gia Di nghiêm nghị hô: "Cố nam thần, cô chẳng qua là cái nghèo khó sinh, ở đâu có tư cách vào hội học sinh?"

Cố Tử Thần hiển nhiên cũng không thích cô loại này hùng hổ dọa người bợ đỡ nịnh bợ bộ dáng, ngữ điệu lạnh thêm vài phần: "Hội học sinh nhận người khi nào trả muốn xem gia cảnh rồi, tôi như thế nào không biết có cái này quy định. Còn có, Lạc phó hội trưởng, tất cả bộ môn có quyền lợi tự chủ nhận người a, ngươi có ý kiến gì không?"

Lạc Gia Di bị anh ghen được nói không ra lời, hơn nữa những người khác đối với cô chỉ trò đấy, để cô trong lòng khó thụ tới cực điểm, mạnh mẽ cắn chặt răng răng.

Thấy nàng không nói lời nào, Cố Tử Thần xoay người, nhìn Tổng Dư Hi, chờ đáp án của nàng.

"Khục khục..." Tô Niên Niên đẩy Tổng Dư Hi một bả, cô mới như ở trong mộng mới tỉnh, liên tục liên đầu, "Nguyện ý, tôi nguyện ý!"

Cố Tử Thần quai hàm thủ, giống như như không, liếc mắt Tô Niên Niên liếc.

Nam Chi đôi mắt di chuyển, nhìn quanh sinh Tư, làm cho động lòng người, cô liếc mà nhận ra Tô Niên Niên chính là lần trước thiệp mời (*bài viết) bên trong đích nhân vật nữ chính, lập tức cười tủm tỉm hỏi: "Đồng học, ngươi là cái nào bộ môn hay sao?"

"A....." Tô Niên Niên con mắt chớp chớp, cô cái này người lớn nhất thật xấu chính là nhan khổng, nhìn thấy Nam Chi cái kia khuôn mặt mà cảm giác mình đúng là nam sinh nhất định phải đem nàng lấy về nhà, "Nha... Ta cũng là Bộ Tuyên Truyền đấy, nhất là hội trưởng nói tôi loại người này không thích hợp đứng lại ở hội học sinh, cho nên tôi bây giờ có lẽ cái nào bộ môn đều không tính a."

Nam Chi cười ha hả gật đầu, vừa quay đầu lại, thì thấy Cố Tử Thần Lãnh Liệt như đao ánh mắt quét về phía rồi Lạc Gia Di.

Anh bình thường cho người cảm giác luôn trong treo nhưng lạnh lùng đậm đặc, phảng phất xa xôi ngôi sao, khó thể thực hiện. Nhưng Nam Chi tình tường, Cố Tử Thần nổi giận lên đáng sợ đến cỡ nào. Cho nên cô nhìn thấy Cố Tử Thần băng hàn ánh mắt sắc bén lúc, trong lòng yên lặng là Lạc Gia Di chọn một căn sập.

Lạc Gia Di ở đâu chịu được anh loại này khí thế bức người, dọa được chân đều mềm nhũn, trong lòng loáng thoáng cảm thấy Cố Tử Thần với Tô Niên Niên quan hệ không tầm thường, vội vàng lên tiếng bổ cứu: "Đây là nói chuyện này, Tô Niên Niên, tôi nhìn ngươi xin biểu, các phương diện mà rất không tôi, như thế nào sẽ để cho ngươi rời khỏi hội học sinh đâu rồi, mấy người các ngươi nói là a?"

Bị hỏi mấy cái tham dự phỏng vấn cán bộ đều cùng kêu lên phụ họa, Cố Tử Thần sắc mặt lúc này mới hòa hoãn xuống.

"Tô Niên Niên, Tổng Dư Hi, hai người các ngươi đi theo ta." Cố Tử Thần lông mày không có giãn ra khai mở, nhưng là giọng điệu lại rất ôn nhu.

"Nha... Tốt..." Thật vất vả lấy lại tinh thần, Tô Niên Niên vội vàng lôi kéo Tổng Dư Hi đuổi kịp Cố Tử Thần, ba người đã đi ra phòng họp.

Cố Tử Thần vừa đi, trong phòng áp suất thấp lập tức trừ khử vô tung vô ảnh, Lạc Gia Di hừ lạnh một tiếng, thấp giọng nói: "Các nàng hai cái tính toán cái thứ gì..."

Âm thanh không lớn, nhưng tất cả mọi người nghe rành mạch, nhất là cường bức tại Lạc Gia Di thân phận, lúc này mới không dám nói ra cái gì.

"Ha ha a..." Nam Chi thanh thúy sáng ngời tiếng cười quanh quẩn tại gian phòng, cô đưa trong tay áp-phích quán đặt ngang tại Lạc Gia Di trước mặt trên mặt bàn, đuôi lông mày khoe mắt ngậm lấy gió xuân y hệt vui vẻ, nhưng mỗi chữ mỗi câu, để Lạc Gia Di lần nữa không có tính tình.

"Lạc Gia Di, ngươi vẫn không rõ sao, cô không phải ngươi có thể gây người."

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 87: Phúc hắc lão sói vẫy đuôi (1)

Trong phòng tĩnh đến nỗi cực hạn, nguyên một đám ngưng thần nín thở, cố gắng giảm xuống sự hiện hữu của mình cảm giác. [mà bên trên + mới ^^ chủ chủ ^^ kỳ ^^ trong ^^ vẫn ^^+]

Lạc Gia Di cắn răng: "Nam Chi, tôi nghĩ có lẽ không tới phiên ngươi để giáo huấn ta đi?"

Nam Chi nhẹ nhàng cười cười: "Phò hội trưởng, ta chỉ là cho ngươi đề tỉnh một câu mà thôi, người quý có tự mình hiểu lấy, ngươi nếu nghe không vào, coi như tôi vẽ vôi cho thêm chuyện ra rồi."

"Hừ, đa tạ rồi, phỏng vấn tiếp tục." Lạc Gia Di lạnh lùng ra lệnh một tiếng, bỏ qua rồi Nam Chi vừa rồi những lời kia, tiếp tục hội học sinh phỏng vấn.

Nam Chi chẳng muốn cùng cô so đo, cô chỉ có điều xem Lạc Gia Di ánh mắt thiên cận, mở miệng chỉ điểm hai câu.

Nói đến thế thôi, cô không nghe, cô cũng không có biện pháp.

Nam Chi quay người rời khỏi, giờ tay nhắc chân gian, màu đen tóc tùy theo múa vũ động, tăng thêm khỏe miệng nàng trong veo cười nhạt cho, để không ít nam sinh đều xem ngây dại.

Cô vừa đi, Lạc Gia Di càng thêm khó chịu rồi.

Cố nam thần không để cho cô mặt mũi coi như xong, cô Nam Chi lại đem mình làm thánh mẫu rồi hả? Đó phi! Bất quá là cái chỉ biết gãi thủ chuẩn bị tư thế dung nhan câu - dẫn nam sinh hồ ly tình mà thôi.

Cô tâm tình không tốt, đến phỏng vấn học sinh thì càng thêm thống khổ, nguyên một đám bị các loại xảo trá vấn đề tra tấn chết đi sống lại, sống sờ sờ đem hôm nay hội học sinh chiêu tân suất (*tỉ lệ) hạ xuống lịch sử thấp nhất.

Sau giờ ngó ánh mặt trời ám áp đây, để người đi theo lười nhác lên.

Cố Từ Thần mang theo hai người tới rồi trường học phòng vẽ tranh, tại đây bình thường mà với tư cách Bộ Tuyên Truyền hoạt động nơi.

Phòng vẽ tranh ở bên trong có mấy người đang tại bận rộn, chỉ chốc lát sau, Nam Chi cũng trở về rồi, cho hai người nói Bộ Tuyên Truyền công tác nội dung.

Bộ Tuyên Truyền, danh như ý nghĩa, chịu trách nhiệm trường học các loại tuyên truyền công tác, trường học báo bảng, áp-phích, hoạt động tổ chức cùng trừ tính, còn có trường học một ít tuyên truyền tư liệu sửa sang lại.

Tổng Dư Hi từ trong túi quần lấy ra đến quyển vở nhỏ nhớ không ngừng, mà Tô Niên Niên đã nghe được buồn ngủ rồi.

"Đó... Thật mát!" Tô Niên Niên kêu thảm một tiếng, thoáng cái mà tỉnh táo lại, trên gương mặt dán một lọ lạnh buốt rót trang Cocacola.

Cố Từ Thần mặt không biểu tình đứng tại bên người nàng, "Tĩnh mà tiếp theo nghe." Dứt lời chậm rãi tiếp tục uống Cocacola, phảng phất vừa rồi trên cọt Tô Niên Niên có người khác tại tựa như, quán qua một bên dạo bước đi.

Tô Niên Niên nghiêng răng.

Nam Chi chịu đựng cười, cho cô lưỡng an bài nhiệm vụ: "Trường học bây giờ có một "Đĩa CD hành động" hoạt động, cần mười cái nhót ở phương diện này áp-phích, áp-phích muốn tay vẽ, chúng ta Bộ Tuyên Truyền người vốn tự ít đi, hai người các ngươi một cái bức tranh hai trương, thứ hai khi giao tới, có không có vấn đề?"

"Tốt!" Tổng Dư Hi rất nghiêm túc gật đầu.

Tô Niên Niên lòng không tại ịu xiu, rầu rĩ "Ừ" rồi một tiếng, trên mặt lại lần nữa một băng, mát cô trực tiếp từ trên ghế nhảy dựng lên rồi.

"Cố Từ Thần! Ta với ngươi có cừu oán sao, ngươi muốn như vậy tra tấn tôi!" Tô Niên Niên bị phần gào thét, phòng vẽ tranh ở bên trong vài người khác sắc mặt đều thay đổi.

Oh my God! Đây là cái gì bức tranh phong! Bọn họ là nghe lầm sao? Rõ ràng có nữ sinh cùng Cố nam thần hô to gọi nhỏ?!

Cố Từ Thần lỗ mũi gian hừ một tiếng, đem trong tay mặt khác cầm hai lon cola phân cho rồi Tổng Dư Hi với Nam Chi.

"Heo thần tài, ngươi tại sao lại tự mình đa tình rồi hả?" Anh hơi có vẻ lười biếng âm thanh vang lên, để Tô Niên Niên thoáng cái đỏ mặt.

Được rồi... Cô cảm thấy Cố Từ Thần nhất định là vì tổn thương cô mới tồn tại đây.

Tổng Dư Hi thụ sủng nhược kinh (*) nhận lấy, trong hốc mắt lóe xinh đẹp sáng rọi. Nam Chi trên khỏe miệng chọn, lòng mi hướng Cố Từ Thần gật gật, một bộ "Tôi cái gì cũng biết rồi" biểu lộ.

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 88: Phúc hắc lão sói vẫy đuôi (2)

Tô Niên Niên lại không biết Nam Chi yêu thích, cái này chỉ cảm giác mình bị thương tổn, tràn ngập oán niệm nhìn Cố Từ Thần

Trong trời như lưu ly y hết mắt to một cái chớp mắt nhìn chăm chăm vào Cố Từ Thần, trong đó phát ra nhu nhược người vô tội ánh mắt như một lấy không đến KEO đưa con, vậy xem một cái nam sinh nhìn không được rồi, vội vàng nói: "Đồng học, bên kia trong tủ lạnh còn có, ngươi có muốn không? Tôi cho ngươi thêm cầm một lọ."

Tô Niên Niên cố lấy quai hàm, ngạo kiều nghiêng đầu sang chỗ khác: "Không cần, tôi giảm béo, mới không uống cái... này cacbon-axit đồ uống."

Cố Từ Thần thấp giọng nở nụ cười, không phải không thừa nhận, anh hay là rất thích Tô Niên Niên loại này lại muốn tặc cộng lông lại vô kể khả thi bộ dáng.

Đề anh có loại ác thú vị y hết sung sướng.

Mà anh cười cười, phòng vẽ tranh nội tâm mắt mọi người đều tập trung vào trên người hắn.

Trời ạ? Cố nam thần nở nụ cười? Người nào không biết Cố nam thần ngày bình thường đều sẽ một trương băng sơn bài tú-lo-khơ mặt, này sẽ rõ ràng cong lên khóe môi nở nụ cười?!

Tổng Dư Hi si ngốc nhìn gần ngay trước mắt Cố Từ Thần, thiếu niên tuấn tú kinh điển trên mặt hiện lên cái kia bôi đáng tươi cười, để cô tim đập bắt đầu cực tốc nhanh hơn.

Đây là Cố nam thần lần thứ hai thay cô giải vây... Trả lại cho cô lần lượt đồ uống...

Cho nên nói, Cố nam thần có lẽ đối với cô, với người khác là có một chút như vậy không giống với sao?

Nam Chi chịu đựng cười, lại cho hai người nói vài câu, vừa rồi nam sinh kia A Kiệt tới, cho Tô Niên Niên hai người phân ra trắng tạp giấy với Mark bút, Tô Niên Niên nhỏ giọng nói thầm: "Tại sao phải tay về... Tìm tấm bản đồ phiên đồng dấu không thì tốt rồi nha..."

Thực sự không phải là cô sẽ không bức tranh, mà là vậy được không được, lười ung thư tự nhiên mà vậy mà phát tác, nghĩ đến có thể như thế nào bớt việc mà làm sao tới.

Cô âm thanh rất nhỏ, chưa từng nghĩ Cố Từ Thần nghe được rành mạch, khiêu mi hỏi: "Vậy ngươi ăn cơm làm gì? Bức tranh cái bánh đỡ đói không được sao."

Tô Niên Niên: "..."

Được rồi được rồi, nhao nhao nhất là cái vị phần lớn thần, cô hay là tự động giảm xuống tồn tại cảm (giác) giả chết a.

Nam Chi thật sự là nhìn không được, lớn tiếng nở nụ cười, cả cái gian phòng đều quanh quẩn cô thanh thúy sạch sẽ âm thanh.

"Cố... Cố Từ Thần, trời ạ, tôi lần thứ nhất gặp ngươi lấy người đầu vô mồm, tốt ngay thơ..." Cô cười eo đều thẳng không đứng dậy rồi, bỏ qua đầu đầy hắc tuyến Cố Từ Thần, quay người đối với Tô Niên Niên thật thà thật thà dạy bảo: "Tô Niên Niên, ngươi thật sự là vậy mới tốt chứ! Tiếp tục cố gắng, không cần buông tha cho, để cái này tòa băng sơn nguyên hình lộ ra quang vinh sứ mạng mà giao cho ngươi rồi!"

Tô Niên Niên bị ngữ khí của nàng lấy có chút im lặng, cảm giác Nam Chi hình tượng như lưng cổng thuốc nổ cấp tiếp sức cho chiến sĩ của nàng đồng dạng.

Nâng lên thuốc nổ cấp, chúng ta đi tặc Cố lô-cốt... Hồng Thái Dương ai ôi hắc ~

Não bỏ rồi cả buổi, Tô Niên Niên kim lòng không được rung mình một cái.

"Học tý, chúng ta đây đi về trước." Tổng Dư Hi ôn nhu với Nam Chi tạm biệt, chuẩn bị với Tô Niên Niên một khối trở về phòng học.

"Đúng vậy a, học tý, núi xanh còn đó, nước biếc chảy dài, ngày sau làm lại tục!" Tô Niên Niên lung tung đem giấy bút nhét vào trong ngực.

Nam Chi gật đầu, mỉm cười nói: "Tốt, nhớ rõ trở về hảo hảo bức tranh áp-phích ~"

Mới vừa đi hai bước, Tô Niên Niên đã bị Cố Từ Thần nắm chặt rồi cổ áo, cô phịch rồi vài cái ý đồ giãy giụa: "Này, còn có... hay không nhân quyền đó, Cố Từ Thần, ngươi buông ra..."

Cố Từ Thần khoi mào đen đặc lông mày: "Tô Niên Niên, tôi cho ngươi đi rồi chưa?"

Anh trầm thấp tiếng nói đều ở bên tai, hơn nữa cái này để người ý nghĩ kỳ quái lời mà nói..., Tô Niên Niên không có tiền đồ đồ mặt.

Cô cố giả bộ bình tĩnh: "Ngươi trước thả ta ra, có chuyện hảo hảo giảng."

Cố Từ Thần theo lời buông cô ra, vây quanh lấy hai tay, "Đi theo ta, tôi có những nhiệm vụ khác giao cho ngươi."

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 89: Phúc hắc lão sói vẫy đuôi (3)

Anh xoay người, Tô Niên Niên thờ phỉ phỉ hướng phía bóng lưng của hắc giả làm cái cái mặt quỷ, quyền đương hả giận:

"Tiểu Hi, ngươi đi về trước đi." Cô hướng Tống Dư Hi nói một câu.

Tống Dư Hi không ý thức nín chặt vạt áo, không biết vì sao, trực giác của nàng nói cho cô biết, Cố Từ Thần với Tô Niên Niên quan hệ không tầm thường.

Cô chưa nói gì hết, thấp mặt mày nhẹ nhàng nói: "Được, cái kia ta đi trước."

Cố Từ Thần đẩy ra phòng vẽ tranh khác một bên cửa, bên trong là gian văn phòng, để đó một máy tính, một đài máy đánh chữ, còn có một gỗ lim khung.

Anh đi đến trước máy vi tính thao tác chỉ chốc lát, đối với Tô Niên Niên ngoác ngón tay: "Tới, đem phần này tư liệu đánh 100 phần."

"Nha..." Tô Niên Niên có chút bó tay đi qua, lựa chọn đóng dấu, đang muốn thua "100" lúc, chợt nghe đến Cố Từ Thần lười biếng âm thanh vang lên: "Máy đánh chữ ra điểm bệnh vặt, duy nhất một lần đánh đồ vật nhiều hơn luôn tạt giấy, cho nên ngươi muốn một phần một phần đánh, xác nhận không sai sau lại đánh rớt xuống một phần."

Tô Niên Niên nghi hoặc nhìn hắc một cái: "Đã hư mắt, làm gì mà không tìm người đến tu à?"

Cố Từ Thần đã trầm mặc một lát, thấp giọng hỏi: "Heo thần tài, tôi là bộ trưởng hay là ngươi là bộ trưởng?"

"Ngươi đó."

"Vậy thì ngoan ngoãn nghe ta đây, nhanh lên đánh, buổi chiều muốn dùng đây này." Cố Từ Thần đương nhiên nói xong, mà đi một bên trên ghế sofa chơi điện thoại rồi.

Tô Niên Niên bĩu môi, đi qua ngồi tại máy vi tính một phần phần đóng dấu.

Một phần tư liệu có chừng bảy tám trương đáng vẽ, đánh xong một phần, cô Tiểu Tâm búng hộp mực nhìn nhìn, hết thấy bình thường. Thế là lại chọn đóng dấu, tiếp theo xem xét... Không ngừng lặp lại cái này hai cái công tác.

Đánh rồi chừng năm mươi phần, Tô Niên Niên cảm thấy cổ có chút đau xót (a-xít), một bên đóng dấu một bên phàn nàn: "Ngươi cái chu lột da... Chính mình không làm việc, sẽ bóc lột thuần lương lao động nhân dân..."

Cố Từ Thần tiếp tục chơi lấy điện thoại, cũng không ngẩng đầu lên: "Heo thần tài, đề nghị ngươi về sau ăn nhiều một chút não heo bồi bổ, không cần vụng trộm tiếng người nói bậy."

Tô Niên Niên hết sức kinh ngạc: "Ngươi đã nghe được à?"

Cố Từ Thần hoa mãn hình tay một hồi, trên đầu huyết Thái Dương nhảy lên, cắn răng nói: "Ngươi giọng lớn như vậy, tôi đứng ngoài cửa mặt cũng nghe được rồi."

"Hừ, tôi rõ ràng là quang minh chính đại nói." Tô Niên Niên khinh thường hừ một tiếng, tiếp tục nhìn chăm chăm máy tính đóng dấu.

Thời gian từng giây từng phút trôi qua, sau giờ Ngọ trong văn phòng, ánh mặt trời xuyên thấu qua cửa sổ chiếu vào nhỏ vụn quang, thời gian tĩnh được, hai người thân ảnh dường như ánh thành công một bộ duy mỹ bức tranh.

"Reng reng reng" du dương dự bị tiếng chuông tấu tiếng nổ, Tô Niên Niên thảm một tiếng, biểu lộ uể oải: "Như thế nào nhanh như vậy mà phải vào lớp rồi, còn có hơn mười phần không có đánh xong đây này."

Cố Tử Thần đi đến phía sau nàng, chậm rãi cầm qua trong tay nàng con chuột, cái kia tư thế như là đem Tô Niên Niên vòng tại trong ngực giống như, Tô Niên Niên hồi hộp vậy thẳng băng rồi thân thể, bên tai nhanh chóng nhiễm lên rồi màu hồng phấn.

Cố Tử Thần cúi đầu, nhìn thấy đúng là Tô Niên Niên thon dài trắng nõn cái cổ, còn có cái kia như tinh tế tỉ mỉ nhu nhuận làn da bên trên nhuộm khỏi hồng nhạt, lại có loại nghĩ thò tay xoa đi xúc động.

"Khục khục... Ngươi muốn làm gì mà đó..." Tô Niên Niên xấu hổ âm thanh đưa hấn kéo về thực tế, Cố Tử Thần hít sâu rồi một chút, đem con chuột chuyển qua đóng dấu số lần lên, hỏi: "Còn kém mấy phần?"

"A..., mười ba phần a, tôi cũng nhớ không rõ lắm." Tô Niên Niên gãi gãi tóc.

Cố Tử Thần thua "15", máy đánh chữ khởi động, bắt đầu đóng dấu lấy tư liệu, hết thấy bình thường.

Tô Niên Niên xem tròn tròn mắt, đặc (biệt) Meow đấy! Không phải nói cái này máy đánh chữ có vấn đề chỉ có thể một phần một phần đánh mà!!

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 90: Phúc hắc lão sói vẫy đuôi (4)

Lần lượt từng cái một trắng nõn bóng loáng giấy A4 theo máy đánh chữ đi ra, máy đánh chữ nhưng tại tiếp tục công việc, một ít tật xấu đều không có.

Tô Niên Niên khoe miệng co giật: "Ngươi không phải nói xấu rồi hả?"

Cố Tử Thần lạnh nhạt liếc nàng một cái, giọng điệu đứng đắn: "Nha... Có lẽ là nó hoàn toàn tỉnh ngộ, chính mình lại xong chưa."

Lừa gạt quỷ đó! Tô Niên Niên nghiêng rằng, "Ngươi lừa gạt tôi!"

Nơi này là Thánh Âm Cao Trung, thầy giáo lực lượng với giáo nghiên kinh phí là Dụ Thành tốt nhất, như thế nào biết dùng một đài tràn ngập trực trực máy đánh chữ?

Cho nên thắng này là vì người câu đóng dấu áp-phích, mới có ý để cô đóng dấu rồi hơn mười phần tư liệu...

Cái này thỏa thỏa đúng là quan báo tư thù đó!

Cô cho rằng Cố Tử Thần bắt quá là cái nô dịch thủ hạ chu lột da, không nghĩ tới là chỉ càng thêm ác liệt phúc hắc lão sói vẫy đuôi!

Cố Tử Thần dù bận vẫn ung dung sửa sang lấy quần áo, cúi đầu nhìn đồng hồ: "Tô Niên Niên, còn có năm phút đồng hồ đi học, phòng vẽ tranh tại năm tầng, khoảng cách lầu dạy học có 600 mễ (m), ngươi phòng học tại lầu hai, dùng ngươi chậm như ốc sên tốc độ bò qua đi, đoán chừng có thể miễn cưỡng vượt qua."

Tô Niên Niên một bộ muốn thổ huyết đáng vẽ, cô còn chuẩn bị cùng anh tính sổ đầu rồi, không nghĩ tới bị đem rồi một quân!

Nhưng bề ngoài của hấn lại rất có lừa gạt tính, Tô Niên Niên cảm giác mình cho dù nói cho người khác biết, cũng không có người sẽ tin tưởng, Cố Tử Thần sẽ làm ra việc này đến.

Lớp đầu tiên là Kim lão sư đấy, Tô Niên Niên đối với loại này thời mẫn kinh nữ lão sư có loại bản năng phạm sợ hãi, chẳng quan tâm cùng Cố Tử Thần so đo, cầm lấy đồ đạc của mình chạy chậm lấy hướng dưới lầu hướng về.

"Cố Tử Thần! Ngươi cái hồn nhạt!" Cô hỏn hỏn âm thanh phiêu tán tại trong hành lang.

Cố Tử Thần ở phía sau mấp máy khóe môi, nhớ tới vừa rồi Tô Niên Niên chăm chú nhìn chăm chăm máy đánh chữ đáng vẽ mà muốn cười.

Anh cũng không biết mình thì sao, vậy mà sẽ ngây thơ như vậy. Nhưng... Thích thú.

Bên trên hết đến trưa khóa, Tô Niên Niên chỉ cảm giác mình buồn bực rồi một bụng khí, hết lần này tới lần khác lại không có mà phát tiết, quả thực hận không thể cong tường.

Tổng Dư Hi cẩn thận từng li từng tí hỏi: "Niên Niên, ngươi thì làm sao?"

Chúc Thành cười hi hi ném tới hai túi nho nhỏ xộp giòn: "Cô cái đồ tham ăn nhất định là đói bụng, ngươi xem cô đều đói cong tường rồi!"

Tô Niên Niên lườm hân một cái, bực bội chuyển bút.

Trên giảng đài Giang Mộ sửa sang lấy giáo cụ, đánh giá đầy ngọn nguồn tuần tiếp theo, ánh mắt tại Tô Niên Niên trên người dừng lại một lát, cao giọng nói: "Tuần này tháng năm khảo thi, cũng là cái này học kỳ đến lần thứ nhất cuộc thi, mọi người chuẩn bị sẵn sàng, tranh thủ phát huy chính mình tốt nhất trình độ, khảo thi một cái thành tích tốt."

Dưới đây lập tức như nổ tung nổi đồng dạng, lưu riu thảo luận không ngừng.

"Không phải đâu... Nhanh như vậy mà cuộc thi, Emma thất bại lại muốn bị đánh!"

"Đúng vậy a, tôi chán ghét cuộc thi! Mỗi lần ôn tập thời gian cũng không đủ!" Cái nào đó học bá lên tiếng kêu rên.

Lập tức đã có người phi nhỏ: "Người đã đủ rồi! Mỗi lần đều sẽ người xếp hạng trước vài tên, mỗi lần đều nói mình thi không khá, người cái học bá chưa đựng ít rồi! Thà chúng ta cái... này học cận bã một con đường sống được sao!"

Tổng Dư Hi lập tức lâm vào căng thẳng, thành tích của nàng năm trước tại lớp học thuộc về trung bình, cuộc thi lần này đối với nàng mà nói thật phần trọng yếu.

Đang muốn cùng Tô Niên Niên trò chuyện, cô đã mang theo trống rỗng cặp đã đi ra.

Đi đến thang lầu góc khi vừa vận dụng với Trần Nguyên, anh gặp Tô Niên Niên một bộ rầu rĩ không vui đáng về có chút đau lòng, hỏi: "Làm sao vậy? Ai khi để tôi bảo bồi muội muội rồi hả?"

Tô Niên Niên sôi nổi rơi xuống thang lầu: "Không có gì, chỉ là gặp một cái siêu cấp siêu cấp người đáng ghét!"

Trần Nguyên cười cười, hơn phân nửa đoán được tên kia là ai.

Cái này hai người đó, thật đúng là vui mừng oan gia.

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 91: Không có trái tim đồng cảm mặt co quắp mặt

Trần Nguyên hôm nay chính mình mở xe, cùng Tô Niên Niên một khối đi bãi đỗ xe, chợt nghe đến một hồi tiểu động vật gào thét âm thanh.

Thanh âm kia rất yếu ớt, đứt quãng đấy, Tô Niên Niên tìm âm thanh nhìn sang, một cái màu vàng con chó nhỏ nằm rạp trên mặt đất, trên người còng lỏng vô cùng bản đấy, một chân dùng vận vẹo tư thế cuộn mình lấy, tiếng kêu chính là theo hân trong miệng phát ra tới đấy.

Trước mặt của nó, ngồi cạnh một thiếu niên.

Tô Niên Niên sửng sốt, đây không phải là Cố Tử Thần sao?

Trên mặt hân như trước là bộ kia đậm mạc xa cách biểu lộ, cầm bình nước suối khoáng cho con chó nhỏ mớm nước, bên chân còn có khối bị gặm mấy ngụm sandwich.

Trời chiều nghiêng nghiêng rơi xuống, chân trời ánh nắng chiều ánh thành một mảnh ấm màu đỏ, cho trên người hân bao phủ một tầng ôn hòa tình cảm ấm áp.

Tô Niên Niên xem ngây dại.

Tại trong ấn tượng của nàng, Cố Tử Thần căn bản không có khả năng làm ra việc này, anh nhìn thấy loại này chó lang thang hân là tránh chi duy sợ không kịp a? Mà không phải như bây giờ, như vậy rất nghiêm túc uy lấy tiểu cầu cầu.

Bãi đỗ xe người càng tụ càng nhiều, không ít mọi người phát hiện Cố Tử Thần, kinh hô một tiếng đều đứng lên trước khoảng cách gần quan sát, còn có mấy cái cô bé lấy điện thoại di động ra đối với anh quay không ngừng.

Cố Tử Thần nhàu nổi lên đẹp mắt lông mày, hiển nhiên là không thích bị người vây xem.

Anh sờ lên con chó nhỏ đầu, đứng dậy, toàn thân tản mát ra Lãnh Liệt phong độ để người bên cạnh đều lui về phía sau mấy bước.

"Các người rất rồi rãnh sao?" Mát lạnh ngữ điệu rơi vào tay mỗi người trong lỗ tai.

"Khục khục... Ai nha, chúng ta đi nhanh đi, bằng không Cố nam thần hội tức giận." Một cái có ánh mắt nữ sinh vội vàng hướng mọi người kêu gọi, người vội xem thức thời rời đi.

Tô Niên Niên đi đến trước, Trần Nguyên đi theo phía sau của nàng, đi tới Cố Tử Thần bên cạnh.

Đề sát vào nhìn, mới phát hiện cái kia con chó nhỏ trên người không chỉ dính tro bụi lá rụng, thậm chí còn có loang lổ điểm một chút vết máu.

Trần Nguyên trầm giọng nói: "Lại là cái kia hành hạ cầu bệnh tâm thần sao? Thật sự là cặn bã!"

Cố Tử Thần "Ừ" rồi một tiếng.

Tô Niên Niên hỏi: "Các người đang nói cái gì à?"

Trần Nguyên cho cô giải thích nói: "Kề bên này trong khu cư xá có một chú, tinh thần không quá bình thường, luôn thích tra tấn ngược đãi chó lang thang, đã không chỉ một lần nữa, nhưng là mọi người cũng cảm anh không có biện pháp."

Tô Niên Niên đã trầm mặc sẽ, mới nói: "Người này cặn bã..."

Cố Tử Thần nhún nhún vai, xoay người rời đi, Tô Niên Niên bề bộn gọi lại anh: "Này, người cứ như vậy đi nữa à?"

Cố Tử Thần dừng bước, Tô Niên Niên còn ở phía sau lải nhải: "Loại này khi không phải có lẽ bắt nó đưa đến sùng vật cứu trợ đứng sao? Nếu hai người chúng ta không đến, cũng không có cái khác người phát hiện nó, chẳng lẽ người mà mặc kệ cầu cầu tự sinh tự diệt sao, người cái này không có trái tim đồng cảm mặt co quắp mặt..."

Cố Tử Thần xoay người, sắc mặt đen dọa người: "Nói xong rồi hả?"

"Đó... Ừ..." Tô Niên Niên gật đầu, cảm giác, cảm thấy ở đâu có chút không đúng.

Quả nhiên, đương cô nhìn thấy Cố Tử Thần mở ra xe rương phía sau, từ bên trong dọn ra cái sạch sẽ cái hộp, sau đó đem trên mặt đất con chó nhỏ ôm đến bên trong khi, cảm thấy xấu hổ bó tay rồi.

"Nó bị thương, tay không ôm có thể sẽ đã bị lần thứ hai tổn thương." Cố Tử Thần nhàn nhạt giải thích.

PHỐC...

Hóa ra đi lấy cái hộp rồi... Cô còn tưởng rằng Cố Tử Thần sẽ vừa đi rồi chỉ đây này.

Quá thật xấu hổ chết người ta rồi, Tô Niên Niên rúc vào Trần Nguyên sau lưng.

Trần Nguyên bất đắc dĩ cười cười, "Đi, hai người các người đừng làm rộn, con chó nhỏ mà giao cho người rồi, Niên Niên, chúng ta về nhà trước."

"Tốt!" Tô Niên Niên cuống quýt gật đầu, cũng như chạy trốn đi theo Trần Nguyên lên.

Cố Tử Thần tại nguyên thờ dài, nhìn Tô Niên Niên chạy so con thỏ còn nhanh thân ảnh, ánh mắt trở nên dần dần ôn nhu lên.

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 92: Tự tiện xông vào gia đình

Tô Niên Niên lâm vào 17 năm qua nhất nôn nóng thời kì mới.

Cô còn cố ý đi bên trên tra xét tra tình huống của mình, bực bội, lo nghĩ, lo được lo mất, cảm xúc không ổn định là bệnh gì?

Laptop bên trên "BA~" nhảy ra một hàng chữ

40-60 tuổi nữ tính thời mãn kinh lúc biểu hiện là phía dưới bệnh trạng...

Tô Niên Niên phiên muộn khép lại máy tính.

Ôm Bao Bao chơi sẽ, Tô Niên Niên lòng không tại ỉu xù thần du (*xuất khiếu bay bay), trong đầu lại không ngừng hiển hiện Cố Tử Thần bộ dáng.

Anh mặt lạnh lấy đáng vẽ, anh phi nhỏ đáng vẽ, anh trêu cợt người đáng vẽ... Từng điểm từng điểm, xoi tái lấy thần kinh của nàng.

"Đó, phiền chết người đi được!" Tô Niên Niên đá một cước Bao Bao ỏ, rước lấy nó thị uy "Meow ô" thanh âm, còn đuổi ra béo múp míp tiểu móng vuốt gãi gãi Tô Niên Niên cánh tay.

"Liên người cũng cùng tôi đối nghịch!" Tô Niên Niên kêu rên một tiếng, buông cái này vô tình Meow tỉnh người, úp sấp chính mình trên mặt giường lớn tinh thần chán nản.

Anh anh anh cái thế giới này thật sự là không có thích rồi, không chỉ có Cố Từ Thần cái này đồ quý sứ chán ghét, liền cô con trai Bao Bao đều chán ghét nàng meo meo? Đòi người đã như thế gian nan, còn có ai có thể cứu vớt cô thoát ly cực khổ?

Tô Niên Niên cái này nào bỏ để bắt đầu tưởng tượng các loại chính mình đáng thương thể thâm sinh hoạt, càng nghĩ càng khổ sở, đem mình buồn bực tại gối đầu ở bên trong râm rì.

Trần Nguyên ra ngoài trở về, thấy nàng phòng cửa không khóa liền trực tiếp vào được, không nghĩ tới nhìn thấy đúng là nhà mình muối muối thống khổ bộ dáng.

"Niên Niên, người điên rồi sao!" Trần Nguyên đi nhanh trên háng trước, sợ Tô Niên Niên bị gối đầu buồn bực xấu, chẳng phân biệt được do nói đoạt lấy rồi trong tay nàng gối đầu.

Tô Niên Niên hữu khí vô lực nói: "Tôi không có đó... Ca, người làm gì mà đoạt ta gối đầu."

"Người nha đầu kia! Đến cùng thì sao, mấy ngày nay cảm xúc đều kém như vậy?" Trần Nguyên đau lòng hỏi nàng, không muốn nói ra trong lòng đáp án.

Tô Niên Niên ngồi xuống, rầu rĩ nói: "Tôi giống thời mẫn kinh đến rồi."

Trần Nguyên nhìn không được cười lên, "Ngốc cô nương... Đùng rồi, Cố Từ Thần đem cái con kia cầu mang về, đoán chừng là nghĩ chính mình nuôi a, vừa rồi tôi đi nhà hần, anh đang nghiên cứu cho con chó nhỏ khỏi cái tên là gì được, người nếu không mau mau đến xem?"

Tô Niên Niên được thành công chuyển đi rồi chú ý lực, tạm thời quên rồi mới vừa rồi còn tại vì Cố Từ Thần phiền chết đi sống lại, nhảy xuống giường mà hướng Cố Từ Thần nhà chạy.

Trần Nguyên nhặt lên cô dép lê, bắt đầu dĩ nói: "Niên Niên, người trước tiên đem giày mặc vào..."

Tô Niên Niên kéo ra Cố Gia công, bên trong tỉnh Tiểu Tiểu đấy, chỉ có TV tin tức kênh thông báo âm thanh.

Cô cỡi bỏ chân đi vào, trong phòng khách không có một bóng người, tan học lúc nhìn thấy con chó kia nhu thuận ghé vào trước sô pha cái kia trương giả cả xa xỉ thâm lên, vết thương trên người bị xử lý thỏa đáng, tắm sạch sẽ, lúc này mở mắt ra liếc mắt Tô Niên Niên, lại nhắm mắt lại, trầm thấp kêu lên hai tiếng.

Tô Niên Niên ngồi ở nó bên cạnh, sờ lên đầu của nó, cái này cầu chẳng qua là bình thường loại, màu vàng đất bộ lông, nhất là tính cách rất dịu dàng ngoan ngoãn. Nó hưởng thụ ở Tô Niên Niên lòng bàn tay cọ xát, còn lẽ lười liếm liếm tay của cô.

"Tô Niên Niên, người biết rõ người đây là tự tiện xông vào gia đình sao?" Cố Từ Thần Lãnh Liệt âm thanh vang lên, Tô Niên Niên xoay người, anh ước chừng là vừa tắm rửa qua, ăn mặc sạch sẽ đơn giản ngắn tay quần dài, tóc đen còn có chút ẩm ướt, càng phát ra nổi bật lên mặt mày như vẽ.

"Tôi gõ cửa đấy, là người không nghe thấy nha." Tô Niên Niên có chút chột dạ mà nói.

Cố Từ Thần từ chối cho ý kiến nhũ mày.

"Anh của ta nói người muốn cho cầu cầu đặt tên chữ nha, tên gì tốt? A hoàng? Tăng thêm? Tiểu phúc quý?"

Nghe thế một cái so một cái đặt tên, Cố Từ Thần khoe miệng co quắp động hạ: "Người còn có thể làm lại tục khí điểm sao?"

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 93: Người một nhà chung quy là người một nhà

Tô Niên Niên lý lẽ hùng hồn phản bác: "Mọi người không đều sẽ như vậy gọi sao, đại chúng hoá một chút cũng không có gì không tốt, bằng không thì người thích phong cách tây điểm hay sao? Charles? Jack? Alexander?"

Cố Từ Thần: "..."

Liên trên mặt đất con chó nhỏ dường như cũng đối với những tên này không hài lòng, tội nghiệp ai oán hai tiếng:

Tô Niên Niên nghĩ sâu tính kỹ rồi cả buổi, mới nói: "Nhà của chúng ta mèo kêu Bao Bao, dứt khoát nhà các người cầu chó sửa hình cầu a?"

Nghe xong chính là đồ tham ăn khỏi tên, Cố Từ Thần tại trong lòng oán thầm.

"Không đúng ai, nhà các người cầu cầu là công hay là mẩu đấy, gọi hình cầu có thể hay không thật là đáng yêu?" Tô Niên Niên lăm bằm lăm bầu lấy, thò tay muốn thì đi thăm con chó nhỏ giới tính.

Cố Từ Thần tay mất lạnh lẽ, một chút mở ra tay của cô, lông mày nhàu...mà bắt đầu.

"Tô Niên Niên, người không thể rụt rè điểm sao? Nào có người như vậy..." Anh lại nói đến một nửa dừng lại, Tô Niên Niên sắc mặt trở nên hồng, mạnh miệng nói: "Chẳng phải nhìn một chút nha, nhà của chúng ta Bao Bao tôi cũng xem qua nữa à!"

Cố Từ Thần neho lại mắt phượng, trong mắt lóe nguy hiểm hào quang, không nói một lời nhìn chăm chú lên Tô Niên Niên.

Tô Niên Niên bị anh xem đáy lòng chột dạ, hơn nữa cùng một cái nam sinh thảo luận cái đề tài này xác thực rất xấu hổ đấy, đành phải ngượng ngùng sờ cái đầu, giả bộ như xem tivi.

Tin tức trong kênh nói chuyện chủ truyền bá trầm thấp hùng hậu nam trong âm đang tại thông báo: "... Dự Thành buôn bán Cự Ngạc Cổ Ngôn Chuẩn dưới cơ trăm ngàn độ bách hóa làm lại chế buôn bán kỳ tích, đề tam quý tiêu thụ ngạch thị trường suất (*tỉ lệ) mở rộng là 48%, tiêu thụ tăng trưởng suất (*tỉ lệ) là 200%, có thể nói tại kinh tế tiêu điều ở dưới buôn bán Thần Thoại..."

Trăm ngàn độ? Đây không phải là Cố gia xí nghiệp ở dưới công ty con sao, thì ra là Cố Từ Thần phụ thân xí nghiệp.

Cố Từ Thần đạm mạc liếc qua TV, phảng phất không chút phật lòng, thậm chí còn nhẹ nhàng cùng Tô Niên Niên giải thích: "Là công đấy."

"À?" Tô Niên Niên đầu đầy sương mù, hơn nửa ngày mới thật dài "Ah" rồi một tiếng, biết rõ anh nói rất đúng trên mặt đất con chó nhỏ.

"Vậy thì gọi vòng tròn lớn a, nghe đi lên cũng rất uy vũ hùng tráng khí thế phi phàm!" Tô Niên Niên mặt mũi tràn đầy đắc ý, tràn ngập chờ mong nhìn Cố Từ Thần.

Cố Từ Thần không giống trước khi đồng dạng phi nhỏ, mà là cực kỳ tốt tính tình quai hàm thừ: "Ừ, vòng tròn lớn, vòng tròn lớn..." Anh đưa tay sờ sờ vòng tròn lớn đầu, thì thảo hồ hào tên của nó.

Cách gần như vậy, Tô Niên Niên tinh tường cảm nhận được Cố Từ Thần trên người phát ra cô đơn.

Hào khí thoát cái cái biến, Tô Niên Niên lại không rõ cái này phong thần tuấn lãng thanh dật đẹp để quý giá thiếu niên, vì sao bỗng nhiên mà trở nên lãnh đạm như vậy, như vậy thương cảm.

Cô lạnh nhạt có chút khổ sở.

Nhất thời không nói chuyện.

Hai người một chó, cứ như vậy im im lặng lặng ở lại đó, cuối cùng hay là Tô Niên Niên nhịn không được, mở miệng hỏi: "Người làm gì mà không cùng ba mẹ người ở đó, cho dù có tiền tùy hứng, một người ở tòa nhà biệt thự, không sẽ cảm thấy cô độc sao?"

Cô còn nhớ rõ khi còn bé, khi đó phụ thân nàng sự nghiệp vừa mới cất bước, một nhà ba người lách vào một gian diện tích rất loại nhỏ (tiểu nhân) đơn nguyên lâu, sinh hoạt cũng so bây giờ khổ. Nhưng Tô Niên Niên vẫn đang cho rằng, đó là cô trong cả đời vui sướng nhất thời gian.

"Cô độc?" Trong trẻo nhưng lạnh lùng ngữ điệu đọc một lần hai chữ này, Cố Từ Thần ánh mắt trở nên mê mang mà bắt đầu..., "Có lẽ sẽ a..."

Nhất lúc mới bắt đầu là sợ đấy, thời gian lâu rồi, chậm rãi, cũng mà thói quen.

Tô Niên Niên nghĩ nghĩ, cho rằng anh là cái loại này phản nghịch kỳ rồi nhà trốn đi phản loạn đại thiếu gia, còn tận tình khuyên bảo khuyên nhủ: "Cố Từ Thần, mặc dù người cái này người đáng ghét điểm a, nhưng là ba ba mẹ mẹ của người nhất định là nhất người yêu của người, đôi khi đừng quá bướng bỉnh, cùng trong nhà nhận thức cái sai thấp cái đâu không thì tốt rồi? Người một nhà chung quy là người một nhà đó."

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 94: Lực phá hoại kinh người

Cố Tử Thần nở nụ cười, nụ cười kia lạnh lùng, giọng mỉa mai, hoàn toàn không nên xuất hiện tại một cái mười tám tuổi thiếu niên trên mặt

Cái này nhận thức để Tô Niên Niên có chút sợ hãi.

Thật lâu, cô mới nghe được Cố Tử Thần Lạnh Liệt đến gần như tàn nhẫn âm thanh truyền đến: "Tô Niên Niên, tôi cho tới bây giờ đều không có người thân, cho tới bây giờ, đều không có."

Tô Niên Niên bị anh những lời này tàn sát ra hơi lạnh rung động đến, hơi miệng mở rộng, lại cái gì cũng nói không nên lời.

Cô trong lòng suy đoán, ước chừng là anh cùng trong nhà náo loạn cái gì mâu thuẫn a, với hấn mà nói khẳng định không là chuyện tốt.

Cô không phải cái loại này không để ý người khác cảm xúc bảo căn vặn để người, bề bộn chuyển hướng chủ đề: "Khục khục... Thức ăn chó người mua sao, muốn hay không ăn trước nhà của chúng ta Bao Bao đấy, mèo chó là một nhà nha..."

Cố Tử Thần đã gấp nằng ngọc trốn tránh ánh mắt, biết rõ cô là vì mình được, khoe miệng ả ả đã có vui vẻ.

"Mua, hết thầy chuẩn bị thỏa đáng."

"Nha... Vậy là tốt rồi." Tô Niên Niên lững rồi lững tóc, mới phát giác được chính mình tại Cố Gia chờ đợi không thiếu thời gian, trở nên có chút bối rối, "Cái kia... Tôi đi về trước..."

Cố Tử Thần lông mi giật giật: "Người xác định nếu như vậy trở về?"

"A...?" Tô Niên Niên cúi đầu đánh giá chính mình, mặt lập tức mà đỏ lên.

Cô vừa rồi chỉ lo vội tới vòng tròn lớn thủ danh tự, đặt tên, coi bỏ chân bỏ chạy đến rồi, áo ngủ xuyên loạn thất bát tao (*) đấy, liền tóc cũng không có quản lý tốt.

h-n!

Từ trước đến nay không chú trọng cá nhân hình tượng Tô Niên Niên, lần thứ nhất tại một cái nam sinh trước mặt cảm thấy thẹn thùng.

"Biết đến, hiểu được người cái này là mình lỗi thôi, không biết đấy, còn tưởng rằng người tại nhà của ta xảy ra chuyện gì." Cố Tử Thần lạnh lùng chế nhạo lấy cô, còn thuận ngón tay chỉ sàn nhà, "Người đến một chuyến, nhà của ta mà cùng quý vào thôn tựa như, Tô Niên Niên, người ngược lại thật sự là lực phá hoại kinh người."

Tô Niên Niên theo nhìn sang, tron bóng sạch sẽ trên sàn nhà có một dây màu xám dấu chân, một mực lan tràn đến... Ách, cô dưới chân màu trắng quý báu lông dê trên mặt thảm.

Tô Niên Niên đỏ mặt, hận không thể tại chỗ đào cái vũng hố đem mình chôn.

Cô bụm mặt, lừa mình dối người nói: "Kỳ thật tôi là Tô Niên Niên muối muối... Ah đúng, tôi là muối muối của nàng, người nhận lầm người, Tô Niên Niên đang ở nhà đâu rồi, ha ha a..."

Cố Tử Thần môi mông bên trên nhếch vui vẻ, "Ah? Nói như vậy Trần Nguyên thật sự là tốt phúc khí, có hai cái tốt muối muối, chắc chắc..."

Tô Niên Niên xấu hổ ngượng ngập cúi đầu xuống, chuẩn bị thần không biết quỷ không hay lén lút chạy đi. Cô cùng chỉ chốt dạ ốc sên tựa như, từng chút một hướng cửa ra vào chuyển.

Định đầu có ép tới cực thấp tiếng cười, Tô Niên Niên ngón tay dời một đường nhỏ, Cố Tử Thần dưới cao nhìn xuống nhìn cô, khoe môi đáng tươi cười đẹp mắt có thể choáng váng mắt của cô.

Anh nhếch môi, nhẹ nói: "Ngồi xuống."

Tô Niên Niên bị anh cực kỳ từ tính âm thanh đầu độc, lập tức ngoan ngoãn ngồi ở trên ghế sofa, một cử động nhỏ cũng không dám.

Cố Tử Thần quay người đi cửa ra vào, lại rất nhanh phản hồi tới, cầm trong tay lấy song biệt hiệu (*tiểu hào) ở nhà chơi rông dế lê. Anh quý gối nửa ngồi tại Tô Niên Niên bên người, nhìn cô trắng nõn óng ánh bàn chân nhỏ không an phận lắc lư, bắt đặc dĩ thờ dài.

Anh rút rồi trương khăn ướt, động tác thay Tô Niên Niên lau sạch sẽ trên chân vết bẩn, động tác nhu hòa phảng phất là đôi đũa nào đó hiếm thấy trân bảo.

Lau sạch sẽ về sau, làm lại thay nàng mặc tốt dế lê, Cố Tử Thần phui tay: "Trở về đi."

Tô Niên Niên rốt cục tỉnh táo lại, xấu hổ như đun sôi trứng tôm, mặt mũi tràn đầy không thể tưởng tượng nổi.

Cái kia trương mê người tuần lăng mặt đều ở gang tấc, Tô Niên Niên cảm thấy trong đầu có căn dây cung, bỏ lạp cách cách ầm ầm nổ tung rồi.

Đó đó đó đó đó đó!

Vừa rồi cái kia hết thầy không phải mộng!

Cổ Tử Thần! Rõ ràng thay nàng mặc giày rồi hả?!

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 95: Kỳ thi hàng tháng (1)

Gặp Tô Niên Niên về mặt tròn mắt há hốc mồm trì độn biểu lộ, Cổ Tử Thần khoé môi cong lên rồi một cái sung sướng độ cong:

Tô Niên Niên nhéo nhéo gương mặt của mình, liên tục xác định đây không phải mộng về sau, trong lòng hiện lên một tia mừng thầm.

Anh anh anh, Cổ Tử Thần không phải có thích sạch sẽ sao? Còn một chút cũng không chê cô... Tô Niên Niên cảm giác trong không khí đều bay màu hồng phấn đào lòng bong bóng, thiếu nữ lòng bắt đầu tràn lan.

Ngoài cửa khoan thai đi đến Trần Nguyên thấy thế, không nói hai lời, quay đầu bước đi, thuận tiện mang đi cho mình bảo bối muối muối cảm dệp lè.

Khục khục... Niên Niên, ca ca chỉ có thể giúp người đến nơi đây rồi.

Quốc dân hảo ca ca Trần Nguyên lần nữa cho Tô Niên Niên đến rồi lần trợ công, liên hồi trong phòng mập mờ hào khí.

"Tô Niên Niên, ta chỉ là không muốn người tiếp tục giam bản nhà của ta sần nhà, bây giờ, lập tức, g!" Cổ Tử Thần khoát khoát tay, vô tình hạ lệnh trực khách.

Rầm rầm lạp Tô Niên Niên chỉ cảm thấy một chậu nước lạnh tưới vào rồi đỉnh đầu của mình.

Có hay không có lắm! Lý do này cũng quá đơn giản thô bạo đi à nha?!

"A..... Gặp lại." Tô Niên Niên ủy khuất cùng cái cô vợ nhỏ tựa như, rì rì đi ra cửa, đã đi ra Cổ Gia.

Tại chỗ Cổ Tử Thần giữa lòng mây bớt chút lãnh ý, nhiều hơn điểm ít có nhu hòa lưu luyến, đưa mắt nhìn Tô Niên Niên từng bước một rời khỏi.

Anh lại lần nữa vượt vượt vòng tròn lớn đầu, thấp giọng nhắc tới: "Vòng tròn lớn... Vòng tròn lớn..."

Khỏe miệng cái kia bồi dáng tươi cười, rất cực triệt để lan tràn ra.

Đã trải qua cả đêm vừa thương xót vừa vui các loại cảm xúc tấy lể, Tô Niên Niên có vẻ không phản chấn đi trường học.

Bởi vì lấy thứ sáu cuộc thi, bên trên hết bình thường khóa về sau, tất cả khoa lão sư đều lưu lại thời gian nhất định ôn tập, tan học mà bắt đầu phát bài thi.

Mới một ngày xuống, Tô Niên Niên trên mặt bàn tích rồi một dày chồng chất bài thi, đề cô rất có điểm há hốc mồm.

Đây là kì thi hàng tháng hay là kì thi Đại Học à? Có cần hay không đáng sợ như vậy? Hơn nữa nàng xem bài thi, thượng diện đề mục thật là khó khăn vô cùng, cùng cô trước khi tại Thần Giang Cao Trung hoàn toàn không tại một cái cấp bậc.

Cứng đầu phát làm một trương vật lý bài thi, một phần ba đề đều không lấy, Tô Niên Niên bốn phía trương nhìn một cái, tâm tình càng thêm bi thức dục.

Tổng Dư Hi thần sắc không thay đổi, thủ hạ bút không ngừng, các loại công thức đáp án rậm rạp chằng chịt tràn ngập rồi bài thi. Chúc Thành bình thường nhìn cả lợ phát pho đấy, làm khỏi đề cũng nghiêm túc, là không Tổng Dư Hi, thế nhưng so cô mạnh hơn nhiều. Mà ngay cả Đường Dư, cũng giống như như hữu thần trợ, về mặt nhẹ nhõm.

Rõ ràng tại Thần Giang Cao Trung khi, Đường Dư thành tích còn không bằng cô đó!

Cái thế giới này quá điên cuồng a!

Tô Niên Niên thương cảm cắn cắn bút, gắt gao nhìn chăm chăm Đường Dư ngồi bút xem, trong lòng còn tại tự an ủi mình, nói không chừng Đường Dư là mù mờ đấy.

Như vậy nóng rực ánh mắt, Đường Dư đương nhiên không có khả năng cảm giác không thấy, ngẩng đầu, thì thấy Tô Niên Niên tràn ngập ánh mắt u

oán.

Làm lại thoáng nhìn cô trên mặt bàn bài thi, Đường Dư cân nhắc một chút mới hạ giọng nói: "Ngươi sẽ không?"

Tô Niên Niên đáng thương nhẹ gật đầu.

Đường Dư đã trầm mặc một lát, mới nhảy ra với Tô Niên Niên giống nhau một cái đề bài, đưa tới.

Tô Niên Niên hiếu kỳ nhận lấy, lập tức hai mắt tỏa sáng.

Đường Dư không hề giống Tống Dư Hi như vậy mỗi đạo đề đều đáp rành mạch, mà là chỉ viết rồi công thức hoà giải đề mạch suy nghĩ, đã biểu hiện anh biết làm, lại tiết kiệm thời gian.

Khá tốt Tô Niên Niên cũng không ngu ngốc, nghiên cứu một hồi bắt đầu giải đề, mặc dù tốc độ chậm hơi chậm, cũng may tổng so vừa mới bắt đầu cường.

Mấy ngày kế tiếp ở bên trong, cô viết xong một trương, Đường Dư mà đưa cho nàng một trương mới đích, hai người phối hợp ăn ý, Tô Niên Niên mới không có kéo dài ôn tập tiến độ.

Vừa ý trong càng phát ra kiên định rồi đi bên trên trường luyện thi nghĩ cách.

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 96: Kỳ thi hàng tháng (2)

Bởi vì bình luận bài thi khi cô phát hiện... Lớp học max điểm học sinh cùng tiểu Thanh đồ ăn tựa như, một mảnh vụn (gốc) tiếp một mảnh vụn (gốc).

Đặc biệt là lớp trưởng Triệu Minh Viễn, ngoại trừ ngữ văn bên ngoài, những thứ khác khoa gần như tất cả đều là max điểm, không thẹn với học bá danh tiếng.

Tống Dư Hi đại khái bình quân thành tích 85 phút tả hữu, Chúc Thành hơi chút thiếu một ít, nhất là ít nhất cũng có 80 phút. Đường Dư tắc thì bộp phát ra rồi kinh tiêm lực của con người, thành tích tốt đến làm cho Tô Niên Niên tức lộn ruột.

Đương nhiên, lớp học cũng có không thiếu không học vẫn không nghề nghiệp thiếu gia tiểu thư, chiếm tỉ lệ tại một phần năm.

Tô Niên Niên tính ra dưới, ngoại trừ thật sự cái gì đều không học người bên ngoài, cô đoán chừng chính là đếm ngược đệ nhất...

Cái này nhận thức để cô càng thêm ưu thương.

Bài thi đều là mình sửa đầy, bình luận hết bài thi bình thường lão sư đều chọn mấy người dưới báo điểm, phần lớn đều sẽ lão sư coi được học sinh.

Nhưng những lão sư kia cũng không biết trúng cái gì tà, mỗi lần đều vấn đề Tô Niên Niên.

Thế là tại một đám học bá dương dương đắc ý bạo ra bản thân cao tiến hành cùng lúc, tổng sẽ cùng theo Tô Niên Niên thâm thâm điểm, đổi lấy lớp học học sinh lần lượt cười nhạo.

Lớp số học.

Giang Mộ theo thường lệ hỏi mấy cái lớp học học sinh khá giỏi thành tích, lờm đến xếp sau Tô Niên Niên thân ảnh, tự nhiên mà vậy mà hỏi: "Tô Niên Niên, mô phỏng cuốn ngươi bao nhiêu phút?"

Tô Niên Niên trên thực tế điểm rất cao đấy, nhưng cô cảm thấy là dò xét Đường Dư giải đề mạch suy nghĩ mới giải đi ra đấy, thế là mỗi lần báo thành tích đều đi những cái...kia đề mục điểm.

Này sẽ cô hữu khí vô lực mở miệng: "A..... 61..."

"Ha ha ha, không phải đâu, thấp như vậy điểm, tôi đều thay cô xấu hổ!"

"Cô trong đầu đều sẽ nước sao..."

"Xem các người nói, ta cảm thấy được rất tốt nha, ít nhất còn đạt tiêu chuẩn nữa nha."

Toán học cô từ nhỏ còn kém, từ trước đến nay lơ đãng, này sẽ lại cảm nhận được đến từ toàn bộ thế giới ác ý.

Trách móc nhất hung đúng là Hà Tiểu, Tô Niên Niên trừng anh liếc: "Người có ý kiến gì không? Người đạt tiêu chuẩn rồi hả?"

Hà Tiểu như một bị trát phá khí bong bóng, tiếng cười im bất động.

"Lão sư, Tô Niên Niên chính mình thành tích không được, còn muốn uy hiếp người khác, hơi quá đáng!" Lưu Doãn Nhi một bộ hiên ngang lăm liết biểu lộ, Giang Mộ cau lại dưới lông mày, đang muốn chấm dứt cái đề tài này, không nghĩ tới Tô Niên Niên hừ một tiếng: "59 phân biệt người có cái gì lập trường nói tôi, chẳng lẽ người muốn sinh động thuyết minh cái gì gọi là bịp bợm tìm đường chết với tự rước lấy nhục sao?"

Lớp học học sinh lập tức cười thành một đoàn.

"Người... Tô Niên Niên, người hơi quá đáng!" Lưu Doãn Nhi mặt đỏ tới mang tai reo lên, thành tích của nàng cũng không được, sớm biết như vậy mà không xuất đầu tởn hại Tô Niên Niên rồi.

"Đi, ngày mai sẽ cuộc thi, mọi người buổi tối chú ý nghỉ ngơi, không cần ăn bậy bỗ, tâm bình tĩnh ứng đối cuộc thi là tốt rồi. Tại lão sư trong mắt, không dùng thành tích luận anh hùng, chỉ cần người bỏ ra cố gắng, chính là lão sư trong lòng đệ tử tốt, tan học."

Buổi nói chuyện nói lớp học học sinh ngay ngắn hướng "Oa" rồi một tiếng, không nghĩ tới chủ nhiệm lớp sẽ nói ra loại lời này.

Tô Niên Niên nghe được hứng thú hết thời, tượng trưng cùng theo một lúc cổ rồi vỗ tay, gió xách, rồi đi.

Đi đến bãi đỗ xe, Trần Nguyên hướng cô vẫy vẫy tay, dáng tươi cười ôn hòa.

Bên cạnh của hắn, đứng đấy Dạ Tinh Vũ, nhìn thấy Tô Niên Niên lập tức kích động trên nhảy dưới tránh (*né đòn), hận không thể xông lại ôm Tô Niên Niên.

"Niên Niên! Tại đây tại đây! Uy, ca, người không cần túm ta a, để tôi ôm hạ Niên Niên mà!" Dạ Tinh Vũ ưỡn khuỷu mà nói.

Trần Nguyên mặt không đổi sắc: "Nam nữ thụ thụ bất thân."

Hừ, muốn ôm muội muội của hắn, mơ tưởng!

Tô Niên Niên cười tủm tỉm đi qua, Dạ Tinh Vũ nhìn đúng thời cơ, linh hoạt hướng Trần Nguyên dưới cánh tay vừa chui, thoát khỏi Trần Nguyên kiểm chế, hoan hỉ hướng Tô Niên Niên nhào tới.

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 97: Kỳ thi hàng tháng (3)

"Niên Niên ~" Dạ Tinh Vũ tựa như chỉ vùng hoan sới con tẻ, mở ra hai tay muốn cho Tô Niên Niên đến sâu sắc ôm.

Còn không có lần lượt Tô Niên Niên bên cạnh, chợt nghe đến một tiếng bất mãn kêu thảm thiết.

"Đồ đồ đồ! Không cần gần đón ta a! Ca, mau buông ta ra!" Dạ Tinh Vũ phịch bắt tay vào làm chân, bắt đắc dĩ sau lưng nam sinh rõ ràng sức lực so với hắn lớn rất nhiều, hơi hột đưa hắn hướng bên người đặt xuống, phảng phất sự tình gì đều không có phát sinh qua.

Tô Niên Niên dừng lại bước chân, nhìn nửa đường giết ra Cố Từ Thần không biết nói cái gì cho phải.

Trần Nguyên ở phía sau cười gian trá, vỗ vỗ Dạ Tinh Vũ bả vai, một bộ "Người trẻ tuổi chính là non" biểu lộ.

"Ngày mai cuộc thi, hôm nay chúng ta ăn thật ngon một hồi đi."

"Nha..." Tô Niên Niên ngoan ngoãn đuôi kíp.

Theo lẽ thường thì Cố Từ Thần lái xe, tìm nhà không ngờ tiểu điểm, đồ ăn bùng lên sau Tô Niên Niên mới phát hiện ngoài dự đoán mọi người mỹ vị, ôm bát đĩa chết sống không buông tay, hận không thể đem đầu lưỡi đều nuốt.

Dạ Tinh Vũ tướng ăn không có so cô tốt hơn chỗ nào, ăn như hổ đói không ngừng nuốt lấy đồ ăn, xem Trần Nguyên đầu đầy hắc tuyến.

Cái này lưỡng đồ tham ăn đến cùng bao lâu chưa ăn cơm rồi... Dùng được lấy khiến cho như chạy nạn tựa như sao?

Trái lại Cố Tử Thần, tướng ăn nhà nhận quý khí, chậm rãi nếm lấy đồ ăn. Cho dù ở như vậy bình thường trong tiểu điểm, cũng bị từng cử động của hắn lay trần ngập quý tộc cảm giác.

"Đừng ăn quá nhiều, không tốt tiêu hóa." Trần Nguyên tha thiết dặn dò lấy Tô Niên Niên, Tô Niên Niên mơ mơ màng màng lên tiếng, tiếp tục cùng đồ ăn làm đầu tranh.

Dạ Tinh Vũ cố gắng nuốt xuống trong miệng đồng sùn núi thịt, mở miệng nói: "Chờ một chút chờ một chút! Chúng ta còn không có có cử hành nghi thức đây này!"

Anh đề lại Tô Niên Niên, xinh đẹp trong con mắt trần ngập chăm chú, hoàn toàn không phù hợp một cái đồ tham ăn nên có hành động.

Tô Niên Niên đều nhanh nhanh chóng đánh người rồi, đây là nào loại nào! Cô còn chưa ăn no đây này!

Một cái đói bụng đồ tham ăn thật là đáng sợ đấy, cô đang đẳng sát khí trừng mắt Dạ Tinh Vũ: "Tôi muốn ăn com đó, ngươi nhanh buông ra."

Trần Nguyên lông mày nhăn lại, ơ a, cái này còn quang minh chính đại ăn muối muối của hắn đậu hủ rồi hả? Có thể nhẫn nại không có thể nhẫn nhục, anh vô tình lay khai mở Dạ Tinh Vũ tay, "Ăn com quý ăn com đó, không nên động thủ động cước đấy."

Dạ Tinh Vũ ủy khuất hít hít cái mũi, như chỉ chịu rồi thiên phần lớn ủy khuất tiểu động vật đồng dạng.

Đen kịt thâm thụy con mắt chớp chớp, còn hiện ra sáng ánh sáng nhạt, xem Tô Niên Niên thoáng cái mà mềm lòng rồi.

"Cái gì nghi thức đó, nói nghe một chút."

Dạ Tinh Vũ một giây đồng hồ hoán đổi nhiệt huyết hình thức, hướng phục vụ viên muốn tới nguyên liệu nấu ăn dọn xong, tại lấy điện thoại cầm tay ra đặt ở trên mặt bàn, thành kính nói: "Được rồi, có thể đã bắt đầu!"

Nhìn qua một căn rạp xưởng hun khói thêm hai khóa trứng gà bày ra 100 phút, còn có trên màn hình điện thoại di động Einstein, Tô Niên Niên rất là im lặng.

"Thật sự có tác dụng sao..." Cô yếu ớt mà hỏi, Dạ Tinh Vũ vỗ bộ ngực 〇〇 cam đoan: "Đương nhiên, từ nhỏ mẹ của ta cuộc thi trước mà cho tôi ăn trứng gà, rất có tác dụng đấy! Còn có còn có, cái này bài học bá nghi thức là tự chính mình phát minh đấy, Niên Niên ngươi cái đó cửa bài học không tốt? Tôi trên điện thoại di động còn có Không Tử, Hoắc Kim, hoa la canh..."

Tô Niên Niên vội vàng lên tiếng đánh gãy: "Mà cái này a!"

Trần Nguyên có chút hăng hái nhìn hai người bọn họ, Cố Tử Thần khinh miệt "STOP" rồi một tiếng: "Phong kiến mê tín không được."

Nhìn hai cái kẻ dờ hơi chăm chú bài hết Einstein, Trần Nguyên cùng Cố Tử Thần liếc nhau, tiếp tục ăn com.

Tô Niên Niên mở mạnh một khóa trứng gà, kết quả lại không muốn ăn, cô nhớ mang máng Trần Nguyên không thích ăn trứng gà, Dạ Tinh Vũ hiện trong tay lại có một khóa. Thế là theo lý thường nên ném đến rồi Cố Tử Thần trong chén.

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 98: Kỳ thi hàng tháng (4)

Cố Tử Thần thần sắc vi diệu nhìn chăm chăm trong chén trắng nõn mảnh trơn trượt luộc trứng:

Tô Niên Niên chợt dạ nói: "Khục khục... Tôi biết rõ ngươi là học bá, nhất là ngươi cũng dính dính không khí vui mừng nha, nói không chừng thật sự linh nghiệm đó!"

Cố Tử Thần nhìn thẳng cô, ngăm đen như Thâm Uyên ánh mắt nháy cũng không nháy mắt, xem Tô Niên Niên da đầu có chút run lên, nhưng trong đầu, lại nổi lo lắng làm cho người sung sướng mừng thầm cảm xúc.

"Nhàm chán." Anh cấp ra đánh giá, Tô Niên Niên nhut chí cúi đầu, tiếp tục cầm lấy chiếc đĩa ăn com.

Rất nhanh, lực chú ý của nàng đã bị trên bàn mỹ thực với Dạ Tinh Vũ chuyện cười chuyện dòi đi, cho nên không thấy được, Cố Tử Thần chậm rãi, nhận thức chăm chú quả thực đã ăn xong cái kia khóa luộc trứng.

Trừ mình ra thân mẹ ruột, Tô Niên Niên đại khái là... Cái thứ nhất cho anh đĩa rau người.

Mặc dù nguyên nhân hơi có chút vui mừng.

Một hồi cơm tối ăn khách và chủ tận hoan, Tô Niên Niên là bụng lấy tròn vo trên bụng xe.

Dạ Tinh Vũ chính mình đánh xe đi rồi, Trần Nguyên cùng Tô Niên Niên ngồi Cổ Tử Thần xe tiện đường về nhà.

Hai người ngồi ở chỗ ngồi phía sau, Trần Nguyên cho cô mua hộp sữa chua tiêu thực, khoe miệng vui vẻ thập phần bất đắc dĩ: "Ăn nhiều như vậy có thể hay không tiêu hóa bất lương à?"

Tô Niên Niên lười biếng vuốt bụng, "Sẽ không đâu, tôi trường cấp hai khi, một lần ăn hết tám cái bánh bao, một chút việc đều không có!" Giọng điệu còn rất đắc ý.

Cách (đường đi) giao lộ, Cổ Tử Thần thuận thực đánh rồi cái chuyển hướng, phi nhỏ nói: "Như cô loại này phần lớn dạ dày Vương, tiêu hóa năng lực khẳng định rất cường đại."

"Hừ, đương nhiên."

"Nhất là nha, Tô Niên Niên, người biết rõ heo là như thế nào béo lên sao?" Cổ Tử Thần lời nói xoay chuyển, "Đơn giản mà nói, chính là ăn hết ngủ, ngủ ăn, thập phần phù hợp cuộc sống của người quy luật."

Tô Niên Niên nhìn xuống muốn đem sữa chua ném trên đầu của hân xúc động, một là vì mình với Trần Nguyên an toàn, dù sao Cổ Tử Thần là tài xế, an toàn điều khiển trọng yếu nhất. Hai nha... Thật sự là không nỡ lãng phí ăn ngon như vậy sữa chua.

Cổ Tử Thần không biết cô lúc này nghĩ cách, nếu như đã biết, nhất định sẽ càng thêm phiền muộn.

"Ca, người chuyển cáo người kia, tôi không cần cùng anh nói chuyện." Tô Niên Niên tức giận hít một hơi sữa chua.

Cổ Tử Thần hừ lạnh: "Trần Nguyên, người chuyển cáo cái con kia heo thần tài, tôi chẳng qua là để cô chú ý ẩm thực khỏe mạnh. Còn có, về sau cô việc đâu đâu tôi tuyệt đối sẽ không quản!"

"Hừ!"

Hai người đồng thời hừ một tiếng, ai cũng không để ý tới ai, xem Trần Nguyên một cái đầu hai cái phần lớn.

Ôi uy... Anh như thế nào có loại chính mình thân là bóng đèn cảm giác?

Xe dừng lại Trần gia biệt thự, Tô Niên Niên thở phì phì xuống xe, không ngớt lời gấp lại đều chưa nói.

Cô lên lầu tắm rửa một cái, trên giường lật qua lật lại lần qua lần lại, càng nghĩ càng bức bối, chỉ cảm thấy hung muộn khí đoàn (ngột ngạt khó thở).

Như vậy thời tiết mở điều hòa không thích hợp, cô dứt khoát đứng dậy đem cửa sổ mở ra, mát mẻ gió đêm thổi vào ra, mới hơi chút dễ chịu một chút.

Nằm lại trên giường, Tô Niên Niên dần dần tiến vào nặng nề mộng đẹp.

Lúc nửa đêm, một cơn mưa thu lạnh yên tới, mang theo trong đêm khuya hơi lạnh thấu xương. Trên giường Tô Niên Niên ngủ được cực chìm, nhưng lại cảm nhận được đến từ bốn phía hàn ý, không an phận quyền đứng người lên, tứ chi cũng càng ngày càng lạnh như băng.

Hôm sau.

Vừa mới mưa sáng sớm không khí tươi mát, xanh um tươi tốt cỏ cây toả sáng sinh ra cơ, nhưng Tô Niên Niên lại một chút cũng cao hứng không nổi.

Cô cùng một chỗ giường cảm thấy đầu chóng váng não trường đau bụng, giằng co mới vừa buổi sáng, một lượng độ ẩm, sốt nhẹ, điển hình ăn no bị cảm lạnh sinh bệnh rồi.

Hôm nay chính là Thánh Âm Cao Trung kì thi hàng tháng, nếu như không đi mà nói tham gia thì lại sẽ phi thường phiền toái, rơi vào đường cùng, Tô Niên Niên uống thuốc, tại người một nhà lo lắng trong ánh mắt đi trường học.

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 99: Kỳ thi hàng tháng (5)

Trần Nguyên tự mình đem Tô Niên Niên đưa đến rồi phòng học, cùng nhau đi tới, lại tránh không khỏi gặp rất nhiều bất quá ánh mắt Tô Niên Niên này

sẽ lười quán, cô chỉ cảm thấy đau đầu quá thực muốn muốn nổ tung lên rồi, trở lại vị trí của mình mà ghé vào rồi trên mặt bàn.

"Niên Niên, người sinh bệnh rồi hả?" Tống Dư Hi ân cần hỏi han, Tô Niên Niên buồn bực thanh âm ứng một câu, tiếp tục đàn độn u mê ngủ.

Chúc Thành than thở: "Sinh bệnh cũng nhận được, bằng không mà được thì lại rồi, cái kia càng không phải người có thể chịu đựng." "

Đường Dư mày nhieu lại lấy, rồi lại không thể làm gì.

Rất nhanh là đến cuộc thi thời gian, Tống Dư Hi với Tô Niên Niên là một cái trường thi đấy, Đường Dư nhắc nhở Tống Dư Hi chiếu cố tốt cô về sau, mới lưu luyến không rời rời khỏi, cả trái tim đều sẽ nặng trĩu đấy, luôn luôn loại dự cảm không tốt.

Tống Dư Hi nắm Tô Niên Niên đi trường thi, cửa ra vào giám thị lão sư hảo chết không chết là lớp F Anh ngữ lão sư Kim Vân, giờ phút này đậm mặt liếc qua hai người, nhìn thấy Tô Niên Niên sắc mặt đỏ hồng tinh thần không phấn chấn cũng biết thân thể nàng không thoải mái, nhưng như trước lạnh lùng nói: "Cuộc thi không quan hệ đồ vật để ở bên ngoài trên mặt bàn, chuẩn khảo chứng lấy ra đối với một chút."

Tống Dư Hi tay chân lạnh lẽo đào ra bản thân chuẩn khảo chứng, Kim Vân mắt nhìn mà để cô tiến vào. Tô Niên Niên tại trong túi quần rút cả buổi, mới đột nhiên tỉnh ngộ lại, chính mình chuẩn khảo chứng giống Lạc gia ở bên trong rồi.

"Đứng góc ở đó làm gì? Người chuẩn khảo chứng đâu này?" Kim Vân không khách sáo quát.

Tô Niên Niên sắc mặt trắng bệch, âm thanh khàn khàn: "Tôi giống quên trong nhà rồi..." Cô cắn môi, trên khuôn mặt nhỏ nhắn lộ vẻ ảo não.

"Người làm ăn cái gì không biết, cái này đều có thể quên, như thế nào không đem mình quên trong nhà?" Kim Vân trên mặt ghi kiên nhẫn không được phiền, vừa vận đăng sau còn có hai nữ sinh tiến đến, cô mặt lạnh lấy, xem nhẹ gần như đều nhanh đứng không vững Tô Niên Niên, bắt đầu kiểm tra những người khác chuẩn khảo chứng.

Đang sau hai người là Doãn Sơ Hạ với Lý Ân Mỹ, Lý Ân Mỹ còn thay cô nói hai câu nói: "Lão sư, nếu không trước hết để cho cô cuộc thi a... Thi xong tại đăng ký nha."

Lẽ ra loại này kì thi hàng tháng có hay không chuẩn khảo chứng đều không sao cả, nhưng Kim Vân là nổi danh nghiêm khắc bản khắc, cô nhận thức chuẩn sự việc ai cũng không cải biến được. Hơn nữa nhìn sắc mặt của nàng, hơn phân nửa là đêm qua lại cùng cô ông xã cãi nhau, này sẽ nói rõ rồi tận lực khó xử Tô Niên Niên.

Doãn Sơ Hạ hừ lạnh một tiếng: "Như vậy sao được,, không quy củ không thành Phương Viên, cái kia nếu tất cả mọi người quên mang chuẩn bị khảo thi, lại làm cho tất cả mọi người tham gia cuộc thi, thi phải cái này quy định làm gì?"

Kim Vân khen ngợi gật đầu, trong lòng thầm nghĩ Doãn Sơ Hạ quả nhiên không hổ là môn sinh đắc ý của mình.

Lý Ân Mỹ bắt đầu đi nhìn Tô Niên Niên liếc, cùng Doãn Sơ Hạ một khối tiến vào.

Tống Dư Hi còn đứng nguyên tại chỗ, khiếp nhược hỏi: "Niên Niên... Làm sao bây giờ à?"

Tô Niên Niên vuốt vuốt đầu, "Người đi vào trước đi, không cần phải xen vào tôi."

Tống Dư Hi muốn nói lại thôi, nhưng nhìn thấy Kim Vân che kín hàn mang ánh mắt sắc bén mặt, dọa được cái gì đều cũng không nói ra được.

"Đồng học, làm phiền người để một chút, không cần ngăn cản đến người phía sau." Kim Vân không khách khí nói, Tô Niên Niên đã trầm mặc sẽ, yên lặng chuyển đến rồi một bên.

Đổi lại bình thường, cô còn có thể nghĩ cái đối sách, nhưng bây giờ, cô cảm giác mình liền từ nơi này đi đến cửa trường học sức lực đều không có.

Đang sau nam sinh là Tiểu Vũ, cười hi hi đối với Kim Vân nói: "Lão sư, tôi chuẩn khảo chứng vong ngã cậu nhà rồi, người để tôi tiên khảo thử a, lão sư, người tốt nhất ôn nhu nhất rồi, dàn xếp một lần a!"

Kim Vân thần sắc giống như có xúc động, lại liền tưởng đến Tiểu Vũ cậu là hiệu trưởng, dứt khoát mở một con mắt nhắm một con mắt: "Vào đi thôi, lần sau nhớ kỹ."

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 100: Kì thi hàng tháng (6)

Một bên Tô Niên Niên, nắm chắc nắm đấm

10 phút trước.

Cố Tử Thần vừa đem lái xe đến cửa trường học, bên cạnh nghiêng nghiêng đánh tới một cỗ màu đỏ BMW, hai chiếc xe suýt nữa tông vào đuôi xe.

Tài xế lập tức xuống ghế xe của anh cửa, Cố Tử Thần cau mày, quay cửa kính xe xuống, trước mặt đứng đầy một cái màu đen chức nghiệp bộ váy, ngũ quan tinh xảo con gái. Anh ngăn người, lễ phép chào hỏi: "Đi tốt... Người như thế nào tại đây?"

Sở Tổ Tâm thò ra một hơi dài, mỉm cười: "Ah, là tiểu Cố đó, tôi cho Niên Niên dọn dẹp phòng ở đã gặp nàng chuẩn khảo chứng rơi vào nhà rồi, ta là tới cho cô đưa chuẩn khảo chứng đây."

Cố Tử Thần gật đầu, Sở Tổ Tâm thần sắc lo lắng, nói: "Tiểu Cố, người giúp ta đem chuẩn khảo chứng đưa cho cô được không? Di công ty bây giờ có việc gấp, nhất định phải đi xử lý."

Cố Tử Thần sợ run lên, trong đầu thổi qua ngày hôm qua cùng Tô Niên Niên cãi nhau lúc nói câu kia khảng BOANG... Hữu lực "Về sau tuyệt đối sẽ không không quan tâm cô việc đâu đâu!"

Anh như thế nào có loại nhân nhạ tự mình đánh mình mặt ưu thương?

Nhưng anh không có cự tuyệt Sở Tổ Tâm, mà là vươn tay nhận lấy Tô Niên Niên chuẩn khảo chứng, thấp giọng nói ra: "Tốt."

Trường thi cửa ra vào.

Tiểu Vũ lại là cả lo phát phơ khen Kim Vân vài câu, thẳng đem cái này thời mẫn kinh con gái khen ngợi lộ ra rồi đáng tươi cười, anh mới nhìn đến một bên tội nghiệp Tô Niên Niên, cả người cả kinh: "Tô Niên Niên, người như thế nào tại đây à?"

Nếu không phải nhìn kỹ, anh đều nhanh nhận thức không ra cái này có vẻ bệnh nữ sinh là ngày đó tràn ngập sức sống đáng tươi cười sáng lạn nữ sinh là cùng là một người.

Tô Niên Niên hữu khí vô lực nói: "Quên mang chuẩn khảo chứng rồi."

Tiểu Vũ sùng sốt, lần trước Cố Tử Thần bọn người lưu cho cô bóng mờ quá nặng, anh quyết định thật nhanh quyết định giúp cô cùng lão sư cầu tình, chưa từng nghĩ một đạo quen thuộc trong trời nhưng lạnh lùng tiếng nói truyền đến

"Tô Niên Niên, người chuẩn khảo chứng."

Tiểu Vũ rung mình một cái, đối với chậm rãi đi tới cao lớn thân ảnh có loại bản năng phạm sợ hãi.

Cố Tử Thần đi đến Tô Niên Niên bên người dừng lại, đã gặp nàng sắc mặt không được, lông mày không ý thức nhàu...mà bắt đầu.

Tô Niên Niên giờ phút này trong lòng chỉ có một nghĩ cách: Cố Tử Thần thẳng này quả thực là thần binh trời giáng đó... Thân ảnh thoáng cái mà cao lớn đi lên.

Cô thò tay đi lấy, hai người đầu ngón tay chạm nhau, Cố Tử Thần lập tức mà cảm nhận được trên người nàng vẻ này dị thường nhiệt độ, trầm mặt hỏi: "Người biết rõ người bệnh rồi hả?"

Cái này heo thật sự là đần độn, mình cũng chăm sóc không dường như mình sao?

Tô Niên Niên hít hít cái mũi, lắc đầu: "Không có việc gì, tôi đã uống thuốc xong, Cố Tử Thần, cảm ơn người đó..."

Ngày bình thường cô luôn đem Cố Tử Thần trở thành cái chết của mình đối đầu, nhưng bây giờ cô thật là từ trong lòng cảm tạ Cố Tử Thần, bằng không cô không chỉ không tham gia được cuộc thi, nói không chừng trên đường về nhà mà ngã xuống đây này.

Cố Tử Thần lại lần nữa khôi phục thành mặt co quắp mặt, "Đi thi a, Tiểu Vũ, người chiếu cố tốt cô."

Tạm thời bị bắt lính Tiểu Vũ về mặt đau khổ, gật đầu đồng ý.

Tô Niên Niên cầm chuẩn khảo chứng đi qua, Kim Vân lần này không nói gì, nhất là thái độ hay là lạnh dọa người.

Cố Tử Thần vốn đã đi ra ngoài hai bước, bỗng nhiên nghĩ đến cái gì, gọi lại Tô Niên Niên: "Heo thần tài, đứng lại!"

"À?" Tô Niên Niên quay người, từ trong phòng học thò ra cái cái đầu nhỏ, bởi vì lấy sinh bệnh nguyên nhân, không có bình thường Trương Dương sáng lạn phong độ, mà là nhiều hơn chút ít cô bé nhu nhược, trong ánh mắt tràn ngập mê mang.

Cố Tử Thần hô hấp cứng lại, dừng vài giây, mới đi tiến lên, Kim Vân ngăn lại anh, lạnh giọng nói: "Người không phải cái này trường thi đấy, không thể đi vào."

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 101: Kỳ thi hàng tháng (7)

Cổ Tử Thần lườm cô, từ trong túi quần móc ra cặp khăn tay hướng Tô Niên Niên trên người một ném, "Đem ngơoi nước mũi lau lau, xấu hổ chết rồi mới lạ tiếng Châu Á. xiniqi." Giọng điệu trước sau như một ngạo kiều, nhưng lại dấu điểm lấy không muốn người biết tình cảm.

Tô Niên Niên chỉ ngây ngốc tiếp theo, đang muốn nói lời cảm ơn, Cổ Tử Thần đã rời đi rồi.

"Ồi, Tô Niên Niên, tới tới tới, tôi điu lấy ngài!" Tiểu Vũ cùng đối đãi lão Phật gia tựa như muốn đi nâng Tô Niên Niên, nào có bình thường hô phong hoán vũ trường học bá phong phạm, quả thực mà cùng chó chân tiểu tùy tùng tựa như.

Tô Niên Niên: "... Không cần khách khí như thế." Như vậy hung một cái nam sinh đột nhiên trở mặt, kỳ thật còn rất dọa người đấy...

Tô Niên Niên cự tuyệt Tiểu Vũ hảo ý, thật vất vả mới tìm được vị trí của mình hàng cuối cùng. Thật sự không phải cái gì tốt vị trí, bởi vì có một cái giám thị lão sư ngay tại mặt sau cùng.

Nhưng cô này sẽ đã không tâm tình suy xét những thứ này, ngồi tại vị trí trước xoa càng thêm hôn mê đầu, cả người khó thụ tới cực điểm.

Trước mặt của nàng ngồi Doãn Sơ Hạ, lúc này Doãn Sơ Hạ trong tay nắm thật chắc một cành màu đen bút lông, hận không thể trực tiếp đem cái kia căn người vô tội bút tách ra đoạn.

Cô thấy được, cái gì đều thấy được!

Vừa rời cửa ra vào một màn kia, cô rành mạch thấy được!

Cô tâm tâm niệm niệm thích Cổ Tử Thần, cô cầu không không được càng phát ra yêu Cổ nam thần, lại thay cô nhất người đáng ghét giải vây, còn lộ ra ôn nhu như vậy thâm tình.

Cô bao lâu đạt được Cổ Tử Thần một lần con mắt nhìn nhau?

Tô Niên Niên lại dựa vào cái gì?

Các loại ghen ghét, phẫn hận, bất mãn cảm xúc tại Doãn Sơ Hạ trong lòng đan vào, cô mặt ngoài giả bộ như bất động thanh sắc, trong lòng đã đối với Tô Niên Niên hận tới cực điểm.

Tiếng chuông vừa vang lên, lão sư bắt đầu phát bài thi, hàng phía trước học sinh theo thứ tự sau này truyền đọc.

Trận đầu khảo thi chính là ngữ văn, xem như Tô Niên Niên nhất có nắm chắc một cửa bài học, ngoại trừ cuối cùng sáng tác văn lúc đầu chìm thiếu chút nữa ngủ bên ngoài, hết thấy thuận lợi.

Trận thứ hai là Anh ngữ...

Cho tới trưa xuống, Tô Niên Niên đều nhanh một mõi co quắp rồi, giữa trưa Trần Nguyên mang cô đi ăn cơm, chỉ ăn vài miếng mà không có muốn ăn.

Trần Nguyên đau lòng bó tay rồi, lại vô kế khả thi.

Thánh Âm Cao Trung tuân theo nguyên tắc từ trước đến nay là nhanh tiết tấu hiệu suất cao suất (*tỉ lệ), sở hữu tất cả khoa mục muốn tại trong vòng một ngày thi xong, Trần Nguyên mất nhìn thời gian, thi xong đoán chừng phải chờ tới sáu giờ tối nhiều hơn.

Anh quyết định thi xong thử vô luận như thế nào nhất định phải trước tiên đem Tô Niên Niên đưa đến bệnh viện đi.

Tô Niên Niên hơi chút khôi phục thêm chút sức khí, còn an ủi anh: "Tôi thật sự không có việc gì, ngơoi không cần khẩn trương như vậy, tôi đều đi theo ngơoi có cảm giác nguy cơ rồi."

Trần Nguyên nheo lông mày đầu, thờ dài: "Có cái gì không thoải mái nhất định phải nói cho ta biết... Tôi ngay tại ngơoi bên cạnh trường thi..." blAblA nói một đồng, mới để Tô Niên Niên đi tiếp tục buổi chiều cuộc thi.

Tô Niên Niên tâm tính coi như được, một là bệnh của nàng không nghiêm trọng lắm, chỉ là trên sinh lý rất khó khăn thụ, hai là buổi sáng phát huy cũng không tệ lắm, tâm tình lạnh nhạt tốt rồi.

Đợi đến xế chiều cuộc thi, Tô Niên Niên mà bắt đầu buồn bực, vốn là vật lý bài thi đề mục khó biến thái, so với trước làm mô phỏng cuốn độ khó còn muốn cao hơn không ít. Trận thứ hai hóa học càng là làm rối tinh rối mù, gần như là dựa vào ý niệm với giác quan thứ sáu viết xong đấy, đến cuối cùng

một hồi, Tô Niên Niên tâm tình đều chìm đến rồi đáy cốc.

Toán học... Cô kém cỏi nhất một cửa bài học.

Cô tại nội tâm cho mình đoán chừng rồi một cái điểm, có lẽ tại lớp học có thể xếp trong đó Đợi tả hữu a, không tính quá được, nhưng cũng sẽ không kể cuối.

Toán học bài thi tổng cộng có sáu cái, Tô Niên Niên một mực tại trên mặt bàn nằm sấp lấy, không có thấy rõ. Cuối cùng một cái đề bài đến Doãn Sơ Hạ trong tay lúc, cô lại dừng lại động tác.

Bạn đang đọc truyện *Một Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 102: Đối với bạn gái tốt như vậy đó (1)

Sau đó lên lút đem cái kia cái đề bài, nhét vào chính mình bản nháp trong giấy

Tô Niên Niên hồn nhiên chưa tỉnh, đã bắt đầu làm bài thi rồi.

Cuối cùng một cái đề bài bên trên chỉ có hai đạo phần lớn đề, Doãn Sơ Hạ lên lút nhìn thoáng qua, tò mò năm bài thi cuối cùng cũng có hai đạo phần lớn đề, hơn nữa không gian lưu cũng đủ lớn, bình thường không chú ý là nhận ra không đến còn có một cái đề bài đấy.

Doãn Sơ Hạ khoe môi lộ ra một vòng thực hiện được vui vẻ.

Cô trong lòng mặc niệm: Tô Niên Niên, liền ông trời đều không giúp người, người đúng là đáng đời!

Nhưng rất nhanh, cô cũng cảm giác được có một đạo ánh mắt đã rơi vào trên người mình.

Doãn Sơ Hạ mọi nơi hơi đánh giá, thì thấy Tống Dư Hi che miệng ba nhìn mình, trong ánh mắt tràn ngập vẻ hoảng sợ.

Doãn Sơ Hạ lòng đột nhiên trầm xuống, sợ cô nhắc nhở Tô Niên Niên. Nghĩ lại, Tống Dư Hi trước kia bắt quá là cái đảm nhiệm cô khi dễ hàng, lượng cô cũng không có là gan này!

Cô không chút hoang mang nhìn Tống Dư Hi, ánh mắt như là rất biết nói chuyện, tình huống hướng Tống Dư Hi biểu đạt ra ý của mình: nếu như người nếu nói ra, tôi mà cho người chịu không nổi.

Tống Dư Hi cắn chặt môi dưới, anh hồng nhặt bờ môi bị cô cắn không có chút huyết sắc nào, nội tâm của nàng lâm vào kịch liệt đấu tranh.

Một phương diện, cô đem Tô Niên Niên trở thành bạn tốt của mình, hơn nữa Tô Niên Niên một mực đều rất giúp cô. Nhưng mặt khác, ở sâu trong nội tâm đối với Doãn Sơ Hạ sợ hãi lại làm cho cô không cách nào mở miệng.

Cô cảm giác mình trong lòng giống có hai cái tiểu nhân ở đánh nhau, xoắn xuýt do dự cả buổi, cuối cùng, cô hay là lựa chọn rồi trầm mặc.

Thực xin lỗi, Tô Niên Niên...

Tô Niên Niên gượng chống lấy tiếp tục làm bài thi, hận không thể đem đầu trồng trên mặt bàn, một giấc ngủ đi qua không bao giờ... nữa đi lên. Nhưng cô lại không muốn đến cuối cùng một khoa bên trên lùi bước, đến cuối cùng, toàn bộ nhờ ý chí tại chèo chống giải đề đề toán động tác.

Khá tốt cái này cái đề bài không tính rất khó khăn, không ít đề hình cùng mô phỏng cuốn lên vô cùng cùng loại, hơn nữa Đường Dư trả lại cho cô đã viết giải đề phương pháp, này sẽ làm khỏi bài thi đến cũng coi là lòng ứng tay.

Cuối cùng hai đạo phần lớn đề rõ ràng cũng không có trong tưởng tượng khó như vậy, cô căn cứ hai cái công thức suy luận đi ra, làm lại theo mạch suy nghĩ đi, rất nhẹ nhàng mà giải đi ra.

Làm xong bài thi, Tô Niên Niên ngẩng đầu nhìn thoáng qua trước phòng học mặt đồng hồ báo thức, còn có nửa giờ, để cô trường thờ phào nhẹ nhõm.

Khá tốt làm xong...

Này sẽ có không ít người đã nộp bài thi rồi, cuối cùng một hồi, hai cái giám thị lão sư cũng muốn học sinh sớm chút thi xong bọn họ thật sớm nghỉ ngơi, cho nên đều không có ngăn trở.

Cô nhẫn nại tính lại kiểm tra rồi một lần, sửa đổi hai lựa chọn đề, xác nhận tốt tên của mình, đem bài thi giao rồi đi lên.

Doãn Sơ Hạ ngồi tại vị trí của mình, cô bài thi đã sớm làm xong, nhưng cô không có nói trước nộp bài thi, chỉ còn chờ đằng sau Tô Niên Niên động tác.

Nhìn thấy Tô Niên Niên nộp bài thi chết tiệt, đi ra phòng học, cô mới trì hoãn tới kinh. Buông tay ra, lòng bàn tay tràn đầy đều sẽ đổ mồ hôi.

Cô giả bộ như điềm nhiên như không có việc gì đáng vẽ, đem mình bài thi đưa trước đi, bước nhanh đi ra phòng học, thuận tay đưa trong tay tạo thành đoàn cuối cùng một cái đề bài ném vào rồi trong thùng rác.

Tô Niên Niên lung la lung lay đi ra phòng học, móc ra trong túi quần Cổ Tử Thần cho cô khăn tay xoa xoa cái mũi, yên lặng mà đi bên cạnh trường thi Đới Trần Nguyên.

Tổng Dư Hi cũng giao rồi bài thi đi ra, nhìn thấy Tô Niên Niên thân ảnh trong lòng xoắn xuýt thành một đoàn đay rồi, tiềm thức nói cho cô biết, nếu như bây giờ nói cho Tô Niên Niên, có lẽ còn có vấn đề cơ hội.

Cô bước nhanh đi qua, hô: "Tô Niên Niên, ta có lời nói cho người, vừa rồi Doãn Sơ Hạ..."

Lời còn chưa dứt, mà cứ thế mà dừng lại.

Cô thấy được Cổ Tử Thần đi tới thân ảnh.

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 103: Đối với bạn gái tốt như vậy đó (2)

Cái kia mặt mày như vẽ phong thần tuần lã thiếu niên, không có chút nào để ý tới cô, mà là trực tiếp đi về hướng Tô Niên Niên, giọng điệu là cô chưa bao giờ thấy qua ân cần: "Tô Niên Niên, còn ghét chính mình bệnh không nhẹ? Chuẩn bị nói mất thôi ngốc sao?"

Tô Niên Niên mơ mơ màng màng chỉ chỉ sau lưng phòng học: "Tôi đang đợi tôi ca..."

Cổ Tử Thần nhả lại lông mày, thon dài hữu lực ngón tay xoa rồi Tô Niên Niên cái trán, thủ hạ độ ấm nóng hỏi dọa người. [mà bên trên + mới ^^ chửi chửi ^^ kỳ ^^ trong ^^ vẫn ^^+

Đáng chết, nhất định là kéo một ngày bệnh tình lại tăng thêm.

Hắn dùng không thể nghỉ ngơi giọng điệu mệnh lệnh: "Cấp ba cách cuộc thi chấm dứt còn có 40", tôi trước mang người đi bệnh viện."

"Nha... Tốt." Tô Niên Niên điểm một chút cái đầu nhỏ, bỗng nhiên ý thức được bên người còn có một Tổng Dư Hi, xoay người hỏi: "Tiểu Hi, người muốn nói với ta cái gì? Doãn Sơ Hạ làm sao vậy?"

Tổng Dư Hi cắn môi, hơn nửa ngày mới thốt ra một cái so với khóc còn khó coi hơn đáng tươi cười: "Không có gì, người nhanh đi bệnh viện a, cháy hông rồi sẽ không tốt, hảo hảo bảo trọng thân thể."

Cô cũng không biết mình là ở vào như thế nào một loại tâm tính, đem Doãn Sơ Hạ sự tình che giấu xuống.

Cô chỉ biết là, nhìn thấy Cổ Tử Thần quan tâm Tô Niên Niên ánh mắt, cô cảm thấy trong lòng như bị khoét rồi một đao giống như khó chịu.

Cổ Tử Thần lương bạc ánh mắt lạnh lẽo tại trên người nàng vội vàng xẹt qua, không có để ý tới Tổng Dư Hi một câu, trực tiếp lôi kéo Tô Niên Niên cánh tay hướng bãi đỗ xe phương hướng đi đến.

Lên xe, Cổ Tử Thần một cước chân ga dẫm lên đáy ngọn nguồn, bay thẳng đến gần đây một nhà bệnh viện chạy tới.

Đến rồi bệnh viện, Cổ Tử Thần trước hết để cho Tô Niên Niên ngồi ở trên ghế dài đợi nàng, anh đi cho Tô Niên Niên đăng ký.

Trong hành lang phòng ngoài mà qua phong mang theo cảm giác mát, tăng thêm trong bệnh viện chỉ mỗi hắn có trừ độc nước hương vị, để nhân tâm đáy ngọn nguồn lạnh cả người.

Cổ Tử Thần cau mày, không có do dự, trực tiếp đem áo khoác cởi ra, đưa cho Tô Niên Niên.

Tô Niên Niên chỉ cảm thấy đầu vầng mắt hoa, tiện tay tiếp nhận ôm vào trong ngực, ánh mắt cũng bắt đầu có chút tan rã.

Cổ Tử Thần lại một tay lấy quần áo từ cô trong ngực kéo đi ra, ấn lấy Tô Niên Niên cho cô mặc vào, khóa kéo kéo được, đem Tô Niên Niên cặp cực kỳ chặt chẽ mới cảm thấy mỹ mãn nhẹ gật đầu.

"Ngao nghe lời ngồi chờ ta ở đây, cái đó đều không cho đi, không cần cùng người xa lạ đi, có nghe hay không?"

Tô Niên Niên bĩu môi, mặc dù nhức đầu lắm, nhưng còn không có có mất đi ý thức, đối với Cố Từ Thần loại này đem mình đương tiểu hài tử hành động đặc biệt khinh thường.

"Biết rồi, người mau đi đi, ta chờ người trở lại." Mềm nhu nói xong một câu, Tô Niên Niên mình cũng chưa từng đến ý thức được ngữ khí của nàng giống như là đang làm nũng.

Cố Từ Thần đối với cô loại này mềm nhũn thái độ rất được dùng, vội vàng đi đăng ký, thỉnh thoảng sau này nhìn quanh liếc, sợ Tô Niên Niên sẽ hư không tiêu thất rồi.

Tô Niên Niên ở đâu hữu lực khí động đó, Cố Từ Thần áo khoác rộng thùng thình, cô tóc lại khoác trên vai trên vai, rất giống cái u oán tiểu vu bà, đôi mắt - trông mong chờ Cố Từ Thần trở về.

Bận rộn rồi cả buổi, Tô Niên Niên rốt cục tiến vào phòng cấp cứu, bác sĩ cho cô làm cái đơn giản kiểm tra về sau, để y tá chuẩn bị cho Tô Niên Niên chích, Tô Niên Niên lời lẽ nghiêm khắc cự tuyệt: "Không cần! Tôi không chích, đánh chết tôi tôi cũng không chích!"

Cô nói một câu mà hấp một ngụm nước mũi, đáng thương bỏ tay rồi, cái này nữ bác sĩ bị cô trêu chọc nở nụ cười, "Tiểu nha đầu, không chích bệnh sao có thể tốt, không có chuyện gì nữa, một chút cũng không đau."

Tô Niên Niên ủy khuất nhìn Cố Từ Thần, Cố Từ Thần trong lòng mềm nhũn, đành phải bắt đầu hỏi bác sĩ: "Có thể không chích sao?"

Nữ bác sĩ khoe miệng hiện lên một tia ranh mãnh cười, "Ồ, tiểu suất ca, đối với bạn gái tốt như vậy nha."

Hai người đều là kẻ giặt mình.

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 104: Chuyện của người, tôi quản định rồi! (1)

"Anh không phải bạn trai ta!" Tô Niên Niên sốt ruột giải thích, Cố Từ Thần liếc mắt cô liếc, không có thừa nhận cũng không có phủ nhận.

Nữ bác sĩ thật dài "Ah" rồi một tiếng: "Như vậy đó, tôi trước cho người treo từng chút một a, một hồi mở lại chút thuốc, uống nhiều điểm nước ấm ra điểm đồ mồ hôi thì tốt rồi."

Tô Niên Niên tại nội tâm so sánh rồi một chút, mặc dù hai cái đều cũng bị kim đâm, nhưng thứ hai rõ ràng tốt tiếp nhận một ít, thế là thoả mãn nhẹ gật đầu.

Y tá mang theo Tô Niên Niên đi treo từng chút một, phòng cấp cứu ở bên trong chỉ còn lại có bác sĩ với Tô Niên Niên hai người, nữ bác sĩ hướng Cố Từ Thần cười mập mờ: "Thực không phải bạn gái của người?" Ánh mắt của nàng thể nhưng mà rất độc ác đấy.

Cố Từ Thần giặt mình, nghiêm trang trả lời: "Trương lai sự tình, ai có thể nói rõ ràng đâu này?"

Rời khỏi phòng cấp cứu, Cố Từ Thần cầm tờ đơn đi giao rồi tiền, phản hồi vừa rồi y tá nói với hân phòng bệnh lúc, còn tiếp cái đến từ một vị sắp tạc cộng lòng huynh trưởng điện thoại.

"Cố Từ Thần, người đem Niên Niên mang đi nơi nào?" Trần Nguyên thay đổi ngày bình thường ôn hòa nho nhã hình tượng, đi lên mà chất vấn Cố Từ Thần.

Anh thi xong kiểm tra xong đến liền phát hiện Tô Niên Niên không thấy rồi, phản ứng đầu tiên không phải cho Tô Niên Niên gọi điện thoại, mà là đánh cho Cố Từ Thần.

Sự thật chứng minh suy đoán của hân quả nhiên đúng vậy, Tô Niên Niên đúng là bị Cố Từ Thần mang đi đấy.

Cố Từ Thần hơi hột nói: "Mang cô đến bệnh viện, đang tại treo từng chút một, người tới lời nói nhớ rõ mang một ít ăn, bye bye." Dứt lời trực tiếp cúp điện thoại, không để ý đầu bên kia điện thoại Trần Nguyên hắc sắc mặt.

Quang minh chính đại bắt cóc muội muội của hân còn về mặt đương nhiên người, ngoại trừ Cố Từ Thần, cái thế giới này chỉ sợ tìm không ra người thứ hai đi à nha!

Cố Từ Thần đẩy cửa ra, nhìn thấy đúng là Tô Niên Niên nằm ở trên giường ôm chăn, mềm ngủ bộ dáng, ngũ nhan yên tĩnh yên ổn nỡ, trên người cái kia kiện thuộc về áo khoác của hân cũng không có thoát, lưng tung nằm ở trên giường ngủ như chi Tiểu Trư.

Bạo lộ trong không khí hết sức nhỏ cánh tay trắng nõn non mềm, tĩnh mạch mạch máu lò mờ có thể thấy được, lúc này thượng diện trát lấy kim tiêm, sưng đỏ rồi một mảng lớn.

Cố Từ Thần thoáng nhủ mảy, thò tay thay Tô Niên Niên sửa sang lại hạ chân, mền, để cô ngủ được càng thoải mái chút ít, sau đó đem cô bàn tay nhỏ bé nhẹ nhàng nhét vào trong chén.

Có thể đụng tay đến xúc cảm để anh ngừng lại rồi hô hấp, càng phát sử (khiến cho) động tác của mình trở nên càng thêm nhu hòa.

An trí tốt Tô Niên Niên, anh ngồi ở phòng bệnh một góc trên ghế sofa, tiện tay nhặt lên một cái bàn bên trên báo chí cũ, cũng bất kể là thời gian gì đấy, chăm nhìn lại.

Trần Nguyên đuổi tới khi, nhìn thấy Tô Niên Niên đang ngủ say, liền không có đánh thức cô, mà là ngồi xuống Cố Từ Thần đối diện, gất gao trừng mắt anh.

Hai người mắt to trừng đôi mắt nhỏ cả buổi, Cố Từ Thần khiêu mi, run rẩy trong tay báo chí, tiếp tục xem báo.

Trần Nguyên hạ giọng: "Niên Niên ra thế nào rồi?"

"Cũng may, treo hết từng chút một có lẽ mà không có việc gì rồi." Cố Từ Thần nhàn nhã lật qua một trang, "Lại nói tiếp người không phải có lẽ cảm tạ tôi sao? Nếu không phải tôi kịp thời mang cái này heo đến bệnh viện, chờ người thi xong cô đoán chừng đều đốt (nấu) choáng váng."

Trần Nguyên xấu hổ ho khan hai tiếng, là anh không để ý đến trường thi thời gian, Tô Niên Niên khảo thi cho tới khi nào xong thôi cái kia tràng mới bắt đầu không đến mười lăm phút, căn bản không có thời gian đi ra tiếp Tô Niên Niên.

Nhất là nói trở lại, Cố Từ Thần lúc kia như thế nào sẽ xuất hiện?

"Cố Từ Thần, người sẽ không phải là giao rồi giấy trắng a?" Trần Nguyên vẽ mặt hoài nghi.

Cố Từ Thần nhàn nhạt nói: "Tôi viết xong."

Trần Nguyên chỉ cảm thấy muốn ói ra hai lượng máu ra, vùng vẫy giãy chết: "Lung tung ghi đáp án?"

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 105: Chuyện của người, tôi quản định rồi! (2)

Cố Từ Thần mặt mày đậm mạc, đồng tình nhìn Trần Nguyên liếc: "Mời không cần đem hai người chúng ta chỉ số thông minh đặt một cái cấp bậc bên trên. Mới lạ tiếng Châu Á. xiniq."

Cuối cùng một hồi cấp ba lý tổng chỉ ít có bảy tám trương, cho dù không nhìn đề quang ghi đáp án mười lăm phút cũng không đủ a? Cố Từ Thần có cần hay không như vậy biến thái!

Trần Nguyên thành tích không cần phải nói, tại Thánh Âm toàn bộ cấp ba đều đứng đầu trong danh sách, nhưng Cố Từ Thần đây quả thực là muốn đập phát chết luôn anh rồi được chứ...

Hai người nói chuyện phiếm rồi vài câu, trên giường Tô Niên Niên dụi dụi mắt con người, tỉnh lại.

"Cố Từ Thần?" Cô mê mang hô một tiếng, mắt to quay tròn di chuyển, bốn phía nhìn quanh.

Trần Nguyên sắc mặt tối sầm, lại nói tỉnh lại không phải có lẽ trước tìm hần cái này ca ca mới đúng sao! Vì sao phản ứng đầu tiên là tìm Cố Từ Thần đó ngã!

Bỏ qua rồi Trần Nguyên trần trụi ghen ghét, Cố Từ Thần lên tiếng, trên mặt không có gì biểu lộ, chỉ là lông mi giật giật, bị để lộ tâm tình của hần.

Trần Nguyên đứng dậy, đi đến Tô Niên Niên trước giường, săn sóc hỏi: "Có đói bụng không? Có lạnh hay không? Tôi mua cháo muốn hay không ăn trước điem?"

Tô Niên Niên lắc đầu, được hiệu hần là thấy hiệu quả rồi, đầu cũng không có phí công thiên như vậy thương rồi, chính cô chống ngồi dậy, Trần Nguyên chu đáo cho phía sau nàng kê lót rồi cái gối đầu.

Trần Nguyên bụng cháo kiên trì muốn uy cô, Tô Niên Niên dờ khóc dờ cười đã tiếp nhận.

Nhìn huynh muội hai người ảm áp có yêu tình cảnh, Cố Tử Thần con mắt quang chìm thêm vài phần, dứt khoát tiếp tục trở mình cái kia trương không biết nhìn bao nhiêu lần báo chí.

Ăn chút gì, Tô Niên Niên tinh thần rốt cục tốt hơn chút nào.

"Ông ông" Trần Nguyên điện thoại chấn động rồi hai tiếng, anh cầm lên tron trượt hướng về phía nút nghe, đầu bên kia điện thoại truyền đến nữ sinh rất nhỏ tiếng khóc: "Trần Nguyên... Người có thể tới hay không theo giúp ta một chút..."

Trần Nguyên thay đổi sắc mặt, vội vàng cúp xong điện thoại, mặt lộ vẻ khó khăn nhìn Tô Niên Niên.

Tô Niên Niên đoán ra anh khả năng có việc gấp, thế là khéo hiểu lòng người nói: "Người có việc đi trước a, tôi cùng Cố Tử Thần một khối trở về là được rồi."

Trần Nguyên lại dặn dò rồi Cố Tử Thần một phen, lúc này mới vội vàng đuổi đến đi ra ngoài.

Anh vừa đi, trong phòng bệnh cũng chỉ còn lại có Cố Tử Thần với Tô Niên Niên hai người.

Tô Niên Niên thanh ho khan vài tiếng, cảm giác có chút không được tự nhiên. Cô nhẹ nói: "Cái kia... Chuyện ngày hôm nay cảm ơn người đó."

Cố Tử Thần giọng điệu lạnh như băng đầy, lông mày lại hướng lên chon lên, đầu điểm lấy đắc ý, "Không khách sáo, tiện tay mà thôi."

Trời biết khi anh chỉ dùng như thế nào vội vàng tâm tình viết xong bài thi đấy, nộp bài thi khi giám thị lão sư còn không tin anh, đến tận nhìn đáp án về sau, cái cảm đều nhanh đến rơi xuống rồi, thậm chí hoài nghi anh phải hay là không trộm đáp án.

Tô Niên Niên trên khóe miệng dương, trong đáy lòng hiện ra vui sướng.

Trên người áo khoác trần ngập thuộc về anh sạch sẽ tươi mát hương vị, còn có một loại ảm áp cảm giác thỏa mãn quanh quẩn tại bốn phía, để Tô Niên Niên cảm thấy cả người bay bổng đấy, thoải mái cực kỳ.

Cố Tử Thần trong ánh mắt cái đĩa nghi hoặc, cái này êm đẹp Tô Niên Niên tại góc cười cái gì? Hẳn là đốt (nấu) không trả lui bệnh hồ đồ rồi?

Anh đứng dậy, đi đến Tô Niên Niên bên người, sờ lên Tô Niên Niên cái trán.

Ừ, bình thường, lẽ ra hẳn là không có việc gì rồi.

Bị anh đột nhiên xuất hiện động tác lại càng hoảng sợ, Tô Niên Niên sắc mặt hiện ra màu hồng phấn, ngượng ngùng hỏi: "Người làm gì mà đó..."

Cố Tử Thần thu tay lại, mặt mày như lúc ban đầu, lạnh như khối vạn năm hóa không khai mở so băng sơn.

"Coi như cũng được, không sốt xấu đầu óc."

Tô Niên Niên lườm hắn một cái, "Ai cần người lo, tôi rõ ràng hảo hảo đấy."

Cố Tử Thần nheo lại mắt phượng, cố ý cùng cô đầu võ mồm: "Tô Niên Niên, chuyện của người, tôi quản định rồi!"

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.